

ریشی
حهیدەر

ریشی حمیدہ

نووسہر: نارام حسہن

بابہت : رۆمان

دیزاینی بہرگ و ناوہوہ : ٹومید محہمد

ہہ لہ چنی: سہ لام مستہفا

سائی چاپ: چاپی بہ کہم ۲۰۱۹

چاپی دووہم ۲۰۱۹

تیراژ: ۱۰۰۰ دانہ

نرخ: (۵۰۰۰) دینار

چاپ: چاپخانہ ی کارؤ

لہ بہر پڑوہ بہریتی گشتیی کتیبخانہ کان
ژمارہ ی سپاردنی (۱۲۵۳) ی سائی ۲۰۱۹ ی پیدراوہ

رۆمان

ریشی حهیدەر

ئارام حهسەن

چاپی دووهم

۲۰۱۹

بۆ وازمان لىناھىتى كاكەى نووسەر

تۆ ھەقت چىيە بەسەر كۆنەچالى ئەقلمانەو، خالىيە يان
خالى نىيە بەتۆ چى!

ئەى ئەو نىيە لەبرى باگردىن، سىنى سەتەلايمان لە
سەربان داناوو لەجياتى گۆرەويىبازى و كلاوين پۆچى
ئەكەين...

ئەو نىيە كەرەرى و بارىكەررى و تولەرىمان كىرەو
بە ئەتووبان، دىوہخان و تەويلە و گەورپىشمان گۆرپوہ بە
ئاپارتمان و ماركىت و كۆگى بازىرگانى...

ئەوہتا... بابۇلەمان كىر بە پىتزا و شاورىمە و فنگر و
كىتاكى، فتىلەمان گۆرى بە سورەيىيا و چىراى رەنگاۋرەنگ،
شىخ و مەشاىخ و كوئىخا و مەلا و ئاغامان كىرەوہ بە
وہزىر و سەرۆك و مەرۆك و بەرپوہبەرى گىشتىيى، لەبرى
يەك حوجرەش، يەك دىنيا زانكو و سەنتەر و ناوہندى
رۆشنىبىرىمان ھەيە...

لەوہ زياتر چىت ئەوى تۆ؟!

ئارام ھەسەن
۲۰۱۹-۲-۲۵

پىشى ھەيدەر:

پىشكەشە بە كۆمەلگەى كوردەوارى

بہشی یہک:

کہر بہ جو بمرئ... شہیدہ

نادراوا...

گوندیکی جوان و دووره دست بوو، ئەو چەند مندالەى
خرابوونە بەرخویندن، پوژانە بە دەم راوراوین و پیکەنین
و گالته وگه پەوہ دوو سەعات پینان دەبری تا دەگەیشتنە
قوتابخانە کەى گوندی (میشوولان)...

وختی گزنگی بەرەبەیان نادراواى روشن دەکردهوہ،
ئەو دارەبەنانە دەردەکەوتن، کە مینەى حەکیمەگیژ سالانە
بەکری دەیدان بە بنیشتکەرە هەورامییەکانى شاروچکەى
بیارە...

(مەلا بەدرەدین)ى بە ئەسڵ بانەیی... مەلای مزگەوتە
بچوو کە کەى نادراوا بوو، لەسەرسکی خەلکی نادراوا
دەژیا...

ئاواييه كى به داروده وهن ته نراو، هه موو نسا ره كان گه لاجارى چرووپر بوون، له دواى جه ژنى نه ورؤن، هه نديك له كچان و ژنان به كنگر هه لكه ندنه وه سه رقالبوون، هه نديكيش به بيلاه كان گيا سالمه يان هه لده كه ند، دواتر وشكيان ده كرده وه و له ناو دؤدا ده يانكولاند، له دواى وشكردنه وه به پاره يه كى باش ده يان فرؤشت به خه لكى شار، چونكه بو هه ويى دؤن درمه به كارده هينرا...

گشت خانووه كان له يه كتر ده چوون، شه وان تا درهنگ چه ند گه نجيك له سه ربانى مزگه وت، به چه پله وه گورانى شادييان ده گوت، هه نديكى تريش هه ر شه وه له مالىك كؤده بوونه وه، به دهم گوره ويى بازي⁽¹⁾ و گامه لاس⁽²⁾ و گه ره لاوژه وه⁽³⁾ شه و گاريان ده كرد به دوو كه رته وه.

له نادراوا يه ك ئاشى ئاو هه بوو، سابه گيڤ و حه مه هه تيو ده يان گيڤا... سوڤى سه ليم هه موو به يان ييه ك پيش مه لا به دره دين ده گه يشته مزگه وت، سوئه ئاسا خوڤى له حه وزى

1- گوره ويى بازي: ياره كى كورده وارييه، به پينچ جووت گوره وى له نيوان دوو كه س يان زياتر ده كريت.

2- گامه لاس: ياره كى كوڤى كورده وارييه، له نيوان دوو كه سدا ده كريت، له ژووريكدا چاويان ده به ستنه وه، هه ر يه كه و ده ستيكى به ده ستي ئه وى تره وه ده به سترته وه، دوو پشتنى جلى كوردى له شيوه ي گورز گري ده دريت و ده دريته ده ست هه ر يه كيكيان، دواتر ده كه ونه سه ر چوك، هه ر جاره و يه كيكيان بانگى ئه وى تر ده كات و به پيى ئاراسته ي دهنگه كه گورزيك ده وه شينيت، ئيتر يان به ر شان و مل يان كه لله سه رى ركباه ره كه ي ده كه ويت يان ناكه ويت، پيوسته هه ردوولا زيره كانه گورزه كه بوه شين، چونكه ئه وى كه وه لام ده دانه وه جيگوركي ده كات، بوئه وى گورزه كه ي به رنه كه وى.

3- گه ره لاوژه: ياره يه كى كورده وارييه و له مه جليسا ده كريت، پيوسته به ريز هه ر يه كه و گورانييه ك بلئ، يان لاسايى كه سيك يان ئازله ليك بكاته وه، يا چيروكيك بگيرته وه ئه گه ر نا به هه مووان رووتى ده كه نه وه و گالته ي پينده كه ن.

مزگوت هه‌ده‌کیشا و له‌شپیسیی له خۆی ده‌رده‌کرد،
ته‌نانه‌ت له زستانیشدا ئیشی خیری شه‌وبویر نه‌ده‌کرد،
هه‌موو به‌یانیه‌ک خۆیده‌کرد به ژیر سه‌هۆلی ئه‌و حه‌وزه‌دا
که تایبه‌ت بوو به ده‌رکردنی وسلی له‌شپیسیی...

(پیریژن گلین) ده‌که‌وته ئه‌وبه‌ر ئاواپی، هه‌رکه‌س
ته‌ماشای کردبا، کتوپر ئه‌و ئیواره‌ی وه‌بیر ده‌هاته‌وه
که هی‌سته‌رکه‌ی ناله‌جۆلا به باره‌وه که‌وته خواره‌وه و
هه‌پروون هه‌پروون بوو.

مینه‌ی حه‌کیمه‌گیژ...

یه‌کیک بوو له گوندنشینانی نادراوا، باوو باپیرانی له‌وی
ژیا‌بوون و هه‌ر له‌ویش مردبوون، زۆر به زه‌حمه‌ت ده‌ژیا،
وه‌ختی به هه‌زار کویره‌وه‌ری جامانه‌یه‌کی تازه‌ی ده‌کری، ده‌یکرد
به دوو پارچه‌ی یه‌کسانه‌وه، پارچه‌یه‌کیانی له‌سه‌ر ده‌به‌ست و
ئه‌وی دیکه‌شی له کورده‌که‌ی ده‌شارده‌وه بو دوا‌ی ئه‌و.

تازه به‌تازه په‌له‌ی دابوو، به‌یانیه‌ک تاریک و پوون مینه‌ی
حه‌کیمه‌گیژ نو‌یژی کرد و به‌ره‌و مالی یاره‌همه‌د رۆیشت،
جووته گاکه‌ی لیوه‌رگرت بوئه‌وه‌ی دێبه‌ره‌که‌ی خۆی بکلیت...
وه‌ختی ره‌حمه‌ی ژنی به بوخچه‌یه‌که‌وه گه‌یشته
دێبه‌ره‌که، مینه‌ی می‌ردی دوانزه هیل زه‌وی کیلابوو، هیشتا
چه‌ند هه‌نگاویکی مابوو بگاته لای هاواریکرد:

- «خو توفیقتبا ئەمین»
- «جەرگت نەسووتی یاخو، خیرا چاییه که دەمکه،
پسام له برساً»

باوەشیک کەرەگە لا^(۴) و چیلکه وچه ویلی هینا، ئاگری
کردهوه، به فوو ئاگره که ی خو شکرد، قورییه رهش
هه لگه پاره که ی له نزیك ئاگره که دانا، نان و چایی ئاماده کرد،
به دەم به چایی کردنه وه مینه لیپرسی:
- «حهیدەر له مال بوو؟»

- «ئەرپوه لالا، که هاتم له سەر بانیزه که وه له نارنجی
ئەروانی»
- «ئاخ خوايه به قوربانتم، چون گیرم خواردوو به
دەست ئەم کورپوه، پارەم نییه پارە، ئەگینا سوبحه یینی
شاییم بو ئەگنرا، دلێشم نایه ئیش و شتی پینیکەم، هەر
ئەو تاقه کورمان ههیه»
- «خو که ریمه، ئیشه لالا کورپوه که مان به مرایی خوی
ئەگا»

- «کچی رهحمه خوزگه بمزانیایه ئەم ههتیوهی من بو
ئەونه شیت و شهیدای ریشه، له فکرت ماوه که منال بوو
له کوشما دائه نیشته، دەسی به ریش و سمیلما ئەهینا و
ئەیوت باوه گیان که ی ریش و سمیلی منیش ئەروئ؟»

۴- کەرەگە لا: وشکه گە لا یاخود گە لای رزیو.

- «ئەرپۆهللا باشم له بیره، به منالیش ههزی له تووک و مووک بوو، ههمدوسهنا بو خوا ئیسته گهورهیه شکوور، به ریش و سمیللی خوی شادبووه، پوژی سهدجار به شانە دارهکهی من ریشی دائههینی»
- «ئهی له بیرته کاتی وتی ههزم له نارنجی خالهعیسایه، وتم کورپه خو جاری مووت لینههاتووه نارنجت بوچییه، بیرته چون ههلیتیزان و توورپهبوو؟»

به زهردهخهنهوه وهلامی دایهوه:

- «باشم له بیره لهدهوری سهری گهپیم، به خوا بهخوا ئه و کورپه له دارهی دنیا نارنج و ریش نهبی هیچی تری ناوی»
- «کچی ده ئاخو وایش نا، ئهه ریشه بوو بهچی، گووی سهگم تیکرد، ئاخو خو ئهوه بو یهک دوو سال ئهچی له بهر تووک دهم و دیانیم نه دیوه»

حهیدەر...

ههزرهکاریکی کهلهگهت، لاواز و پووتهله، زهردهلهیهکی ههمیشه بیتاقهت، دهمارهکانی پشتهدهستی ههلتوقیبوون، ههه کهس نهیناسیبا ههستیدهکرد گهنجیکی توورپهیه، چونکه به ئاسانی نهدهچووه ناو دلان، خودا زور به خوینتالیی خهلقى کردبوو، بهزستان و هاوین له

(گۆمەمیلۆ) خۆی دەشۆرد، زۆر ھەزی لە کلاووجامانە بوو، تاقەتی مەجلیسی گوندنشینانی نەبوو، ھەرچەند باوکی دلی نەدەھات ئیشى لادی پینکات، بەلام ئەو ھەمیشە وا دەردەکەوت کە گیرەى نىسى کردییت، زیاد لە پتویست گرنگی بە ڤدینی^(۵) خۆی دەدا، ھیچ ھۆکاریکی گرنگی نەبوو ھەتا بەو شیوازە ڤیشی خوشبویت، جگە لە ھەزیکى ھەرزەکارانە و کەللە ڤەقیی...

بە پینچەوانەى پیاوانى نادراوا، کە ھەببەت و مەردایەتى و پیاو بوونی خۆیان لە ناوگەلیاندا دەبینیو، ھەیدەر ھەمان ئەو مەردایەتى و شکۆ و ھەببەتەى لە تال بەتالی ڤیشیدا بەدیده کرد...

ھەمیشە بە چلیک پووش خەریکی خوراندنی ڤیشی بوو، شەوانە درەنگ خەوی لیدەکەوت، کە مخۆریکی بیوینە بوو، ئەو ھەندە ملەقوتەشى کردبوو بۆ بانیزەکەى مالی خالەعیسا، ملی کەمیک کشابوو، تیکەل بە کوروکالی ئاواى نەدەبوو، لە نارنج بەدەر تەماشای ھیچ کچۆلەیهکی تری نەدەکرد...

بەیانیان بە قاتیک ڤانکوچۆغەى باوکیبەو ھەشت نۆ پینەى ڤەنگاوپرەنگى پتوہبوو، دەھاتە سەر بانیزەکەیان و بەرامبەر نارنج ڤادەوہستا، دەستی بە ڤیش و سمیلیدا دەھینا، زۆرجار بە کراسیکی بۆر و چلکنەوہ دەردەکەوت، بەشتینیکى قاوہیى، ناوقەدى خۆی دەجەڤاند، ھەرگیز

۵- ڤدین: ڤیش.

گۆرهوی له پێی نه ده کرد چونکه نهیبوو، به جووتیک کهوشی لاستیکه وه پیاسه ی ده کرد، یه کیک له پارچه جامانه کۆنهکانی باوکی له پشت برۆ ئالۆزکاوهکانیه وه قوت قوت داده نا، ئه و خاله شینه ی نارنج له کادانه که ی⁽¹⁾ خۆیان، له سه ر تیژیایی لووتی بۆی کوتابوو، له دووره وه شینی ده کرده وه، دوو چاوی رهشی قه ترانی له ژیر برۆ ره شهکانی ده بریسکانه وه... برژۆله و برۆی تیکه لیبوون، یه کپارچه روخساریک بوو له مووی رهش...

رقی له و پۆلیسانه ش بوو، که به سواری ئه سپه له رهکان بۆ قۆلبه ست کردنی سامسام و پیاوهکانی ده هاتنه نادراوا، به ئاشکرا ئه و شانازییه ی پیوه دیاربوو که به مووهکانی روخساریه وه ده یکرد، هیچ شتیکی هینده ی ئه و مووانه له لا گرنگ نه بوو، ته نانه ت ناوبانگی ریشه که ی گه یشتبووه دیهاتهکانی تریش...

زۆر جار پێشی ده بووه باعیسی نارچه ته ی بۆ باوکی و بۆ نادراوا، هیچ ناسنامه یه کی بۆ دروست نه کرابوو، مۆرکی عیراقیبوونی پیوه نه بوو، نه ره گه زنامه ی هه بوو نه هیچ، چونکه ئاماده نه بوو ردین بتاشیت و یه ک وینه بگریت بۆ ناسنامه، ناوی له هیچ ئاماریکی ولاتدا تۆمار نه کرابوو...

ده مه و ئیواره باوکی جووته گاکه ی برده وه بۆ یارئه حمه د، وه ختی گه یشته وه مال، هیشتا کوره تاقانه که ی

6- کادان، یاخود کایه ن: شوینی هه لگرتن و پاراستنی کا.

بهرامبهر مالی نارنج راوه ستابوو، مینه سه ریکی بادا و
پینگوت:

- «چۆنی رۆله»

- «به خیر بییته وه باوه گیان»

- «وهره رۆله با بچینه ژووره وه، ئه وه تو بیتاقت
نه بووی، به ئیسمی خوا پارهم بوایه ههر ئیسته کانی
خوازیینی نارنجم بو ئه کردی، ده رۆله بهس ته ماشای
ئه و دهروبانه بکه با کویره نبی»

- «ئه زانم باوه گیان تازه ئهم سالییش فت»

نادراواییه کان، دووربوون له و خه موخه فهت و
غه لبه غه لبه ی که له شاردا هه بوو، ته نیا ته ماشای ده می
مه لایان ده کرد، داخو چی هه لال ده کات و چی هه رام،
په یوه نندییه کی پته وی کومه لایه تی جیاوازتر له په یوه نندییه
کومه لایه تی هه کانی شار پیکه وه گریدابوون...

هه سه ره پوژیک... مینه ی هه کیمه گیژ چاوه ری می مه لا
به دره دینی کرد هه تا له مزگه وت هاته دهره وه، ده سته
مه لای گرت:

- «مه رو ماموستا گیان ئیشی خیرم پیته، ته شریف
بیته بو مالمان»

- «بو مه سئه له ی هه یده ره؟»

- «به‌لای، خوا‌ه‌زکا ئە‌مشه‌و ئە‌چین بۆ لای
خا‌ه‌عیسا دا‌وای نارنج ئە‌که‌ین»
- «ئینشائە‌للا... بە‌لام جا‌ری با بچین بۆ ما‌لی میرزا
تە‌یفو‌ور بە‌خیر‌هاتنی ئە‌و سی چ‌وار مە‌ئمو‌وره‌ی
دە‌ولە‌ت بکه‌ین»
- «مە‌عمو‌ور بۆ‌چی هاتو‌وه‌ مامۆ‌ستا؟»
- «هاتو‌ون نا‌و‌نو‌وسی منالە‌کان بکه‌ن، وا بزنام
دە‌ولە‌ت مە‌درە‌سه‌ بۆ نا‌درا‌وا دروستە‌کا»

کاربە‌دە‌ستان لە‌ ما‌لی میرزا تە‌یفو‌ور دانیش‌تبو‌ون،
خە‌لکە‌که‌ بە‌ گە‌رمی بە‌خیر‌هاتنیان لیدە‌کردن، بە‌ پیکە‌نین و
بزه‌ی جۆ‌را‌و‌جۆ‌ر و مە‌راییه‌وه‌ کلکە‌سو‌وته‌کییان بۆ‌دە‌کردن،
چایی دیشلە‌مە‌یان دە‌خستنه‌ بە‌ردە‌م، دۆ‌ی سا‌ردیان بۆ
دا‌دە‌نان...

گە‌وره‌ی کاربە‌دە‌سته‌کان کا‌برایه‌کی سە‌ر‌لو‌وسی قە‌لە‌و
بو‌و، بریسکه‌ی ئە‌و چە‌ند تالە‌ مو‌وه‌ چە‌وره‌ی تە‌وقی سە‌ری
شە‌وقیان دە‌دایه‌وه‌، تاب‌لیی تو‌وپه‌ و پە‌زا‌گران، پیدە‌چو‌و
ئە‌و خوا‌نە‌ناسە‌ وە‌ختی خۆ‌ی پۆ‌ژانە‌ دە‌یان دا‌ری کیشابیت
بە‌ دە‌ستی قوتابیاندا، که‌وچکه‌ دا‌ره‌که‌ی لە‌ دۆ‌ دە‌ژە‌ند،
که‌فو‌کو‌لی پیدە‌کرد، ئە‌وه‌ی لە‌بیر نە‌ما‌بو‌و که‌ وە‌ختی خۆ‌ی...
با‌وکی بە‌هۆ‌ی هە‌لا‌وسانی ریحۆ‌لە‌کانییه‌وه‌ مر‌دبو‌و، کا‌تیک
با‌وکی دە‌بە‌نە‌ لای شیخ، شیخ پینانده‌لیت «ئە‌مه‌ هە‌مو‌وی

غازاته له ورگیا، ئه‌گەر ئه‌و غازاته ده‌رنه‌چى ئه‌ته‌قى و
فه‌وته‌کا، هه‌تا زوه‌ بچن دوعا به‌ده‌وره‌ى بۆ بکه‌ن، به‌شکم
خوا ره‌حمىکى پىیکا و بايه‌کى لىوه‌بى»

دواى چه‌ند رۆژىک کابرا ده‌مرىت، ئه‌و ده‌مه‌ کابراى
سه‌رلووس هه‌رزه‌کار ده‌بىت، مه‌لاى گوند دلى ده‌داته‌وه،
پىیده‌لئىت «کورم سه‌برت هه‌بى دوعاى خىرى بۆبکه،
باوکت پىاوىکى باشبوو، ئىشه‌لاا خوا به‌هه‌شتى پى عه‌تا
ئه‌کا» کوره‌ش به‌ مه‌لا ده‌لئىت «ده‌ تووخوا مامۆستا ئه‌و
ده‌مه‌ت داخه، ئىمه‌ تکاى خوینىکمان له‌ خوا کرد، تریکى به
باوکم عه‌تانه‌کرد، ئىسته‌ خواگیان هىچ ناکا به‌هه‌شتى پى
عه‌تا ئه‌کا»

کاربه‌ده‌سته‌که به‌ لووتبه‌رزى وه‌لامى مه‌لا به‌دره‌دین
و مینه‌ى دایه‌وه:

– «به‌خىر بىن»

له‌په‌ر چه‌یده‌ر خۆیکرد به‌ ژووردا، کابراى سه‌رلووس به
بىننى چه‌یده‌ر ئه‌وه‌نده‌ى تر چرووچاوى ترشا و چاوه‌کانى
ده‌رتۆقین، به‌ده‌م ته‌ماشاکردنى سه‌رورپىشى چه‌یده‌ره‌وه،
له‌دلى خۆیدا گوتى «ئه‌م سه‌ر و گویلاکه بلحه‌ له‌ کوئ
ژیاوه، ئاخ‌ر کفر نىیه‌ مه‌کته‌ب بۆ شوینى بکه‌ینه‌وه ئا ئه‌مه
تیايا بخوینى»

وه‌لامى سلاوه‌که‌ى چه‌یده‌رى نه‌دایه‌وه، پىیگوت:

– «تۆ له‌ کام کونه‌ورچ گه‌وره‌بووى کوره‌؟»

حهیدەر که زانی گالتهی پیدهکات، له ژیر سمیلهوه لیوی
خوی گهست، له دلی خویدا گوتی: «شهیتان به نه عله تبی،
ئه گهر ئایستا قه پۆزی^(۷) به پیله قه بشکینم کئی ئه لی خه تاته،
وه لایمی دایه وه:

- «جا تو ههقت چیه له کوئی گه وره بووم یا
نه بووم؟»

کابرا ته واو تو وره بوو، تا دههات باشتر رهنگوروی
سوور ده بووه وه:

- «جوان قسه بکه بیشه رهف، من مه ئمووری دهوله تم،
ها تووم مه کته بتان بو بکه مه وه»
- «جا من چ رییه کم لیگرتووی»

هیندهی نه ما وه کو گرکان بته قیته وه، ناچار ئه وهی له
دلیدابوو درکاندی:

- «بو ئه و ریشهت ناتاشی تا تو سقالی له به شهر
بچی؟»

- «تو ههقت چیه به سه ریشه من وه، نایتاشم و
ته واو»

کتوو پر که وچکه که ی خسته ناو جامی دویه که:
- «دهی به و خواجه ئه گهر هر ئایستا ئه و ریشهت
نه تاشی تا دنیا دنیایی نایه لم مه کته ب له م نادر اوایه
ئه لفوویی تیا بخوینری»

۷- قه پۆز: به دم و لوت و چه ناگهی سهگ و کهر دهگوتریت.

حهیدەر زۆر توورپه‌بوو، دهستی چه‌پی برد بۆ ناوگه‌لی
و گوتی:

- «قه‌یری خه‌م... کورپه ئه‌یکه‌یته‌وه نایکه‌یته‌وه به‌م
جووته گونه‌وه»

ئهو که‌سانه‌ی له مه‌جلیسه‌که‌دا دانیشتبوون، به‌په‌له
قسه‌که‌یان له ده‌می هه‌یدەر وهرگرته‌وه، ده‌ستیانکرد به
پارانه‌وه و لالانه‌وه بۆئه‌وه‌ی کابرا دل و ده‌روونی فیتک
ببیته‌وه، یه‌کیکیان گوتی:

- «لێ مه‌گره‌ جه‌ناب، ئه‌م به‌دغه‌ساله‌ می‌شکی به‌قه‌ی
می‌شکی جوجه‌له‌یه‌ک نابی»
یه‌کیکی تر:

- «ئێوه‌ پیاوی گه‌وره‌ن، نابی گوی له‌ قسه‌ی
هه‌تیومه‌تیو بگرن»
یه‌کیکی تر:

- «به‌ په‌سوله‌للا قوربان نازانی نه‌جابه‌ت چیه‌، به
تایه‌فه‌ و به‌ ئه‌سل ئه‌چنه‌وه‌ سه‌ر شه‌جه‌ره‌ی که‌ر»
یه‌کیکی تر:

- «نه‌که‌ی به‌ قوربانی ئه‌و قه‌له‌مه‌ی گیرفانتبم، ئیمه
کردمان تۆ نه‌یکه‌ی، توو سه‌ری ئیمامی شافیعی، با
مه‌اله‌کان کویر ده‌رنه‌چن وه‌ک خۆمان»
به‌لام هه‌یدەر وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌ بای دبیت نه‌ بۆران، له

قسهی خوی په شیمان نه بووه وه، دهستیکی هینا به پشیدا
و سنگی دهر په راند:

- «وه لالا، سا نه منالم نه بیئه قل، به و قورعانه زهردهی
مالی مه لا به دره دین، له بهر نه و میرزا ته یفووره نه بی،
ئا ئیسته دووسه د له قه له پشته قنی ئه م سه رکه چه لی
سه گدینه هه له یه م، کورپه خو ئه م سه گبابه نه لی
ده ولت بو تاشینی ریشی منی نار دووه، توخوا گوناح
نیه مه کته ب له سه رده سی ئه م شینه کهره بکریته وه،
گوومکرده نه و مه کته به یش، خو ئه م گه ماله پیره نه لی
عوسمانیه کانه خه ریکه داوای مریشکانه نه کا»

سه روکی لیژنه وه ک له ئاسمان بخریته خواره وه و
ته پلی سه ری بهر زهوی بکه ویت، نه له و شه قانه ی پرسى
که حه یدهر باسیکرد، نه نه و کهر و گه ماله ی پییگوترا، نه
گووکردنه مه کته ب و نه جووته گونه که، چاوه کانی سیسکرد
و دهستیکی هینا به سه ر پیستی هه تاو بردووی سه ریدا،
ناره قه ی سپری و له سه رخو له حه یدهری پرسى:

- «مریشکانه چییه؟»

- «وه لالا سیل و دیقیشکه ی پیتنالیم»

- «ده تووفه خری عالم پیملی»

حاجی به شارهت به په له هه ستایه سه ری و چوو به رده م
حه یدر:

- «تووخوا پییبل... به و پشتینه موباره که سه وزه ی
حه زه تی پیاغهممه ر منیش نازانم مریشکانه چیه»
- «نایلم نا»
- «ده توو گوچان و مشکیه که ی کاکه حمه یی شیخ بیلی»

ئه وان بیئاگابوون له وه ی که روژیک...

حه یدر له (کانی به رد) تووشی ریواریکی تینوو بووه،
چه ند قومیک ئاوی خواردوه ته وه، ئینجا باسی ده ورانی
که نجیبی خوی گیراوه ته وه... که چون له زه مانى عوسمانیه کاند
ژاندرمه یه کی تورکی ترساندوه، ژاندرمه که به بیخه م
تفه نگه که ی به داریکه وه هله دواسیت، له (گومی شه رنه که ر)
ده ست ده کات به مه له کردن، له و باوه رده نه بووه له ناوچه که دا
که سیک هه بیت بویریت ده ست بدات له تفه نگه که ی...

به لام ئه و ریواره تینوو تفه نگه که ی لیرفاندوه،
دوای رفاندنی تفه نگه که، فیکه یه ک بو ژاندرمه که لیته دات،
ئه ویش که تفه نگه که ده بینیت به ده ست کابراوه یه، به
که لووگونه سپی و سو له که یه وه، به هله داوان دوای کابرا
ده که ویت، هه تا ده شتوانیت به زمانی تورکی ده پارپته وه،
ئه میش به زه یی به ژاندرمه که دا دیته وه، بویه میلی تفه نگه که
ده رده یی و باقیاتی تفه نگه که پیشان ژاندرمه که ده دات و
به لقی دار به پروویکه وه بو ی هله دواسیت...

دواتر پېيواره که هه لدهکات به (کيوى کوليتيان) دا، به لام که ده بينيت ژاندرمه که هه ر به پروتى رادهکات و به تورکى ده پارپيته وه، به دم راکردنه وه بپيار ددات له (کاريژى شهنگه بى) ميله که شى بو بخاته سهر لقوپوي داريكى تر، حساب بو ئه وهش دهکات که هه تا ژاندرمه که ده ستي دهگاته ميله که خوى له مه وداى گولله دوورتر بخاته وه...

کابرا ئه م به سه رهاته و چهن د شتيكى دیکه ش ده باره ي تورک بو حه يده ر ده گيړيته وه... به لام حه يده ر هه ر مريشکانه ي له بير مابوو، دلنياش بوو له وهى که نازان مريشکانه چييه، به لام له به ر ئه و سوينده سه يره ي حاجى به شاره ت خواردى، پرويکرده کار به ده سته که:

- «يه عنى ئه گه ر مالى دوو مريشكى هيلکه که ريان هه بوايه، عوسمانيه کان له دوو هيلکه... يه ک هيلکه يان وه رگرتووه بو خويان، ئه گه ر چوار مريشکيان بوايه دوو به دوو، ئه گه ر ده شيان بوايه پينچ بو خويان و پينچ بو عوسمانيه کان، ئيستا حاليبووى؟»
ره حيمه سوور گوتى:

- «ئهى ئه گه ر مالى يه ک مريشکيان هه بوايه، يا ئه گه ر سيان بونايه چونيان به شه کرد به پيى شه رع يان هه روا؟»

- «ئه گه ر مالى يه ک مريشکيان بوايه، روژى هيلکه که ي بو عوسمانيه کان بوو، روژيکيش بو خويان،

ئەگەر سى مريشكيان بوايه، بەزۆر مريشكيان
پيسەرئەبرى و گۆشتهكەى نيواونيو»

هيندەى نەما چرووچاوى كاربەدەست دووكەلى
لئەهەلسيت، مريشكانە و تورك و مورك و هيلكە و لاژەلاژى
حەيدەر، دوو ئەوئەندەى تر توورەيان كرد، كاتيك مەلا
بەدرەدين دەستىكرد بە قسەكردن، خەلكەكە وایاندەزانى يان
قسەيەكى خيىر دەكات، يان بە ئايەتيك كابرأى سەرلوس
دادەمرکينيتەو، كەچى بە ترس و لەرزەو پووئىكرده
حەيدەر:

- «ناوى من و... قورئانى من و... مالى من مەهينە
پۆلە»

وختى لە قسەكانى مەلا نائوميد بوون، ئيدى هەموو
پرويانكردهو حەيدەر، هەر يەكە و قسەيەكى كرد:

- «حەيدەر بيكە بەخاترى حەزرەتى غەوسى گەيلانى
وس بە»

- «برۆ بيتاشە لە مووەكانى چەناگەت بەم»

- «رچات لئەكەين پاكە، نادراوا چۆلكە تا پۆليس
نەهاتووە بۆمان»

مچە چاوچەقەنە...

ریشسپيەكى دیکەى ئاوايى بوو، هەميشە چاوهكانى

وهك چرای بینهوت پرته پرتیان دهکرد، زۆر به کهمی دهدوا،
ئهگهر قسهیه کیشی کردبا، ئهوه بابه تیکی سهیروسه مه ره
و سه رسورپهینه ری فریڤده دایه مه جلیسه وه، پروویکرده
حه یدهر:

- «مه به به کابرای کهرگی لیمان... بیکه به خاتری
مه که ومه دینه ی موباره ک برۆ دهره وه...»

به قسه که ی مچه... بزده که وته سه ر لیوی هه موان،
به مه لا به دره دینیشه وه، یه کیک له کار به دهسته کان که
فرمانبه ریکی تازه دامه زراوی گیلبوو، هه تا ئه و کاته هیچ
قسه یه کی نه کرد، جار جار قه له مه که ی دهستی ده برد بۆ
دهمی، که وچکیک دۆی خوارده وه و له مچه ی پرسی:

- «کابرای کهرگی کتیه خاله؟»

هه موان به چاو مچه یان تیگه یاند دهمی داخات و له سه ر
کابرای کهرگی هیچ نه لیت، به لام به قسه ی نه کردن، وه لامی
کار به دهسته که ی دایه وه:

- «کابرایه کی خه لکی لای خۆمانبوو»

- «کورد بوو؟»

- «ئه ی قابیله، ئه ره وه لا کورد کوری کوردبوو،
به خوا له هه موویشمان عاقلتره نه ک بلئی شیت و
شتیوايه»

- «ئەى بۇچى وای پىئەلین؟»
- «وەختى خۇى ھاوسىئى ئىمە بوو، ئەو كەرباوكە، كەر نەما لە ئاواييا نەيگى، شەو تا خوا رۇژى ئەكردەو، تەويلە بەتەويلە و كۇلان بەكۇلان بەدوای كەرا ئەگەرا، لە نىرەكەرەكان زياتر سواری ماكەرەكانمان ئەبوو، ھەر شەوہى بەسەر كەرىكەوہ ئەگىرا»
- «جا كەر چۇن ئەگارىئ ئەيھاوار!»

مەلا بەدرەدىن ويستى قسەيەك بكات و كۇتايى بەو باسە بينىت، بەلام مچە چاوپچەقەنە نەيھىشت، گوتى:

- «چۇن ناگارىئ، بەرەوہللا ئەگارىئ و ئەولاترىش، ئىستا مەسەلەن تۇ... مەئموورى دەولەتى و ناوى ھەموو كەسى ئەزانى، دە ئەگەر زىرەكى ناوى پياويكى لاي خۇمانم پىئىلى كەرى نەگابى!»

مەلا قسەكەى بە مچە برى:

- «عەيبە حەيامان مەبە»

مچە بە پرسىارىك بىدەنگى كرد:

- حەيای چى مامۇستا، كورە بەخوا ھەچى ئەتواری ناشىرىنە لىمان ئەوہشيتەوہ، ئىستا مەسەلەن جەنابت... ئەتوانى سوین بخۇى لەكاتى فەقىيەتيا لە شارى بانە كەرت نەگاوہ؟!»

- «چۆن له سهر شتیوا سویند ئه خۆم، سویند خواردن
له سهر ئه و مه سائیله قه بیح و گلاوانه گوناختکی زۆر
گه وره یه... ئه سه غفیرو لالا خواجه»
- «ئه یچۆن مامۆستا ئاخو دوایی نه لئی مچه هیچ
نازانی»

قوروقه پی به مه لا کرد و پوو یکرده وه کار به دهسته که:
- ئیستا حالییووی چۆنه گایری رۆله، به خوا که
زه و قمان ههستا، به سهر سوونه و قه ل و سه گ و پیشیله
و نیره کهر و گاجووت و که له شیریشه وه نارۆین نه ک
مریشک»

- «به لئی حالییووم»
- ئیوه تا که ی خه لکی لای خۆمان نانا سن... به خوا
له م پۆژانه یا تووشی کابرایه کی شارستان بووم ئه یوت
«دوژمنایه تی به ینی دوو عه شره ت ئیسراحه تی له شار
بریوه» وتم چی قه و ماوه، وتی «کابرایه ک له خه ویا
ژنه که ی خۆی به پووتی له گه ل کابرایه کی تر دیوه...
کابرا به و شاره یا گه پاره گه پاره، هه تا ئه و پیاوه ی
دۆزیوه ته وه که له خه ویا له گه ل ژنه که ی دیویتی... وه لالا

سوکوباریک نیوہشہو ھلہ کوتیتہ سہری و ناوسکی

رئہیا»

- «بہچی رایہیا»

- «بہ خہنجر!»

شہو داہات...

ئہم قسانہ و چہندین قسہی تر و پارانہوہی جؤراو جؤر،
کاریان نہ کردہ سہر ئارامبوونہوہی سہرؤکی لیژنہو
یاوہرانی، بہو شہوہ نادراوایان بہ جیہیشٹ و مہکتہ بہکہی
نادراوا لہ سایہی ریشی حہیدہرہوہ، بوو بہ چیرؤکی بہر
ئاگردانی شہوگارہ پر مہینہ تیہکانی نادراوا.

نارنج ...

گه وره کچیکی بالابه زن، ناسک و سپی و سۆل، پینج سالبوو خه ونی به باوهشی حهیده ره وه ده بیینی، چاوه کانی له دهنکه تریی سهوز دهچوون، شانومل نه رم، زیتله و ده م به پیکه نین...

جاریک خوازیینی کرابوو، به لام له بهر حهیده ر شووی نه کردبوو، یارمه تی دایکی ده دا، به یانیان زوو جیگه ی به رخ و مه ره کانی خاوین ده کرده وه، هر وهختی به ته نیا ده بوو، خوی به قژه خاوه که یه وه خه ریک ده کرد، ته پریده کرد و دایده هیتا و خاوی ده کرده وه، چه ند تالیکی ده هیتایه سهر چاوه کانی، دواتر ده یخسته وه سهر گوچکچه ی، ناوبه ناو له سنگی خوی ده روانی، ده ترسا له وه ی فره ق به گه وره بوونی مه مکی کرابییت، چونکه حهیده ر له کادانه که

زۆرى گوشىبون، تەماشاي ھىچ كورىكى نەدەكرد جگە لە يارەكەى، چەند جارىك ھەولدا بوو رازىبكات ريشى كورت بكاتەو، بەلام ھەولەكانى بىسوود بوون...

مىنەى ھەكىمەگىژ... زۆرى ھەولدا كورە تاقانەكەى رازى بكات ريش بتاشىت، ھەلى نەيدەتوانى، بۆيە خوازىنى نارنجى بە فرسەت زانى...

ئىوارەى شەوى خوازىنى خۆى گەياندە لاي خالە عيسا، داوايلىكرد ريشناشەين لەسەر ھەيدەر بكات بە يەكەم مەرجى دەست ماچكردن، خالە عيسا زۆر بە زەحمەت بە داواكە رازىبوو، چونكە نەيدەويست دەست بخاتە ناو ھىچ كاريكى تايبەت بە خەلكەو...

مىنە و مەلا بەدرەدين، بەدەم نانخواردنى ئىوارەو، قاوونى ئەو رۆژەى ھەيدەر و لە دەستچوونى قوتابخانەى نادراوايان لىدايەو، سەر و ديشلەمەيان خواردەو، بەرەو مالى خالە عيسا رىكەوتن، نارنج پىشتەر بە باوكى گوتبوو كە ھەيدەرى قبوولە، خالە عيساش نەك دلى كچەكەى، بەلكو دلى ھىچ كەسىكى بۆ نەدەشكا، بە پىكەنەو رازىبوو، بەلام پىش ئەو ھى دواھەمىن قسەبكات، ئەو قەولەى ۋەبىر ھاتەو كە سەر لە ئىوارە بە مىنەى دابوو...

هەر چه ندىش نهیده وىست زۆر له حهیدەر بکات، به لام
له بهر دلى مینه، داواى له حهیدەر کرد ریشى بتاشیت،
گوتى:

- «کورم یه ک داوام ههیه، ئەگەر به قسه م بکهى،
ئوه نارنج هی خۆته و موباره کتین، ئەگەر به قسه شم
نه کهى نارنجت نایه من»

ئهو رۆژه حهیدەر له سه ریشى زۆرى پیکرابوو،
بیتاقه تى و تورپه یی هیشتا پیوه دیار بوو، پروویکرده
خاله عیسا:

- «ئهمرکه خاله گیان ئهمر»
- «ههسته به ئه ده واتى ریش تاشینه کهى من ریشت
بتاشه، ئینجا وهره ده سم ماچکه»

مینه له خۆشیان خه ریکبوو بالبگریت، مووه کانی سمیلی
که به دوو که لى جگهره زهرد هه لگه رابوون بریسکانه وه، له
دلى خۆیدا گوتى «ئۆخه ی خوایه گیان شکوور نه جاتم بوو
له ریشى ئهم به چکه به رازه ی کورم»

به لام...

ژان گه یشته دلى حهیدەر... واى له ریشى.. واى له
دلى... واى له دلدارى و دابران... واى له قهول و قه رارى
سه ره پى...

نەیدەزانی چۆن خۆی لەو بەلا گەورەییە دەرباز بکات،
 لە نەزەر حەیدەر جیبەجیب کردنی ئەو مەرچە وەک ئەو
 بوو بە دەستی خۆی ئیمزا لەسەر مردنی شکۆی خۆی
 بکات، لە یەک چرکەدا هەموو ماچ و زەردەخەکانی نارنج
 یەک لەدوای یەک لەبەرچاوی بوون بە هەلم، وای لە پێشی،
 وای لە نارنج... ئاخیک بۆ نارنج... داخیک بۆ پدین... ئەو کە
 هەرگیز بۆ بریاردان لەسەر چارەنووسی پێشی پێویستی
 بە بیرکردنەوە نەبوو، سەری هەلبێری و لارەمل لارەمل
 ڕوویکردە خالەعیسا:

- «ئەو باشە ئەگەر نەیتاشم!»
- «ئەگەر نەیتاشی نارنجت نایەم!»
- «دەو بە سەری نارنج نایتاشم!»

خالەعیسا...

هەتابلێی پیاویکی نوورانی و جوانبوو، ریک وەک مەسیح
 هەلسوکەوتی دەکرد، ریزدار و خانەدان، بێدەنگیەکی
 ئەوەندە تر جوانی کردبوو، کەس نەبوو شان بدات لە
 شانی، وەلامی توورەبوونی بە پیکەنین دەدایەو...
 نەیدەزانی چا و سووربکاتەو، بەو هەموو جوانیی و
 بێدەنگییەو، خۆی لەناو غەلبەغەلب و هاتووھاواری نادراوا
 ڕاهێنابوو، ئەگەر هەستی کردبا دوو کەس لە یەکتەر زویرن،
 نەیدەهیتشت شەوی بە سەردابیت ئاشتی دەکردنەو...

دانشتوانی نادر او و گوندهکانی دهوروبەر، بۆ
مهجلیسی سولح و پرسه و خوازینی و دابهشکردنی
میرات دهیانبرد، ههندیك له كچۆله چاوبازهکانی نادر اوایش
لهناو خۆیاندا به عیساچاوجوان ناویان دههینا...

باوکی حهیدەر...

تهنیا بیرى له تاشینی ردینی کوردهکەى دهکردهوه، چۆن
و به چ شیوهیهک بیتاشیت، بریاریدا ئەو کۆنه تفهنگهى که
سالههایهک بوو له باپیرانیهوه به میراتیى بۆى ماپوهوه،
وهک بهرتیل بدات به سامسام، ههتا بهرامبهر بهو تفهنگه،
پاک پاک ریشی حهیدهرى بۆ بتاشیت!

سامسام...

به مندالیى باوکی له کيوى (عاشق کولین) دهبيت
بهژیر ههرهسى بهفرهوه، دواى ئەوهى سامسام سمیلى
گووگره دهبيت و له تاریکهشهویکدا به تهور دایکی و ئەو
پیاوه نهناسه دهکوژیت، که پیکهوه لهسهه جینگهى باوکی
خهوتبوون، دهدات به کيواندا و له دهولت قاچاغ دهبيت،
له ماوهیهکی زۆر کهمدا وهک ئازاترین و بهشههرهفترین
چهتهى چیاکان ناوبانگ دهردهکات...

دواى چهند سالیک... لییرهولهوی چهند گهنجیک
پهپوهندی پیوهدهکهن، سامسام تهنیا باج و سههرانهى

له ئاغادی و دهره به گه کان وهرده گرت، ره شتاله یه کی گورجو گۆل و قۆز، به غیرهت، پاره داران و بهرژه وهندی خوازانی ناوچه کهش خۆراک و جلوه برگ و فیشه کیان بۆ رهوانه ده کرد، زۆریش هه زی له قسه ی خۆش و نوکته و پیکه نین ده کرد...

مینه به خۆی و تفته نگه که یه وه له (چری بهرده زهره د) وه هه لگه را، گه یشته نزیک مه نزلگه ی چه ته کان، له شوینیکی نادیاره وه ده نگه را:

- «نه جولیی کابرا کوژرای»
- «مینه هه کیمم، کوره نه مکوژی»
- «خۆ کهر و گویره که ی ده سوقاچ شکاومان نییه، بۆ هاتووی؟»
- «ئیشم به سامسامه، مه مکوژه پۆله»
- «ئه وه چیه به دهسته وه؟»
- «برنه ویکی ئه له مانیه، بۆ سامسام هیناوه»

سامسام به نینۆک ددانه کانی پاکده کردنه وه، گوشتی بهرخی خواردبوو، که چاوی به مینه ی هه کیمه گیتژ که وت گوتی:

- «کاکه مین ئه وه تو ی؟»

- «ئەرئۆه لالا خۆم، سه لاموعه له يك»
- «عه له يكه سه لام، چيبوو ه پۆليس هاتوو ه بۆ نادراوا؟»
- «نه وه لالا دياريم بۆ هيناوى»
- «برنه وه؟»
- «ئه له مانیه كه يه تى نه ك شهريكه ي ئيرانى، به هه چى قورعانى عه زيم هه يه، ئه م برنه وه نه بى هه چ شتى شكنا به م، هه ر قابيل به خۆته، له باوكمه وه بۆم به جيماره»
- «ببى و نه بى ئيشيكت پيمه»
- كه ميك له سامسام نزيكتر بووه وه بۆ ئه وه ي چه ته كان گوييان له دهنگى نه بيت گوتى:
- «ئه مه وي حه يدهرى كورم بۆ عاقلكه ي!»
- «ئه ي خۆت بۆ عاقلى ناكه ي؟»
- «دلمايه وه لالا وه بيللا دلمايه، هه ر ئه و تا قه م هه يه»
- «جا به چى عاقليكه م خۆ موعه ليم نيم»
- «عه قل هه ر لاي موعه ليمه كان نيه سامسام گيان»
- «ئى ئاخىر چيبكه م؟»
- «ئه مشه و يه ك دوانى بنيره بۆ مالى ئيمه، حه يدهر به ته نيا له سه ربان ئه خه وي، بيه ينن بۆ ئه م ناوه و قۆلبه ستيكه ن، جوان جوان ريشه كه يم بۆ بتاشن، زۆر مه منوتانه يم»

حه په سا... سه ری برده دواوه، لیپرسی:

- «ریشی بتاشم؟!»

- «به لئی به لئی ریشی بتاشه، فریامانکه وه خیرت
ئه گا»

به پیکه نینه وه گوتی:

- «وهی به سه رچاو، هر توو تاشینی ریشی
حه یدر، وه لالا که لاله سه ریت بو دانه کوتم به گابه ردیکا
و به ته لاشه به رد موو به مووی ریشی ئه قرتینم»
- «نه به قوربانتم نه که ی، ئیشی وا نه که ی، عه زیتی
مه یه، به تیغ بو ی بتاشه... به تیغ»

شه ویکی مانگه شه وی فینک...

حه یدر به دهم بیرکردنی نارنجه وه خه وی لیکه وتبوو،
تووند تووند په توه که ی له روخساری پیچابوو بوئه وه ی
میشووله له ناو ریشیدا گه را دانه نی، ئه وه نده ی بلئی یه ک و
دوو، پیاوه کانی سامسام دم و ده ست و قاچیان شه ته کدا،
دایان به شانیا ندا ، بیئه وه ی باوکی و دایکیشی پینزانن
خستیا نه سه رپشتی هیستریک، له نزیک مه نزله که ی سامسام
به ستیا نه وه به پیره داریکه وه، سامسام وه خه به رهات، کورپه
ریشنه که ی مینه ی به به ستر او هی بی نی، پیش ده موچاو
شوردن به ره ورپووی رویشت، که میک له سه روکه لاله و

پیشی رام، هیواش په‌نج‌ه‌ی شایه‌تومانی برد بۆ پیشی،
حه‌یدەر زۆر ترسا، وایده‌زانی پیشی راده‌کیشتیت، کتوپر
وهک منداڵ قیزاندی:

- «رایمه‌کیشه»

سامسام له ترسی گه‌ستن خیرا په‌نج‌ه‌ی هینایه‌ دواره، گوتی:
- «هه‌تیو زۆر ناشیرین و پیسوچه‌په‌لی، ئەم ریشه
گوواویه بۆ ناتاشی؟»

حه‌یدەر که زانی پیشی له مه‌ترسیدایه، ده‌ستیکرد به

پارانه‌وه:

- «توو (شیخه‌ولاو شی مه‌حموو) بیکه به‌خاتری
ته‌باره‌کوو ته‌عالا»

- «ئاخر تو ئەو ریشه‌ت بۆچییه؟»

- «توو خوا نه‌که‌ی»

- «باشه مه‌گری نایتاشم، می‌شکم مه‌به، به‌س پیمبلی بۆ
نایتاشی؟»

- «چونکه په‌نج‌ه‌ی نارنجی به‌رکه‌وتوو، ریشم بۆ
نارنجیش نه‌تاشی»

- «کامه‌یه نارنج؟»

- «نارنجی خاله‌عیسای لای خۆمان، له‌به‌ر ئەم ریشه‌م
نه‌یانیامی، له‌ده‌سمچوو، کردم به‌قوربانی ریش»

سامسام یه‌که‌مجار بوو به‌زه‌یی بیته‌وه به‌نیچیره‌کانیدا،
حه‌یدهری ژیرکرده‌وه، که‌وته گالته‌کردن له‌گه‌لی و به
پیکه‌نینه‌وه پینگوت:

- «باشه حەیدەر خۆ باوکت بېرنەوئیکى ئەلمانىيى
بۆھىنام، ھەر لەبەرئەوھى رېشى تۆ بتاشم، ئەى ئەگەر
نەيتاشم تۆ چىم بۆئەھىنى؟»

حەیدەر لە خۆشيان رومەتى سامسامى ماچکرد، بە
دەنگى بەرز گوتى:

- «ھىچم نىە، بەلام مادەم ئەو بېرنەوھەكى ھىنا،
شەرتبى منىش شوئىنى دەمانچەكەى بلىم»

- «دەمانچەشى ھەيە... ئەمانەى لە كوئىبوو؟»

- «نازانم لە كوئىبوو، بەلام ئەزانم لەكوئى
شاردوئىتەو»

- «لەكوئى؟»

- «وا لەناو خىزەرەكانا^(۸)، جارجار دەريەھىنى و

لوولەكەى پاكەكاتەو، ئىنجا ئەيخاتەو شوئىنى خۆى»

- «زۆر باشە ئەوھيان دانى بۆخۆم، ئەمشەو
دەمانچەكەى باوکت ئەكەم بە ژىر پىشتىنەكەما، نايشەيلىم

باوکت بەقنى خۆى بزانى، دەمانچە ھى منە نەك مینەى

حەكىمەگىژ، تۆ بېرۆرەو، ھەر كەسىش لەمەودوا

بىانووى بە رىشت گرت، وەرە بە من بلى و ھەقت

نەبى»

۸- خىزەرە: بەو دارە كورتانە دەگوتريت كە لە نىوان دواھەمىن چىنى دىوار و
دارەراى بانى خانووەكانى لادى دادەنريت لە دىوى ناوھەو و دەرەو.

ھەلمى زەوى لە دوور ۋا دەبىنرا، باى وەشتى^(۹)
 بەرەبەيان، باوەشى شەشنى ئىوارانى چۆلنەدەکرد،
 ھەياران و مەيارانى جۆگەكان كانياوەكانى ھەراسان
 كەردبوو... بايەكان پەلەھەورى ھاروھاجيان ۋاودەنا بۆ
 ئەوھى شىنايى ۋوخسارى ئاسمان وەك خۆى دەرکەوئىت...
 شاخ و بەرزايىيەكان بە جامانە و لەچكى سوورەوھ
 لە نادراوايان دەۋوانى... چەھچەھەى گلەيى بوولبولان
 و... جريوھى چۆلەكەى موسافىر لە دۆلەكاندا دەنگى
 دەدايەوھ، ھازەى چەمەكان تىكەل بە لايلايەى ئەو ماسىيە
 گرىنۆكانە دەبوون، كە تازە بەتازە لە ۋەفەز^(۱۰) و بن بەردە
 قەوزە گرتوۋەكان چاويان ھەلئىنابوو، قەرژال و بۆقى ساوا
 دەچوونە تەنكاوہوھ... ژىر بەرەى دراوى مالان كەرووى
 ھەلئىنابوو، لە گۆشەى ھەر ژوورىكى قورپىندا شوئىنك

۹- باى وەشت: بايەكى شىدارە لە پىش باران بارىندا ھەلدەكات.
 ۱۰- ۋەفەز: ئەو كون و كەلەبەرانەى قولايى چەم و ۋوبارەكانە، كە
 ماسىيەكان كەراى تىدا دادەنئىن.

یان دوو شوینی جالجالوکه هه‌بوون، هه‌تاو سه‌رقالی
پینچانه‌وهی سه‌رماوسۆله بوو، کچۆله‌کانی نادراوا به
شه‌روالی کورانه‌وه، به مقۆمقۆ و چرپه‌چرپ و جارجاره‌ش
قاقای پیکه‌نینه‌وه گیلaxe‌یان^(۱۱) هه‌لده‌که‌ند...

میرزا ته‌یفوور...

هه‌ر وه‌ختی له‌ شار ده‌گه‌پایه‌وه، شتگه‌لیکی زۆر نامۆی
له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هیتایه‌وه، عه‌سره‌ پۆژیکی دره‌نگ، هه‌ندیک له
پیشسپی و کوروکالی نادراوا له‌ پشته‌بانی مزگه‌وت، به‌ده‌م
چاوه‌پروانی میرزاوه‌ گوئیان بو مه‌لا به‌دره‌دین شلکردبوو،
داخۆ که‌نگی به‌ ده‌نگه‌ ناسازه‌که‌ی بانگی شیوان ده‌دات...
به‌شینکیان له‌وه‌ ده‌ترسان به‌ر له‌وه‌ی بگاته‌ ئاویی، پیاوه‌کانی
سامسام ریگه‌ی پینگرن و هه‌رچی هیناوه‌ لی‌ بستینن، پیش
بانگی شیوان، میرزا له‌ شیوی مالۆسه‌کانه‌وه^(۱۲) ده‌رکه‌وت،
بنۆله‌یه‌کی له‌ شان کردبوو، دووکه‌لی سه‌بیله‌که‌ی له‌گه‌ل
هه‌موو نه‌فه‌سیکدا پشت جامانه‌که‌ی ده‌که‌وت، چه‌ند مندالیک
به‌ پاکردن به‌ره‌و پرووی رۆیشتن بو ئه‌وه‌ی نوقلی ترش و
شیرینی لی‌وه‌رگرن، ته‌نانه‌ت ژنه‌کانیش تامه‌زرۆی گه‌یشتنی
بوون...

۱۱- گیلaxe: رووه‌کیکه‌ سه‌ره‌تای وه‌رزی به‌هار ده‌پویت بو خواردن
به‌کاردیت.

۱۲- مالۆس: مینیه‌ی به‌راز.

میرزا... تاقه پیاوی خوننده وار بوو له دواى مه لا، وهختی
خوی له سلیمانی فیږی خویندن و خویندنه وه کرابوو، دواى
مردنی دایکی، باوکی ژنی هینابوو وه، ئەمیش له داخی
ژنی دووه می باوکی، سه‌ری خوی هه‌لده‌گرئ و له گوندی
نادراوا ده‌گیرسیته وه...

خه‌لکی نادراوا له خویانی ده‌گرن و به‌خوی ده‌که‌ن،
پاشان به‌هوی زرنگی خوی وه له هه‌جییه‌کانی^(۱۳) ناوچه‌ی
هه‌ورامانه وه فیږی ورده‌واله‌فرۆشی ده‌بیت، دیهاته‌ودیهات
ده‌گه‌ریت و پاره‌وپولیکی باش پیکه وه ده‌نیت، له ده‌ست
کشتوکال و قور به‌سه‌ریه‌کانی لادی رزگاری ده‌بیت...

درک به زۆریک له کاره‌کانی لادی ده‌کات که ئەوانی
دیکه درکی پیناکه‌ن، به‌چه‌شنیک خوی خوشه‌ویست ده‌کات
که خه‌لکی نادراوا نه‌هیلن لینیان دوور بکه‌ویتنه وه... نیشانه
شکینیکی بیهاوتایش بوو...

ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی به‌خۆپایی بو دروستکردوون،
دیواری بو هه‌لچنیون، عاقلانه خانووه‌کانی بو داره‌پرا
کردوون، مقه‌لی و مقاش و ته‌له‌ی مشک و زۆپای داری بو
سازکردوون، کلکی ته‌ور و پاچ و خاکه‌نازی تاشیوه، که‌ر و
هه‌یستریشی بو خه‌لکه‌که نالکردووه...

۱۳- هه‌جی: به‌و ورده‌واله‌فرۆشه هه‌ورامیانه ده‌گوترا، که له ناوچه‌ی
هه‌جییه وه هاتوون، دیهاته‌ودیهات گه‌راون بو فرۆشتنی پیناویستی ساده‌ی
وه‌ک ئاوینه‌ی گیرفان و کل و بنیشت و نوقل و ده‌رزی و ده‌زوو تا دوا‌یی...

درکی بهو شوینانه کردووه بۆ هه‌لبه‌ستتی پرد
گونجاوبوون، له‌ملاولاشه‌وه له‌گه‌ل خۆیان بردوویانه
بۆ پرده‌لبه‌ستن، زانیویه‌تی له‌ کوورهدا به‌رد بسوتینیت
و بیکات به‌ قسل^(۱۴)، چه‌خماخسازیکی^(۱۵) باشیش بووه
بۆ ساچمه‌زه‌نی^(۱۶) راوچی‌ه‌کان و تفه‌نگه‌ ژه‌نگاویه
له‌کارکه‌وتووه‌کانی سامسام...

حاجی که‌ره‌م... که‌ پیاو ماقولیکی نادرآوا بوو، له
زۆر مه‌جلیسدا گوتبووی «قه‌سه‌م به‌ قورعانی قه‌دیم،
به‌وه‌ قه‌بره‌ی پیاغه‌مه‌ر و خه‌جیجی تیچووه، ئە‌گه‌ر ئە‌وه
میرزا ته‌یفوره ئە‌ده‌واتی بخریته به‌رده‌س، ئە‌توانی سکه‌یش
لیبات^(۱۷) و، له‌جیاتی ره‌سمی مه‌لیکه‌چکۆل^(۱۸) ره‌سمی (شیخ
عیسی و شیخ موسی)^(۱۹) له‌سه‌ر هه‌لکۆلی»

میرزا گه‌یشت... هه‌موو ته‌ماشای ده‌ستیان ده‌کرد،
داخۆ که‌نگی بنۆله‌که‌ ده‌کاته‌وه، ئارامیان نه‌گرت، به‌ر له‌وه‌ی
خۆی بیکاته‌وه لییان پرسی:

- ۱۴- قسل: له‌ کۆندا جۆره به‌ردیک له‌ کوورهدا توینراوه‌ته‌وه، هه‌تا بووه به‌
ماده‌یه‌ک که‌ له‌بری کۆنکریت به‌کاره‌ینراوه بۆ پایه‌ی ژیر پرده‌کان.
- ۱۵- چه‌خماخساز: به‌وه‌ که‌سانه‌ ده‌گوتری که‌ تفه‌نگ یان چه‌کی له‌کار که‌وتوو
چاک ده‌که‌نه‌وه.
- ۱۶- ساچمه‌زه‌ن: جۆریکه‌ له‌ چه‌کی کورت مه‌ودا که‌ بۆ راوکردن به‌کاردیت.
- ۱۷- سکه‌ لیدان: مه‌به‌ست دروستکردنی پارهی.
- ۱۸- مه‌لیکه‌چکۆل: مه‌به‌ست له‌ مه‌لیک فه‌یسه‌له‌ که‌ هه‌ر به‌ مندالی له‌ سه‌ده‌ی
پا‌ردوودا به‌ریتانیا کردی به‌ پاشای عیراق.
- ۱۹- شیخ عیسی و شیخ موسی: بیستراوه‌ که‌ گوایه‌ دوو پیاوچاک بوون، له
ناوچه‌ی به‌رزنجه‌ نیژراون.

- «ئەمجارەيان چیت ھىناوہ لە شار؟»
- «دوو شتم ھىناوہ، يەككىيان بە قورمىش ئىشەكا، ئەوى تريان بە پىل، با برۆين بۆ سەربانى مزگەوت... يەللا سەركەون»

ئەوان نە دەيانزانى قورمىش چىيە، نە ناوى پىليان بىستبوو، مەلا مىحرا بەكەى بەجىھىشت و رايكرده سەربان، كەس لە بىرى نوێژى جەماعەتدا نەما، بەر لە كوردنەوہى بئۆلەكە حەيدەر گەيشتە ئەوى، مىرزا وەك ھەمىشە لە پىي زەردەخەنە تايبەتەكەى نيوانيانەوہ بىئەوہى قسەبكات پرويكرده حەيدەر، وەك ئەوہى بلىت «ئافەرين ھەر مەيتاشە!» حەيدەريش وەك ھەمىشە چاوە بچووكەكانى نووقاند و سەربىادا وەك ئەوہى لە وەلامدا بلىت «ئەو ئاسمانە لەسەر زەوى راکشى، نايتاشم»

لەسەر باگردينى^(۲۰) بانى مزگەوت بئۆلەكەى دانا، چوار دەورى بە خەلك گىرا، ھەموو لە دەستى ورد دەبوونەوہ، كچان و ژنانىش ھاتبوونە بەر ھەيوان لەويۆە سەيرىان

۲۰- باگردين: بۆ كوتانەوہى بانى خانووە قورپنەكانى لادى بەكار ھىتراوہ، بۆئەوہى بانەكان دلۆپە نەكەن، لە دارى ئەستور دروستكراوہ، كەسىك بە دواى خۆيدا رايكيشاوە لەمسەر بۆ ئەوسەرى بانەكە.

دهکرد، سهرهتا رادیوییهکی سلفه‌ری ژاپونی دهرهینا،
خه‌لکه‌که زیاتر کهوتنه مله‌قوته و ده‌ست خستنه سهرشانی
یه‌کتر، کتوپر یه‌کینکیان گوتی:

- «ئه‌و سنووقه چیه، خو ئه‌وه سنووقه»

یه‌کینکی تر:

- «قابيله سنووقمان نه‌دییی»

- «ئاده‌ی ئاده‌ی»

یه‌کینکی تر:

- «کورپه‌ باب‌ه سنووقی چی... له‌وانه‌یه ده‌هۆلایی
په‌له‌په‌ل مه‌که‌ن»

یه‌کینکی تر:

- «ناشی میرزا کۆنه ده‌هۆلکوت بووبی، نه‌نکه‌پۆ»

یه‌کینکی تر:

- «ده‌ وهره‌ شیت مه‌به، تووخوا وهره‌ بچی بۆ
سلیمانی و سنووق بیئی»

یه‌کینکی تر:

- «خو ئه‌مه‌ ئه‌لیی که‌روجاشه، سنووقی چی و قسه‌ی
هه‌له‌قومه‌له‌قی چی»

میرزا به‌ باشی گوئی له‌ قسه‌کانیان بوو، به‌لام خوی
گیاکرد، سه‌ری هه‌لبری و پووی تیکردن:

- «سنووق نیه، بابه ئەمه رادوییه، رادوی»
دهنگیک له ناویاندا:

- «هادوی چیه بیکه به خاتری قورعان»
یهکیکی تر:

- «هادوی نا، سی تۆپه ل قور بهوسه رت، وا بزانه
وتی رادوی»

- «ئێ باشه ئاخر چیه چی... نابێ بزانه؟»

میرزا وه لآمی دانه وه:

- «ئەمه گورانی ئەلی گورانی»

یهکیکی تر:

- «چۆن گورانیه لی، ناشی بنیایه می ئاخر زهمانت
هینابی بو نادر او!»

دهستیانکرد به پیکه نین و سه ره قانندن، میرزا پيله کانی
تیکرد، دوگمه ی رادیۆکه ی دادایه وه، سه ره تا که میک
خشه خش و فیکوهوری کرد، پاشان به سوراندنی میلی
رادیۆکه...

له ناکاو خه لکه که گوێیان له دهنگی ژنیک بوو، به زمانی
کوردی گوتی «ئێره دهنگی رادیۆی کوردیه له به غدا...
گوێگرانی موخته ره م فه رموون له گه ل چه ند مه قامیکی
ئه لوه ن له لایه ن (خوداداد هه لی) هوه»

وهختی گوئیان له و په یامه بوو، هر هه موویان شله ژان،
خوداداد علی مه قامی ئه لوهنی ده چری و ئه مانیش به
دیارییه وه چه په سابوون، دیسان که وتنه وه غه لبه غه لب و
نوزده نووز، دیسان هر یه که له ئاوازیک:

- «خوایه ته و به... سوبحانه لالا، قول عه عوز و بیره بیل
قه له ق»

- «وا بزانه ئه م خوداداد عه لیه ش پیاغه ممه ر بووه...
تخوا وانیهه؟»

- «نه بابه پیاغه ممه ری چی!»

- «ئه ی ئه وه نیه وتی خوداداد»

- سا به و (ته راته وهن) ه^(۲۱) ئه م سنووقه بیتوو
جنوکه ی تیچووه»

- «فلته فلت مه که... ئه مه موعجیزه یه... لاییه میرزا
با دنیا ژیره و ژوور نه بی، بیکه به خاتری مه رقه یی (پیری
شه و کیل) (۲۲)»

- «نه بابه نا، نیشانه ی قیامت و یه و مه ل چه شره»

- «ئه ی خوایه هاوار توبه... یه که توبه و هه زار گوناح»

۲۱- ته راته وهن: گوندیکه له نزیک شاری پینجوین، گوری پیاو چاکیکی لینی.

۲۲- پیری شه و کیل: پیاو چاکیکه، گویه وهختی خوی شه وانه له گوره که ی
هاتوه ته ده ری و به ده ست زهوی بۆ ئه و جووتیارانه کیلاوه که خاوه نی
کاجووت نه بوون، گۆریکی دریژ و نائاساییه له نزیک شاروچکه ی قه لاچوالان!

- «کوره ده گووبخۆ... بلّی یهک گوناح و ههزار
توبه... بیئیمان»

به دهنگی خوداداد عهلی، ههندیکیان وهک ئه وهی حالیان
لیهاتبی که وتنه سهربادان، زهردهخه نه یان بو یه کتری ده کرد،
مه لا به دره دین که هه تا ئه و ساته ش رادیوی نه بینیبوو
سنگی هینایه پیشه وه، به فیزیکی مه لایانه وه گوتی:

- «حه موو شتی له قورئانا باسکراوه، ئه مه ئازایه تی
به شهر نیه، هه مووی لوتفی ره بولعاله مینه، پیشووتر
بیستومه شتیک دروسکراوه وهک ئینسان گورانی و
شته لی، هر عه مدن باسم نه ئه کرد، لایبه میرزا ئه مه
گوناحی که بیریه نابی وه قتی خومان به سه نعه تی
جوله که وه بفه وتینین»

دهنگه که ئه وهنده غه ریب بوو لای ئه وان، گوئیان به
قسه کانی مه لا نه دا، به دم گوئگرتن له گورانیه که وه که وتنه وه
قسه کردن، یه کیک گوتی:

- «به چلوچوار ههزار پیاغه مه ر ئه مه یه کیکه له
سیحره کانی فیرعه ون»
یه کیکه تر:

- «چلوچوار ههزار نه بوون خوانه ناس، سه د و
بیستوچوار هه زارن»

یه کیکی تر:

- «خوای عاسمان و عەرز و ئاو فریامانکه وه»

گۆرانییه که ته واو بوو، میرزا میله که ی که میک به لای چه پدا سوورپاند، پاشان هیتایه وه شوینی خوئی، پیاویک هه والیکی زانستی خوینده وه گوتی «گوئیکره خووشه ویسته کان، چه ند سالیکه جووه کان بیر له چوونه سه زمانگ ده که نه وه، تیئه فکرن بو ئه وه ی گالیسکه یه ک دروست بکه ن و به ره و ئاسمان هه لفرن...

له گه ل ته واو بوونی ئه م هه واله هه ر هه موو کیشایان به سه ری خویندا، به دهم ئه عوزوبیلا، برا پرۆ، باوکه پرۆ، ئه سته غفیره لالا، سوبحانه لالا و ئاخزره مان ئاخزره مانه وه رایانکرده خواره وه، چه ند پیریک وه ک مندال بازیاندا..

په یژه به رنه ده که وت، مه لا به دره دین و شیخ هه مبیله له پیش هه مووانه وه بازیاندا یه خواره وه، مه لا قاچی چه پی له جیچوو، به دهم یائه لالا یائه لالا وه پچرپچر گوتی «جوله که گه یشته نادر او»

شیخ هه مبیله یه بیهوش که وتیوو، ته نیا حه یده ر مایه وه، میرزا به پیکه نینه وه ده یکنشا به رانی راستی خویدا:

- «حهیدەر... ئەى تۇ بۇچى بازت نەيا؟»
- «جا بۇچى بازبەم... وەللا بستىكى لىدوور نىه ئەو گاورانە بگەنە سەر خۆرىش... هېچ سەير نىيە بە لامەوہ... خۇ ئەوان وەك ئىمە عەقلىان چەپ و چىر نىيە... دواى دوو سالى تر ئەوان لەسەر مانگەشەو جووت و زەرعات و درەوى خۇيان ئەكەن و ئىمەش با بۇ خۇمان لەم کاوالبووە دارزىن.»
- مىرزا قسەكەى حەيدەرى پىخۆش بوو، لەو باوەرەدا نەبوو بەرگەى ئەو ھەوالە بگرىت، بۇيە لىي پرسى:
- «يەنى تۇ عاقىت بەوہ ھەيە؟»
- «ئەى بۇ نىمە، بنىايەم بتوانى شتى دروسكا ئەو گۇرانىيە لەوپەرى دنياوہ بنىرى بۇ نادراوا، ئىتر بۇ ناتوانى بچىتە عاسمان»
- دواى كەمىك بىدەنگى لە مىرزاى پرسى:
- «باشە تۇ بلىي بيانەوى شويىنى خوا كەشفكەن؟»
- «نە كورم، بۇچى لىمبووى بە ھۆمەرە چاوشلەقاو، كەس نازانى خوا لە كوئىيە»
- «ھۆمەرە چاوشلەقاو كىيە؟»
- «رەفىقى منالىم بوو، تۇ نايىناسى»
- «ئەى باشە كى قاچى مەلا بەدرەدىنمان بۇ بگرىتەوہ، ساوہللا وا بزىنم نادراوا بىمەلا كەوت»

- «له باوكت بهولاوله كيتمان ههيه بزاني شكاويي دهسوقاچ، بگريتهوه»
- «ئي خو باوكم قاچي مه پ و بز ن و گویره كه و مانگا و كهرو ئه و شتانه ئه گريتهوه، كوا له هي به شهر ئه زاني»
- «كوپه جا كوا فهرقي به شهر و حهيوان ههيه پوله»
- «ئاخر ئه و مهلايه، چون فهرقي نيهه؟»

بەشى دوو:

كەرى راوہستاو... چاوہرپى ھۆۈش دەكات!

خه لکی نادراوا ئاشنا به رادیو بوون، ئیواران له کولان و سه ربانی مالی میرزا کۆده بوونه وه، گوئیان له گۆرانی دهگرت، کورپی هه رزه کاری وایان تیدابوو، هینده تامه زرووی دهنگی بیژهری ژن، یان ژنه گۆرانییژ بوو، به دهم گوئیگرتن له دهنگ و هه ناسه یانه وه، دهستی بیژهریکی دهگرت و دهیهینایه ناو خه یاله پرووته کانی خووی، به ئیشتیهای خه یال دهستبازی له گه ل دهکرد و به چهند چرکه یه ک خووی رهحه ت دهکرد...

میرزاش دهنگی رادیوکه ی زیاد دهکرد بۆیان، ناوبانگی رادیو به ناوچه که دا بلاوبوو وه، ته نانه ت سامسامیش داوای له میرزا کرد بچی بۆ شار و دانه یه کی بۆ بکریت...

نادراوا به هوی میرزاوه وایلیهات ناوبانگ دهر بکات،
 ههر له سایه ی ئه ویشه وه بۆ یه که مین جار سه عاتیان
 بین، گه یشته ئه وه ی له گونده کانی میشوولان و عه لیاواوه
 ئیواران بین بۆ گو یگرتن له رادیو، ناوبه ناویش کابرایه ک له
 (چه می چه قان) هوه ده گه یشته (مله ی کانی لۆچکی) له و یوه
 ههر دوو دهستی ده خسته سهر گو یچکه کانی و هاواری
 ده کرد:

- «هۆمام میرزا هۆو، زۆری ماوه بۆ پۆژوو
 شکاندن؟»

شه ویک له و شه وانه ... چه یدهر له مالی میرزا دانیشتبوو،
 له ناکاو رادیو که گوتی «له مپۆ به دواوه حکومهت
 خه لکی دیهاته کانیش ده گری به عه سکه ر، جیاوازی له نیوان
 خه لکی جنوب و خه لکی شیمال نه ما، شارنشین و دینشین
 عه سکه ری شمولیان ده کات»
 چه یدهر خیرا له میرزای پرسی:

- «عه سکه ر چییه؟»
- «ئه و پیاوانه ن که ده ولت شه ریان پیئه کا»
- «له گه ل کی؟»
- «له گه ل دوژمن»
- «یه عنی عه سکه ر له گه ل پۆلیس فه رقی هه یه؟»
- «به لی»

- «منیش ئەبى بىم بە عەسكەر؟»
- «نا كورم، ماشەللا تو گورەى، ئەوہ نىہ رىش و سميئل دايپوشىوى، تويان ناوى رۆلە، تو مەسلەحتەت لەوہ يايە ژن بينى، وەختى ژن هينانتە»
- «من لە دواى نارنج كەسم ناوى»
- «كورە نارنج و مارنجى چى، تازە مالىان چوو بو شار»

- «دە توو سەرى خۆت مام ميرزا ئەگەر ئەمجارە چووى بو سليمانى بمبە، با يەكجار سليمانى بينم، دلم پيى ئەكرىتەوہ»

دواى رەزامەندى ميرزا لەسەر ئەوہى لەگەل خۆى بيبات بو سليمانى، حەيدەر گەرايەوہ بو مالەوہ، باوكى خەرىكى شەو نويز بوو، دايكىشى كەوتبوو سەرچۆك، دەستەكانى پووہو يەكيك لە بنميچەكانى ژوورەكە بلندكرىبوو، تووند چاوہكانى نوقاندبوو، ريك وەك ئەوہى لە دۆزەخدا بيت و لە ليوارى ئەو ئاگرە راوہستاييت كە بوى خۆشكراوہ، زور بە داماوى دەپارايەوہ...

لەميژ بوو حەيدەر دەيوست پرسيارىكى ليپكات، چاوہپيى كرد تا تيرتير پارايەوہ، پاشان چووہ نزىك دايكى و گوتى:

- «دايەگيان ئەلنم»

- «چی ئەلئى رۆلە؟»
- «باشە تۆ بۆ ئەونە لە خوا ئەترسى؟!»
- «ئەيەرۆ خوايە تۆبە ئەوہ وتت چى؟»
- «وتم بۆ ئەونە لە خوا ئەترسى، بە عەقلئى منبئى
خوا ئەونەش خراپ نىيە دايئى بەسەزمانئىكى وەكو تۆ
ئازاربا، ئەوہتە توى داماو لە نويزئيش حالئى نابى كەچى
هەر نويزئ ئەكەى، ئيتتر بۆ ئەترسى و دايمة ئەلئى خوايە
لە گوناحم خۆشبه، من عەبدئىكى زەليل و گوناحبار و
ئەو شتانەم»
- «نە بەخوا رۆلە هيچ لەخوما شك نابەم، لەوہتەى
دوو گويم رواوہ نويزئ و رۆژووم نەچووە، هەر وا فير
بووم، ئەى تۆ لە خوا ناترسى كورم؟»
- «نەوہللا، چيمكردووە تا لئى بترسم»
- «بەسيەتى ئەيهاوار، با خوا غەزەبمان لينەگرئى، با
غەورى غەزەب نەبين، خوا هەر خوايە و لە خوايەتى
خۆيشئى ناكەوى، ئيمەيش هەرەبئى لئى وەپارئين و لئى
بترسين، دەى برۆ بخەوہ درەنگە»

لەم قسانەدا بوون، لە دەرگا تەنەكەكەى حەوشە
درا، حەيدەر كرديەوہ، كورپە گەورەكەى كەريم دۆبۆگەن
بوو، ئەمىن پيئناخۆش بوو بەو شەوہ درەنگە ميوانيان
هات، بە گرژئى وەلامئى سلاوہكەى دايەوہ:
- «بۆچى هاتووى رۆلە چى قەماوہ بەم شەوہ؟»

- «باوكم عەرزى سەلامى بوو»
 - «ئى دەى ئەزانم، چىتەوى؟»
 بەشەرمەوہ گوتى:
 - «وہللا بلیم چى»
 - «شەرم مەكە... بۇ دەمت بۇبە تەلەى تەقىو»
 - «سوبحەىنى ئەچم بۇ مېشووولان و ئىتر»
 - «ئىتر جلى شاییت نىہ لەبەرىكەى واىہ؟»
 - «ئەوہ چۆن زانیت كاكەمین... ئەرەوہللا ئەچم بۇ
 سەر شایى و ئىتر»
 - «ئىتر جلەكانى منت ئەوى واىہ؟»
 - «ئەرەوہللا، ئەوہ چۆن زانیت كاكەمین، وەعدبى
 جگەرە نەخۆم تا یەمەوہ، تۆزاوى ناكەم، ھەلناپەرم،
 نايشیدرینم، وەكو خۆى ئەیھینمەوہ، قاتەكەى باوكم
 نۆ پینەى پئوہیە، بیستوومە ئەوہى تۆ چوارى پئوہیە،
 لەبەر ئەوہ ھاتم بۇ ئیرە»
 مینە پووكرده رەحمە:
 - «ئا ھەستە قاتەكەى بەرى با برۋا لە كۆلمان
 وەبى»

ھیشتا كۆرہ نەگەشتبووہ ئەوسەرى كۆلان، پورەبەرخان
 بە خۆى و بزنىكى شەلەوہ خۆيكرد بە ژووردا، ئەمین
 ئەوہندەى تر پووى گرژبوو، دەستى بۇ بزەكە دريژكرد:

- «قاچی شکاوه؟»

- «نازانم... ئەلغان لە سەربانی گەورەکە کەوتەخوار،

هەتا بەر کانی ژنان بە تەپاوتل پۆی، فەقیرە پیناگرئ»

مینهی حەکیمەگیژ... بە دەم دەستلیدان و دۆزینەوہی
شوینی شکستی بزنەکەوہ، وەک ئەوہی خۆی کیری نہییت،
لە بەرخۆیەوہ جنیویکی سەیروسەمەرہی دا... گوتی «وہی
لە گۆپی باوکی ئەو کەسەیش بەم فیری ئەم کەسابەتە
کردم، لەو قەبرەہی بەم ہزار و نۆ ہزار جار بە کیری
کەر... دە برۆ دەی!»

دره‌وی گهنم و جو کوتایی هاتبوو، خه‌لکی نادراوا
خه‌ریکی ده‌سکه‌نه‌ی نوک و نیسک و ماش بوون، کاله‌که
پووشه له بیستانه‌کاندا ده‌بینران، لی‌ره‌وله‌وی شه‌مامه‌یه‌ک
یان دوان وهک ئە‌ستیره له بیستانه‌کاندا ده‌دره‌وشانه‌وه،
پړیویه‌کان شه‌وانه‌ خو‌یان له به‌رسیله تی‌رده‌کرد، له شیوی
(گو‌یزه پوچهل) ه‌وه ئاویکی سازگار ده‌گه‌یشته (پانه‌باخ)،
که‌شی برینی چنار بوو، تووه سووره‌که‌ی (مله‌ی کانی
کوزه‌له) شیرین بووبوو، ما‌کاوی^(۲۳) ته‌ماته‌کانی ئە‌وبه‌ر
چه‌م سوور هه‌لگه‌رابوون...

حه‌یدهر خه‌ریکی خو قۆزکردن بوو، جار‌جار په‌نجه‌ی
له هیبزه^(۲۴) هه‌لده‌کیشا، ریش و سمیل و ئە‌و مووانه‌ی

۲۳- ما‌کاو: به (ده) گۆل ته‌ماته ده‌گوتریت (دی‌راو)... به (ده) دی‌راویش
ده‌گوتریت (ما‌کاو)

۲۴- هیبزه: له پیستی ئاژهل دروستکراوه، وهک مه‌شکه و ابووه، له کوندا
رۆنی تیندا هه‌لگیراوه.

له ژیر جامانه که یه وه دیار بوون چه وری ده کرد، ئەو شه وه زور درێژبوو بۆ ئەو، خه وه نه چوه چاوه کانی، جلو به رگ و جامانه که ی به به له می^(۲۵) بانیزه که وه هه لواسیوو، خه رگی چه ند پوژتیکی له باوکی وه رگرتبوو، به دهم چاوه پروانی میرزاه، بیرری له سلیمانی و نارنج ده کرده وه، له گه ل خویدا ده دوا «بلیی سلیمانی ببینم، بلیی که په تیکی تر چاوم به نارنج بکه ویته وه، بلیی شار دووربی، بلیی ریشم جوانبی، نارنج گیان وا یه م بۆ لات، به خوا له بهر خاتری تو یه م... ئە ی تو بلیی میرزا په شیمان نه بوو بیته وه، نا نا نا ئە مبا ئە مبا، بیستوومه خه لکی شار جوانن، جا تو بلیی وابی، ئە لین شه قاوهیشی لینه، جا شه قاوه چیه منیش شه قاوه م، بلیی شه و جیمان که نه وه، ئە ترسم مالی خالوژاکه ی میرزا له ترسی ریشم نه ویرن دامانکه ن»

به دهم خه یالاتی ههیده ره وه میرزا گه یشته بهر مزگه وت، ئە وه نده به په له بوو له ده رگای هه وشه وه نه چوه ده ری، دهستی راستی خسته سه ر جامانه که ی و له سه ر بانیزه وه بازیدایه کولان، کتوپر دایکی هاواری کرد «حه زه تی غه وس هاوار»

شان به شانی میرزا له نادراوا نه دیو بوون، ده مه و نیوه رو له (ته نکه بوار) په پینه وه، له ویشه وه به ره و شاخی گۆیژه رویشتن...

۲۵- به له م: به و دار میوه ده گوتریت که به هاران ناییرن، زیاتر بۆ سینیه ر کردنه نه ک به رو بووم.

له سلیمانی هیندهی نه مابوو خۆر ئاوابییت، چهند دوکانیک نه بی هه موویان داخرا بوون، تاکوته را ئوتومبیل به ره و مزگه وتی گه وره داده گه را، هه سحه س⁽³⁶⁾ به ره و بازار پیکه و تبوون، گلۆپی داریلی جاده کان داگیرسابوون، شاریکی جوان و ئارام، له گه ل ئاوابوونی خۆردا چاوه پیری گه یشتنی هه یدهر بوو...

له گۆیژه هاتنه ئه مدیو، وهختی هه یدهر سلیمانی بینی دهستی هینا به ریش و سمیلیدا، ددانه کانی پیشه وهی ده رکه وتن، هه ناسه یه کی هه لکیشا وهک بلی نارنجی بینیییت، بزه یه کی پرنهینی که وته سه ر لیوه کانی، پروویکرده میرزا ته یفوور:

- «ماشه لالا له ئیشی خوا، ساوه لالا من وامه زانی له داری دنیا یا به س نادراوا و میشلان و عه لیاوا هه یه، تو تماشا ئه و هه موو چرایه، وا بزانه ئه وه عه مره ئه بی به سیی سال که چی له و کاولبووهی خۆمان به ملاوه نه مدیوه»
- «ئه یچۆن، شار گه وره یه، هه زار ئه وه نه ی نادراوا به شه ری لییه»

- «ئه ی مالی خالۆزاکه ت له کوئییه؟»

- «له گه ره کی جوله کانن»

- «ئه ی مالی خاله عیسا له کوئییه؟»

٢٦- هه سحه س: پاسه وانی شه وانی دوکان و بازار.

- «به سیه تی حهیدەر، ئەگەر بیشرانم جهسارهت ناکه م بچمه ماله که ی، نازانی خاله عیسا چهن خهفته تی بو تو و نارنج خوارد، ئەتهوئ لیڤهیش وازیان لیڤهینه نی»
- «با ئەزانم»
- «دهی که ئەزانی ئیتر باسیان مه که»

دوای بیڤهنگییه کی ته موومژاوی دیسان له میرزای پرسى:

- «یه عنی تو خزموقه ومی جوله که یشته هه یه؟»
- «نا کورم نا... له و گه ره که چهن مالیکى جوله که ی لیڤه و هیچی تر»
- «جا کوفر نییه ئەگەر بچین؟!»
- «نه بابه کوفرى چى... میشکم تیک مه یه حهیدەر با برۆین درهنگه»

عه به دووسه ره...

خالۆزاکه ی میرزا ته یفوور، دوو ژنی هه بوو، ده میک سالبوو نه چوبوو به لای ژنی یه که میدا، چونکه ئەو رۆژه ی ژنی دووه می ماره کردبوو، یه که میان جوابی بو ناردبوو که گوايه عه به نه زۆکه، له بهر ئەوه عه به دووسه ره ته رکی خه وتنی له گه ل کردبوو...

هەر سێکیان دەورەى سفرەیان دابوو، لەگەڵ تەقولبابی
دەرگای حەوشە عەبە پارووەکەى دانا، ڕوویکردە قومری...
ئەو قومریەى لە گەنجیدا یەکتریان خۆشویست، قومریەک
کە هێشتا جوانەژن بوو، دەمارەکانى گەردنى شینیان
دەکردەوه، بالابەرزىکى توندوتۆل، جگە لە عەبەى میردى
دەستى نیرینهى بەر نەکەوتبوو، بەلام عەبە بیچارەى
کردبوو...

قومری دەرگای کردەوه، بە بینینی حەیدەر ترسا، چەند
هەناسەیهک خەم و خەفەتى عەبەى لەبیر نەما، بەستەزمانە
لآلبوو، چەند ساتیک خۆى بە تەماشاکردنى سەرورپیشى
حەیدەرەوه خەریککرد، ئینجا وەلامى میرزای دایەوه:

- «خەجالەتخۆم میرزا، بەخیر بێ، یاخوا بەخیربێ»

پەنجەى بۆ حەیدەر درێژکرد:

- «ئەم شتەیش لەگەڵ تۆیە؟»

- «شت نیه خالۆزاژن، کورى مینەى حەکیمەگیژە،

لەگەڵ خۆم هیناومە، تا ئیستا سلیمانى نەدیوه»

- «فەرموون فەرموون بەخیر بین یاخوا»

عەبە لەسەر سفرە هەستا، بە بینینی حەیدەر خۆى
و ژنە تازەکەشى ڕاچلەکین، بەخیرھاتنى لیکردن، حەیدەر
و میرزاش لەگەڵیان دانیشتن بۆ نانخواردن، حەیدەر بە

شهرمه‌وه دهستی دایه که‌وچک، بیئ‌وه‌ی بهیللی مووه‌کانی
ریش و سمیلی ته‌رببن، چه‌ند پارویک شوربای برنجی
هه‌لقورانده...

عه‌به به‌دهم ته‌ماشاگردنی چه‌یده‌روه له میرزای پرسی:

- «ئه‌مه کئی‌ه پورزا؟»

- «کورپی کاکه‌مینی لای خو‌مانه»

چه‌یده‌ر شه‌وقی گلۆپه شه‌ستی‌ه‌که‌ی به شه‌وقی چرا
نه‌وتیه‌که‌ی خو‌یان به‌راورد ده‌کرد، وه‌لی عه‌به به‌راورده‌که‌ی
پچراند:

- «بو قسه‌یه‌ک ناکه‌ی کاکه‌؟»

- «جا بلیم چی؟»

- «بوچی هاتووی بو شار؟»

- «هه‌روا»

- «باشه ئه‌وه بوچی ئه‌و ریشه‌ت ناتاشی کورم،

پینی نار‌ه‌حه‌ت نیت؟»

- «دل‌منايه بیتاشم، پییشی نار‌ه‌حه‌ت نیم»

- «وامزانی توش وه‌ک بازه‌که‌سی سویندت خواردوه

تا کوردستان رزگارنه‌بی ریش نه‌تاشی!»

- «نه‌خیر، نه‌له‌به‌ر کوردوستانه، نه‌له‌به‌ر

مردوستانه!»

ئەم ۋەلامەى ھەيدەر بووھ جىى سەرنج، بۆيە كتوپر
قومرى لىى پرسىي:

- «چەن منالت ھەيە؟»
- «ژنم نەھىتاۋە دادە»
- «لە لادىكەتان بە چىيەۋە خەرىكى؟»
- «ھىچ»

ھەتا درەنگ مىرزا ۋە بەدووسەرە باسى سەردەمى
گەنجىتى خۇيان ۋە كاروكەسابەتيان كرد...

بەرلەۋەى بخەون ھەيدەر چرپاندى بە گوىى مىرزادا:
- «من ھەزم لە سەربانە... پىيانبلى لە سەربان جىم
بۆراخەن»

- «ئادەى پورزاژنە قومرى جىگە بۆ ئەم كورە بەرە
بۆ سەربان»
- «بەسەرچاۋ»

ھەيدەر بە ئەسپايى چوۋە سەر ئەۋ پىخەفەى كە
قومرى بۆى ئامادەكردبوۋ، بىئەۋەى بەيلى دەقى جامانەكەى
بشكىت لە نرىك سەرىنەكە داينا، ھەر بە پشتىنەۋە خۆيكرد
بە ژىر پەتوۋەكەدا، ھەستىكرد ھەۋاى نادراۋا زور فىتكترە
لە ھەۋاى سلىمانى، ئەۋ شەۋەش خەۋى لىزرا، ھەر زوو
كەۋتە تەپاۋتل ۋە خۆھەلكراندن...

قومريش... به هه مان شيوه، له ژووره چكوله كهى
دواوه خهوى ليژرابوو، جياواز له شهوانى رابردوو، بىرى
له توله سهندن كرده وه له ميژده كهى، له گه ل بىر كرده وه شدا
ئالوشى ناوگه لى تهنگى پيهه لچنى، له ميژبوو جهسته ي بهر
جهسته ي پياو نه كه وتبوو...

له گه ل خويدا كه وته گفتوگو «ئاي عه به چيت پيكردم،
هه تا منت دهسكه وه دهسى هه زار نامهردت ماچكرد، ئه ونه ي
نه ما شىتېبى بوم، كه چى ئىستا حيسابم بوناكه ي، به خوا
منيش گه مژهم باوانىكته، ئاخىر بلئ قومرى بو كئى خوت
بيچاره كرده وه، له وه ته ي هه يت دهستت گرتوو به ئابرووى
خوته وه، ئاخىر بو كئى، بو عه به... خوزگه لادىييه كى وهك
حه يدهر ميژدم بوايه»

تا دههات بىرى توله سهندن له قومريدا كلپه ي دهسهند،
خوى دهخسته سهر پشت، دهستى دههينا به سنگيدا،
مهكه كانى خوى دهگوشى، دهكه وته سهر لاي راست،
دهستى به سمتى خويدا دههينا، به لاي چه پيشدا به هه مان
شيوه، خوى دهخسته وه سهرسك، ديسان دهستى ده كرده وه
به قسه كردن له گه ل خوى... «ئهمشه وه شهوى توله يه، تا
رؤژ نه بوته وه شه رېهف و نامووسى عه به ته تسليمى ئه و
حه يدهره بكه، له و كوره لادىييه باشترت دهسناكه وئى،
ههسته بچو بولاي، به خوا ئه و له هه موو كهس باشتره،

باوهرناکه م تا ئیستا له شی ژنی دیبی، ههسته قومی بچۆ بۆلای، با ههتا فهرداهى بهیانی خه ریکتبی، جا چی تیایه، وه لالا لیبی مه وهسته، دهرههق بهو زولمه ی یانزه ساله عه به ئیکا، ئەمه باشتترین فرسه ته بو هه قکردنه وه، ههسته بچۆ بۆلای، به خوا له وانیه ئه و کورپه وهک که له شیر بپه پری»

وایده زانی حه یدهر توله ی بو ده سینیتته وه، هه ستایه سه رپی، هیواش دهرگای ژووره بچووکه که ی کرده وه، به سه ر عه به و ژنه تازه که یدا قاچه کانی هه لئا، که یشته حه وشه، له ویش به ته نیشت پرخه پرخی میرزادا په ریه وه، که یشته لای په یژده ی سه ربان...

حه یدهر وهک ئه وه ی بیه وی ئه ستیره کان دابگری و بیان هونیتته وه و بیانکا به ملوانکه یهک و بیکاته ملی نارنج، ته ماشای ئاسمانی ده کرد، ئاگای له هیچ نه بوو تا ئه و وه خته ی قژه په رشوبلا وه که ی قومی پیشی به چاوه کانی گرت و ئه ستیره کانی لیشارده وه...

له ترسان زمانی له جولله کهوت، هه ستایه سه رقن، په تووه که ی تووند له ناوگه ل و که مه ری خوی ئالاند، زمانی کهوته له رزین:

- «ها دایکه کهم خیره، به دواى چیا ئه گه پری، بو ده سه هینی به سه رما»

قومری زیاتر مهیل و هوهوسی چووہ سہر حہیدہر،
چاوی لی نہدہترووکاند، حہزیدہکرد بہ پروتوقووتی بچیتہ
باوہشیہوہ، دەویست ہہرچی خودا و عہبہ پینان ناخوشہ
لہگہل حہیدہر بیکات...

بہلام زور لہ ریش و سمیلی بیزاربوو، دەستی برد بو
ریشی، حہیدہر دەستی قومری دوور خستہوہ و پینگوت:
- «ئہوہ چیبہکەہی دادہ چیتہوی؟»

جاریکی تر دەستی بردہوہ بو ریشی و بہ دەنگیکی پر
کہیف و زہوق گوتی:
- «قہزای ئہو ریشہ دریژ و چلکنہت لہ عہبہی
میردم کہوی»

- «یاخوا بیمزہرہتبی دایکہکەم»
ہیواش ہیواش ئہو مقہستہی پیشاندا کہ لہ خوارہوہ
ہینابووی، حہیدہر کہ مقہستہکەہی بینی، خہریکبوو دلہ
بوہستی، بہ توورہیی گوتی:
- «ئہو مقہستہ چبہ دادہکەم؟»

- «توخوا با توزی ریشت ہہلپاچم، ئینجا تا مہلا
بانگہیا سوارم بہ!»

- «دایکہرۆ ئہوہ باسی چیبہکەہی، ریشم چ رینہکی
لہم عالہمہ گرتوہ، بیکہ بہ خاتری خوا وازم لیبتنہ»
- «ئہمشہو ہہر ئہبی بمکەہی بہ ژنی خۆت، ئہہا...
تہماشای مہمکەکانمکە بزانہ چہند توندوتۆلن، چہند
خرن، بہخوا وک گہورہکچ بہتامم، تا بہیانی ہہلمگۆفہ،

بمىلىنەۋە، ژىرەۋ ژوورمكە، راست و چەپمكە، يەك
لەدۋاى يەك بىكە، تىرمكە، قەينا ھەر بە پىشەۋە
خەرىكمە، توخوا جىمكە رەۋە با بىم تىرتىر يارى بەۋ
كىرەت بىكەم، ئاگرم تىايە ئاگر... بمكوژىنە رەۋە»

سەرى بادەدا و تەماشای قومرى دەکرد، ئاگرىشى
نەدەبىنى، دەست و مقەستى قومرى لە خۆى دوورخستەۋە،
ئەمجارە زىاتر توورە بوو:

– « ئا تۆ جارى ئەۋ مقەستە لاپە با سەرى خۆتى
پىنە تاشم»

– «دەباشە ئەۋە لامبرد»

– «وازم لىپىنە ماموژن با حەيامان نەچى»

– «واز ناھىنم»

– «بچۆ بۆ لای مىرزا تەيفوور، ئەۋ ئەزانى ئاگر
ۋەكوژىنى، بەخوا كاتى لە نادراۋا ئاگر لەۋ شاخوداخانە
بەرەبى، ھەموويان بانگى مىرزا ئەكەن گەلايان بۆ
دابىنى بۆئەۋەى ئاگرەكەى پىدامركىن، ھەر ئەۋىش
پىيانەلى لە كويۋە رەتى ئاگركوژانەۋە دامەزىن»

– «ئەيەرۆ مىرزاي چىى، ئەۋ كەلتەكۈنەم بۆچىيە،
من حەزم لە تۆيە تۆ»

– «ئاخر من حەزم لە تۆ نىيە دايكەكەم»

لەم من من و تۆ تۆیەدا بوون... قومری خۆی ھەلدايە
باوھشی، توند کیری گرت و گووشی، دەمولیوھ ناسکەکە
گەیاندە مووھکانی ریشی، بە ماچیک شلپەیی لە پەناگوویی
ھەستاند...

ھەیدەر لەوہ زیاتر بەرگەیی ئاگرەکەیی نەگرت،
ھەستایە سەرپی، سەرین و دۆشەکی فریڤا، دیسان لەسەر
بانوہ بازیدا و خۆی ھەلدايە کۆلان، قومریش بە پەلەپروزە
گەرایوہ سەر پیخەفەکەیی خۆی...

ئەو شەوہ لە کۆلان رۆژی کردوہ، وەختیکیش عەبە
و میرزا ھەستان لەخەو، ھەیدەر دیار نەبوو، میرزا چووہ
سەربان خەبەری بکاتەوہ، بەلام وەختی بینی پیخەفەکە
شیاوہ و لەناو جیگەکەیدا نییە بە خیرایی ھاتە خواروہ
و لە عەبەیی پرسى:

- «ئەو کورپە چی بەسەر ھاتوہ، لە سەربان نەبوو،
ئەبەیی بۆ کوئی چووئی، نانیکم خیربەیی ھیچی لێنەھاتبی،
بەخوا ئەمینی ھەکیمەگیژ و رەحمە ئەمکەن بە پەنی
نادراوا»

میرزا تەیفووور دەرگای ھەوشەیی کردوہ، ھەیدەر لەبەر
دەرگا کزکز دانیشتبوو، پالیداوو بە ھەساروہ، ئەژنۆکانی
خستبوو ھەوشەیی، میرزا بە بینینی زۆر خۆشحالبوو، دەستی
خستە سەرشانی:

- «وهره ژووره وه رۆله پارویک نان بخۆ ئەوه
چیه که ی لیره یا؟»

- «نایه م برسیم نیه، تو نانه که ت بخۆ ئینجا با
برۆین»

- «باشه باش دوایی له بازار یه ک شیش که بابت بو
ئه کرم به نان و پیاز و ترشه وه»

میرزا مائاواوی له عه به دووسه ره و ههردوو ژنه که ی
کرد، ههیدەر له وسه ری کۆلان چاوه ری بو، نه یو یست
پووبه پووی قومی بیته وه، له گه ل میرزا پیکه وه که وتنه
ری، میرزا گو تی:

- «ههروه ختی هاتیم بو ئەم شاره، ئیللاو بیلا
زیاره تی کاکه حمه یی شیخم کردوه»

- «بو هه ر کوئی ئەچی بچۆ من هه قم نییه، به س له م
جوله کانه دوور وه که وین به سه»

- «به خوا ناهه قیت کرد، ئەبوایه خوا حافی زیت بکر دایه،
باشه ئەوه بوچی میشتک و تیکه لیکرد و لیمان بووی
به منالی شیر ه خۆره؟»

- «تاقه تم نه بوو»

- «ئه لحوکمو لیلا با برۆین»

بازارپهکانی سلیمانی خه ریکبوو شلوق دهبوون، حهیدەر و میرزا گه یشتنه به ردهم مزگهوتی گه وره، میرزا خویکرد به ناو مزگهوته که دا، حهیدهریش له دهره وه ته ماشای ئوتومبیلی شو فهرلپیت و مؤسکوفیج و دوجی دهکرد، خوزگهی به شو فیرهکانیان دهخواست...

له قاچوقولی ئه و کچ و ژنانه ی دهروانی که به تهنوره وه هاتبوون بۆ بازار، دوو شه و بوو خه و نه چوبووو چاوی، لای راستی دهرگای مزگهوتی گه وره راهستا، تا دههات بازار قهره بالغتر دهبوو، جگهره فروشی دهستگیز و کاسبکاران دهرکهوتن، له پیر میرزا هاته دهره وه و به حهیدهری گوت:

- «ئهی تو نایه ی زیارهتی ئه و زاته بکه ی، وهره دووعای خیر بۆ دایک و باوکت بکه»
- «نه وه لالا... من تاقهتی پارانه وه و شتیوام له زینوو هکانیش نییه جا نه خوازه لالا مردوو»
- «ده باشه ئیستا یه مه وه، نه چی به ملاولایا، دوور نه که ویته وه رۆله با ون نه بی... سلیمانی به حره به حر»

شەفیق... یەکیک لە شەقاوێ خۆینتال و پەزاقورس و ناشرینەکانی شار بوو، پۆژانە چەند جارێک بە بەردەم مزگەوتی گەوردەدا دەهات و دەچوو، هاوتەمەنی حەیدەر بوو، قەنافسەکانی شۆرکردبوو، یەخە ی کراسە زەرد و چلکن و تەسکەکە ی گەیشتبوو سەرشانی، قۆڵەکانیشی تا سەرباسکی، هەموو پەراسوووەکانی دیاربوون، سێ قۆچە ی کراسەکە ی ترازاندبوو، بۆئەوێ سنگی دەرکەوێ، دەسپێکی باریکە لە ی سووری کردبوو ملی و گرتییەکی شلی لێدابوو، جامانە یەکی خستبوو ژێر بالی چەپی، قایشیکی پانی قاوویی لە کەمەر بەستبوو، دەرەلینگی شەروالە پەشەکە ی لە شۆستە کە دەخشا، گیرفانی لای راستی شەروالەکە ی، بەهۆی قەمەکە ی ناوییەوێ زیاتر داکەوتبوو. شەوان بە دزییەوێ جگەرە یەکی جمهوری^(۳۷) لە پاکەتەکە ی باوکی دەر دەهینا بۆئەوێ لە کۆلان و بەردەم قوتابخانە ی کچان بالی پیوێ بابدات، تازە ریشی تاشیبوو، سمیلەکانی شۆرکردبوو، بالی رادەوێ شاندا...

جگەرەکە ی داگیرساند، بە کەشوفشەوێ نەفەسی لێدەداو دەیکۆژاندهوێ، زنجیریکی درێژی بە دەستەوێ بوو، هەلێدەسووراند و ملی خۆی بادەدا، بنیشتی کوردی دەجاوی،

۲۷- جگەرە ی جمهوری: جوریک جگەرە ی کونە، چەند جگەرە یەکی بێ فلتەر بوون لە پاکەتیکی سپی چوارگۆشەدا.

که سیش نهیده و پرا ته ماشای بکات... به بهردهم حهیدهدرا
 تپه‌ری، کتوپر هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کرد و پاشه‌وپاش گه‌رایه‌وه،
 حهیدهر به پۆزه‌وه ته‌ماشایکرد، شه‌فیک هه‌چ ترسیکی
 به‌دینه‌کرد له چاوه‌کانی حهیدهدرا، خه‌ریکبوو هاریبیت،
 پیشتر هه‌چ که‌سیکی نه‌بینیوو زاتی ئه‌وه‌بکات چاو بخاته
 ناو چاوی، بنیشته‌که‌ی به مه‌لاشوویه‌وه لکاند، چاوی سوور
 هه‌لگه‌را، چوو به‌ردهم حهیدهر:

- «بۆ خیتسه ئه‌که‌ی خویری... به کئی پینئه‌که‌نی
 لا‌ولاو؟»

- «به تو»

- «ئه‌مناسی؟»

- «نه‌وه‌للا... جا به‌ره‌لای وه‌ک تو چیه‌یه تا بیناسم»

- «ئه‌وه وتت چی خوشک حیز!»

- «خوشکم نییه هه‌تیوه ده‌مپسه جنیومه‌یه»

شه‌فیک شه‌ری ئه‌و به‌ره‌به‌یانه‌ی ده‌ستکه‌وت، بۆئه‌وه‌ی
 زیاتریش حهیدهر تووره‌بکات ده‌ستیکی برد بۆ ریشی:

- «به ریشا مه‌نازه خالۆ بزنیش ریشی هه‌یه»

- «هه‌تیوه‌حیزه تو وا ئه‌زانی من نازانم جنیوبه‌م،

به‌کئی ئه‌لی بزنی... هه‌ی له ته‌راییی کوزی دایکته‌م»

دوا به‌دوای ئه‌و جنیوه ته‌ره، پلنگئاسا په‌لاماری

شه‌فیکیدا، هه‌ردوو شانی گرت، بیئه‌وه‌ی به‌یله‌ی جامانه‌که‌ی

۲۸- لا‌ولاو: جاران خه‌لکی سلیمانی به‌و که‌سانه‌یان ده‌گوت لا‌ولاو، که له
 گونده‌کانه‌وه ده‌هاتنه ناو شار، گوندنشینه‌کانیش پینی قه‌لس ده‌بوون.

بجولیت، سنگی خۆی هینایه دوا، مشتی له تهختی نیوچاوانی
گرت و یهک که للهی لیدا، دنیای له پیشچاوی شه فیهق
ونکرد، وهک مریشکی سه ربړاو له سه ر شوسته که تووشی
لنگه فرتی بوو، سه روگو نیلاک و لوته فشه که ی شکا...

خه لک کو بوونه وه... هه رچه ند شه فیهقیان ئەمدی او دیو
کرد نه هاته وه هۆشخۆی، پۆلیسه کان له و به ره وه گه یشتنه
ئەمبه ر، هه دیده ریان قۆلبه ست کرد و بردیان بۆ معاونه تی
پۆلیسی سه را...

کاتیک میرزا هاته دهره وه و هه دیده ر له وی نه مابوو، له
ته زیح فرۆشیکی پرسى:

- «کوریکى ریشنت نه دیوه؟»

- «ریشنه که ئەلیی، ئەى به قوربانى ئەو دایکه بم که
رۆله ی وای خسته وه، به خوا ئیستا یهک که للهی وه شان،
هه ر ئەتوت هرقله (۲۹)، شه فیهقی تهختی عه رزکرد و له م
سه رجاده یه خه وانى؟»

میرزا کیشای به سه ری خۆیدا:

- «شه فیهق کییه خۆمپرو؟»

- «شه فیهق شه قاوه»

- «ئەى ریشنه که یان چی لیکرد؟»

- «بردیان بۆ ته حقیق»

۲۹- هرقل: هیرکلیس زیوس، پاله وانیکى زور به هیزی بیزه نته کان بووه.

پۆلیسەکانی مەخفەری سەرا...

یەك لەدوای یەك تەماشای حەیدەریان دەکرد، ئەویش
هەردوو دەستی خستبوو سەر ریشی، هەر پۆلیسە و
قسە یەکی دەکرد، یەکیکیان گوتی:

- «برارۆ نەكەم لەم موجریمە»

پولیسێکی تر:

- «لەوانە یە پیاو کوشتن و ریشۆلە سەربەین بە

لایەووە فەرقي نەبی»

- «ئاخۆ چەن كەتنی كەردبی ئائەمە»

- «یا من زۆلم یا ئەم عەبەریشە لە چل پیاو كەمتری

نەكوشتوو»

- «تەماشائەو جامانە رەق و قوتەیکەن»

- «ئەمە لە كوێووە داخیلی سلەیمانی بوو»

- «لەوانەیشە پارەیهکی زۆر بکات»

- «بۆچی؟»

- «زۆر كۆنە بۆ مەتەفەكە ی بەغا باشە»

معاونی مەخفەر^(٣٠)... پیاویکی وەرگزی تەپۆ، دار
حەیزەرانیکی رەش بە دەستەووە و جاروبار دەیکیشا بە
پیناڵووە رەشەکانی خۆیدا، لەسەر هەر شانیکێ دوو ئەستیرە ی

٣٠- معاونی مەخفەر: ئەفسەری بنگە ی پۆلیس.

ستیل هه‌بوون، به‌رتیلخۆریکی هه‌میشه قه‌رزار، کلاوه‌که‌ی سه‌ری له‌سه‌ر میزه ژه‌نگاوییه‌که‌ی به‌رده‌می داده‌نا، باوو باپیرانی ئه‌ویش له‌ لادی ژیا‌بوون، کابرایه‌کی سوعبه‌تچی و قۆشمه، هه‌ندی‌ک شه‌ویش خۆیده‌کرد به‌ مالی‌یه‌کی‌ک له‌و ژنه له‌شفرۆشانه‌دا که رابردووی یاسایی پاکنه‌بوو، دیهاته‌کانی زۆرباش ده‌ناسییه‌وه، هه‌ر که‌ه‌یده‌ریان هینایه ژوو‌ره‌که‌ی کتوپر لینی‌رسی:

- «ها کوره له کویوه هاتووی؟»

حه‌یده‌ر هیشتا هه‌ردوو ده‌ستی خستبووه سه‌ر ریشی، به‌ ترسه‌وه وه‌لامی دایه‌وه:

- «له نادراواوه»

معاون به‌ فیزه‌وه جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند، چوار ئیمزای خواروخیچی له‌سه‌ر نوسراوه‌کانی سه‌ر میزه‌که‌ کرد و قه‌له‌مه‌که‌ی دانا، مژیکی له‌ جگه‌ره‌دا، چاوی برپه‌ چاوی حه‌یده‌ر:

- «ناوی خۆت و باوکت و باوه‌گه‌وره‌ت چیه‌؟»

- «حه‌یده‌ر حه‌مه‌ومین حه‌کیم»

- «بوچی له‌ شه‌فیقت داوه‌؟»

- «گالته‌ی به‌ ریشم کرد»

- «ئه‌ی به‌چی لیتدا؟»

- «به‌ سه‌ر»

- «هه‌تیو درۆمه‌که تا ئیستاش هۆشی نییه، چیت کیشاوه به سه‌ریا»
- «که‌لله»
- «بۆچی که‌لله‌ی تو چیه هه‌تیوه‌که‌ر و گوله‌؟»

پۆلیسیکی بانگکرد، هه‌یده‌ری برد بۆ به‌ندیخانه، پاش که‌میک میرزا خۆیکرد به ژووری معاوندا، ده‌ستیکرد به پارانه‌وه، به‌لام بیسوود بوو، ده‌بوو دادوهر دوا‌ی دلنیا‌بوون له چاره‌نووسی ده‌م و لووتی شه‌فیق بریاری ئازادکردنی بدات...

مه‌ئمووری به‌ندیخانه ده‌ستی هه‌یده‌ری گرت و به‌ره‌و به‌ندیخانه‌ی مه‌خفه‌ره‌که بردی، که‌میک ته‌ماشای به‌ندکراوه‌کانی دیکه‌ی کرد و پوو‌یکرده قاسمی هه‌مه‌باوه:

- «بگره قاسم ئه‌ها چیم بۆ هیناوی»
- «ئه‌م ریشنه‌ کتیه‌؟»
- «خۆت پرسیاری لیبکه»
- قاسم به‌یه‌که‌م بینین هه‌یده‌ری خۆشو‌یست، که‌میک ریشیان له‌یه‌که‌ ده‌چوو، بانگی‌کرد بۆ سه‌ر جیگه‌که‌ی خۆی:
- «فه‌رموو دانیشه... ئه‌وه‌ خیره‌ له‌سه‌ر چی گیراوی؟»
- «شه‌رم کردوو»
- «له‌ چه‌ن که‌ستدا؟»
- «یه‌که»
- «باشت لیباهه‌ دیاره‌؟»
- «ئه‌ره‌وه‌للا خوا له‌ خیری دهرنه‌کا ته‌زانومه، تا

ئىشتاش ھۆشى نىيە»

- «بۆچى لىتدا؟»

- بىئەيەبى دەرھەق بە رېشم كرد... ئەى تۆ بۆ

گىراوى؟»

- «دوایی بۆت ئەگىرمەوہ جارى ئىسراحت بکہ»

- «ئەرہوللا خەومیەت»

کہ خەو حەيدەرى بردەوہ ھەتا ئىوارە وەخەبەرنەھات،
وہختى کہ چاوى کردەوہ قاسم پەرداخىک ئاويدايە دەست...
قاسم سى مانگ حوکمدرابوو، ئەویش لەو رۆژەوہ
کہ تيايدا حوکمدرابوو رېشى نەتاشیبوو، چاوپرەشنىکی
جوانخاس، قژى تال تال مووی سېى تىکەوتبوو، خرپەلەيەکی
پووخۆش، لە ميژبوو مالى ھىتابووہ شار، ناو بەناویش
سەردانى گوندەکەى خۆيانى دەکردەوہ، لە حەيدەرى
پرسى:

- «خەلکی کوئی کاک حەيدەر؟»

- «نادراوا»

- «ئەى بۆ ھاتووی بۆ ئىرە؟»

- «چووزانم، حەزمکرد شار ببينم... باشە تۆبلىی

بەربم؟»

- «جا چیت کردووہ... بۆ بەرنابى»

- «باشە ئەى تۆ لەسەرچى گىراوى کاک قاسم؟»

بىيىچ و پەنا گوتى:

- «که ریکم کوشت»
- ئەو ھەندەى نە ما بوو دەست بکات بە پیکەنین بە لام گوتى:
- «کەر!»
- «بە لى کەر»
- «ھەر کەرى کەر؟!»
- «بە لى ھەر کەر بە کەرى خوى»
- «یە عنى لیڤرە وایە... ساو ھەللا لای ئی مە رۆژى ھەزار
کەر بتویینە کەس با سیناکا»
- «لیڤرە وایە»
- «ئەى چۆنە، دە توو سەرى ھەردوو کمان بۆم
باسکە با بزنام چۆن کوشتت، بە چى کوشتت، بە تیللا
یان خاکە ناز؟»
- جیى بۆ گێرانی ھەى بە سەرھاتە کە خو شکرد، قاچە کانى
لیڤر اکیشا، ویستى پشتى ئەو شەو ھە چىرۆکە بشکینیت:
- «کە منال بووم، ھەموو رۆژى باو کم ساچمە زەنە
ناموبارە کە کەى ئە کردە شانى بۆ راو کەردن، ئیوارە یە ک
نەبوو بە دەسى خالى بیتەو ھە، رۆژى وابوو ھەوت ھەشت
کەوى ئە ھینایەو ھە، دەسى زۆر راستبوو، و ھەختى ئە چوو بۆ
راو ترو تفاقى دنای ئە برد، شەکر و چا و قورى و سوژن^(۳۱)
و دەرزى و بەکرە و چەقۆ و پەت و چرالۆکس، جارى

۳۱- سوژن: دەرزى کى گەورە یە درىژ یە کەى پانزە سنتیمتر دەبیت، و ھەختى
خوى بۆ دورینەو ھى گونى و شەلتە و ھۆر و کورتان بە کارھینراو ھە.

و ابوو تۆرە لۆكسى^(۳۲) ئىحتىياتىشى ئەبرد، پالتاوى ئەستور و دەستەيەك شقارته و تەوراس و بارووت و ساچمە و لولەى زىياەشى بۇ ساچمەزەنەكە ھەلەگرت، جارى و ايش رېئەكەوت ھەر نەئەگەرپاىەو، بە كوردىيەكەى تا دەعبايەكى نەكوشتاىە نەئەھاتەو، كە گەرەبووم جاروبار ئەيبردم لەگەل خۆى، قەت لىم تۆرە نەئەبوو، فەقىرە تا مردىش نەيتوانى فىزى نىشان شكانم بكا، لە تاقەتيابوو يەك دانە مانگ كۆواوكۆو بە دواى كەرويشكىكا راکا، ھەتا نەيكوشتاىە وازى نەئەھىنا، ھەرچى تەير و تيورى كۆوى بوو باوكمىان ئەناسى، كەوى لە ھەرد برىبوو، پۆژە گەرمەكانىش پوويەكرەدە چەمەكان بۇ راوہماسى، ھەتا شەوئ لە (گۆمى رېبواران) خنكا و برۆ بەخىراتى، ئەو پۆژەى كە خنكا ھەرچى دەعبا بوو لە خۆشيان ھەلەپەرپىن، منىش بە ناخىرى گيانم ئەدەواتى راوكردى ئەوم ھەلگرت بۇ يادگارى و مالم ھىنا بۇ ئىرە، بووم بە مەيتەر^(۳۳) لە خانەكەى^(۳۴) خدرەگۆج، ماوہيەك لەمەوپىش ھات بە خەيالما بچم بۇ راو، گەيشتمە ئاوايىەكەى خۆمان و ساچمەزەنم داگرتەو، كۆترە شىنكەيەك لەسەر چلە قالۆرىك^(۳۵)

۳۲- تۆرى لۆكس: تۆرىكى زۆر ناسكى بەشەوقە، ھەم بۇ رووناككردنەوہى مالەكانى لادى بەكارھىتراوہ، ھەمىش جاروبار راوچىيەكان راوى شەوارەيان پىكردوہ،

۳۳- مەيتەر: خزمەتكارى شوينى ھەوانەوہى كەر و ھىستەر و بارگىر و ئەسپ و ماين.

۳۴- خان: شوينىكە بۇ مانەوہى كەر و ھىستەر و بارگىر و ئەسپ.

۳۵- قالۆر: جورىكە لە دېك، كە لە زۆر شوين بەرزىەكەى دەگاتە دوو متر.

هه‌لنیشتبوو، به خوا وا بزائم هه‌ر خۆی به‌ویوه مردبوو، چونکه تا ئه‌و وه‌خته‌ی لوله‌ی ساچمه‌زهنه‌که‌م له‌ په‌روبالێ نزیك كرده‌وه نه‌جوولایه‌وه، وه‌للا كاكه پیره‌ساچمه‌زهنم ته‌قان، باوه‌ر بفرموو چه‌ند په‌رێ نه‌بی ئیتر هیچی ترم نه‌دی، به‌لام ئه‌ونه‌مزانێ كه‌ره‌كه‌ی سه‌عه‌دیانه‌كه‌ل كه‌وت به‌ عه‌رزا، ورگیم كونه‌كون كرد و ده‌می نه‌یا به‌یه‌كا»

حه‌یده‌ر هیچی نه‌ده‌گوت، وه‌ك قاسم قاچه‌كانی راکیشابوو، گوێدایوووه قسه‌كانی، ئه‌ویش به‌رده‌وامبوو:

- «دوایی سه‌عه‌دیانه‌كه‌ل په‌یابوو، كرده‌ی به‌ هه‌للایه‌ك ئه‌وسه‌ری دیارنه‌بی، وتی «شكاتت لیئه‌كه‌م... یان ئه‌بی بیبژیری یا شكات» هه‌رچه‌ن وتم كاكه وه‌للا نه‌مزامی و نه‌مبینی و قه‌زاوقه‌ده‌ر بوو، ئیستیفایه‌ی نه‌بوو، دوایی وتم باشه‌ كاكه ئه‌یبژیرم، دانیشتین بۆ سولج، خه‌لكێکی زۆر هاتن بۆ ئه‌وه‌ی له‌به‌ر خاتری قه‌به‌ره‌كه‌ی باوكم سه‌عه‌ خاترم بگه‌ڕی، كه‌چی ئه‌و دیانه‌كه‌له‌ كه‌ باسی كه‌ره‌كه‌ی ئه‌كرد، ئه‌توت باسی سه‌یاره‌ی دۆج ئه‌كا، كه‌ره‌كه‌یشی پیره‌كه‌ریك بوو، نه‌یه‌ك قه‌تره‌ شیه‌له‌ی پێمابوو، نه‌ تلیپی ته‌پ، به‌لام له‌ منی كرد به‌ ماینی پاشا، هه‌چه‌ن كه‌ره‌كه‌ نێریش بوو به‌لام ماكه‌ر باشته‌ر بوو، دايمه‌ی خوا نێره‌كه‌ره‌كان بۆنیان به‌ قنیه‌وه‌ ئه‌كرد، داوای سیانزه‌ په‌نجایی⁽³⁶⁾ لێكردم،

36- سیانزه‌ په‌نجایی: واته‌ شه‌ش سه‌دوپه‌نجا فلس، له‌ كۆندا بڕه‌ پاره‌یه‌کی زۆر بووه، ئه‌و دم نرخی گایه‌ك نزیكه‌ی هه‌زار فلس بووه، واته‌ یه‌ك دینار.

خۆلاسه ئەو پارەيه نەك بە من، بە ھەموو عەشرەتەكەمان
ھەلنەئەسور، ئیتر وتم كاكە چيیهكەى بیکە، بچۆ شكاتكە با
من ئیعدامكریم لەسەر ئەو كەرەى تۆ»

قسەكەى پيپرى:

«ئەى دوايى؟»

- «دوايى يايانم بە مەحكەمە، كابرایەكى نارد بۆلام
ئەيوت «كەر كوشتن بەلای ئیمەو ھە ئینسان كوشتن
خراپترە، كەر مەخلوقیکە شانبەشانى بەشەر زەحمەت
ئەكیشى، زۆریش پيش ئینسان ژیاو، واجییمانە ديفاع
لە حقوقى كەر بكەين، وتى ناوم رەزا كەرتۆقینە و
موحامى سەعم»

ديسان قسەكەى پيپرییەو:

- «رەزا كەرتۆقین كییه قوور بە سەرم، بۆ واى
پيئەلین؟»

- «كاتى خۆى ئەم رەزا ناموبارەكە سوعبەت
لەگەل كەرەكەى باوكى ئەكا، كەرە داماوەكە لە نزيك
بيستانیکەو ئەلەوهرى، رەزا خۆى لیڤائەگرى و لەپەر
وەك جنۆكە لەبەردەم كەرەكەيا ھەلەسیتە سەرى و
ھەردوو دەسى ھەلئەبرى، ئینجا بە ھەموو ھیزی خۆى
ئەقیژینی بەسەر كەرەكەيا، وتیان ئەو كەرە قوربەسەرە
كە لەجیى خویا گویچكەكانى رەپ ئەكا، ھەتا دوو شەوو

دوو پوژ زای ئیلاهی ناخوا و هەر لهو شوینهیا ئەتۆپیی «
 - «ئەهی لهو رەزا بینامووسە، ئی ئەهی دوایی؟»
 - «ماوێهەک لەمەوبەر سەعەدیانکەل رەزای نارد
 بوئێرە، هەر که گەیشته لام له جیاتی سەلاموکه لام دەسیکرد
 به زەرەزەر و جووته هاویشتن، پشتی تیکردم، به راست
 و به چهپا جووتهی ئەهاویشت، سی چوار لەقهیشی لێیام،
 ئینجا کەری لیکردم به تهیری بهههشت، وتی «ئێوه قیمهتی
 کەر نازانن، ئیمه‌ی به‌شەر ئەچینه‌وه سەر ئەسل و فەسل
 و رەچه‌له‌کی کهران، به‌لام خۆمان گیلە‌که‌ین» وەلحاسل
 زۆری گووخرارد، وتیشی «هەر که‌سیک که‌رایه‌تی قبول
 نه‌کا ناتوانی به‌رچه‌تی بژی!» و تم رەزا پیمبلێ ئەمجاره‌یان
 بوچی هاتووی، وتی سەعەدیانکەل عەرزى ئیحتیرامی هه‌یه
 و ئەلێ «ئەگەر قاسم یه‌کجار بزەرینێ لێی خۆشه‌بم» و تم
 کورە لاچۆ سه‌گی سه‌گباب، خۆ یه‌کێ گوێی له‌م قسانه‌بی
 وا ئەزانێ ئیشوکارم هەر زەرینه، برۆ دەر‌وه له‌ قنی
 تۆیش و سه‌عەدانکه‌لیش و که‌ره تۆپوه‌که‌یشتان به‌م، ئەو
 بی‌شهره‌فانه‌ حاکمیشیان رازی کردبوو بوئ‌وه‌ی حوکم
 با، وا بزانه‌م حاکمه‌که‌یش سەر به‌ بزووتنه‌وه‌ی شو‌رشی
 که‌ره‌کان بوو»
 - «جا توو خوا ئەمه‌ که‌رخانه‌یه‌ یا مه‌حکه‌مه، شارێ
 حاکم و محامیه‌کانی بزەرینن چۆنه‌پروا به‌رپوه‌».

میرزا تەیفور...

هەولێکی زۆریدا هەتا کە سوکاری شەفیقی دۆزییەو
و پازیکردن ئەرزوحالی لێخۆشبوون بنووسن بۆ حەیدەر،
تەنیا مەرجی شەفیقی ئەوەبوو، کە هەتا حەیدەر ریش
نەتاشی ئامادە نییە تەنازولی بۆبکات...

بەرەو بنکە ی پۆلیس ریکەوتن بۆئەوێ ئەرزوحالی
لێخۆشبوونە کە پێشکەش بکەن، پۆلیسیک حەیدەری لە
بەندیخانە کە هینایە دەرەو، شەفیق زۆر تامەزرۆی بینینی
بوو، کەچی هەر کە بینی کتوپر زنجیرەکە ی ملی لە چاوی
حەیدەر شار دەو...

دوای ئەوەی میرزا مەرجەکە ی شەفیقی بۆ باسکرد،
حەیدەر وەک فیشە کەشیتە هەلبەزییەو، ئەوەندە ی نەما
بگاتە ئەوەی میرزاش کە لایە کە لەوەی شەفیق بخوات، بە
دەنگێکی بەرز هاواریکرد بە سەریاندا:

- «کورہ تہ نازول ئہ کا یا نایکا بہ کیرمہ وہ، سہ گبابی
وا چییہ شہرت و شرووت بہ سہر منا فہرزکا، پییبلی تیرتیر
گووی خوار، نایتاشم... نا.... لہ ملیشم بہن نایتاشم، ہزار
سالیش حوکمبہن نایتاشم»

بهشی سی:

هیلکهو رۆنیان بۆ کهر کرد... گوئی تیئا

سەبرى...

تاقە كچى ناداراوا بوو دلدارى و چاوبازى و دەستبازى
لەگەل كوران نەكردبەيت، خەيال و ئەندىشەى لە كچۆلەكانى
تر نەدەچوو، نە دللى بەدنيا خۆشبوو... نە كەسەش توانيبووى
دللى لىبەرزىت، بىستبووى كە هەيچ كەس نەيتوانيوه ريش بە
هەيدەر بتاشىت، ئىدى وەك ئەوەى ركبەرىتى نارنج بكات
و خۆى وا پيشاندا كە ئەو لە نارنج جوانتر و بەتواناترە و
دەتوانى جەلەوى هەيدەر بخاتە دەستخۆى...

زوو زوو لە دللى خۆيدا دەيگوت «وہللا ناھيلىم دەسم
بۆينى تا ئەو ريشە پيسەى نەتاشى، ئا بزائن چۆنى
پيئەتاشم»

مام ئەللاکەرەم... که باوکی سەبری بوو، هاتووچۆی
مزگەوتی نەدەکرد، باوەرپی بە دینودیانهت زۆر زەعیف
بوو، ئیمانی بە زیندوبوونەو هەش نەبوو، بەلام نەیدەویرا
ئەو هیان بە ئاشکرا ئیعلان بکات، دەیگوت « من له ماله کهی
خۆم نوێژوتاعەت ئەکەم»

له ماوەی ئەو چلودوو رۆژەدا که حەیدەر له بەندیخانە
لیخەوت، مینەیی حەکیمەگیژو چەند ریش سپییەک خوازبیتی
سەبریان کردبوو بۆ حەیدەر، بەو ئومیدەیی ریش بتاشیت و
بە قەولی باوک و دایکی بیت بە پیاوی ناویاوان...
ئەللاکەرەمیش ئەو هی زانیبوو که حەیدەر پوو له خوا
نییە و بیروباوەرپی له قولۆقە، پیتیخۆشیوو بیکات بە زاوی
خۆی...

کورپوکالی نادر اوا

گودله یان^(۳۷) چەور کردبوو، کۆنە خەرمانەکهی پشت
مالی مینەیی حەکیمەگیژیان دەکو تاییه وه، پینەیی تازەیان
دابوو له جل و بەرگەکانیان، کهوشی لاستیکیان دەشۆرد و
کراسەشیریان دەگۆریه وه...

۳۷- گودله: له حەفتاکانی سەدهی رابردوودا، کورانی لادی قژیان بە مووس
بۆ دەتاشرا، بەلام هیندهی گونکه هەویریک موویان بەپیش سەریانە وه
دەهیشته وه، پینان دەگوت گودله.

گه وره کچه کان له بهر ئاوینه ی شکاوی پيش تاشینی
باوک و براکانیان په نجه یان بو لیوی خو یان ده برد، کراسی
خام و جه لسه و بازه یان پو شیبوو، پیاوه تر زله کان باسی
سه رده می کورپینی خو یان بو کوروکال ده گپراهه وه، قسه یان
له یه کتر و ه رده گرت ه وه، هه ریه ک ده یویست له وی تر باشتر
خو بنوینی...

ژنان به شه پوالی پیاوانه وه خوانی شاییان سازده کرد،
چهند قابله مه یه کی گه وره یان سه رئاگر نابوو، دووکه لی
داره تهر په نگیکی تری به خشیبوو به نادر او، نه و پوژه
له سایه ی شاییه که ی حه یدره وه برنج ده خورا، زورینه ی
خه لک سن مانگیش ده بوو تامیان نه کردبوو، قاپوقاچاخ هه ر
هه مووی له مالان و دیهاته کانی تره وه هینرابوون...

هه لپه رین و شایلوغان گه رمبوو، کور نه و کوره بوو
چوپی له چوپیکیش و ه ربگریت، قریوه ی کوروکال ده گه یشته
(کئیوی کوره کاژاو) ته پوتوز له زه وی هه لده ستا، کوران و
کچان هه ر یه که و ته ماشای یاری خو ی ده کرد، ژن و پیاوه
داوین پرنالوشه کانیش چاوبازیان له گه ل دوسته کانیان
ده کرد، کچان له بانیزه و گويسوانه وه ده ستیان خستبووه
سه رنه ژنو و بیریان له و وه ختانه ده کرده وه سه بری تیایدا
ده بیت به ژن...

هه‌ندی له‌و پیاوانه‌ی که ده‌یانویست خۆیان‌وا
پیشانبده‌ن هه‌شتا دل‌یان ته‌ره‌ و پیر نین، ده‌چونه‌ ده‌ستی
چۆپیکیش، له‌گه‌ل له‌ره‌ی شاندا چه‌ناگه‌یان د‌دا له‌ گه‌ردن‌یان
و به‌ خه‌یرایی سه‌ریان به‌رزده‌کرده‌وه، جار‌جار له‌ جی
خۆیان وشک‌ راده‌وه‌ستان، هه‌ر به‌ده‌م هه‌له‌په‌رینه‌وه‌ ئه‌ژنوی
چه‌پیان ده‌خسته‌ سه‌رزه‌وی، قریوه‌یه‌کی دلته‌رانه‌یان
بۆده‌کرد، له‌گه‌ل هه‌ستانه‌وه‌ش لچکی جامانه‌یان ده‌یدایه‌وه
له‌ سه‌ریان، دوو کورپی گه‌نج به‌ (هه‌لام هه‌لامه) (۳۸)
هه‌لیانده‌په‌راندن...

ئه‌و دوو لۆتیه‌ی مینه‌ی هه‌کیمه‌گه‌ژ بانگی کردبوون
گه‌یشتنه‌ نادراوا، یه‌کێک له‌ لۆتیه‌کان که‌ دل‌ی پر‌بوو، ده‌ستی
مه‌لا به‌دره‌دینی ماچکرد و مه‌لا لئێپرسی:

- چاوشه‌که‌تان له‌ کوئییه‌ رۆله‌؟

چاوی پر‌بوو له‌ فرمیسک، جوزه‌له‌که‌ی خسته‌ پشت

قونیه‌وه:

- «به‌ ره‌حمه‌تی خوا چوو مامۆستاگیان»

- «لا هه‌وله‌ وه‌لا قووه‌ته‌ ئیلا بیللا»

- «هه‌یفی تو چاوشه‌که‌مانت نه‌ئه‌ناسی، به‌خوا

به‌خوا به‌ بنه‌ماله‌ خانه‌یان بوون، پشتاوپشت مه‌یموون

له‌ ده‌ر مالیان نه‌برا»

۳۸- هه‌لام هه‌لامه: گۆرانیه‌کی شادی زۆر کۆنی کورده‌واریه‌.

مه‌لا سه‌ریکی له‌قاند:

- «ده برۆ کورم برۆ به‌لای شاییه‌که‌وه، برۆ جوزله

لییه به قوربان، برۆن بکوتن»

به بیستنی جوزله ئه‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو گه‌نجه‌کان خویان

بپروکینن، بووک به سواری ماینیکی سپی به‌پێوه‌بوو...

پورحه‌لیمی به‌ربووک⁽³⁹⁾ کاره زۆر تاییه‌تیه‌کانی خۆی

39- به‌ربووک: میژووی ده‌رکه‌وتن و سه‌ره‌لدانی به‌ربووک روون نیه، وه‌لی به‌ دریزایی ده‌یان سال پێش‌ه‌فتا‌کانی سه‌ده‌ی پابردوو، له‌ پێ و ره‌سمی هه‌وسه‌رگیریدا گرنگییه‌کی بی ئه‌ندازه‌ی پێدراوه، ژنیکی کامل له‌ لایه‌ن مالی بووکه‌وه هه‌لبژێردراوه بۆئه‌وه‌ی یاوه‌ری بووک بکات له‌ کاتی به‌پێکردنیدا به‌ره‌و مالی زاوا، به‌ربووک ده‌بوایه‌ شه‌وی یه‌که‌م له‌ مالی زاوا رۆژ بکاته‌وه، به‌ مه‌به‌ستی چاودێری کردنی ره‌وشی شه‌وی په‌رده، سه‌ره‌تا ده‌چوو له‌ لای بووک بۆئه‌وه‌ی باسی چۆنتی خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دان و راکشان و جو‌له و کۆمه‌لیک شتی بۆبکات ده‌رباره‌ی سه‌رجییی، پارچه‌ قوماشیکی سپی له‌ ناوه‌راستی دۆشه‌کی بووک و زاوا به‌ چه‌ند ته‌قه‌لیکی شل ده‌دووری، دوا‌ی چوونه‌ ژووره‌وه‌ی زاوا بۆلای بووک، له‌مدیو ده‌رگاوه‌ چاوه‌روانی به‌ ژنبوونی بووکی کردوو، به‌ جۆریک که‌ گوئیستی ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌ و ده‌نگیشیان بووه، دوا‌ی دراندنی په‌رده‌ی کچینی بووک، قوماشه‌که‌ی به‌ خوینه‌وه‌ پێچاوه‌ته‌وه‌ و له‌ باخه‌لیناوه، چیشته‌نگاوی رۆژی دوا‌ی، که‌سوکاری زاوا به‌ربووکیان برده‌ته‌وه‌ بۆ ماله‌باوانی بووک، هه‌تا دایک و باوکی بووک خوینه‌که‌ ببینن و دلخۆشین، شانازی بکه‌ن به‌وه‌ی که‌ که‌چه‌که‌یان په‌رده‌ی کچینی له‌ده‌سته‌داوه، چونکه‌ ئه‌گه‌ر کچیک له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌هۆی نه‌خۆشی یان که‌وته‌خواره‌وه‌ له‌کاتی مندالیدا یان خۆرسکانه‌ په‌رده‌ی کچینیشی نه‌بووبیت ئه‌وا به‌ربووک به‌ جۆریکی خراپ ئه‌وه‌ی ئاشکراکردوو، زۆر جاریش ئه‌م ئاگادارکرنه‌وانه‌ی به‌ربووک بووه به‌هۆی ئابرووچوون و دوژمنایه‌تی و شه‌ر و ته‌نانه‌ت کوشتنی ده‌یان و سه‌دان بووک، یاخود زۆرجار ریکه‌وتوو که‌ زاوا به‌هۆی شه‌رمه‌وه‌ نه‌یتوانیوه‌ سه‌رجییی یه‌که‌م شه‌و ئه‌نجامبات، ئه‌مه‌ش دیسان له‌لایه‌ن به‌ربووکه‌کانه‌وه‌ ئاشکراکراوه، که‌ دواتر بووه‌ته‌ هۆی به‌که‌م ته‌ماشاکردنی زاوا.

ئەنجامدا بوو، بە دەم چاگردنی پىخەف و سازگردنی پارچە
خامەسپىيەكەو لە دلى خويدا دەيگوت «بەربووكيم زور
كردوو، بەلام بەربووكى بووكيكت نەبووم شووى كردبى
بە كورپىكى ريشنى وەكو حەيدەر، ساوھللا لەوانەيە سەبرى
بەرگەي حەيدەر نەگرى، مەگەر خوا پوحمكا»

بريسكەي ريشى حەيدەر لەناو خەلكەكەدا دياربوو،
چەند گەنجيكت بە زور برديانە ريزەو، دەوريكت سى پىيى
هەليانپەراند، هەر كە سەبرى گەيشت خيرا لە شوينى زاوا
دانىشت...

شەو داھات... هەلپەرکى دامرکايەو، تەپوتوزى نادراوا
نيشتەو، بەربووك سەبرى برده ژوورەو و دەستىکرد بە
ئاموزگارى گردنى:

- «كچم شەرم مەكە، ئاگام ليتانەبى، حەيدەر زور
بەكارە وريابە، لە يەكيكت زياترى مەيەرى با تووشى
نەزيف نەبى، هەر كە ھاتە ژوورەو دەسخە سەرچاوت
و لنگ هەلبەرە، نەكەي خوت رەقكەي ئاممان»

خەلكى ئاوايى خەويان ليتەدەكەوت، چاوەرپى خەبەرى
سەبرى و حەيدەر بوون، هەر يەكەو قسەيەكيشى دەگرد،
هەر ژن و هەر كچ و هەر گەنج بوو دەستيانكردبوو بە
ورپنەگردن، پياويك بە پياويكى گوت:

- «دلم لىياوه سهبرى بهرگه‌ى حه‌يدهر ناگرى»

پياويكى قور:

- «كورپه برا خو حه‌يدهر به‌شهر نيه»

كورپك:

- «ئهى قور بهو سه‌رهت سهبرى، زور عاقل و

بيده‌نگيش بو»

پيره پياويك:

- «حه‌يدهر روله‌يه روله، كورپ وانه‌بى بوچى باشه»

كورپكى قه‌يره:

- «به‌خوا سهبرى وه‌ختى شووى نه‌بو»

پياويك:

- «باوه‌ر ناكه‌م ژن هه‌بى بهرگه‌ى ئه‌و حه‌يدهره

بگرى»

ژنيك:

- «كچى به‌خوا پياويش بهرگه‌ى حه‌يدهر ناگرى»

ژنيكى تر:

- «جا تو چوزانى كي‌ريت ديوه؟»

قه‌يره كچيك:

- «به‌سه‌با دوعاى خير بو سهبرى بكه‌ين»

ژنيكى تر:

- «سهبری چی و مهبری چی، تازه سهبری ته‌او»
- به ئەسپایی ژنیک به ژنیک تری گوت:
- «من پیاوه‌که‌م یه‌که‌م شه‌و یانزه‌ی کرد!»
- «ئێ ئێ... ئەمه بۆیه پینه‌لین شه‌ریف یانزه»
- کچیک به کچیکی تری گوت:
- «وه‌ی باوه‌گیان ساوه‌ل‌لا من قه‌ت قه‌ت شوو
- ناکه‌م»
- کچیکی تر:
- «ئێ خۆ هی هه‌موو کورپیک وه‌ک هی هه‌یده‌ر
- نییه»
- «تۆ هی هه‌یده‌رت دیوه‌؟»
- «نه‌وه‌ل‌لا... جا هه‌یده‌ر کوا سه‌یری کچ و شتیوا
- ئه‌کا، به‌لام هینه‌که‌ی عه‌زه‌م دیوه»
- «ئه‌یه‌رۆ و سبه‌ کچی منیش دیومه»
- «له‌ کوئ دیوته‌ کچه‌تیو؟»

خه‌لک سه‌رگه‌رمی هه‌یده‌ر و سه‌بری بوون، له‌ ناکاو
 زریکه‌ی پوره‌لیمی به‌ربووک هاته‌ گوئیان، هه‌موو به‌ره‌و
 مالی مینه‌ی هه‌کیمه‌گیژ رایانکرد، بوو به‌ ساحه‌ی مه‌حشه‌ر،
 هه‌یده‌ر هاتبووه‌ هه‌وشه‌که‌وه‌، باوکی و دایکی قورپان

دهپيوا، پورحليم بؤئه وهى هموو گوئيان له دهنگيى
به رزتر هاوارى ده كرد:

- «كوشتى، سه بريه داماو كهه كوشت... نه يزاني
چون بيى به زاوا!»

وهختى خه لكه كه زانيان سه برى مردوو، به ليشاو
پووى ده ميان كرده حهيدر و كهوتنه دهنگه دهنگ:
ديسان يه كيكي گوتى:

- «مردووت مري ئه وه چيت كرد؟»
يه كيكي تر:

- «تو به شهري يا گاجووت... ئه م كه تنه شت كرد؟»
يه كيكي تر:

- «هه تيو به چيى كوشنت؟»
يه كيكي تر:

- «كه نازاني كچ بكه ي به ژن... بو ژنت هينا!»
يه كيكي تر:

- «ئه وه قه تله قه تل... نازاني»

حهيدر له ناو خه لكه كه دا، وهك ئه وهى كه پروكاس
بووييت، به دل و دهر وون و زمانى كه شه كهت و پرشه رمه وه
وه لامى دانه وه:

- من نه مكوشت، خوى مرد، چوومه ژووره وه
وامزاني ماوه، كاتى لنگيم كرده شانم مردبوو، سه برى

ئىشتا ھەر كچە، عەنجهلى ھاتبوو عەنجهل، ئەى مەلا
پوژى ھەزارجار نالى موقەدەرى خوا گەرانەوھى نىيە،
ئىتر باوھەرەكەن بىكەن نايكەن مەيكەن، بچن سەيرى
سەبرىكەن ئەگەر يەك قەترە خوينتان لە ناوگەليا دىي
ھەقتانە»

شەوگار ئەوەندەى نەمابوو، شەوقى مانگەشەو
نادراواى رۆشن كىردبەو، زەرنەقووتەكان بە دەم
خەوبىننەو رادەچلەكىن، ئەو چۆلەكە ھەردىانەى بەسەر
دركەو ھىلانەيان كىردبوو چاويان دەكردەو و خىرا
خەويان لىدەكەوتەو، فىتوى تەيرە دەستگىراندارەكان
دەگەيشتە (دەشتى ھەنارە مزرەكان)

كزەيەكى فىنك سەماى بە گەلا دەكرد، شىوھنى
چۆلەكەيەك لە پشت نادراواو دەگەيشتە دەوھنەكانى (سى
كانىلان)، تارمايى بەردەكان وەك كەرويشك دەردەكەوتن،
كەرويشكەكانىش لە بەردى ناو پەريز^(٤٠) دەچوون، بەرازىك
لە (كانى رۇنياسان) پيازەخوگانەى^(٤١) ھەلدەكەند، چەقەلىك
لە نزيك ئاوايى لە كولانەى سۆنەكانى مەلا بەردەدينى
دەروانى...

٤٠- پەريز: دواى درويئەى گەنم يان جۆ، بە كىلگە ياخود زەويەكە دەگوتريت پەريز.
٤١- پيازەخوگانە: جۆرىك پيازى خۆرسكى كىوانە، خۆراكى سەرەكى بەرازە.

له گه لاجاره که ی حاجی که ره مه وه قیغهی قه له ره شیک
له گه ل لوورهی گورگه هاره که ی (سمایله دۆل) تیکه ل ده بوو،
وه په ی سه گه هه وشاریه که ی حاجی خواره حم ده گه یشته
(کونه ماران)...

بۆله تریی ره زه کان سارد بوبوون، ترپهی که وتته
خواره وه ی ههرمی کئویله و مازوو جودا نه ده کرانه وه، له
دامینه وه فیشکه ی ئه و مارانه ده بیسرا که ده یانویست بهر
له گه یشتتی شوانه کان ئاو بخۆنه وه، دهنگی ته ور و قیژه ی
دارستان ده هات، جار جاره ش هاواری نیره که ریکی بیتاقه ت
دهنگی ده دایه وه، پووش هه ستابوو، به زحمه ت ریډه کرا،
خشه ی مارمیلک و بزئمژه ده هات و له پر خشه یان نه ده ما...

سامسام و پیاوه کانی نزیکه ی یه ک سه عاته ری له
نادراوا دوور بوون، له خوار مه نزه که ی سامسام چه ند
پاسه وانیک هه بوون، بنکه و باره گاکه ی له هه وارگه یه کی
یه کجار جواندا دروست کردبوو، ساردترین کانیای
ناوچه که له نزیک ئه وان بوو...

موراد... یه کیک بوو له پیاوه کانی سامسام، وریا و ئازا،
له و تاریک و لیلّه دا توانی هه یده ر بناستته وه، چاوه پئی کرد
هه تا ته واو نزیک بوه وه، هه رچه ند ده شیزانی که هه یده ره
به لام تیخوری:

- «نه جولئی زه لام؟»
- «حه یدهرم»
- «به م تاریکه سه لاته بۆ کوئی ئه چی؟»
- «هاتووم بۆ لای کاکه سامسام»
- «په له مه که با له خه وهه لسی، جاریکه وهره بۆلای من»
- تا هه تاو گهرمببون حه یدهر له نزیک موراده وه خه وی لیکه وت، دلینه هات خه به ری بکاته وه، به جیهه یشته و رۆیشته بۆلای هاوریکانی بۆئه وه وی ناشتا بکات...
- هو ما... یه کیکی تر بوو له چه ته کان، به دهم میزکردنه وه چاوی به ههرده که دا ده گێرا، له پهر حه یدهر که وته پیشچاوی، تووند به نه خوینه که ی گریدایه وه و حه یدهری خه به رکرده وه:
- «ئه وه شیتبووی حه یدهر، چیه که ی لیره، له نادراوا ده ریانکردووی؟»
- «تاریکبوو که هاتم، موراد ئاگای لیمبوو، هاتووم بۆلای سامسام»
- «ده ههسته تۆش میزه که ته بکه با بچین بۆلای»
- شوینی چه ته کان پییده گوترا (قوته ی که ره هار)، ئه شکه وتیکی چکۆلانه ی لیبوو، له به رده م ئه شکه وته که هه موو له ده وری ئاگردانیک دانیشتبوون...

قه‌یدار... یه‌کیک بوو له‌وان، رِیویه‌کی کوشتبوو، دهمه‌و به‌یان که‌ولیان کردبوو، هه‌موو خه‌ریکی گوشت برژاندن بوون، هوما حه‌یده‌ری هینا بۆلایان، سامسام به‌بینینی حه‌یده‌ر گه‌شایه‌وه چونکه خوشیده‌ویست، به‌پیکه‌نینه‌وه پینگوت:

- «یاخوا به‌خیربیی حه‌یده‌ر، ناشی توش بۆ ئه‌وه هاتبی ریشی باوکت بتاشم، یان هه‌والی پۆلیست هیناوه؟»
- «نه‌وه‌للا هیچیان نییه ئیشم پیتته»
- «وه‌ره جارئ بابۆله‌یه‌ک^(٤٢) گوشتی رِیوی بخۆ»
- «من گوشتی رِیوی ناخۆم، زۆر تورته بۆن ساردیشی لیتی، نان و چایی ئه‌خۆم»
- «ده‌ی چیبکه‌ین هه‌ر ئه‌وه‌مان هه‌یه»
- سامسام به‌ده‌م پاروو گلاندنه‌وه په‌نجه‌یه‌کی دریزکرد بۆ ریشی، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی شوخی له‌گه‌ل بکات:
- «ئهرئ بیستومه‌ که‌لله‌ت زۆر ره‌قه، وتیان له‌ سلیمانی به‌که‌لله‌ شه‌فیع ناویکت کوشتوه»
- «حه‌یفیکم نه‌مرد، به‌خوا ویستم به‌وه‌ که‌لله‌یه بیکوژم، ئه‌وه‌ سه‌گبابه‌ له‌و شاره‌یا بیانوی به‌من گرت، کالته‌ی به‌ریشم کرد، من نه‌گبه‌تم نه‌گبه‌ت»

٤٢- بابۆله: نانیک یان پارچه‌ نانیک، رۆنه‌که‌ره‌ی ده‌کریتته سه‌ر و دواتر ده‌پنچریتته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ پتی ده‌گوترئ له‌فه.

هه مووان گوئیان دابووه قسه کانی حهیدەر، سامسام
به پیکه نینه وه گوتی:

- «نه گبه تیه که ی تو چیه حهیدەر به گ؟»
- «وازیینه توخوا، ئاخر ئه گهر نه گبه ت نه بوومایه
سه بری بوچی ئه مرد!»

- «سه بری کییه، ناشی ئه ویشته به دهردی
شه قاوه که ی سلیمانی بردبی له سه ر پشته؟»

- «مام ئه لاکه رهمی داماو ویستی بمکا به زاوی
خوی، خوا عه لیمه من حه زم له ژنه پتان نه بوو، دایکم و
باو کم شیتیان کردم، وایانه زانی ژن و شته ئه توانی پشتم
پیبتاشی، ئیتر دویشهو پیش ئه وه ی بچمه لای سه بری،
داماوه مردبوو، که زانیم روچی تیانه ماوه به ربوو کم
حالیکرد، ئه ویش کردی به هاتوو هاوار و حه یای بردم،
خه لک وایانه زانی سه بری له ژیر منا مردووه، ده ی سا
به و قورعانه ی مالی ئه و مه لا به دره دینه هیشتا ئه و
سه بریه هه ر کچه»

به سه رسامی ته ماشایان ده کرد، هه موو پیکه وه به
حهیده ریان گوت:

- «ئه ی مالت به قورگیری حهیدەر هه ی... ئی دواپی»
- «ئی ته واو نه گبه تی رووی تیکردووم و ته واو،
ئه مرۆ سه بری ئه نیژن، خو نه گبه تی وه ک کورتانی

لوورپی^(۴۲) وایه هر که سیکى گرت، له کلکيه وه دایه پۆشى تا سهرى، ئى منيش نه مويست خهفت بخۆم، وتم با بچم بۆلاى سامسام و ئەوان له هه موو شوينى باشتهر»

- «دهى قهينا خوا عافويکا، تۆ باسى سلیمانیمان بۆ بکه»

به دەم باسوخواسى قاسمى هه مه باوه و شه فیک شه قاوه و ئوتومبیل و به زم و رهزمى شاره وه هه مووانى هینایه پیکه نین، به لام باسى ژنه کهى عه به دووسه رهى نه کرد...

سامسام که زۆر که یفى به قسه کانى ده هات پرسىاره کهى دووباره کرده وه:
- «ئىشت به من چیه؟»

- «ئهمه وى وهک قهیدار و ئەوان بيم به پیاوی تۆ، تا قهتى ئاواييم نه ماوه، له داخى نارنج و سهبرى تا قهتى نادراوام نه ما، خه لک گالته م پینه کهن، ئەگه ر وه رمگرى لای خۆت ئیتر له گه ل ئیوه ئە بم»

ده ستیان کرده وه به پیکه نین، هه موو ته ماشای یه کيان ده کرد و قاقا پیده که نین، ده یانکيشا به پشت و شان و لارانی یه کتریدا، سامسام هه ستى به ئازاره و یژدانیه کهى

۴۲- کورتانى لوورپی: جوریک کورتانى دىژکۆلهى که ره، له ملیه وه دایده پۆشیت هه تا کلکى.

حهیدەر کرد، بۆیه دلّی نهشکاند، پروویکرده پیاوهکانی و
گوتی:

- «حهیدەر هاته ریزهوه، ئیتر لهگه‌ل خۆمان ئه‌بی،
کهس گالته‌ی پینه‌کا و دلّی نه‌یه‌شینی، ئه‌وی گالته‌ی
پینکا هه‌ردوو گویی ئه‌بهرم، تا ئه‌و به ئیمه‌ رازیبی ئیمه
ئه‌یخه‌ینه سهر سه‌رمان، هه‌یدەر پیاویکی به‌ ویژدانه
جه‌ماعه‌ت، حورمه‌تی لینیگرن»
حه‌یدەر گوتی:

- «یاخوا له‌ به‌لا دوربی سامسام، به‌لام قسه
له‌ مسه‌ره‌وه خۆشه‌، به‌خوا من ناتوانم کهس بکوژم،
مه‌منیرن بۆ کوشتن و موشتن، تاچه‌تی دزی و فزی
و راوو پرووتیشم نییه‌، نازانم هه‌ره‌شه‌ و گوره‌شه‌یش
له‌ کهسه‌کم، ده‌غلودانی کهس به‌ من مه‌سوتینن، ناچمه
سهر هیچ مالیک، تالان و برۆیش ناکه‌م»
به‌م داوایه‌ی هه‌یدەر، قه‌یدار له‌ هه‌موان زیاتر پینکه‌نی،
خۆی پیرانه‌گیرا، پیش سامسام گوتی:

- «ئه‌ی که‌وايه‌ بۆ هاتووی بۆ ئیره‌، خۆ ئیمه‌ خه‌ریکی
عیباده‌ت نین له‌م کینوانه‌، خیره‌وخیره‌تیش ناکه‌ین، بۆ
ناچی بیی به‌ مژه‌وری مزگه‌وت!»
به‌لام سامسام قسه‌ و پینکه‌نینه‌ به‌ هه‌موویان بری و
پروویکرده‌وه هه‌یدەر:

- «زۆر باشە تو چاييمان بۇ لىنى، بەلام وريابه
پيشى خۆت نەسووتىنى، ئيشى تريشمان پىتەبى،
جارجارىش لەگەل قەيدار و ئەوان برۆ بۆ جەولە»
- «جەولە يەعنى چى؟»

- «يەعنى گەران بەم دەشت و كىوانەيا»
زۆراب... يەكىكى تر بوو لە چەتەكان، ئەزموونىكى
باشى ھەبوو لە دزى كردندا، كۆنە رېگريكى بە غيرەت و
جىي متمانەى سامسام بوو، بە تىلەى چاوى ئىشارەتى بۆ
سامسام كرد، تىيگەياند كە درەنگە و رېگەى (ميشياو)يان
لە پيشە، بۆ رېگرتن بەو كاروانەى كە بەرەو رۆژھەلات
بەرپۆھبوو، خىرا سامسام تەكانى بە خۆيدا و ھەستايە
سەرپى:

- «خۆتان گورجكەن من و قەيدار و ميران و زۆراب
و موراد ئەرۆين»

لەگەل ئەوان ھەيدەريش خۆى راپسكاند:

- «تخوا با منىش بيم زۆر بيتاقەتم»

- «ئاخر ئيمە بۆ تالان ئەرۆين رۆلە»

- «قەينا ھەر ئەمجارە، تخوا با ئەونە بىر لە سەبرى
نەكەمەو»

- «ئەلھوكمو لىلا، جا ئەتوانى بەسەر پىشتى ئەسپەو
خۆت راگرى؟»

- «ئەرپۆھللا ئەتوانم ھەر وەك كەر نپە؟»
- «نە بابە فەرقي زۆرە، سوارپنی كەر لە كوئى و
ئەسپ لە كوئى، كەر ناوجەرگى ئىنسان ھەلەتەكىنى»

شۆر بوونەو ھە بەرھو (چەمى عىزەتاوا)، ھەيدەر
بەسەر پىشتى ئەسپىكى رەشەو ھە تووند دەستى گرتبوو بە
لغاو ھەو، دەنگى غاردانى ئەسپەكان مەرگى سەبرىان لەبىر
بەردەو، تەنیا ترسى لەو ھەبوو لەو راو پووتەدا زيان
بەر رپىشى بکەوئیت، ئەگەرنا ھەزیدەکرد ئەو ھەندە دوور
بکەوئیتەو ھە كە جارپكى تر نەگاتەو ھە نادراوا...

ئىوارە داھات، لە مپشپاو نزىك بوونەو، لە شپوئىكى
وشكەلان لاياندا، چاوەرپى خۆرئاوا بوونپان كەرد، سامسام
و زۆراب پىكەو ھە دانپشتبوون، ئەوانى دىكەش دوور
كەوتنەو ھە لپپان، تپنووپان بوو، بەدواى ئاودا دەگەران، لەپر
لە پىشتپانەو ھە ھەيدەر ھاوارپكەرد:
- «و ھەرن و ھەرن ئەمە ئاو ھە»

پەكەم كەس ھەيدەر قونى كەردە ئاسمان و دەمى نا
بە ئاو ھەكەو ھە، ھەر پەكەمپن قوم ھەستپكەرد سى بەشى
ئاو ھەكە مپزى مانگای تپكەلپوو ھە، بەلام بە خاترى ئەو ھى
گالئەى پپنەكەن ھىچى نەگوت، تپزى خواردەو ھە، قەپدار لە
دوور ھەو لپى پەرسى:

- «ئاۋەكە ساردە؟»

ھەيدەر بە دەنگى بەرز ۋەلامى دايەۋە:

- «كەللەتەزىنە ۋەرە»

قەيدار ۋەك ھەيدەر تىرى لىخواردەۋە، ئەۋىش ھىچى
بەۋانى تر نەگوت، بەلام لە دلى خۇيدا جنىۋىكى تەرى بە
دايكيدا، قەيدار بانگى مىرانى كرد:

- «ۋەرە بخۆرەۋە بە قوربانى تەرايى ئاۋەكەى
مىشياۋ بىم، ۋەرە»

ۋەختى مىران تامى ئاۋەكەى كرد، ئەۋىش گوتى:

- «ئەى ئاۋەدانى مەملەكەت بۇ خۆت و ئاوت»
تەنيا موراد مابوو قومىك لە مىزاۋەكە بخواتەۋە،
ھەموو دەيانويست ئەۋىش لىى بخواتەۋە، نەبا دوايى
گالتهيان پىبكات، بانگى مورادىان كرد، ئەمما موراد دواى
يەكەم قوم ھەستايەۋە، بەدەم سىرپىنى دەمىيەۋە ۋەپويكرده
ھاۋرىكانى:

- «لە دايكى ھەر چوارتان بەم بۇ ئاۋىك دۆزىتانەۋە،
ۋەللاسا تائىستا كەس نەيتوانىۋە فىلم لىكا، بەلام ئەۋ
سەگبابە رىش گواۋايە ھەموومانى ۋەكو كەر و ھىستر
نالکرد»

دنيا ته واو تاريك بوو، خوځيان دامه زرانده، چاوه پړي
گه يشتني كاروانه كه بوون، حه يدەر له نزيك موراد خوځي
داگرتبوو، زوو زوويش ليځي ده پرسی:

- «هه موويان ئه كوژن؟»

- «نه بابه، ئه ي سامسام نه يوت ئيشتان به باره كان
نه بي چونكه رسقوروزي فه قيرو هه ژاره، ئيمه هر
گيرفاني كاروانچييه كان خالي ئه كه ينه وه، ميشكم مه به
حه يدەر بيكه به خاتري خوا»

گوځچكي سهر قافلله ي هيستره كان دهر كهوت،
كاروانچييه كان كه وتنه ناو بو سه وه، له هر چوارلاوه
دهنگياندان و رايانگرتن، ده ستيان كرد به پشكنين و داته كان دني
گيرفاني كاروانچييه كان، هه رچي پاره و كيسه توتن و
سه عات و چه رخي نهوت و ته زيبيحان پيښوو لتيان سه ندن...
يه كيك له كاروانچييه كان كابرايه كي به ساللاچووي
پيسكه بوو، له تاو ئيش و ئازاري ئه و سه د فلسه ي قه يدار
له پزووي شهرواله كه ي دهر يه ښابوو، وهك منال وركي
گرتبوو، حه يدەر به زه يي پييدا هاته وه، وايزاني نه خو شه،
چووه لاي سامسام و گوتي:

- «ئه و پياوه زور گوناچه له وانه يه كوئنجي كردي با

بچم توژي بي شيلم»

چەند پوژیک تیپه‌ری و حەیدەر له کێوان ژیا، باوک
و دایکی نه‌یان دەبینی، پەمەزان هات و خەلکی نادراوا له
مزگەوت چاوه‌رپێ عەسرە حەدییسی مەلا بەدرەدین بوون،
له تینوان زمانیان گۆی نەدەکرد، هەندیکیان به‌ زمانی
به‌پوژوه‌وه باسی حەیدەریان دەکرد:

- «تازە نایه‌ته‌وه، هەرکەس فیری راو و پووت بوو

تەرکی ناکا»

یه‌کیکی تر:

- «یا من زۆلم یا ئیستا ئه‌و حەیدەرە یه‌که پیاوی

سامسامه»

یه‌کیکی تر:

- «خوای گه‌وره ئه‌و حەیدەرە ی هەر بۆ کێوه‌کان

خولقاندبوو»

یه‌کیکی تر:

- «سی به‌سی ته‌لاقم که‌وتبی له‌به‌ر سه‌بری سه‌ری

خۆی هه‌لگرت»

مه‌لا ده‌ستیکرد به‌ه‌دیس خویندنه‌وه:

- «وه‌لسه‌لات و وه‌لسه‌لام و عه‌لا خه‌یری خه‌لقیھی،
وه‌عه‌لا عیبادیهل سالحین»

هه‌موو به‌ته‌زیحی شووشه و قه‌زوانه‌وه به‌رامبه‌ری
دانیشتبوون، مه‌لا باسی له‌و میرووله‌یه کرد، که سوله‌یمان
لیی پرسویه «بۆچی هه‌موو پۆژیک دینته‌که‌نار ئەم
ده‌ریایه و فیکه‌ لیده‌ده‌ی» میرووله‌که‌ش ده‌لیت «خودا
ئەمری پینفه‌رمووم پۆژانه‌ چله‌پووشینک بینمه‌ ئەم شوینه،
تا به‌ده‌م فیکه‌که‌وه بۆقیک بیت و چله‌پووشه‌که‌م لیوه‌ر‌بگری
و بیبات بۆ ئەو کرمه‌ی که له‌ درزی به‌ردیکی بن ئەم
ده‌ریایه‌ ده‌ژی»

حه‌سه‌نه‌ شیت... له‌ ته‌نیشته‌ حاجی عه‌بدول دانیشتبوو،
وه‌ک پیاو ماقولیک گویی بۆ هه‌دیس راگرتبوو، جه‌باری
خوله‌ملشین و ته‌هاچه‌لتووک، له‌ ریزی دواوه‌ قسه‌یان ده‌کرد،
حه‌سه‌نه‌ شیت ئاور ده‌داته‌وه و پیمان ده‌لیت «قسه‌ مه‌که‌ن
پۆله‌ ئەوه‌ نییه‌ مامۆستا به‌دره‌دین هه‌دیس ئەخوینتیه‌وه،
ده‌ ئیوه‌یش وه‌ک حاجی عه‌بدول سه‌ر حیزکه‌ن بۆ خوتان»

گوتاری مه‌لا باسی له‌ به‌خێوکردنی ئەو کرمه‌ بوو که
خرابووه‌ ئەستوی بۆق و میرووله‌که‌وه، خه‌لکه‌که‌ که‌وتته
سوبحانه‌للا و ئەللاهو ئەکه‌به‌ر، له‌ناو خۆیاندا ده‌یانگوت،
ئەپچۆن برا خوا هه‌ر سه‌ریکی یابی رسقیشی یاوه،
سه‌ی به‌هلل که له‌ تینووان خه‌ریک بوو هه‌ردوو چاوی
کوێرده‌بوو، هاته‌ نزیک مه‌لا و گوتی:

- «سوعالیکم هه یه مامۆستا»
- «چی ئەلێی بیلی شه‌رع شه‌رمی تیا نیه»
- مه‌لا وایده‌زانی سه‌ی به‌هلۆل باسی ژنه‌که‌ی خۆی ده‌کات به‌لام وانه‌بوو، هیواش به‌ مه‌لای گوت:
- «باشه‌ مامۆستا ئە‌گه‌ر ئیستا من له‌ توونیا هه‌ردوو چاوم کویربێ، خوای گه‌وره‌ چی ده‌سه‌که‌وی؟»
- «ئه‌سته‌غفیره‌للا، چۆن قسه‌ی وائه‌که‌ی سه‌ی به‌هلۆل، یانی نازانی ئە‌گه‌ر تو ئیسته‌ له‌ تینوا کویراییت دایی، خوا گه‌وره‌ چهن خۆشحال ئە‌بێ و ئە‌فه‌رموی «پروانن ئە‌ی ئیمانداران... ئە‌ها سه‌ی به‌هلۆلی عه‌بدم کویرایی داها و پۆژوه‌که‌یشی نه‌شکان»
- دوا به‌دوای سه‌ی به‌هلۆل، په‌مه‌زانی فاته‌کویر که‌ زۆر رقی له‌ مندال بوو، له‌ مه‌لای پرسى:
- «باشه‌ مامۆستا راسته‌ ئە‌لین هه‌موو منالیک ئە‌چینه به‌هه‌شت؟»
- «به‌لێ راسته‌، له‌وی منال ئە‌بێ به‌ چۆله‌که‌»
- «ئە‌ی قور به‌سه‌رم، یه‌عنی هه‌موویان به‌هه‌شتین؟»
- «به‌لێ به‌لێ»
- «ده‌ی سا به‌خوا مامۆستا وه‌ک من تیفکریبم، مه‌گه‌ر له‌ جه‌ه‌ننه‌ما ئیسراحه‌تی بکه‌م، قه‌ت قه‌ت له‌ به‌هه‌شت ناحه‌ویمه‌وه‌»
- «بوچی؟»
- «نادراوا هه‌مووی په‌نجا منالی تیا به‌ خه‌ریکن ئە‌مانخۆن، جا وه‌ره‌ له‌ ئە‌وه‌لی دنیاوه‌ تا ئە‌مرو هه‌چی

منال ھەيە بچىتە بەھەشت، ساوھللا بە پۇژى پووناك
بەبەر چاوى خواوہ چاومان دەرەيەن، بە خوا مەلاگيان
ئەگەر وابى جەھەننەم بىقېرەترە، من تاقەتى بەھەشتەم
نە»

دوچار مەلا پرويكرە خەلكەكە:

- «ناشكور مەبن، دوعا بكەن ئەمسالىش وەك ئەو

سالە بىياران نەبين»

- «كام سال؟»

- «كۆرە ئەو سالەي كۆرەكەي مینەي ھەكىمەگىژ

لەدايكبوو»

ديسان سەي بەھلوول ھاتەوہ قسە:

- «بەلام توخوا مەيكەن بەو پۇژە، بەخوا لەو

پۇژەوہ دوعام بۆ باران بارين نەكردوہ»

- «كام پۇژە؟»

- «كۆرە ئەھا ئەو پۇژەي ھەيدەر لەدايكبوو، بىرتانە

لە بىيارانيا ھەوت سەر ھەيوانمان كرد بەخىر، كەچى

ئەو داكردنەي داكرد، ھەتا نۆ سەر ھەيوانى ترمان

نەكرد بەخىر خۇشى نەكردەوہ، خۇ ئەونەي نەمابوو

نادراوا ئاۋ بىيا»

- «باسى ئەو پۇژە ھەر مەكەن كە ھەيدەر لە پەحمە

كەوتە خوارەوہ»

- «بۇچى باسى ئەو پۇژە نەكەين برا؟!»

حاجی به‌شارهت وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی دایه‌وه:

- خوايه ئه‌و سال وړوژه بړواو هه‌ر نه‌یه‌ته‌وه، ئه‌وه به‌کوپړا له بېرت نه‌ما، ئه‌و حه‌یده‌ره چ به‌لایه‌ک بوو خوا نازلی کرد نازانم، بېرتان نه‌ماوه هه‌ر ئه‌و وړوژه‌ی ئه‌و له‌دایکبوو چی قه‌وما، ئه‌ی هه‌ر ئه‌و وړوژه نه‌بوو پردی نادراوا ئاوبردی، هه‌ر ئه‌و وړوژه نه‌بوو ئه‌کره‌م مه‌نیجی هه‌لگرت و که‌س نه‌یزانی بۆ کوپیی برد، هه‌ر ئه‌و وړوژه نه‌بوو مالی ئیمه‌ سووتا و به‌و زستانه‌ کوله‌کوپړه^(٤٤) قاچی که‌ره‌که‌ی که‌ریمه‌لوقه‌ی گه‌ست، ئه‌ی هه‌ر ئه‌و وړوژه نه‌بوو سه‌گه‌که‌ی جه‌ماله‌پووس کوژرا و... کوپړه‌که‌ی عوسه‌چاوشوږ به‌سه‌ر ماکه‌ره‌که‌ی مالی خه‌زوورمه‌وه گیراو... بزنه‌که‌ی ده‌رویش عومه‌ریش به‌راویته^(٤٥) بوو!»

سه‌ی به‌هلوول گوتی:

- «جا له‌ حه‌مووی ناخو‌شتر ئه‌وه‌بوو، ئه‌وه‌ل شه‌و من و هه‌تیوه‌که‌ی حه‌مه‌گولناز ئیشکی ئه‌و به‌رازه‌مان گرت... داخی هیچیش نه‌یکوشتبووم که‌ مینه‌ی باوکی لیگالیگا سه‌ری بی‌شکه‌که‌ی لائه‌برد، ئینجا سه‌یری

٤٤- کوله‌کوپړه: جوړیکه له‌ جوړه‌کانی مار، دريژیه‌که‌ی له‌ یه‌ک متر تیناپه‌ریت، له‌جوړه‌کانی تر ئه‌ستوورتره و ره‌نگی خاکیه، به‌ هه‌ر که‌سیکه‌وه بدات چاکبوونه‌وه‌ی مه‌حاله.

٤٥- به‌راویته‌بوون: واته له‌بارچوونی کوپړه‌له، بۆ ئاژه‌لان به‌کار دیت.

حهیدەری ئەکرد و ئەیفلتان «وەی بە قوربانی ئەو
کێرەت بم... وەی ئەو جووتە گونەت بخۆم» وایەزانی
کەس کورپی نەبوو ئەو نەبی»
لەو کاتەدا کورپە چلکنەکە ی توفیقەسوور لەوێ بوو،
بە پشتەدەستی چلەمە شوڤرەکە ی لووتی سپری و لە سە ی
بەهلوولی پرسى:

- «مامە بالوول... ئیشک چییە؟»

- ئیشک ئەوەیە هەر کورپیک لەدایکبوو، ئیتر ئەبی
تا حەوت شەو، سى چوار پیاو بە دیار کورپ و دایکە
زەستانەکەو وەمىنن، بۆئەوە ی جنۆکە کورپەکە
نەدزی، یەعنى تا بەیانی نابى بخەون!»

کورپەکە ی توفیقەسوور سەری سوڤما، دیسان پرسى:
- «ئە ی ئەگەر ژنیک کچی بیى، هەر ئیشکی بۆ
ئەگرن... ئە ی باوکی سەری بیشکەکە لانابا و پینیلئى
وە ی بە قوربانی کوزت بم!»

- «وسبە هەتیوہ چلکنى دەمرووتە، باسی کوز و شت
مەکە بيشەرەف، تۆ جارئ منالى... کچ چییە تا ئیشک و
شتیواى بۆ بگیری، جنۆکە هەر نیرینە ی ئەوی!»

- «جا نیرینە یان بۆچییە؟»

- «وسبە بیەهەب، من چووزانم بۆچییانە»

حهیدەر له گه‌ل چه‌ته‌کان راهاتبوو، به‌لام به‌شدار نه‌ده‌بوو له تاوان و له تالان، ناوبه‌ناو له مه‌نزل دوور ده‌که‌وته‌وه بو پياسه‌کردن، زور حه‌زیشی له پاسه‌وانی بوو، زوو زوو تفه‌نگی یه‌کیکیانی ده‌کرده‌شان و له‌سه‌ر کویره‌پیی دامین مه‌نزه‌که نۆبه‌تی پاسه‌وانی کردنی یه‌کیکیانی ته‌واوده‌کرد...

ئه‌و پوژانه‌ی ئه‌وان سه‌رگه‌رمی دزیکردن بوون، ئه‌م کاره‌کانی خو‌ی وه‌ک کابانی مه‌نزل ته‌واوده‌کرد، پاشان یان ده‌چوو بو مه‌له‌کردن، یان بو گه‌ران، به‌ردیک نه‌بوو له سه‌ری دانه‌نیشته‌یی، بیرى له‌هیچ نه‌ده‌کرده‌وه، له تاقه‌تیا هه‌بوو به ته‌ماشاکردنی یه‌ک میرووله‌وه ئیواره‌بیتت، جاری وا هه‌بوو به دریزیایی پوژ هیلانه‌که‌وباری ده‌ژمارد، جاری واش هه‌بوو تا ئیواره له‌بن داریکدا به‌بیده‌نگی داده‌نیشته‌، ته‌واوی شوانه‌کانی ئه‌و ده‌ور و به‌ره‌شی ده‌ناسی...

جەوھەر... يەككىك بوو لەو شوانانەى حەيدەرى
 خۆشەويست، شوانە مەرى (گۆرەدیم) بوو، كورپكى جوان
 و لەسەرخۆ، ئەوئەندە لەو كۆوانە ژيابوو وەك نوقلۆنەبات
 بەرپووى دەكرماند، شمشالژەنىكى كارامە، بە نالەنال و
 ھەنسكى شمشالەكەى زۆرجاران حەيدەرى پردەكرد لە
 يادەوهرى، عەسرە رۆژىك پىكەوہ دانىشتبوون، حەيدەر
 لىنى پرسىي:

- «چىتكرد جەوھەر، باوكت ھەر بۆ رازى نەكرا؟»
- «كەللەى باوكم لە كەللەى بەران رەقتەرە»
- «ئەى بۆ بە مامەت نالىي گولئەندام داواكا؟»
- «لە ترسى باوكم ناوئىرى، باوكم زۆر رقى لە باوكى
 گولئەندامە، پىمەلى سى بەرۆيش بگرى گولئەندام ناكەم
 بە بووكى ئەم ماله»
- «بۆچى رقى لە باوكىيەتى، باوكى گولئەندام
 چىكردووه؟»
- «ئەلى زەمانى زوو لەبەر باوكى گولئەندام جنىويان
 پىياوم»
- «كى جنىوى پىياوہ؟»
- «زەمانى زوو باوكم لەگەل باوكى گولئەندام ئەچى بۆ
 سلەيمانى بۆ گەنم فرۆشتن، باوكى گولئەندام مەعمىلى خۆى
 ھەبووہ، بەيانى زوو ئەچنە شار، پىش ئەوہى مەعمىلەكەى

باوکی گولئەندام دوکان بکاتەو، دوکانداریکی تر پێیانەلی «با من ئەو گەنمەتان لێبکرم» باوکیشم ئەلی «با بێفروشین بەم کابرایە فەرقی ئەم و مەعمیلەکە ی تۆ چییە» ئەلی «نەبابە سەبرکە مەعمیلی خۆم هەیه» کابرای دوکاندار لەبەر خۆیەو ئەلی «ناخر بلی ئەو گەنمە بۆ نافروشن بە من هە ی لادیی باوەحیزانە» ئەمانیش ناوێرن جوابی بەنەو، چونکە خۆیان بە غەریب و بیکەس زانیبوو، وەختی مەعمیلەکە ی باوکی گولئەندام دوکان ئەکاتەو، فەرق بە بیتاقەتی ئەمانەکا، پێیانەلی «ئەووە چیتانە بۆ وا بیزەوقن» ئەلین ئەو دوکاندارە ی ئەو بەرەووە جنیوی پێیان، ئیمەیش نەمانوێرا جوابی بەینەو، کابرای مەعمیل خێرا کەوشەکانی ئەخاتە سەرپێ و ئەچیتە بەردەم دوکاندارە جنیوفرۆشەکە، رووی دەمی تێئەکاو و ئەلی «بۆ جنیوت بە میوانەکانم یاو هە ی لە میوانت بەم» ئەویش ئەلی «ئەووە لەگەل کیتە هە ی لە شەرەف و نامووسی میوانت بەم» ئەمیش ئەلی «ئاگات لە دەمتبێ هە ی لە خوشکی میوانت بەم» ئەویش ئەلی «وسبە لە کوزی ژنی میوانت بەم» دوکاندارەکان ئەبی بەشەریان، باوکیشم بە باوکی گولئەندام ئەلی «وتم با بێفروشین بەو، کاکە خۆ کابرای یەکەم جار بەقە ی مەعمیلەکە ی تۆ جنیوی پی نە یاین، ساوہللا ئیتر یەک هەنگاو رەفاقەتت ناکەم»

حەیدەر دەستی کرد بە پیکەنین و گوتی:

- «خەم مەخۆ، خۆم ئەچمە خوازینی گولئەندام»

- «بەتەنیا؟»

- «نەبابە، با ئەورەحمان و قەيدار بېنەو، لەگەل
ئەوان ئەچم، تۆ ناوی باوکی گولئەندامم پېئىلى جا خۆم
ئەزانم چۆن خوازبېنيت بۆ ئەكەم»

جەوھەر وەك گول گەشايەو، شمشالى دەرھينا و بەر
لەوہى بېژەنيت گوتى:

- «خۆى ناوى خاليدە، بەلام خەلك پېئىلى خەباوانم»

حەيدەر خۆى بە رېشپەو بەدەدا، ئەورەحمان و
قەيدارېشى رازيکردبچن بۆ خوازبېنى، مالى خەباوانميان
دۆزيبەو، قەيدار وەك عادەتى ھەميشەىى خۆى
بېئەوہى لە دەرگا بدات پېئىش ئەوان چوۋە ژوورەو،
خەباوانم لە حەيدەر ورد دەبوەو، سەرنجى رېشى
دەدا، وەك ئەبوجەھل دەھاتە پېئىشچاۋى...

خەباوانم... پياۋيكي چاۋچنۆك و دوو روو، كوئيرە
خويندەوارپەكى ھەبوو، كەلیمەكەلیمە ەرەبېشى دەزانی،
ھەميشە ئامۆژگارى خەلكى دەکرد و دەيگوت «ئابى غەيرە
موسولمان بە بنيايەم بزائين، ئەو غەيرە دینانە ھەموو پاپان،
گاۋورن، ئەيانەۋى بەن بەسەر گۆرەدېما و دینەكەمان بدزن...»
سالىكيان لە پارچە زەويەكى ئەودا، تيمىكى
شوينەوارناسى ئەورۋپى گۆرەكەپەكى لە بەرد تاشراۋيان
دۆزيبەو، بريك پارە و بزنيكيان پيداۋو لە برى گۆرەكەكە،

که پاره‌ی بزنه‌که‌ی وه‌رگرتبوو ئینجا به‌خه‌لکه‌که‌ی گوتبوو
 «به‌خوا ئه‌مانه‌باشترن له‌وانه‌ی لای خو‌مان»
 دواتر هه‌ر هه‌مان بزنی وشک هه‌لئه‌گه‌ریت، چونکه
 دل‌ی نه‌هاتبوو کای بداتی، ئینجا بایدابوه‌وه‌گوتبووی
 «دایکه‌که‌یان بگیم هه‌ر زوو وتم ئه‌مانه‌پایان و خیر به
 ناوچاویانه‌وه‌نییه، ده‌عبایه‌کیان یاومه‌تی به‌حسابی بزنی
 که‌چی که‌س نازانی چییه، هه‌ر له‌تانجی ئه‌چی، ئاله‌م پشتینه
 به‌فره‌یا به‌کو‌ل گه‌لای بو ئه‌هینمه‌وه، که‌چی ئه‌وه‌سه‌گباب
 خپوه‌ده‌می بو‌نابا، به‌خوا وابزانم ئه‌م بزنه‌حیزه‌ی من
 عه‌ره‌به، هه‌ر ده‌مه‌لاسکیم ئه‌کا، وا بزانیم ئه‌لای کاکه‌مه‌جی
 وه‌للا کویستان بارید»

کویره‌گری قسه‌وباسی خوازیینی قه‌یدار کردیه‌وه، به‌لام
 خله‌باوانم هیچ قسه‌یه‌کی نه‌دایه‌ده‌ستیان، جاریک ده‌یگوت:
 - «گولئه‌ندام هیشتا مناله‌ناییه‌م به‌شو»
 دواتر که‌میک ته‌ماشای ریشی حه‌یده‌ری ده‌کرد و
 ده‌یگوت:
 - «ئیش و کاری مالمان زوره‌ده‌سبه‌رداری گولئه‌ندام
 نابم»
 که‌میک دیقه‌تی قه‌یدار و ئه‌وره‌حمانی ده‌دایه‌وه‌وه
 ده‌یگوت:
 - «ئیشه‌للا خوا کردبیتی گولئه‌ندام ئه‌یه‌م به‌جه‌وه‌هر
 خه‌متان نه‌بی»

ته ماشای حهیدهری دهکردهوه و دهیگوت:
 - «به خوا برا به ته ما مه بن»
 سهیری هر سیکانی دهکرد و سهریکی تری بادهدا:
 - «له وانه یشه بییه م به ژن بو خوله ی برام»
 دواتر خوی پیرانه گیرا و روویکرده حهیدهر:
 - «توخوا کاکه پیمبلئی تو بو ئه و ریشه ت ناتاشی؟»
 حهیدهر به م پرسیاره گریگرت، ههستایه سه ری:
 - «ههستن با برۆین له و کچه هیش به م ئه م کابرایه
 ئه ییا به شوو»

سامسام و زوراب رووهو (کیوی قه ههان) رویشتبون
 بو وهرگرتنی سه رانه، چه ته کان نانی ئیواره یان خوارد و
 قهیدار پییگوتن:

- «وهرن با ئه مشه ویش قسه ی خوش بگریینه وه»
 هه موو پییان خوشبوو، ناگره که یان خوشتر کرد، به
 چواردهوریا دانیشتن، روسته م کوته ره یه کی وشکه لی نا به
 ناگره که وه، که میک چوووه دواوه و خوی دهستیگرد به قسه کردن:
 - «تازه مووم لیئه هات، حه زم چوووه سه ر کچه که ی
 ره وف چوارشان، وه لالا کاکه له گه ل کچه ریکه وتین
 شه ویک له باوه شی یه کا بخه وین، ماله که یان تو سقلانی^(٤٦)
 له ماله کانی تر دوور بوو «وتی شه و وهره بو گه وهره که»
 ٤٦- تو سقلانی: واته که میک، وشه یه که له ناوچه کانی سلیمانی و شارباژیر تا
 ئیشتاش به کاردیت.

وتم کچی ئاخر به ساقه‌ی ئه‌و قژه‌ توزاویه‌ت بم گه‌ور
 پیسه‌ بۆ ماچومۆچ نابئی، وتی «ده‌ باشه‌ ئه‌چینه‌ کایه‌نه‌که‌»
 وتم کچی ئاخر به‌خوا ئه‌گه‌ر به‌ شه‌وا لیت نزیك وه‌بم،
 ئه‌بم به‌ ئاگر و کایه‌نه‌که‌تان ئه‌سووتینم، وتی «ده‌ باشه‌
 وه‌ره‌ بۆ سه‌ربان» وتم ئه‌ی به‌ قوربانئ ئه‌و ده‌مه‌وبم،
 تو ئاوابلی کایه‌ن و گه‌ورپی چی، دوا‌ی نیوه‌شه‌و چووم،
 باوکی و ئه‌وان له‌سه‌ر بانیزه‌که‌ خه‌وتبوون، له‌ پشته‌بانه‌وه‌
 سه‌رکه‌وتم، گه‌یشتمه‌ سه‌ربان و هات بۆلام، خیرا ده‌سم
 برد بۆ ناوگه‌لی که‌چی کیشای به‌ ده‌سما، من هه‌ر ده‌سم
 برد بۆ ناوگه‌لی و ئه‌و هه‌ر کیشای به‌ ده‌سما، ده‌سی ئه‌و
 سه‌گباب خیره‌ به‌قه‌ی بانکووتیک^(٤٧) قورس بوو، کاتیکم
 زانی به‌ زه‌ره‌ی که‌ره‌ره‌شه‌که‌یان باوکی خه‌به‌ری بووه‌،
 کۆکه‌یه‌کی ره‌قی کرد، به‌ ژنه‌که‌ی وت «ئه‌ری نه‌موت
 قنی ئه‌و که‌ره‌ چه‌ورکه‌ با خه‌به‌رمان نه‌کاته‌وه‌» به‌ ده‌نگی
 باوکی هه‌موو شتیکم له‌بیر چۆوه‌، بازمیایه‌ خواره‌وه‌ و
 یه‌کسه‌ر قاچم له‌جیچوو، به‌ شه‌له‌شه‌ل چوومه‌وه‌ بۆ مالی
 خۆمان، دایکم خه‌ریکی ده‌سنویژگرتن بوو، لاویچیک
 ئاوی هه‌لپه‌رژان به‌ ده‌م و چاویا، وتی «ئه‌وه‌ له‌کوی
 بووی پۆله‌ بۆ ئه‌شه‌لی» وتم وه‌للا دایه‌ گیان ویستم بچم
 بۆ مزگه‌وت، به‌لام که‌وتمه‌ ناو چاله‌ توتنه‌که‌ی ره‌وف
 چوارشانه‌وه‌...

٤٧- بانکووت: پارچه‌ داریکه‌ له‌شیوه‌ی خاکه‌نان، بۆ کوتانه‌وه‌ی گوئیسوانکه‌ به‌کاردیت.

ھەرچەند ئۇ بازەى رۇستەم ھەمان ئۇ بازەى ۋەبىر
ھەيدەر ھىنايەۋە كە پىشتەر لە ترسى قومرى دابوۋى،
بەلام تىر تىر پىكەنى، ئىنجا قەيدار دەستىكرد بە گىرپانەۋەى
بەسەرھاتىكى خۇى ۋ گوتى:

- تازە بوبووم بە چەتە، شەۋىكىان لە (بارىكەپى
ناوگردان) خۇمان لە چوار حاجى داگرتبوو، تازە لە
مەكەۋمەدینە ھاتبوونەۋە، ئەيانوۋىست بە نادراۋايا برونەۋە
بۇ دىكەى خۇيان، ھەرچيان ھىنابوو بە شەق لىمان سەندن،
ئۇ حاجىەى من روتمكرد دەمى زور پىسبوو، ئەيوت
«كورم خۇ تو خوا ناناسى كەشى ۋ كلات بوچىە» وتم
ھەموو سىۋاكەكانىشم بەرى تا نەمكوشتوۋى، وتى «ئاخر
بوچىتە ھەتيۋەھىزە خۇ تو نويز ناكەى» وتم دەرىكە تەزىيە
شوشەكان، وتى «ئاخر خۇ تو تەزىيەت نازانى رۇلە، ناشى
ئۇ كەسانە حسابكەى كە سواری دايكت بوون... گويم نەيا
بە جىئو، وتم قورعانەكانىشم بەرى، وتى «كورە ئاخر سەگى
سەگباب گوناحە گوناح» وتم موفەرکەكانىش دەركەدەى،
وتى «بوچىتە ھەتيۋ خۇ تاعونت نە»

ھىچى پىنەما، من ھەر ئەموت بىنە، «وتى چىت بەمى
ھىچم پى نەماۋە» وتم ئاۋى زەمزەم، وتى «توخوا ئەمەيانم
لىمەسىنە» وتم بىنە، وتى «ئاخر قەحبەى قەحبەبابى
ھەتيۋانگائى بۇ ناچى لە ۋ كانىيە تىر ئاۋ ۋەخۇى» وتم بىنە،
وتى «دەباشە يەك قەترە زەھرکە بەشكو سألجى» وتم

بینه، به زۆر ئاوه که یشم لیسەن، دەموچاوم فینک کردەوه و شوشە که م گرتە گابەردیک و شکانم، کابرای تازە حاجی خەریبوو شیتیبی، ئەزانن دوایی وتی چیی، وتی «دەوی سا بە که لامی خوا، بزمانیایە ئەو خواگیانە ئەونە خاتروخۆتری حاجی ئەووی و سەگباییکی وەک تۆ لە پیش چاوما ناکا بە بزەلە بەراز»^(٤٨) و بەچکە قۆری^(٤٩)، دووییم نە ئەخستە عەرزى مە که و مەدینە»

بە دەم قاقای پیکە نینە وه رەشە وەن هاتە پیشە وه، گوتی منیش قسە یەکی خۆشتان بۆ ئەگنریمە وه:

- ئیوارە یە ک ریم که و تە مالى، زۆرم برسى بوو، کاتی نانیان بۆ هینام، هەچە نم کرد تەبیعە تم نە چوو وه سەر خواردنە که، قاپ و که و چکیان زۆر چلکن و پیسبوو، قیزم نە هات دەسیان بۆ بەرم، هەستام و چوومه مایکی تر، لەوئ تیرتیرم خوارد، دوایی وتم چوومه ئەو مالە ی ئەو بەرتان بە لام کاسه و که و چکیان زۆر پیس بوو، قیزم نە هات نانە که یان بخۆم، که چی هەر ژنی ساحەب مالە که هەلییایە وتی «ئوی تخوا که گوناحن ئەوه سەگیان نییە»

بە دەم پیکە نینە وه حەیدەر گوتی:

- «مادەم تیرت خواردوو هەینا»

جە عفەر پیکە نینی بە هەموویان بری و گوتی:

- بە منالی رۆژیک باوکم بردمی بۆ مزگەوت، لە

٤٨- بزەلە بەراز: بیچووی بەراز.

٤٩- قۆری: گیانداریکی هاوشینووی مارمیلکە یە بە لام گەورە تر لەو.

نزيك مه لاره دانىشتين، باوكم پرسيارىكى له مه لا كرد،
 وایانه زانى عه قلم به هيچ ناشكى، باوكم وتى « باشه
 ماموستا وا زانيمان حورى حوريبه، ئەى حوريلعهين چيبه،
 بيستومه ئەم ژانەى لای خومان، هەر کاميان به ههشتى
 بيت، له و دنيا خوا ئەيكا به حوريلعهين » ماموستايش وتى
 « به لى وايه » باوكم وتى « يه عنى ژنه كهى منيش ئەبى به
 حوريلعهين » ماموستا وتى « ئەيچون ئەره وه لا براژنه
 زافيره ئەبى به حوريلعهين شكور زور نويز و پوژوو
 پاكه » باوكيشم سهرى بهرزكرده وه، چاوى برييه بنميچى
 ميجراب و له بهر خويه وه وتى « ئەى له حهرفى (عهين) هكهى
 بهم! »

ره شه وهن باش تينه گه يشت، له مورادى پرسى:

- « عهين چيبه »

- « عهين عهينه چوزانم چيه »

حهيدەر وه لامى ره شه وهنى دايه وه:

- « كوره كهره باوكى جه عفر مه خسه يى حهرفى

عهينه كهيه، حهرفى عهين »

- « كه واته منيش له و حهرفه بهم باش »

حهيدەر به مورادى گوت دهى نورهى تويه شتيك

بگيره وه، ئەويش به دەم خوشرکردنى ئاگره كه وه دهستی

پيكرد:

- بیرمه وهختی منالبووم باوكم زور رقی له
 هاومالّه که مان بوو، هه موو پوژئی ئه یوت «هه تیو موراد
 قسه له گه ل کورپه که یان مه که» به دایکیشمی ئه وت «سه رت
 ئه تاشم له گه ل ژنه که یان قسه که ی» باش له بیرمه مالی
 هاومالّه که مان که له بابیکیان بوو عه ینه ن که له بابه که ی ئیمه،
 ئیواره یه ک هینه که ی ئه وانم گرت وامزانی ئه وی خو مانه،
 کورپی هاومالّه که هات وتی «داینی ئه وه هینه که ی ئیمه یه»
 وتم نه خیر هینه که ی خو مانه، که چی ئه ونه مزانی به ده سمه وه
 قوقانی، کورپه که وتی «ئه ها ئه ها نه موت هینه که ی ئیمه یه»
 وتم به چیا زانیت، وتی «ئه وه ته خو جوان دیاره، به
 خویندنه که یا له وه ی ئیمه ئه چی و به گوو خواردنه که یشیا
 له وه ی ئیوه» ئیتر وه لالا ئه وه ی راستبی هه تا ئا ئیستاش
 نازانم ئه و کورپه مه خسه یی چی بوو»

پیکه وه یه ک له دوای یه ک ده ستیان کرد به ته ریفکردنه وه ی
 موراد بو ئه و قسه ی که کردی:

- «دهک داوه شیئی بو خوت و قسه ت»
- «تو قه بری نه نکت ئه وه وتت چی»
- «به خیر نه یه یته وه ساوه لالا هه زار قسه ی وا بزانم
 نایکه م»
- «جا بهس نه سامسام گوئی لینه بوو، به که لامی
 خوا سی شه وو سی روژ سه ره و خوار هه لیه واسیت»
 هه موو پوو یان کرده هه یده ر:
- «نۆبه ی تۆیه ریش گوواوی»

حهیدەر ئەنیشکی راستی خسته تهخته بهردیک و چاوی
بریه پریشک و پزیسکی پەرشوبلاوی ئاگرهکه، دەنگی
خۆی تیکەل به قرچه قرچی ئاگرهکه کرد و گوتی:

- «من قسهی کۆنم نیه دانهیهکی تازهتان بۆ
ئەگێرمهوه»

- «دهی فەرموو»

- «وابزانم پێرئ عەسر بوو، داگه پام بۆ ناو
میژوهردهکان^(۵۰)، زه عیقهیهک و دوو پیاو به رهو رووم
هاتن، سهلامیان له حازری کرد، وتم ئەوه بۆ کوئ
ئەچن، وتیان «دوو رۆژه به ریهین ئەچین بۆ قه لای
مه ریوان» وتم خیره، وتیان «ئەم کچه مان شیتبووه
شیخ و مشایهخ نه ما نه ییهین، جنۆکهی تیايه» منیش
به زهیم پیاوانا هاتهوه وتم مه ییهن، وتیان «بۆ» وتم من
جنۆکهکان دهره ینم له به یه نیا»
قه یدار گوتی:

- «ئەمه ئەو شتانهیش ئەزانی حهیدەر؟»

- «تۆ راوهستن بزانی چیم کرد، وتیان «جا تۆ
شیخی» وتم به لای، فه قیرانه به ریشم تیکه وتن، خویاندا
به سه ر که وشه کانا، وتم دوورکه ونه وه با یه ک دوو
پرسیار له کچه که بکه م، خیرا چهن گوریسیک لیم

۵۰- میژوهرد: گیایهکی به هار و هاوینه، زۆر جار رهنگی قه دپالیک دهگوریت
به رهنگی مۆر.

دوورکه و تنه وه، ته ماشای کچه م کرد، وتم به چاوتا دیاره
 که خۆت شیتکردوو، وتی «ئه ریوه لالا له تو ساختریکم»
 وتم ئه ی بو خۆت شیتکردوو داهه که م، وتی «لیم
 قه و ماوه کچینیم نه ماوه، پیم بزانه ئه مکوژن، مه جبور
 خۆم شیتکردوو» وتم ئیستا چارته که م، وتی «توخوا به
 راسته چون چۆنی، چیم لیئه که ی» وتم په له مه که با بچم
 بو لای باوکت و ئه وان، کچه م جیهیشت و چوم بۆلایان،
 دیسان که وتنه ماچکردنی قاچم، وتیان «جنۆکه کانت دی
 له به یه نیا» وتم به لی، به لام نازانم له کوپوه ده ریانکه م،
 هاتوم قسه له ئیوه و هرگرم، ئه گهر له چاویه وه ده ریانکه م
 کچه که تان کوپره بی، ئه گهر له گوچکه یه وه ده ریانکه م
 که ره بی، ئه گهر له ده میه وه ده ریانکه م لاله بی، عه یب نه بی
 ئه گهر له خواریشه وه ده ریانکه م په رده که ی ئه درپی، جا
 ئیتر نازانم له کوپوه، باوکی وتی «هیمه ت و به ره که تت
 حازر بی یاشیخ، تووخوا قهینا با کچه که م کوپر و که ر و
 لال نه بی، له هر شوینیکه وه ده ریانکه ی که یفی خۆته»
 هاتمه وه بو لای کچه که، برده ئه و دیو گابه ریکی زله وه،
 وتم بقیژینه با ئه وان گوئیان لی بی و هیچی تر، کچه
 قیژاندی و دوا یی یامه وه ده سیان و خرته خرته پیشیان
 که وت و گه رانه وه به ری خویانا و برو به خیراتی»
 روسته م که میک له ناوی جنۆکه سل ی ده کرده وه گو تی:
 - «به ئیسمی موباره کی خوا له وانیه تو ئه ولیابی،

باشه چۆن ئەو فیلەت دۆزییەوه، کێ ئەلی شیخیش نیت
ئەوه نیه پێشت هیشتۆتەوه»
شەو درەنگ بوو...

سامسام و زۆراب نەگەرانهوه، جەعفەر و پەشەوهن
خەویان لیکەوت، حەیدەر هەر ئەمدیواودیوی بوو، خەوی
لینەئەکەوت، قەیدار و ئەورەحمان لە دامینەوه پاسەوانی
مەنزلیان دەکرد، لە پڕ دەنگی زۆراب لە دوورەوه گەیشته
گوئیان:

– «فریامکەون»

بەو هاوارە حەیدەر تەواو شپرزەبوو، بەرەو رووی
هاوارەکە رایانکرد، زۆراب لە خوینی خۆیدا گەوزابوو،
ئەورەحمان خستیە باوەشی، ویستی بەرەو مەنزل بیبا،
بەلام زۆراب بە دەم ئازاری ئەو گوللەییە گورچیلەیی چەپی
هەلتەکاندبوو گوتی:

– «خوتان بە منەوه خەریک مەکەن من لیبوومەوه»

حەیدەر دەستی خستە سەر برینەکەیی، سەری ماچکرد:

– «کێ تەقەیی لیکردووی، ئەی سامسام لە کوئیە؟»

تەماشای زۆرابیان دەکرد و باوەریان نەدەکرد پۆژیک
لەرۆژان زۆراب خوینی لیبیت، بە دەم گیانەللاوه بۆ دواچار
تەماشای هاوڕیکانی کرد و گوتی:

- «سامسام كوژرا، كهوتينه داوى پۆليسهوه،
هاتمهوه بۆئوهى پيتانبلېم تا پۆليس نهگه يشتوته ئيره
و نهكوژراون راکه ن»

زۆراب گيانى دەرچوو، هه موو دهستيانکرد به گريان،
به له پى دهست به ران و ئەژنوى خوياندا دهکيشا،
شيوه نىكى بيدهنگ بالى کيشا به سهر قوتهى كه ره هاردا،
حه يدهر گريانى به كه م ده زانى بۆ سامسام و زۆراب بۆيه
گريانى نه ده هات، يهك له دواى يهك سه رى زۆرابيان
ماچکرد، موراد به دهم سړينى فرميسكه كانيه وه گوتى:

- «چييكه ين به ره و كوى راکه ين؟»

ئه وره حمان كه به ئەسل خه لكى سه قز بوو، چاوه كانى
سړى و گوتى:

- «با به ره و پۆژه هلات راکه ين»

هه موو رازيبوون به لام حه يدهر گوتى:

- «جارى زۆراب ئەنيژين با گورگ مه يته كهى
نه خوا»

به خيراى گورپى ته سكيان هه لکه ند، حه يدهر به و
جامانه يهى كه زۆر له ميژبوو دهقى نه شكابوو ريوخسارى
زۆرابى شارده وه بۆئوهى گل نه چيته ناو دم و لوت و
گوپچكه و چاوه كانى، ده ستيدايه ژير شانى تهرمه كهى
زۆراب و گوتى:

- «ئادەى بە قوربانتانېم قاچەكانى بگرن با دايھيلين»
بەپەلە قەبرەكەيان پركردەوہ و تەماشاي يەكتريان
كرد، قەيدار گوتى:

- «خۇ ئيمە تەلقين و مەلقين و ياسين و ماسين و
شتيوا نازانين با راکەين درەنگە»
ھەر يەكەو سواری ئەسپى خوی بوو، بەلام ھەيدەر
نەجوولا، ھەموو داوايان ليکرد سواری ئەسپىك بيت،
كەچى گوتى:

- «من نايەم ، ئەچمەوہ بو نادرأوا، ئيوہ برؤن خوا
حافيزتانېن»
بەو كارەى ھەيدەر بەرامبەر زؤراب كردى، ئەوہەندەى
تر خۆشەويست بوو لەلايان، وەك كورپى تەنگانە لييان
دەرۋانى، ھەريەكەيان بە جۆرىك لىي پارايەوہ تا بچيت
لەگەليان:

- «ھەيدەر تووخوا وەرە»
- «تا ئيمە مابين ناھيلين كەس دەس ببا بو ئەو
ریشە جوانەت»
- «دەى وەرە»
- «تووخوا با جيا نەبينەوہ»
- «ئەگەر بىي لەگەلمان ئەتكەين بە سەرگەورەى
خۆمان و لە ئەمريشت دەرناچين»

بەم قسانەى ھاوړېکانى دلى پړبوو له گريان، فرميسک به
پړيش و سميلىدا چورايه وه، به دەم هەنسک هەلکيشانه وه گوتى:
- «به ينى من و ئيوه ته واو، بړون به ساقه تانېم، خوا
مه حفوزتانکا، بړون درهنگه با ئيوهش نه کوژرين، نادراوا
نزیکه، ئيستا ئه چم له و چه مه خوّم ئه شارمه وه، دوايى
ئه چمه وه بۆ ئاواييه کهى خوّمان»

له گه ل قووقه ی یه که م که له بابی نادر اوا حه یدەر
گه یشته وه مالی خویان، ئەمینی باوکی زۆر نه خو شیبوو، له
دهقیقه یه کدا سی چوار شایه تومانی دههینا، مه لا به دره دین
چهند جار یک یاسینی به سهردا خویندبوو، هەر چۆنبوو له
خۆشی گه رانه وه ی حه یدەر هه ستایه وه، خیرا له حه یده ری
پرسی:

- «بۆچی وا بیتاقه تی رۆله ئەلینی پاپۆره که ت
غه رقبوو، خۆ سامسام ده ری نه کردووی؟»
- «نا باوه گیان ده ری نه کردووم، سامسام و زۆراب
کوژران، ئەوانی تریش رایانکرد به ره و خۆره لات»
به بیستنی ئەو هه واله ئەمین په کیکه وت، چونکه
سامسام بۆ خه لکی هه ژار و ره ش و پروت پشتوپه نا بوو،
ده یانزانی به نه مانی سامسام حکومه ت پیاوه کانی ده نیریت
بۆ گیانیان، به توندی کیشای به جامانه که یدا و گو تی:

- «ئەى باوكەرۆ باوكەرۆ، دەسى شكوم بۆ سامسام، سا بەخوا لەوانەىە هەر ئەمشەو پۆلىس بگاتە ئاواىى، بەخوا لە سبەى زووتر نىە ئەم كىوانە پرهبن لە پۆستال لەپى و بنىايەمى رهش و لچ قەوى، باوكەرۆ سامسامان رۆ، چىبكهين خوايه هاوار، بە خوا ئىتر يەك تفەنگ قىمەتى لەتى نان ناکا!»

دەنگوباسى كوشتنى سامسام زۆر زوو بلاوبۆوه، هەر كەس تفەنگ يا دەمانچە يا خەنجەرى هەبوو شارديەوه، مزگەوتەكان تەواو شلۆق بوون، مەلاكان بەو هەموو ئايەت و سورەتى قورئانەوه كە دەرخیان كردهبوو ترسیان لىنىشت، بەشىك لە دەولەمەند و ئاغا و دەرەبەگەكان مردنى سامسامیان پىخۆش بوو، خىرا بوون بە پىاوى دەولەت، ئەوانى ترىش وەك تووتى هەر خەرىكى دوعا و نزا كردنى خۆيان بوون، بەلكو خودا لە بەلاى ناگەهان و شەرى شەيتان و فیتنەى ئاخر زەمان بىانپارىزىت، بەلام حەيدەر وەك ئەوان دوعاى نەكرد، تەماشايەكى ئاسمانى كرد و گوتى:

- «وابزانم ئىمەش عەبدى تۆين، خو بەوه نىيە عەرەبى نازانين!»

بەشى چوار:
كەر... ئەرچول و ئەتلەس دەربەركا
هەر كەرە

لەسەر چەند گەردۆلکە یەك خۆلەمیشی ئاگری نەورۆز دیاربوو، گژوگیا بە باشی سەریان دەرنەهینابوو، مەر و مالات و گاگەل نەیان دەتوانی تیرببن لە گیا، کە شوهەوا فینک و سازگار بوو، تیشکی خۆر هیشتا توانای پاونانی هەندیک لە گەوالە هەورەکانی نەبوو، چەند پەلە هەوریک نەیان دەهیشت هەتاو بەر زەوی بکەوێت...

کە شوهەوا سارد بوو، مزگەوتەکان خۆشتەین شوین بوون بۆ دانیشتن، مزگەوتی نادراوا جمەیی دەهات، مەلا بەدرەدین بە گوتار و چیرۆکی ناو قورئان، بە حەرامە و حەلالە مزگەوتی گەرم کردبوو، ناوبەناو یەکیک بەسەرھاتیکی دەگیرایەو... لە گۆشە یەکی مزگەوت، لە نزیک ئەو سوپا دارە ی کە بەیانیان حەمەگلەیی بە کۆتەرەدار گەرمی دەکرد و دەیهینایە مەقاماتی کلپە کلپ و نیلە نیل، کۆلە کە یەکی ئەستور خرابوو و ژیر یەکیک لە نیرگەکان^(٥١)، بە کۆلە کە یە عەریف عەلی ناسرابوو...

٥١- نیرگە: دار چناریکی زۆر ئەستور و پتەو، دەخریتە ژیر دارەکانی دارەراو بەرگرتن و بەرگە گرتنی بانەکانی لادێ لەجیاتی جسر.

عەریف عەلی... کابرایەکی بەسالاچوو، لاوازیکی درێژ و خوار، درۆزنیکی بە ئەزموون، پێک وەک ئەوێ لە قورئاندا باسکراوە چوار ژنی هینابوو، سیانیانی تەلاقدابوو، بە گوتەیی خۆی زۆرجار کۆرەزا و کچەزاکانی نەدەناسیەوه...

وەختی خۆی باوکی ئەم عەریف عەلیە دەرویشی تەریقەتی قادری دەبیّت، زۆر بە بیکەسی و هەژاری و کەمدەرامەتی ژیانی کردوو، پۆژیک داوا لە شیخەکەیی دەکات ژنی بۆبەیتیت، بە شیخ دەلیت «پۆحم بە قورباتتیی بۆ ئەو هاتوو مەخزەت... خۆتەزانی من ژن و مالم نییە و ئی بەخوا کەسێش شک نابەم لە جەنابت زیاتر بەلکو خەمیکم بۆ بخۆی»

ئەو پۆژە، بۆ نەگبەتی باوکی عەریف عەلی، شیخ ئاگری لیباریو، لە دەرویشەکانی تری زۆر توورە بوو، شیخ بە باوکی عەریف عەلی دەلیت «وەللا مەگەر گوت بۆ بخۆم» ئەویش دەلیت «بەخوا قوربان ئەگەر ئەمسالیش نەبخۆی ئەبێ سالیکی کە ئیشەللا بۆم بخۆی»

خەلکی نادراوا هەموو دەیانزانی قسەکانی عەریف عەلی درۆیە، بەلام هەر گوییان لیدەگرت، حەیدەر زۆرجار گوتبووی «خوانەکرده ئەگەر عەریف عەلی تووشی موقەدەرێک ببێ کۆستی درۆ ئەکەوئ» لەبەرئەو کەس نەیدەوێرا پال بدات بەو کۆلەکەیهو کە ئەو پالی پێو دەدا، ئەگەر مەلاش لەو شوینەدا قسەیی کردبا باوهری پینەدەکرا...

خۆى به پرهفقى هه موو كهس نه ده زانى، به چاويك له
خۆى ده روانى كه هه ر ئه و توانيويتى عه ره بستان ببينيت،
له هه په تى گه نجيدا رۆژيک غار غاريڻ به كه ره كهى ده كات
و له پى به سه ره وه كه و تى بو وه خوار وه، هه تا نيوه رۆ پييان
نه زانيبوو، دواتر به بيهۆشى بردبوويان بۆ سلیماني،
له ویش دكتوره كان نه يان زانيبوو چيه تى، ناچار عه ريف
عه ليان ره وانى به غدا كردبوو....

له و وه خته وه كه كه و تى بو وه خوار وه ئيتى به بيهۆشى
مابۆ وه تا له به غدا هۆشى ده هيننه وه، له سلیماني ئاموزايه كى
پيڭوتبوو، ئه وه سواری كه ره بى ده برۆ بيخۆ، ده برۆ بۆ
خۆت هه ر عه ريف به...

كيسه توتنه كهى ده ره ئينا و جگه ره يه كى پيچايه وه،
زمانى پيدا هينا، وهك جگه ره ي كارخانه لوليكرد، خستيه
ناو دار جگه ره، به دوو ددانه زه رده كلۆره كهى دار جگه ره ي
گرت به لئوه باريكه كانيه وه، به مقاشى به رده م سۆپا كه
پشكوويه كى ده ره ئينا و پييدا گيرساند، توند پاليدا به
كۆله كه كهى خۆيه وه، جىي بۆ درۆيه كى نوئى خۆشكرد،
پوو يكرده ئه هلى مزگه وت:

- «جا ئئوه بلين چى؟»

هه موو پيڭه وه گوتيان:

- «چى مامه عه ريف؟»

- «پيڙي به ياني نه جي به نان و چايي بڻ پيڇامه وه،
 ويستم بچم بڻ ره زبرين، گهيشتمه نزيڪ ڪاري زي
 شهفه چاوهنجير، رڻويهڪم بيني بوبو به ته له وه، به زهيم
 پيا هاته وه، وتم با ئم بي زمانه نه جات به م، دهسم يايه چاچي
 پيره رڻوي، وه لا ڪاڪه سهرتان نه هيشيم قه پي له چه ناگه م
 گرت، مردم و سووتم ده مي له چه ناگه م به رنه يا، هر
 چن ڪلڪيم راکيشا و قاچيم راکيشا ئه و مردو و مراوه
 ده مي بهر نه يا و نه ييا، ڪه لبه ي چه قانبو وه چه ناگه م و برو
 به خيراتي...»

حاجي ڪه ره م به ده م ته ماشا ڪردي چه ناگه يه وه وه ڪ
 ئه وه ي بڻ شوين ڪه لبه ي رڻويه ڪه چاو بگيري گوتي:
 - «ئهي دوايي؟»

- «وه لا ئير مه جبور پيره رڻويم هر به ته له ڪه وه
 خسته باوه شم، هه لته ڪ هه لته ڪ گه پامه وه، سوينتان
 له سهرم نه ئه و رڻويه حيزه ده مي له چه ناگه م به رنه يا
 هه تا نه جي به چه قويه ڪي هينا به مليا، ساوه لا به يه نيشي
 پيو نه ما بو، ڪه چي ڪه ره م باوگاوه ده مي له چه ناگه م
 به رنه يا تا سارد بو وه و توپي»

ده ستيان ڪر به پيڪه نين، لا حوله وه لا قووه ته ئيلا
 بيلا، به لام ميرزا ته يفور هه مووياني بيدهنگ ڪر وه ختي
 به راڊيو ڪه يه وه هاته ناو مزگهوت به شپرزهي گوتي:
 - «قه وما»

- له پیش هه مووانه وه مه لا به دره دین گوتی:
- «چی قه و ماوه بوخاتری خوا؟»
- «یهک دوو مانگی تر عه ره ب ئه گاته ئیره»
- یارئه حمه د له ناو خه لکه که دا هاواریکرد:
- «ئه ی قورمان به سه ر، هه ر خوابکا حه ره س قهومی نه بن باشه، بیستوومه دهس ناپاریزن و یهک دنیا دیهاتیان سوتانووه»
- حه یدهر وهک پیاو ماقوولیک پرساری کرد:
- «حه ره س قهومی عه ره ب بوون؟»
- «ئه ی قابیله خو کوردیش نه بوون، ئه ره وه لالا عه ره ب کوری عه ره بن»
- «ئه ی که ئه وه ئه زانن بو به عه ره بی نویژه که ن»
- «بیکه به خاتری خوا حه یدهر کافرمان مه که»

تاله توتوته... که پیاویکی زور ترسنوک بوو، خیرا پروویکرده مه لا داوایلیکرد حه دیسیکی به په له بخوینیته وه، مه لاش به ترس و له رزه وه دهستی پیکرد:

- «وهل سه لاتوو، وهل سه لاموو عه لا خاته مول ئه نبیا، وه عه لا ئه سحابیهی ئه جمه عین، خوی گه وره له قورئانا زور باسی فیرعه ونی کردوو، جا ئه و فیرعه ونه بیه ره فه هه ر ئیمانی نه هینا و نه هینا، هه رچه ن ئه و موسا داماره ئه یوت «کوره بابه فیرعه ون گیان یهک خوا هه یه و هه ر ئه و خویه» فیرعه ون هه ر ئینکاری

ئەکرد و ئەيوت «نەوہ لا ھەر من خوام» فيرعهون ھەر
نەبيست و نەبيست، كەچى وەختى ئەو سەگدینە كەوتە
ناو بەحرى نیلەوہ، ھاواریەكرد «موسا، كورہ موسا گیان،
بەو قەبرەى باوكمى تیچووه ئیمانم ھینا» ئەمما خواى
گەورەیش بەقوربانیم ھاتەجواب و لە جياتى موسا بە
فيرعهونى فەرموو «دە بخۆ دەى سەگى سەگباب تازە
ئیمانەھینى ھەى بینامووسى بيشەرەف»

قسەى رادیۆکەى میرزا تەیفوور راست دەرچوو...
سەربازانى عىراق گەيشتنە تەواوى دىھاتە
دوور دەستەکان، کىئوکان پىر بوون لە سەرباز، بە
فروکە دەھىنرانە سەر چىاکان، مەنزىلەکەى سامسام کرايە
سەربازگەيەکى زەبەلاح...

پشت نادراوا بوو بەمۆلگەى پياوہ رەشەکان، ئەو
سەربازەى لە شاخى کەوتايەوہ بە دووربين چاودىرى
ناوچەکەى دەکرد وايدەزانى نادراوا چۆلۆھۆلە...

دانىشتوانى نادراوا سى شەوو سى رۆژ بوو لە ترسا
نەھاتبوونە دەرەوہ، تەنانەت دەمى قەل و قاز و مريشک و
کەلەشىر و مراوى و کەرەکانيشيان پىچابوو، يەکەم کەس
حەيدەر لە مالەوہ بىتاقەت بوو، ھەر چەند باوکى و دايکى

لینی پارانه وه به قسه ی نه کردن و له مال هاته دهره وه، وهختی مه لا به دهره دین حهیده ری بینی، غیرهت گرتی و یه کسه ر چوو بۆ لای، پاشان یهک یهک و دوو دوو دهرگیان کرده وه به ره و مزگه وت رۆیشتن، له گه ل دهرکه وتنیان هه و آل درایه فه رمانده ی مۆلگه که، که ئەفسه ریکی تیکسمرای نه وسن بوو، پنی راگه یه نرا که نادر اوا چۆل نییه...

ئەفسه ره که نهیده زانی کی بنیری بۆ لایان، چونکه دهیزانی که عهره بی نازانن، برسیتی زۆری بۆ هینابوو، کتوپر وه بیری هاته وه که یه کیک له سه ربازه کان کورده، داوای لیکرد به بی چهک به ره و نادر اوا داگه ری و هیلکه ی بۆ بهینیت...

عیدۆ... کوردی ئیزدی بوو، به لام له عهره به کان باشتر عهره بی دهزانی، بیر و باوه ری ئاینی جیاواز بوو، قه له ویکی ورگنی کورته بالا، ریش و سمیلی شتیکی ئەوتوی فه رق نه بوو له گه ل حه یده ر، مل کولیکی له پگه وره و ئیسک سووک بوو، له ناخه وه خۆش حال بوو به وه ی ده چیته خواره وه و هاو نیشتمان یانی خۆی ده بینیت، له هه مان کاتیشدا له مروقی موسولمان زۆر ده ترسا...

به جلوبه رگی سه ربازیه وه به ره و نادر اوا داگه را، وهختی گه یشته چناره کانی پشت ئاوی، یه که م که س

توفیقه سوور بینی، چونکه هر تهماشای ئه و کره رییه ی ده کرد، که له بنکه که وه دهاته ناو ئاوی، که چاوی به عیدۆ کهوت ئه وهنده ی نه ما بچیته ناو جبه که ی مه لا به دره دینه وه، به دهنگی به رز هاواریکرد و گوتی:

- «به ره سولوللا هاتن بۆمان، دانه یه کیان وا گه یشته کانیه که»

هموو به بینینی عیدۆ شله ژان، خویان خزنده ناو مزگه وته که، هه تا عیدۆ گه یشته به رده م مزگه وت هر یه ک قسه یه کی ده کرد:

- «وتم با له مال دهرنه چین ئاخریه که ی که شف بووین»

- «برارۆ ئه مه به شه ره یا به راز، تهماشا ئه و ریش و سمیله ی ئه ویش»

- «ساوه لالا تازه گیراین دنیا نابینینه وه»

- «به خوا ئیستا پیش خۆیمانیه، له وانه یشه سواری یه کیکمان ببی، باوه رناکه م تازه بتوانی سه رکه ویته وه»
- «ئی ئاخیر ئیمه چیمان کردووه؟»

- «چۆن چیمان کردووه هه تیو، ئه ی ئه وه نییه کوردین!»

- «به خوا من عاقلمبی بۆ ژنه کانمان هاتوو، له وانیه بیانبا و سبچه ینی بیانیه یته وه»

- سا به کهلامی خوائائمه نه خه سینین^(۵۲) زور خه ته ره
بو ئاوبی»

- «جا پیاو هه یه ئا ئه م بارگیره ی بو بخه سینری؟»

مام ره سول که زور رقی له ژنه که ی بو، هه ر چه ند
تواناشی هه بوو چه ج بکات، به لام له بهر ئه وه ی به فاته ی ژنی
نه لین حاجیژن نه ده چوو بو چه ج، زور به ساده بی گوتی:

- «کورپه جا بو نه یانبه ن»

پیاویکی تر:

- «سیلاحیشی پینیه، داماو له وانیه ون بووبی»

- «جا چون بییه یه وه؟»

به مزگه وته که دا ده پروانی، چاوه پری هاتنه دهره وه ی
که سیک بوو، به لام کهس نه هات به ده میه وه، هیچ پوچ
له به ریکی نه بینی، ده شیزانی که ناو مزگه وته که پره له خه لک،
پیلاره کانیا ن له دهره وه دیار بوون، بیخه بهر بوو له وه ی
مه لاش جبه که ی داوه به سه ر خویدا و سه ری خستوته
سه رکوشی عه ریف عه لی، عیدو به ده نگی به رز گوتی:

- «وه رنه دهرقه، ئه ز میقانی وه میه، مه هیک ئقی^(۵۳)»

۵۲- خه ساندن: له کارخستنی چالاکیه سیکسییه کان.

۵۳- وهرنه دهرقه، ئه ز میقانی وه میه، مه هیک ئقی: وهرنه دهره وه، من میوانی
ئیوه م، هیلکه م ده ویت.

شیخ توفیقه سوور له ژیره وه نوزه یه کی لیهاټ:

- «ئه مه چ زمانیکه ماموستا؟»

- «وابزانم عبیرییه»

- «عبیری یه عنی چی باوکه پږو؟»

- «نازانم، دهنگ مه که جارئ»

به باشی گویان له هاوارهاواری عیدو بوو، به لام
کهس وهلامی نه دایه وه، هر یه که به هیواشی له به رخویه وه
شتیکی دهگوت:

- «برارو نه کهم ئه مه ئه لی چی، هیک چیه میرزا؟»

- «له وانیه باسی علی کوپتهر بکا کورم، منیش

ئه مه م نه بیستوو»

- «ئه ی ئه ز چیه نه نکه پږو؟»

- «نازانم کوره وسبه»

- «من داخی وهیمه وهیمه که ی وا شیتته بم»

- «بلی ئقی جنیو نه بی؟»

- «جا جنیویشبی چیمان دهسه لاته؟»

عیدو دهنگی زیاتر بهرز کرده وه:

- «ئه ز ئیزدیمه، کیفا نامر ژ هیکا ره تی^(٥٤)»

مه لا... که گوئی له وشه ی ئیزدی بوو شتیکی وه بیر

ها ته وه، وهختی خوئی فیترکرا بوو خه لکنیک هه ن شه ی تان

٥٤- ئه ز ئیزدیمه، کیفا نامر ژ هیکا ره تی: من ئیزدیم، فرمانده کهم نیشتیهای
له هیکه یه.

دەپەرستەن پىيان دەگوتىرى ئىزدى، فېرکراپوو كە ئەوانە
غەيرە دىنن و كوشتىيان غەزايە، بە تەواوى رەنگى پەرى
و بە عەرىف عەلى گوت:

- «شەيتان پەرستە، بە قەبرى رەسولەللا، كاتى خۆى
مەلا حەمدون وتى يەزىدىيەكان شەيتان ئەپەرستەن لە
جياتى خوا»

- «يەزىدى يەنى چى؟»

- «لەوانە يە ئىنگلىز بى»

- «ئەى ھاوار ھەى، جا ئىنگلىز ئىشى بە نادراوا
چىيە؟»

- «بلىى دەولەت بىهوى بمانكا بە تابىعى ئىبلىس؟»

- «وہللا سا بشمکوژن من نابم بە تابىعى ئىبلىس»

- «ئەى قور بەسەرخۆم، كورە بە زاتى ئىلاھى، بەو
پياغەممەرە، بە پەرەى قورعان، بەو شەخسى پىرخدرە،
ئەتوانم سوین و قورعان و تەلاقىش بخۆم... لەو
پۆژەوہ رادويكەى مىرزا تەيفوور ھاتە نادراوا ئەمزانى
نەگبەتى روومان تىئەكا»

- «جا تەلاق ئەخورى تخوا»

- كورە ئەى بو ناخورى.. ئەرەوہللا گوویش
ئەخورى»

- «نەمردىن و شەيتان پەرستىشمان دى، بەخوا برا
مەلا بەدرەدىن راستەكا، شەيتان دەسى خۆى لە نادراوا
وہشان»

حهیدەر هیچی نه گوت، نه شده ترسا، بیرری له سامسام
ده کرده وه، که چی مه لا بیروهوشی پچراند و گوتی:
- «ئادهی به قوربانی ئه و پیشه تبم حهیدەر فریاکه وه،
پیشی تو بۆ ئه مپۆ به که لکمان یه ت، برۆ بزانه ئه و به رازه
چیه وی، من عاقلمبی له بهر ئه و پیشه ی تو عه فومانه کا،
له وانیه له گه ل سامسام که مکهم فییری ئینگلیسی بووبی، ده
برۆ به قوربان دهی»

ها ته دهره وه، عیدۆ به دیتنی سه ر و گو یلاکی شادمان
بوو، خه لکه که به دهم له پیکردنی کهوشی لاستیکه وه دوور
و نزیک به دوا ی حهیدهردا رۆیشتن، عیدۆ دهستی راستی
خسته ناو دهستی حهیدەر، ته وقه ی له گه ل کرد، که میک له
سه ر و پیشی یه کترین رووانی و عیدۆ گوتی:

- «ئه ز عیدۆیمه»

حهیدەر وایزانی سلأوی لینه کات:

- «عه له یکه سه لام»

ئه و سه ری باده دا ئه میش ده یله قاند، هه ردووکیان کورد
بوون، له یه کترین تی نه ده گه یشتن، دوا جار عیدۆ دهستی
حهیدهری گرت به ره و مالی عه ریف عه لی...
خه لکه کهش هه موو به دوا یاندا، دهنگیک که کهس
نه یزانی دهنگی کتیوو، له بهر خو یه وه گوتی:

- «به خوا هه بی و نه بی بۆ نه جیبه هاتووه»

دهنگیکی نادیار ی تر وه لامی دایه وه:

- «کوره ده ناماقولت کرد نازانی نه جیبه پورزومه

بیشه رەف»

گەشتنه نزیک گەورەکەى عەرەیف عەلى، عیدۆ چوو
بەردەم کولانە قازەکان، تەماشای حەیدەرى کرد و بە
دەستى خۆى چوار هیلکەى دەرەینا، هەموو حەپەسابوون،
عیدۆ روویکرده خەلکەکە، پەنجەیه کی خستە سەرسنگى و
هەمان پەنجەشى خستەوه سەر یەکیک لە هیلکەکان، واتە
هیلکەم دەوێت...

خەلکى ئاواىی هەر هەموو وەک کەرولایان لێهاتبوو،
تەماشای دەمى حەیدەر و عیدۆیان دەکرد، میوانەکەیان
میوانى هیلکە بوو، بزەیهک هاتە سەر لێوى عیدۆ، بە چاو
سلاوى لێکردن، کەچى توفیقەسوور لەبرى ئەوهى وەلامى
سەلامەکەى بداتەوه، بە مەلای گوت:

- «تۆ بزانه ئەم بەرازه چەن زۆل و دایکەخۆگىیە،
ئەیهوئى بەو پیکەنینه لە دینمان وەلگێرئى، وە دایکى
ساحەبت بگیم بە کێرى سەگ... باشە»

شیخ هەمبیل روویکرده میرزا تەیفوور و گوتى:

- «باشە خۆ هیلکەى ئیمە هی مریشکى کوردییه،
تۆبلی بۆیان بخورئ؟»

- «کوره برا مریشک هەر مریشکە، کوردی و
عەرەبى و تورکى و ئینگلیزى عەینەن شتە، قسەى قۆر
مەکە چۆن ناخۆن»

وہختی خەلکی ئاواپی زانیان عیدۆ بۆ هیلکە هاتوو،
بەرچنە یەک هیلکە یان پێچایەوێ خستیانە سەر پشتی عیدۆی
داماو...

دوای چەند رۆژیک..

ریشسپی و پیاوماقوول و هەییەتی ئاواپی نادراوا
بەریاریاندا بە خۆیان و دەستودیاری قورسەوێ بچن بۆ
مۆلگەکە، بۆئەوێ وەک نیازپاکی بەخێرەتانیان لیبکەن...
خولەچەکمە و توفیقەسوور و عەریف عەلی و فایەق
میاوماو، بە هیلکە و میوژ و گوێز و هەنگوین و ماست و
رۆنەکەرە و باسوق و سجوق و دۆی ترشەوێ بە بناری
(کوێرەگوێز) دا هەلگەران...

عیدۆ رۆلی وەرگیزی دەبینی لەنیوان هەردوولا بەبی
ئەوێ یەک وشە وەک خۆی بگەییەنیتە هیچ لایەک، بەلام
هەموو لە ترسان زەردەخەنەیان بۆ ئەفسەرەکە دەکرد و
سەریان دادەخست، ئەو هەرچی دەگوت ئەمان رازی بوون،
بە سەر وەلامیان دەدایەوێ و دەیانگوت «بەلی بەلی»

لە کۆتاییدا رینگەیان پێدرا کاروکاسبی و کشتوکالی
خۆیان بکەن و بچنەوێ دەشتودەر و کیلگە و باخەکانی
خۆیان، بەو مەرجهی هەر چەکداریکیان بە جلوبەرگی
کوردیەوێ بینی کتوپر ئاگادار مۆلگەکە بکەن...

وهختی خه لکه که زانیان حکومت کاری به سهر
گوندنشینانه وه نییه، شیوازی ژیانان ئاسایی بوه وه،
نه یانه شت ماست و دۆ و هیلکه له مۆلگه که بپریت، دیسان
وهک هه میسه مزگوت گه رمداهاته وه...

ئیواره یه ک شیخ هه مبیله به په له له مزگوت هاته دهره وه،
به دهم له پیگردنی که وشه کانیه وه به یارئه حمه یی گوت:
- «خوزگه به خوزگایه تی ئه وخوایه، ماوه یه کیش من
رسقورۆزیم ته قسیم کردایه!»

- «ئاده ی با بزائم چۆن ته قسیمت ئه کرد؟»
- «ئه گه ر لیزه وه تا سابلاخ عایدی منبوایه ئه زانی
چیمه کرد؟»

یاره حمه د سه ریکی بادا، وهک ئه وه ی له دلی خویدا بللی
«به خوا شیتیه که لینی داوه ته وه» گوتی:

- «ئاده ی بزائم چیته کرد؟»
- «هه ر که س زهوی بوئی فه لاحتی پیئه که م، به عزیزک
له خه لک ئه که م به حه یواندار، به عزیزکیش به قه تارچی،
توقه نی^(۵۵) ئه که م به خزمه تکار، جه ماعه تی ئه نیرم بۆ
ئه و گه رمینه بۆ کریداس، هه چیش له مانه زیاد بوو
ئه یینیرم بۆ سوالکردن!»

ئه مجاره یارئه حمه د خیراتر سه ری بادا، ته ماشای
هه مبیلی کرد:

۵۵- توقه نی: واته به شیک... وشه یه کی ناوچه یی کورده وارییه، له شارباژیر و
شاره زوور و له سلیمانیش به کاردیت.

- «ئى خۇ جەللە جەلالەھوئىش ھەر واىكردوۋە»

چەند مانگىك تىپەرى و...

فەرماندەى مۆلگەكە عىدۋى نارد بە شوين دەمىسى و
پىاوماقولى ئاۋايىھەكانى ئەو دەوروبەردە، مىرزا تەيفوور بە
نوئىنەرايەتى نادراۋا رۆيشت...

پەيامەكەى حكومەتى لەگەل خۇى ھىنايەۋە، خەلك
لە مزگەوت چاۋەرپىوون، مىرزا تەيفوور كە بەدەم رپوۋە
بايەكى لىيوۋە، دەستنوئىژەكەى شكا، بەبى دەستنوئىژ
خۇيكرد بە ژوورا، نەيدەزانى چۆن و لە كوئوۋە دەست
پىنكات، بىتاقەتى و ترس بىزارى كردبوو، ھەموو بە
بىدەنگى لە مىرزاىان دەروانى، دواچار مىرزا بە دلى پرەۋە
دەستىكرد بە قسەكردن و گوتى:

- «ئەبى مالۇھال و بارگە و ھەوار بىپىچىنەۋە،

دەۋلەت ئەمرى فەرموۋە بە چۆلكردنى دىھاتەكان،
باخ و باخاتمان لىئەكۋە، تەعويزمان ئەيەنى،
سوبحەينى ئاۋايى ناۋنوس ئەكەن، ساحىب مولكەكان
تەعويز ۋەرەگرن، پىنج رۆژيان بۆ داناوين، دواى ئەۋە
ھەركەس لەم كىۋانە ببىنن رەمى ئەكەن، وتيان ئەبى
نادراۋايىھەكان مالۇھال باركەن بۆ شارەزوور، لەۋى
موجەمەعيان بۆ دروست كردووين، بەقسەى عىدۋى
ھەر مالە و خانوۋىكى ئەيەنى ئىتر نازانم»

رهنگی ههموان رهدش هه لگه رابوو، دهميان بوبوو به
ته لهی ته قیو، قه ده ریك ته ماشای یه کترین کرد، به لام
حه یدر بیده نگیه که ی شکاند:

- «هیشتا له کویمان، کوره بابو منه لیم به عه رهبی
نوئژ مه کهن، که چی ئیوه گالته تان لییه، هه ر زوو دلم
لییابوو، هانتی ئەم بنیایه مه رهشانه به بی هۆ نییه،
زانیم لیتره دهرمانه په پینن، هه ر زانیم دواى سامسام
ئه بین به مه خسه رهی سه گ»

خه لکه که دیسان که وتنه وه مقومقو، یه کیک پرسیی:

- «ئه ری شاره زوور کوئییه قور به سه ر باوکم؟»

- «ئه ی موجه مه ع چیه برارو؟»

میرزا وه لامی دانه وه:

- «شاره زوور له بناری (سورینه)، دهشتیکی
کاکی به کاکیییه، به قسه ی عیدو بی خانوو هکان وه کو
یه ک دروستکراون، دوو هۆده و هه یوانیک له گه ل
حه وشه یه کی گه وره، بانه کانی دار و هه سیره، به پی
دوانزه سیانزه سه عاته ری لیتره وه دووره، به سواری
که ر نو سه عات و به ئیستر هوت و به ماینیش چوار
سه عات»

- «ئه یی که دووره»

- «جا باشه بوچی؟»

- «نازانم»

- «جا به چی بگوئینه وه، به کۆل؟»
- «ئهی باشه عه ره ب ئهم عهرز و ئاوهی بۆچی، خۆ من بیستومه بهرگهی سه رما ناگرن، له شار پیانهلین پیپه تی، سا به خوا درکه پیکۆل و چقله زهرده قاجوقولیان هه لاهه لا ئه کا»
- «دهی پیاغهممه ر له توپه تی ئه کرد»
- «من حاللی نابم نا، ئهم عهرز و ئاوه هی ئه وانه یا ئیمه؟»
- «واز بینن بابه سیاسه ته سیاسه ت»
- «سیاسه ت یه عنی چی؟»
- «ئهی چی له مه ر و مالا ته که مان بکهین؟»
- «نازانم»

میرزا کۆتایی به و قسانه هینا:

- «درهنگه با بیچینه وه، ئهم قسانه سه لکی تور نایهن، درهنگه درهنگ، ئه بی زوو بگهینه (دهشتی به هیکان)، به قسهی عیدۆبی حووکمه ت یه ت به دوامانا، به زیلی عه سه که ری ئه مانبا»
- «زیلی عه سه که ری یه عنی چی باوکه رۆ نه که م؟»
- «زیل سه یاره یه سه یاره رۆله، سه نه عتی رۆسه»

له ماوهی سی رۆژدا نادر اوا چۆلکرا و له دهشتی به هیکان هه لیاندا، ئه و شه وه حاجی خوا ره حم گه رایه وه

ئاوایی، ههنگهکانی خۆی ئازادکرد بۆ ئەوهی تیانهچن،
سهربازانی عیراق چوونه نادراوا، هه موو خانووهکانیان
تهقاندوه...

شهشه مین رۆژ ماشینه سهربازیهکان گه یشتنه
دهشتی بههیکان، هه موو خه لکی نادراوایان به رهو
شاره زوور برد، دهشتو ده ر پر بوو له که ره به ره لا و
که رویشکی مالی و کوتر و قاز و قه ل و مراوی و مریشکه
به کر، هه رچی مه ر و مالاتیشیان هه بوو سو فی مسته فا پیش
خویدان به رهو شاره زوور، دوا ی دوو شه وو دوو رۆژ به
خۆی و مه رومالاتی نادراواوه گه یشته ئوردووگا و خیرا
هه رزانفرۆشیان کردن...

مینه ی حه کیمه گیژ به رگه ی راگواستنی نه گرت، چونکه
به ئاوو هه وای نادراوا راهاتبوو، له دوا ی یه ک هه فته مرد،
هه رچه ند وه سیتی کردبوو له نادراوا بینیزن، به لام نه یانویرا
ته رمه که ی ببه نه وه بۆ ئه وی...

خه لکی زۆر بیتاقه تبوون، تاقه تی قسه کردنیشیان نه بوو
له گه ل یه کتری، راگواستن ته نانه ت عه ریف عه لیشی بۆ چه ند
مانگیک له درۆ خست، نه یانده زانی چیبکه ن، کچان و ژنان
هه میشه کز و زه رده له و مندالان دلایان پر بوو له هه نسک...
پاش ماوه یه ک ده وله ت قه ره بووی کردنه وه، خه لکه که

پارەھەکیان دەستکەوت لە خەونیشدا نەیان بینیوو،
هەر مالیک تەلەفزیۆنیکی رەشوسپی پیدرا، هیدی هیدی
تیگەیشتن که دنیا بریتی نیه له نادراوا، پارەهی کاغەزیان
بینی، بە نیعمەتیک شادبوون که ماندوو بوونی نەویست...
دەولەت بەو پارەھە رەزبیرین و جوت و دروینە و
کیشە و گیرە و دەسکەنە و بژار و شەنکردن و گۆلەلەدان
و تووتکردن و گۆرەویبازی و گەرەلاوژەهی لەبیر بردنەوه،
هاتووچۆی گەرموگۆری جارەن کالبووه، هەندیکیان
شەوانە خەویان لێنەدەکەوت، بیریان لەلای کانی و کاریز و
دییەرەکان بوو، هەبوو و پێنەهی دەکرد دەیگوت حووکمەت
وەتەنی لێسەندینەوه، هەشیانبوو تەنانتە بیری مار و
دوویشکی کێوکانی دەکرد...

هەبوو ئەسلەن بە خەیاڵیدا نەدەهات و خیرا دەبوو
بە جاشی دەولەت، هەندیک لە فەرمانگە کشتوکالیەکان
دامەزران، هەندیک بە کریکاری و بەشیکی کەم دەبوون
بە پیشمەرگە بوئەوهی لە سروشتی کوردستان دانەبیرین،
هەندیکیش بیئەوهی لە تەمەنیاندا سواری ئوتومبیل بووبن
بە پارەهی تەعویز ئوتومبیلیان دەکری، هەر رۆژەش خۆیان
بە شتیکیا دەکیشا، یەکیک بە عەمودی کارەبادا و یەکیک بە
دیوار و یەکیکیش که زۆر بە زەحمەت فیڕی لێخۆرین بوو،
لە هەموو دەشتی شارەزوردا نەیتوانیوو پیچ بکاتەوه
بەرەو ئۆردوگاگە، چووبو بۆ خورمال هەتا پیچبکاتەوه،

لەوبارەش لە چوارپیانەكەى خورمال خۆى كىشاپوو بە
ئوتومبىلىكى تردا...

هەيئەتى ئاواى نادراوا، وەك هەمىشە كاتيان لە
مزگەوتى ئۆردوگاكه بەسەردەبرد، هەرچەند مزگەوتەكه
كۆلەكەى نەبوو، بەلام عەرىف عەلى شويىنى بۆ درۆكردن
پەيدا كردبوو...

حەيدەر بىستبووى هىشتنەوهى ريش قەدەغەيه، قەت
نەدەهاتە دەرەوه، هەمىشە لە مالهوه خۆى حەشاردابوو،
شەمشەمەكوپرە ئاسا تەنيا لە شەواندا دەبينرا، شەويك سەرىنە
رەشەكەى خۆى برد بۆ لای ميرزا تەيفور، داواى ليكرد لەسەر
سەرىنەكه بۆى بنوسيت (ئاخ وەتەن) ئىنجا بردبوويه وه بۆ
دايكي، ئەويش نووسينهكەى بە شلilhەى سوور چىيوو...

مەلا بەدرەدين لە مەلايهتى خرا، چونكه بەعسى
نەبوو، ئىدى وەك ئەوان ژيانى دەكرد، لەگەل شىخ هەمبيل
و عەرىف عەلى و يارئەحمەد هەمىشە لە مزگەوت بوو،
عەسرە پەمەزانىك عەرىف عەلى رووى تىكردن و گوتى:

- «تەح ئەم شارەزورە كاوول بووه مشك و جرجى
عەجايەب عەجايەبى هەيه، بەلام من ئەوانەى مالى
خۆمانم بۆ ئاژداوو ئابايبان ئاقلکرد»

- «كىت عاقلکرد؟»

- «مشك و جرجەكان»

- «سوبحانەللا، چۆن چۆنى عاقلت كردن؟»

عەریف عەلی چاوی چەپی بو نووقاند، بە دوو
پەنجەش سەری لوتی خوراند و قاچی چەپی خستە سەر
قاچی راست:

- «مشکێک بە گیرفانم فیڕبوو، کە بۆی مەعلوم ئەبوو
خەوم لیکەوتوو، ئەهاتە ژێر لیفەکە دیناریکی قاقەزی
لێئەدزیم ئینجا کرتەکرت و کرمەکرم قوزەلقورتی
ئەکرد، منیش دوی شو کەمینم بۆدانا و گرتم، وتم
وەللاسا وایناخۆی، جا ئینجا بلین چیتلیکرد؟»

- «چیتلیکرد؟»

- «مشکە بۆرم لە حەوشە بەستەو، مشتیک
پووشیشم پرنییهو، ئینجا پەنجەگەورە قاقی راستم
خستە سەرکلکی، وتم نەجولیی مەلعوون، پەنجە
گەورە قاقەکە ترم خستە سەر دەموفلقی، بە
دەستوری نادراوا چۆن کەرەدیزم بارەکرد، بنبار و
سەربارم لەسەر پشتی مشکەکە سازان، ئینجا ئاگرنا
بەو پووشە سەر پشتییهو و بەرەلام کرد، مشکەبۆر
وەک گوللە گراوی بەرەو (مەمەلی پەتاتە) کە
تییتهقان، جەیشە شەعبیەکان^(۵۶) کە ئەو ئاگرەیان دی
بەرەو مەمەلەکە ئەچی زۆر ترسان، فەقیرانە کردیان

۵۶- جەیشی شەعبی: بەشیک بوون لە هیزە چەکارەکانی حکومەتی
عیراق، کە سانیک بوون کە پاژەیی سەربازیان تەواوکردبوو، یان خانەنشین
کرابوون، حکومەت لە چوارچیووی هیزیکدا ریکخستبوون، ناوی لینابوون
جەیشی شەعبی.

بە تەقە، تۆقەنى فېشەكى چاكيان پىئوھنا، ساوھللا
خەرىبوو نەجىبەى داماويش پىئوھبى، ئىتەر لەو شەوھوھ
پراى بە پراى مشك و جرج لە مالم نزيك وھبن»

مەلاغەرىب... وتارخووين و پيشنويزى مزگەوتى
ئوردوگاگە بوو، نويزى عەسرى ئەو رۆژەى بەرپوھبرد،
بە چاو بانگى مەلا بەدرەدینى کرد بۆ ئەوھى باسى دین و
دنیا و ھەلال و ھەرام و سەرفترە و قىامەت و مارەبىرىنى
جاران بکەن، مەلا بەدرەدین گوتى:

- «ئەمرو زور ناساغم تو شتىکمان بو وھگىرە»

مەلاغەرىب مېزەرەكەى دانا و گوتى:

- «تەقربەن چل سال پيش ئىستا لە مزگەوتى (نايب
ئوغللى) لە كەركوك»

عەرىف عەلى خىرا قسەكەى پىپىرى:

- «نايب ئوغللى يەعنى چى قور بەسەرم نەكرابى؟»

كەس وھلامى عەرىف عەلى نەدايەوھ، ھەموان گوئيان
شلکرد بو مەلاغەرىب، ئەويش خوى سازاند، دەستىکرد بە
گىرەنەوھى ئەوھى دەيوست بىگىرپتەوھ گوتى:

- «لە مزگەوتى نايب ئوغللى فەقى بووم، رۆژيكيان

وھك ئىستا بەرۆژو بووم، دواى نويزى عەسر، كابرايەكى
نوورانى لەناو خەلكەكەيا وتى «قسەم ھەيە ماموستا،
با موسولمانانىش گوئيانئىمبى، پىئانبللى نەچنە دەرەوھ»

واقعەن جلو بەرگی شروکۆنی لە بەرابوو، بەلام دیار بوو
 پیاویکی قسەزان و خانەیان و نەجیبزادەییە، بە ناتیقیە کە یا
 لە مەلای دوانزە عیلم ئەچوو، ئەوە لاجار پرویکردە خەلکە کە،
 وتی «سەلاتوسەلامی خوا لە رەسولەللا، عەمرم حەفتاویە ک
 سالە، چل و حەوت سالە شتی لە دلامایە، هەر ویستومە بیلیم
 و نەموتوو، رەجائەن بە جلو بەرگم تێمە کە ون، پیتان نالیم
 ناوم چییە و خەلکی کویم و کورپی کیم، هەر ئەوە نە ئەلیم
 ئەمڕۆ قەدەر هیناومی بۆ کە رکوک، من کورپی دەولە مەنترین
 و لیها توترین پیاوی مەنتیقیە خۆمان بووم، لە ناز و نیعمەتا
 ئەژیاین، عومرم گەیشتە بیست و چوار، باوکم داوای لیکردم
 ژن بینم، کچیان زۆر بۆ دۆزیمەو، دلم نەچوووە سەر هیچیان،
 رۆژیکیان چووین بۆ دنیەکی دوور، نۆبە نیکیان لە بەرپی
 باوکما سەربری، کچە گەورە کە ی خاوەن مال دۆی ساردی
 ناو گۆزەلە ی بۆ هیناین، زۆر خوینشیرین بوو، خیرا حەزم
 لیکرد، بە چوار پینچ رۆژ هەموو شتی کمان بریەو و ژنم
 هینا، زیاتر کە وتمە ناو ناز و نیعمەتەو، ژنە کەم خۆشویست،
 ئەویش خۆشی ویستم، دنیای لە بەر چاوم کرد بە جەننەت،
 وامەزانی دایمە خەو بینم، دوا ی دوو مانگ باوکیشم ئەو هی
 هەیبوو کردی بە دوو بەشەو و بەشینکیدا بە من، ئەویوست
 بیم بە پیاویکی وەک خۆی، لەو پەر ئاوا یی خانویکی بۆ
 دروستکردم و جیا بوومەو، ژنە کەم تەنیا یە ک عەیبی
 هەبوو، زۆر زۆر ترسنۆک بوو، شەوان نە یەو و پیرا بە تەنیا
 بچیتە دەروە، ئەبوا یە بۆ میزکردنیش لە گەلیم، دەسم لەسەر

سەرى دائەنا تا مېزەكەى ئەكرد، نەيەوئىرا بەبئى من ھەنگاوبنى،
 پوژ لەدوای پوژ جوانترەبوو، زياتر يەكمان خوڤشەويست،
 چوارسال و نيو ئاوا ژيان، كە مەجبووريش ئەبووم بە لايەكا
 بپروم ئەو لە سەربان دائەنيشت تا ئەهاتمەو، بووم بەخاوەن
 ئەرز و مەپومالات و ئەسپ و ماين و جووتەگای خووم،
 عادەتى لای ئيمە وابوو ھەر خەرمانىك سوورەكرا ئەبوايە
 ئەو شەوھە ساھەب خەرمان لەسەر خەرمانەكە بخەوئى،
 سالىكيان گەنى زورم چاندبوو، وەختى خەرمانم سووركرا،
 تەنيا خەمى ژنەكەم بوو، كە چوون بتوانم شەو لەلای نەبم،
 وتم ئەمشەو لای دايكم بخەوھە رازى نەبوو، وتم دە باشە با
 دايكم بئى بوئيرە، وتى «قەينا خو ھەر ئەمشەو، دەرگاكان
 دائەخەم و پوزەوانەت بوئەچنم» دەمەو ئيوارە خواحافيزيم
 ليكرد، بەرەو خەرمان ريكەوتم، بەدەم ريوە دلم داخوريا،
 غايەلەيەك^(۵۷) تەنگى پيھەلچنيم، لەدلى خووما وتم باشە خو
 ئەم ژنە ناوئيرى سەيرى سيبەرەكەى خوئيشى بكا، خيترە
 وا ئەمشەو ئەوئيرى بە تەنيا بمينيئتەو، ديسان ئەموت ئاخىر
 خو ئەو ژنەى من لە ميروولەش ئەترسى بوچى ئەمشەو
 ناترسى، كەوتمە شەپرکردن لەگەل خووم، بەلام غايەلەكە
 وازى لينەھينام تا وايليكردم بگەرئيمەو...

گەرئامەو... بەسەر ھەسارا سەرکەوتم، لە درزى شانى
 پەنجەرەى ژوورەكەمانەوھە بينيم لەبەر چراكەيا خەريكى

۵۷- غايەلە: شك، خورپەى خراپ، گومان، وشەيەكە لە ناوچەكانى گەرميان
 و كەركوك بەكارديت.

پوزه وانه چنینه، خیرا په شیمان بوومه وه، تقم له خوم کرد، پر نه وه که م کرده وه شان، ویستم برؤم بو خه رمانه که م، دیسان غایه له که یه خه ی گرتمه وه، غایه له که ئه یوت جارئ مه رؤ، منیش ئه موت نه خیر ئه رؤم، ژنه که م منی خو شه وئ و خیانه تم لینا کا، ئه و نه مزانی ته قه ی دهر گاهات، ژنه ترسنؤ که که م به و نیوه شه وه پوزه وانه ته واونه کراوه که ی دانا و دهر گاکه ی کرده وه، پیاویک هاته ژوره وه نه مزانی کئ بوو، ژنه که م دهستیگرت و چوونه ژوره وه، کورئ کویخای دیکه ی خومانبوو، له ژوره وه باوه شیانکرد به یه کا، تا توانیان یه کترین هه لگوشی، تفهنگ و خه نجه ری ده بانئ ئه و زه مانه یشم پیبوو، چاوه ریم کرد بزائم چیه قه ومئ، خو یان رووتکرده وه، تا توانیان به قوربان و به ساقه ی یه کتر بوون و عه بیوعاری یه کیان لیسایه وه، یه ک دوو جار ویستم به گولله یه ک هه ردووکیان بکوژم، به لام وتم نا... له بهر چاوی خوما زینایان کرد، دواپی خه ویان لیکه وت، نه متوانی له وه زیاتر ته حه مولکه م، خه نجه ره که م دهره یئا و چوومه ژوره وه، نه مه یشت ژنه که م بزانی توند توند ده سی چه یم خسته سه رده می کابرا... خه نجه ره که م چه قانده ناو دلئ، به ناو دلئا گیرام هه تا به ده سمه وه شلبوو، نه مه یشت نووزه ی لیوه بیئ، ئینجا چوومه وه شوینه که ی خوم، ژنه که م خه به ری بووه، چه ند جارئ بانگی کرد، که زانی جواب نایاته وه ده سی برد بو سنگی و ده سی که وته لینجاوی خوینی دؤسته که ی، که چی نه ترسا و خیرا جله کانی له بهر کرده وه، جاجمیکئ له مه یتی دؤسته که پیچا...

ئيماندارانى ناو مزگهوت به سهرهاته كه يان له هه ديس
پيخوشتتر بوو، كهس دهنگى نه دههات، هه موو له دهى
مه لاغهرىب ورد ده بوونه وه:

- «به مردووى دۆسته كهى دا به كۆليا، له هه وشه ش
خاكه نازىكى هه لگرت، به وشه وه له مال چوو ده ره وه، منيش
دوايكه وتم، مه يته كهى برد بۆ شىوى خوارمالان، له بن كه ندرپىكا
داينا و كه ندره كه يشى رووخان به سهرىا، ئىنجا روويكرده وه
ماله وه، هه ر به وشه وه لىفه و دۆشه كه خويناويه كهى شۆرد
و لىي خه وته وه، دوو سه عات شهوى مابوو، ويستم ئه ويش
بكوژم به لام نه مكوشت... وتم بزائم سبه ينى چيه بى... منيش
چووم بۆ خه رمان، نويزم كرد و زه كاتم له گه نمه كه ده ركرد،
به وه حاله وه حاسلاتم برده وه بۆ مال، كاتى چوومه ژووره وه
ژنه كه م له جاران تووندتر و گه رموگورتر باوه شى پياكردم،
هه چ خۆى تىك نه يا، ده سيكرده وه به نازكردن، وتى «به خوا
ئه مشه و به بى تو خه رىبوو بمرم له ترسا، وه ره له هه قى ئه مشه و
بمخه باوه شت»... هه چ خۆم تىكنه يا، ئه يو يست به ماچوموچ
گيژمكا، وتم هه ليگره بۆ شه وى، جارى هه زم له كولىره ي
گه رمه، با بچين ته نووره كه داخه ين... پىكه وه ته نوورمان
داخست، باوه ر بفه رموون وه ختى شه وقى ئاگره كه به ر
ده موچاوى ئه كه وت ئه وه نه ي تر جوانه بوو له به رچاوم، هه ر
ئه توت چرايه چرا، سه ربارى ئه وه يش له به رچاوما كرده بووى،
هه يشتا له ته ماشا كردنى تير نه ئه بووم، خسته مه باوه شم، به
هه موو قه وه تى خۆم گوشيم، به لام ئىتر... بوئه وه ي به و

ئازارەوہ لەگەڵی نەژیم و درۆی لەگەڵ نەكەم، بە سەرەوہ خستە ناو تەنووڕەكە... تەماشامكرد تا بە تەواوی ئیسك و خوین و گوشت و جوانیەكەى بوون بە خۆلەمیش، لەو كاتەوہ ئیتر سەرى خۆم هەلگرتووہ، ئیتر لەو رۆژەوہ كەس نازانى لە كویم و كەسیشم نەدیوہ بمانسى یا بیناسم»

مەلا بەدرەدین و هەموو ئەوانەى ناو مزگەوت تا چەند ساتیکیش هەر چاوەرپى قسەى تر بوون، بەلام عەریف عەلى كە هەتا تەواو بوونی قسەكان وەك قوتابى لە حالەتى وریابووندا گوئیگرتبوو خۆى پینەگیرا، سەرى لوتە تیزەكەى خوراندەوہ و گوتى:

- «ئەى لەو ژنە زالمە، ئەى ئەو دەسانەت نەپزى پیاو، سا بەو (لەم یەلید وەلەم یولەدە) لەوانەى ئەو ژنە لە قەحبەخانەكانى فیرعەونى بینامووس گەرەبووبى، ئەى لەو بیعەى بە خوار تۆبە، بە (زول جەلالى ئەحەد) ئەگەر ئەو پیاوہ ئیستە مردبى، سوینەخۆم حالى حازر چل پەنجا خۆرى لە باوہشیا سەوزەلى خانم ئەلین»

مەلا بەدرەدین لە مەلا غەریبى پرسى:

- «ئەى نەتانزانی بۆ كوئى رۆیشت؟»

- «نەوہللا، نەمانزانی بەرەو كوئى سەرى خۆى هەلگرت... ئیتر چاومان پى نەكەوتەوہ، دواى قسەكانیشى بە هەموومانى وت «پەنجاوہوت سالە ئەو خەمەى لە دلایە و بۆ هیچ رۆح لە بەرىكى باس نەکردووہ»

هیچ کات خۆی نه ده خسته بهر چاوی حکوومهت، پِیشی
مووی سپی تیکه وتبوو، دایکیشی ته مه نی هه لکشابوو، زیاتر
له هه موو که سیش میرزا ته یفوور سهردانی ده کردن، له
یه کیک له و سهردانانه به ههیده ری گوت:

- «تا ئیستا داوام لینه کردووی ریش بتاشی، به لام
پۆله ئاخر جایزیه هه ر له ماله وه بکهوی، پاره ی ته عویز
ته واوه بی کورم»

- «به خوا مامه گیان منیش هه زه که م بچمه ده ر،
هه زه که م دنیا ببینم، خه ریکه می شکم ئه ته قی، ئه وه ته
حووکه مه ت پوژی چوار پینجیک له سه ر ریش و جلی
ره ش سجنه کا»

- «خوا بیانگری یاخوا هه ر خه ریکی گرتن و
بیسه روشوین کردنی کوردن»

لهپر میرزا دهستی کیشا به ئەژنۆی خۆیدا، به
حهسرهتهوه گوتی:

- «ئاخ مامه پیشه⁽⁵⁸⁾ له کوئی؟»

- «مامه پیشه کئی؟»

- «پیشمه رگه یه کی به وه فای ئه و گه رمینه یه، ئه لین
ناوی نه جمه دینه، سیاسهت و میاسهت و درۆوده له سه
نازانی، شه و نییه چهن به عسییه ک وهکو سهگ
نه تو پینتی»

- «به راسته، ئه ی بۆ من ناویم نه بیستوه؟»

- «جا تو له ترسی ریش ئاگات له دنیا ماوه؟»

- «دهی... دهی... بۆم باسکه بزانه مامه پیشه کئی؟»

- «ئه م میلیه ته رهش و رووته دلێ به و خۆشه،
زۆر ئازا و به غیره ته، به خۆی و پینج شهش که سه وه
تهنگیان به حووکمهت هه لچنیوه، ههر شه وه له
کونیکه وه زه فه ریان پینئه با و دهسیان لینه وه شینتی،

58- مامه پیشه: (نه جمه دین شکور ره ئوف)ه، له سالی 1955 له گوندی
تاله بان له دایکی وه، سالی 1978 به و په ری دلسۆزی و له خۆ بوردوویی
له ناو ریزه کانی هیزی پیشمه رگه ی یه کیتی نیشتمانی کوردستاندا ده بیت به
پیشمه رگه، له ماوه یه کی زۆر که مدا به هۆی سه رکیشی و چالاکیه کانی وه له
دژی پژیمی به عس، وه ک پاله وائیکی که موینه و ئه فسانه یی ناو و ناوبانگی
دهرکرد، له ناوچه کانی هه مه وهند و جه باری و قادرکه ره م و ده ور به ری
شاری که رکوک، گورزه جه رگه ره کانی له حکومه تی عیراق ده وه شاندا، پوژ
له دوای پوژ له ناو دلێ جه ماوه ری کوردستاندا زیاتر جیتی خۆی ده کرده وه، له
سالی 1985 به پلانیکی ترسنۆکانه ی کومه لیک به کریگی راوی کورد شه هیدکرا.

شەوئى لە گەرميان، شەوئى لە كوێستان، شەوئى لە
عەرەبستان، بەخو ئەلێن لە ناوجەرگەى بەغا بەعسى
ئەكوژئى»

لەگەل قسەكانى ميرزادا... حەيدەر زياتر سەرسام
دەبوو، وەك مامەرپيشە خوئى دەهاتە پيشچاو، زياتر
شانازى بە رپيشەو دەکرد، لە ميرزای پرسى:

- «رپيشى من دريژتره يا هى ئەو؟»

- «رپيشى تۆ دوو ئەوئەنەى رپيشى ئەو دريژە، بەلام
ئەو ئازايە!»

- «ئەى بەقوربانى ئەو رپيشەى بم»

بەو چەند وشەيه لە قوولايى دايەو مامەرپيشەى
خوشويست، سات لەدواى سات رپيش خوشەويستتر دەبوو
لەلای حەيدەر، ئەگەر لەبەر دايكە پير و نەخوشەكەى نەبايه
هەر ئەو رۆژە مامەرپيشەى دەبينيهو، پەيوەندى پيوەدەکرد
هەتا لە چالاكيەكاندا بەشداربيت...

لەو ساتەو ئيتر خەبات و تيكوشانى كوردايەتى لە
پاراستنى رپيشى خويدا بينيهو، بە ميرزای گوت:

- «شەرتبى لەبەرخاترى ئەو مامەرپيشەيه، ئەم

رپيشەى خۆم لە مووسى دوژمنان بپاريزم»

- «چون چۆنى ئەبپاريزى، ئەبى بە پيشمەرگە؟»

- «نەوئەللا ئەبم بە جاش!»

بەم وەلامە جوولەى چاوەكانى ميرزا تيكچوو، لە
چرکەيه کدا چوارپينج کەرەت چاوى دەرئووکاند، جاريكى تر
سەريكى لەقاند و گوتى:

- «جاش!»
- « ئا ئا جاش... بېستوومە جاشەكان بۆيان ھەيە
پېش ۋە ھېلن، ئەمەوئى لە بەرخاترى مانەوھى پېشم بېم
بە جاش!»

ميرزا كەمىك ھاتەوھ ھۆش خۆى، ئىنجا گوتى:
- «ئاخر ھەيدەر گيان خۆ تۆ تەسكەرە و شتت نىە،
چۆن ئەبى بە جاش؟»
- «مىنىش ۋەك ئەو خەلكە، ئەلېم لە كاتى داگرتنى
دىكە مانا تەسكەرە و شتەكانم فەوتاوھ»

تا رادەيەك بىرۆكەى ھەيدەرى بەلاوھ باشبوو، چونكە
ئەوھ تاكە زامنى مانەوھى پېشى بوو، ئەو دەمە تاكە
بەلگەنامەى پېش جاشىتى بوو...
ھەيدەر لە ناخەوھ دەكوللا، رقى لە جاش و جاشايەتى
دەبووھ، بەلام گوتى:

- «ئەلېن سابىرەسلىقە.. سەرۆكى جاشگەلىكى زۆرە،
دەسىشى زۆر ئەروا، با بچىن بۆ لاي ئەو»
- «ئەگەر لەبەر خاترى قەبرى باوكت نەبى، ھەموو
دنىام لەسەر تاپۆكەن قىزمنايە بچمە بەر دەرگای ھىچ
جاشىك»

سایره سلقه...

کورې شازهمانی ره عناکورده بوو، خه لک له ترسان
هر به ناوی باوکییه وه بانگیان ده کرد، کهس نه یده ویرا
به ئاشکرا ناوی سلق و ساییر بینیت، هیچ ده ماریکی
کورد بوون له جه سته یدا نه ما بوو، له گه نجییه وه جاسوسی
بو داموده زگا سیخورییه کانی حکومت ده کرد...

قسه هین و قسه به ریکی باشبوو، هه تا پولی شه شه می
سه ره تایی خویندبوو، کابرایه کی که ته و چوارشانه، سمیل
ئه ستور، هه میسه به شالی مه ره زی سوور و کلاشی
ئه بوبه کریه وه ده بینرا، جوړه ها مشکی و جامانه ی هه بوو،
نزیک له شاری سلیمانی ده ژیا...

دیوه‌خانه‌که‌ی یه‌کجار گه‌وره‌بوو، له‌ پشت‌ سه‌ری
خۆیه‌وه‌ وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی سه‌دام حوسه‌ینی هه‌ل‌واسی‌بوو
بۆ ترساندنی میوانه‌کانی، قایشیکی قاوه‌یی له‌سه‌ر
پشتینه‌ پانه‌که‌ی ده‌به‌ست، ده‌مانچه‌ چوارده‌خۆره‌که‌ی
به‌لای چه‌پیدا شو‌رده‌کرده‌وه‌، دوو ژنی هه‌بوو، یه‌کی‌کیان
نه‌خوینده‌وار ئه‌وی دیکه‌ش مامۆستا، زۆربه‌ی شه‌وه‌کان
له‌گه‌ل مامۆستا‌که‌ ده‌خه‌وت چونکه‌ باشتر ده‌یزانی ناوگه‌لی
شازهمان رازی بکات...

چوار کورپی له‌ ژنه‌ نه‌خوینده‌واره‌که‌ی هه‌بوو،
هه‌ریه‌که‌یان دوو جاش له‌ خزمه‌تیدا بوون، هه‌میشه‌ چوار
ئوتومبیلی شانسی بلن‌ده‌ به‌ر ده‌رگای ماله‌که‌ی راگیرابوون،
له‌ هه‌ر شوینیک سوسه‌ی چه‌کداریکی کوردی کردبا بۆی
ده‌چوو، ئیتر پێشمه‌رگه‌ بوایه‌ یان ته‌نانه‌ت راوچی، بۆ ئه‌وه‌
جیاوازی نه‌بوو، گرن‌گ ئه‌وه‌بوو چه‌کی پێبیت، دوا‌ی هه‌ر
چه‌کداریکیش که‌وتبا، ئه‌گه‌ر هه‌لنه‌هاتبی له‌ چنگی ئه‌وه‌ یان
ده‌یکوشت یان سه‌ری ده‌بری، له‌ به‌رامبه‌ریشدا (باره‌که‌للا)
یه‌ک به‌ زمانی عه‌ره‌بی، یان ده‌مانچه‌یه‌ک، یان ئوتومبیلیکی
تازه‌ی پێده‌به‌خسرا، دوا‌هه‌مین چالاکیشی ئه‌وه‌بوو،
که‌ سه‌ری شوانیکی به‌ قیমে‌تی سه‌ری پێشمه‌رگه‌یه‌ک
فرۆشتبوو...

دیوه‌خانی شازەمان جمەیی دەهات، هەر جاش و هەر
نۆپلان^(۵۹) بوو له ئاوازیك دەیزەراند، دوو جاش له تەنیشت
یەكتر چوارمشقی دانیشتبووون جگەرەیان دەکشیا، یەکیکیان
گوتی:

- «باوەرکە جاریکیان بە سوتفە، هەر بە سوتفە
دەسمکرد بە گیرفانی کابرایەکی دراوسیمان، کەچی بە
ئێرا دەی ئەوخوایە حەفتا و چوار دینار هات بە دەسمەو»

جاشیکی تر:

- «جاریکیان ریمکەوتە بۆکان و لەمالیک مامەو،
کابرای ساحەب مال لیبیرسیم «خەلکی کوئی» وتم
سلیمانی، وتی «هەر سلیمانی سلیمانی» وتم بەلئ، وتی
«ئەری کاکە ئەو بە راستە ئەلین خەلکی سلیمانی قەت
قەت نەخۆش ناکەون» وتم نەوہللا وانیه، وتی «دە بەو
خوایە بیستوو مە هەموویان عەنجەلیان بە گوللەدئ،
هەرچەن نەخۆشبن و بە گیانەللاوہ بن تا گوللە یەکیان
پیوہنەبئ رۆحیان دەرنای»

جاشیکی پلەدار دانیشتبوو، ئانشکی چەپی خستبوو

سەر سەرین، بەوہی تەنیشتی گوت:

۵۹- نۆپلان: کەری هاروہاج و تازە پیگەیشتوو.

- «شەش برا بووین، دایکمان لە گەڵ باوکم ئە ئەخەوت، باوکم خەریبوو ھارەبوو بۆ یەکیک، پوژی دە پانزە جار ئەیبۆلان بە سەرمانا ئەیوت «توخوا ئاخر من کورم ھەیه یا وەجاخکویرم، شاللا وەجاخم کویر بوایە، سەیری کورەکانی حاجی سدیق بکەن، ئەو کورپی ھەیه خوا لێی نەسینێ، بە دایکیان وتوو ئەگەر بە خووشی خۆت لە گەڵ باوکمان ئەخەوی ئەو بەشە، نایشخەوی ھەر چوارپەلت ئەبەسینەو و فریت ئەیەینە باوہشی، منیش ئەو مانگ زیاترە دایکتانم نەدیو، بزانیە کیکتان ئەلێ ئەو دایە بۆ ناچی بە لای باوکمانەو، ئیمیش لەتاو بۆلەبۆلی باوکم تەکلیمان لە دایکمان کرد، خواھەلناگری دایکمان قسەی نەشکانین، ئەو شەو دایکم و باوکم ھەر ویتەویتیان بوو تا بەیانی، بەیانیکە دیسان دەسیکردەو بە بۆلەبۆل، چونکە دایکمی کەنەفت^(٦٠) کردبوو، داماو خەبەری نەئەبۆو، کەچی ئەمجارەیان باوکم ئەیوت ئاخر ئەگەر وەجاخکویر نەبم توخوا قەتبوو لەسەر ئەم ھەموو کورەیا کوریک نەچی پاروو نایتک ببا بۆ ئەو پیریژنەیی دایکی، کورپی خەلکی ئەگەر پیشەیش لە مالیابی تیرنانی ئەکا»

جاشیک بە جاشیکی تری گوت:

- «خۆزگەم بەو وەختەیی مالمان لە دێی راوگان^(٦١) بوو، خەلک و خوا دەسیانناوە دروسکردنی مزگەوت،

٦٠- کەنەفت: شەکەت، ماندوو.

٦١- راوگان: ناوی گوندیکە لە باشووری کوردستان!

چوار رۆژ ئىشىم تياکرد، كەچى موسولمانى وامان تيا بوو
 خۇى ئەدزىه وه، دايمه وهسا مەحموو بە خەلكەكەى
 ئەوت «ئەرى كاكە بۆ ئىش ناكەن» دەسى بۆ من
 رائەكيشا ئەيوت «تەماشای حەمەچكۆلكەن، بەكەلامى
 خوا نەباوهرى بە مزگەوتە نە بە خاوهنەكەى، كەچى
 چوار رۆژ ئىشى تياكردووه» مزگەوتەكە تەواوبوو،
 ئىنجا وهستا مەحموو هات بۆلام وتى «حەمەگيان
 بەخوا مەگەر تۆ فريامان كەوى، تۆ زەينت پرونه
 بەشكو لەسەر قاقەزىك رەسمى مانگ و ئەستىرەمان
 بۆ دروسكەى، ئەيبەم بۆ سلیمانى لای ئاسنگەر بە
 دروسكردنى ئەيەم بۆ سەر منارەى مزگەوتەكە»
 منىش رەسمى هیلال و ئەستىرە و چەكوش و داسم بۆ
 دروستكرد، وهختى چوو بوو بۆ سلیمانى كابرای ئاسنگەر
 پىتوتبوو «كاكە ئەم عەلامەتانەت بۆچىه» وتبووى «بۆ
 منارەى مزگەوت» ئاسنگەرەكە بە پىكەنینه وه وتبووى
 «وامزانیه بۆ سەربانى مقەرى حیزبى شویعیت ئەوى،
 ئەمە كى بۆى دروسكردووى» كە وهسامەحموو
 گەراپه وه يەكسەر هات بۆلام وتى «ئەرى ئەوه تۆ
 لە خوا ناترسى، ئاسنگەرەكە وتى ئەمانه بۆ سەربانى
 مقەرى حیزبى شویعی ئەبى نەك مزگەوت» منىش وتم
 جا فەرقى مزگەوت و مقەرى حیزب چىیه، داسەكە
 بۆ فەللاحي گەوواد، چەكوش بۆ كرىكارى نەگبەت و

ئەوانى تىرىش بۇ مزگەوت، وتى «كۆرە كەرەكەر مەكە»
وتم كەرەكەرى چى وەستا، مزگەوت ئەو تورەبوونەى
بۇچىيە، خۇ ھەمووى چوار پىنج كەرى وەك تۇ نوۋىژى
تىئەكا»

جاشەكەى تر لە جىاتى ئەوەى پىكەنيت لىى پرسى:
- «باشە ئەوە كاكەھمە كەلىمەى راوگان لە چىەوہ
ھاتوہ؟»

- «قسەى قۇر مەكە ئەزانم ئەتەوئ بلىى چى»

ھەدەر بىخەبەر بوو لە دىوہخانەكەى شازەمان، ئەو
ھەر لە خەمى رىشدا بوو، دىوہخان بە دەست كۆنەجاش
و تازەجاشەوہ تەپوتوزى لىھەلدەستا، شازەمان قاقا بە
زەمەن پىدەكەنى و ددانە ئالتونىەكەى پىشان مىوانەكانى
دەدا، يەككە لە پاسەوانەكانى بەردەرگا ھاتە ژوورەوہ،
كەمىك سەرى بۇ شازەمان دانەواند و گوتى:

- «قوربان گيان دوو كەس ھاتوون بۇ خزمەتتان»

- «چكارەن؟»

- «يەككىيان كابرەكەى رىشە ئەيەوئ خۇى قەيدكا،

وا بزەنم ئەوئ تىرىشان مامەيەتى»

- «با بىن»

به بینینی حهیدەر ته‌واوی جاشه‌کان سه‌رسام بوون،
هه‌ندیکیان ته‌نانه‌ت ترسان، شازهمان به سه‌رنجه‌وه
له سه‌روریشی حهیدهری روانی، چرپاندی به گویی
جیگره‌که‌یدا:

- «ئه‌م عه‌بو ریشه‌ بو حیمایه‌ی خۆم باشه، تو ئه‌لئی
چی؟»

- «خراب نییه‌ قوربان»

شازهمان پروویکرده‌ میرزا:

- «ئیشتان چی‌وو؟»

میرزا شهرمی ده‌کرد، ئاره‌قه‌ به‌ روخساریه‌وه‌ دیار‌بوو،
قسه‌ی بو‌ نه‌ده‌کرا، ناچار ده‌ستی بو‌ حهیدەر درێژ‌کرد و
وه‌لامی دایه‌وه‌:

- «ئه‌م کورپه‌ ئازایه‌ ئه‌یه‌وی لای جه‌نابت‌ خۆی
قه‌یدکا»

- «ناوی چیه‌ و خه‌لکی کوئییه‌؟»

هه‌ر که‌ میرزا گوتی خه‌لکی نادراوايه‌، کتوپر شازهمان
پروویکرده‌ حهیدەر:

- «سامسامت ئه‌ناسی؟!»

حهیدەر جگه‌ له‌وه‌ی شه‌رمه‌زار بوو، بو‌ یه‌که‌مین جار
به‌ خاتری ریشی درۆیه‌کی کرد و گوتی:

- «نه‌خیر قوربان»

شازهمان وهك ئەوهى بيهوى قسهى لى دهرينى و به
گرتيبا گوتى:

- «سامسام پۆله بوو پۆله به ناههق كوژرا»
وهختى زانى حهيدەر هيچ نالى ئيشارهتى بۇ جاشيكي
جوانكيه كرد:

- «بيبه بۆلای كاتبهكه با ناوى بنوسى و عهدهم
تهه روزى^(٦٢) بۆبكا»

- «بهسه ر چاو بهگم»
حهيدەر به شهرم و ترس و له رزهوه پووكرده
شازهمان:

- «من واجب و شت ناگرم؟»

- «بۆچى؟»

- «ئەزانم عهيبيشه له پووى جهنابتا، بهلام خوا
شايهده تهنها له بهر خاترى ريشم ئەمه ئەكهه، بۆ
ئەوهى پۇليس و شت پيم نه تاشن چونكه وه رهقهى
جهنابت له هه موو شوينى ئەخوا!»

هه موو دهستيان كرد به پيگه نين، ميرزاش ته ريق بوه وه،
مه جليسى جاشه كان به پيگه نين گه رمداهات، هه ريهك له خه يالى
خۆيدا حهيدهرى وهك شيت هاته به رچاوان، ئيتر بۆئوهى

٦٢- عهدهم تهه روز: پارچه كاغه زيكي لاكيشه يى بچوك بووه، وهختى
خوى حكومهتى عيراق بۆ جاشه كورده كانى دروستده كردوه، بۆ ئەوهى
دهست نه هينريته پيگه يان.

موچه که‌ی حه‌یده‌ریش وه‌ک سه‌دان مووچه‌ی تر بچینه‌گیرفانی
شازهمانه‌وه، رازیوون به‌بی ئه‌رک عه‌ده‌م ته‌عه‌روز بو حه‌یده‌ر
بکریته و هه‌ر پانزه‌ روژ جاریکیش بو‌ی تازه‌ بکریته‌وه...

دواجار شازهمان گوتی:

- «خه‌می ریشته‌نه‌بی ئیتر تو لای من قه‌یدبووی،
که‌س هه‌قی نابی به‌سه‌رته‌وه، به‌لام هه‌رکاتیک
خه‌به‌رمان بو ناردی ئه‌بی بگه‌يته لامان»

یه‌کیک له‌ پاسه‌وانه‌کان هاته‌ ژووره‌وه، به‌ ئه‌ده‌به‌وه
له‌ شازهمان نزیکبووه، ده‌می خسته‌ لای گوچکه‌ی چه‌پی
و هه‌والیکی پی‌راگه‌یانده‌، شازهمان به‌ هه‌واله‌که‌ زور تاسا،
وه‌ک ئه‌وه‌ی باوه‌رنه‌کات، دوا‌ی که‌میک بیده‌نگی جامانه‌که‌ی
داگرت و ده‌ستیکرد به‌ پیکه‌نین، روویکرده‌ جاشه‌کانی تر:
- «ئوخه‌ی... ئیتر پشتینی لیبه‌که‌نه‌وه‌و به‌ ئیسراحت
لی بخه‌ون!»

میرزا و حه‌یده‌ر هاتنه‌ دهره‌وه، حه‌یده‌ر له‌گه‌ل
هه‌ر هه‌نگاویک زیاتر هه‌ستی به‌ شه‌رمه‌زاریی ده‌کرد،
وه‌ره‌قه‌که‌ی گیرفانی بوو به‌ ئاگر و له‌ ویژدانی به‌ربوو،
له‌رووی نه‌ده‌هات سه‌ره‌ه‌لبریت، وایده‌زانی هه‌موو که‌س
پینزانیوه...

به‌دهم رپوه دلی خوی د‌دایه‌وه و ده‌یگوت «کور‌ه
خو نیوه‌ی عالم جاشه، جا قه‌یچیکه ئە‌گەر منیش جاشبم،
خو من عایدی کوشتن و دزی و ئە‌و شتانه نیم، هه‌موو
ئە‌م خیانه‌ته‌ی من له‌به‌ر خاتری ریشمه، به‌خوا ئە‌گەر
کورد بیتوانیایه ریشم له‌ده‌ست و مووسی بیگانه‌ی پاریزی
قه‌ت نه‌ئە‌بووم به‌جاش، هه‌یه‌و نییه‌ ئە‌و پارچه‌ قاقه‌زه‌ی
گیرفانمه، ئە‌ویش وا حسابکه ئیجازه‌ی ریشه، ئیتر له‌به‌هانه
و په‌لپی حووکمه‌ت نه‌جاتمه‌بی»

له‌ریگه‌دا میرزا هه‌ستی به‌و بیتاقه‌تیه کردبوو، ویستی
به‌قسه‌یه‌ک سه‌ری پیه‌ه‌لبریت و بیهینیته‌ پیکه‌نین:

- «حه‌یده‌رگیان تو ئە‌زانی ئیسته‌ چ جور‌ه جاشیکی؟»

سه‌ری هه‌لبری، به‌درو‌ خوی تووره‌کرد:

- «چ جور‌ی؟»

- «ئە‌و جاشانه‌ی واجب ناگرن پینان ئە‌وتری....»

- «ئە‌وتری چیی؟»

- «ئاخر توره‌ نابی؟»

- «ده‌ توو خوا به‌سه، ئە‌وه نییه جاشم ئیتر له‌وه

زیاتر چی؟»

- «وه‌للا رۆله‌ حالیه‌ن به‌ تو ئە‌لین جاشه‌ میچکه‌»

- «چیی؟»

- «جاشه‌ میچکه‌»

- «قەينا ئەويشم قبولە، موھىم ئەوھىيە پېشم
سەلامەتېن.. تۆ لەوھگەرئى مام ميرزا، باشە بە مەزەنەى
عەقلى تۆ، ئەو جاشە چى چرپاند بە گويى شازەمانا،
ھەوھلجار ئاگاي لەخۆى نەما، كەچى دوايى ئەتوت
مۆتەكەكەى سەر دلى رۆيشتووھ، ئەى باشە بۆچى بە
جاشەكانى ترى وت ئىتر پىشتىنى لىكەنەوھ؟»

- وەللا ئەو جۆرە سەگانە قەت كەيفيان بە شتى نايە
لە مەسلحەتى كورد بى... خوا رەحمكا!»

ھەر بەدەم رىوھ، لەدوورەوھ مچە چاوچەقەنە
دەرکەوت، بەرەو پرويان دەھات، زۆر بە پەلە ھەنگاوى
دەھاويشت، كاتىك گەيشتە بەردەميان، پەژارە لەسەر
پووخسارى دەرکەوت، دلى پربوو لە ھەنسك، وەك ئەوھى
كۆستى كەوتبى زمانى لە گۆ كەوتبوو، ھەيدەر تەرىق
دەبۆوھ، وايدەزانى مچە چاوچەقەنە زانىويەتى كە بووھ بە
جاش...

دواى تەوقەکردنىكى سارد، ميرزا لىپىرسى:

- «ئەوھ چىيە... چىبووھ... چى قەوماوھ؟»

- «ئەى نەتانىستووھ؟!»

- چىمان نەبىستووھ... چىبووھ مچەگيان بۆ

قسەناكەى؟»

- ئەلین ئەمشەو مامەرىشە شەھىد بووھ!»

به شی پینج:

که ر چوزانی نرخی نوقل و نه بات چیه

به راپه‌پین و ئازادکردنی باشووری کوردستان، که م
که س هه‌بوو هیندە‌ی حەیدەر خۆش‌حالی، چونکه مه‌ترسی
به‌عسییه‌کان له‌سه‌ر ریشی نه‌ما، نیوه‌ی مووه‌کانی ریشی
سپی ده‌کرده‌وه، چاوه‌کانی دایکی توانای بینینیان نه‌ما‌بوو،
رۆژ به‌رۆژ پیربوون زیاتر به‌رۆکی په‌حمه‌ی ده‌گرت...
یه‌که‌مین کار که کردی، دراندنی وهره‌قه‌که‌ی شازهمان
بوو، له‌ رۆژیکدا ده‌یان جار ده‌ستی به‌ ریشیدا ده‌هینا و
ده‌یگوت «شکوور ریشی منیش ئازاد‌بوو»

به‌لام... که‌مه‌ترخه‌می و په‌رۆبازی و بیسه‌روبه‌ره‌یی
حزبه‌ کوردییه‌کان، به‌عسییه‌کانی والیکرد ریگه‌ نه‌ده‌ن دۆخی
باشوور به‌و شیوازه‌ بمینیته‌وه، هه‌ر زوو نه‌خشه‌ی هیرشیکی
گه‌وره‌ی دانا بۆ داگیرکردنه‌وه‌ی شار و شارۆچکه‌ و ناوچه

ئازادكراوهكان، به بيستنى ههوالى هيرشهكه، دانىشتووانى پارىزگاكانى دهۆك و ههولير و كهركوك و سليمانى به سهلتى له مالهكانيان دهرچوون، له شهوو رۆژيكا مالوحوالى خويان به جيھيشت و بهرهو سنورهكانى باكور و خوړهلات و خوړئاوا رويشتن، ئهوهى ئوتومبيللى ههبوو به ئوتومبيل و ئهوهى نهيبوو به پى...

ديسانهوه هه مانگى رهمهزان بوو!

دهشت و دۆل و گردهكان و چه م و شيوهكان پربوون له كورد، ئهوهنده كورد رژابوونه كه ژوكيوان بالندهكان ترسيان لينىشتبوو، سهدان گهواله ههورى چلكن به ئاسمانهوه خويان مه لاسدابوو، وهك ئهوهى بيانهويت جهماوهرى باشوورى كوردستان بخوسينن، ياخود وهك هيزيكي پشتيوان بو عهربه به عسييهكان ئازارى كوردهكان بدن!

هه ر كورديك كوئيك به كوئيهوه بوو...

دهستى منداليك يان دووانى گرتبوو، به شيك له دنيايديه و قايمكاران بنۆله ئارديان پيبوو، تا دههات باران زياتر خهلكى وهپهس و ههراسان دهكرد، ميللهتيك هاتبووه دهرهوه، به پى پييدهكرد، وهك ئه و قيامهتهى كه مه لا به درهدين به ردهوام له مزگه وتهكهى نادراوا باسى ليوه دهكرد...

حهیدەر دایکی کۆلکردبوو، رەحمە ھەردوو دەستی توندتوند کردبوو ە ملی ھەیدەر لاقەکانی بەسەر کەمەری کورەکەیدا شوێرکردبوو ، بەھۆی ریشی ھەیدەر ھوہ دەستەکانی تەر نەدەبوون، نایلۆنی لە سەر و شانومل و پشتی پێچابوو، ھەرچەند چاوەکانی لە بینین کەوتبوون، بەلام بە باشی ھەستی بەو قیامەتە دەکرد...

تا دەھات باشتر خۆی قایمەکرد بە سەرپشتی کورەکە ھەو، پزوی دەریسی سپیھەکە لە خوار ئەژنۆکانی ھوہ دیاربوو، باران لە پوزە چرچ و باریکەکانی دەدا، بیئەوہی ھەستیان پێبکات کە وشەکانی بە دەم رێوہ کەوتبوونە خوار ھوہ...

ھەیدەر پێچ شەش نان و کەمیک خورما و شانە و ئاویئەکە ی ریشی خستبوو ھە گیرفانی، پەتوویەکی خستبوو ھە سەر دەفە ی شانێ، بوئەوہی سمتی دایکی ئازاری پێنەگات، لە ترسی ئەوہی ریشی نەکەوئیتە بەر مووسی بە عسییەکان ئازایانە ھەنگاوی دەنا...

یەک لەدوای یەک خەلکی پیادە ی بە جیدەھیشت، وەک ئەوہی ئەو دەوڵەتە بیئەزەبیە ی عیراق بە تاقی تەنیا شوئینیی ھەیدەری ھەلگرتبیت، ئەوہندە خیرا دەرویشت ھیچ کەس نەیدەتوانی پێبگاتەوہ، نزیکە ی ھوت سەعاتە رێ بیوچان بە ژیر ئەو بارانەدا رێیکرد، بیئەوہی تەماشایەکی دوای

خۆیەوه بکات، لەم شیو بو ئەو شیو، لەو کەندر بو ئەم
 دۆل، لەم توله پڕی بو ئەو لاپری، لەم کیو بو ئەو تەپۆلکە...
 قیژەقیژی مندال گویچکە ی درەخت و کێوهکانی
 کە پوکاس کردبوو، هەر بن دار و بن بەردیک خانەوادە یەک
 بە خوساوی لە بنیا لایاندا بوو، لێرەولەوی وشکە گەلایان
 لە باوهشی دار بەرووهکان دادەگرت و دەیانسووتاند...
 هەر ئوتومبیلیک پەکی دەکەوت کتوپر نەفەرەکانی
 ناوی دادەبەزین و بەپێ دەکەوتنە پڕی، سەدان کورد لە
 سەرما رەقبووه، سەدان لە پەپینهوهی رووبارەکاندا ئاو
 بردنی، سەدانیش بە مین پارچە پارچە بوون...
 حەیدەر و دایکی لە نزیک سنوور گەیشتنە گوندیکی
 وێرانکراو، چاوی بەملاولای خۆیدا دەگێرا، ویستی بە
 هیواشی دایکی لەسەر بەردیک دانیت، وەک مندال بانگی
 رەحمە ی کرد:

- «دایە... دایە گیان»

رەحمە وەلامی نەدایەوه، دووبارە بانگی کردەوه:

- «دایە... دایە بەقوربان»

حەیدەر دەیویست بە دایکی بلی کە ماندوو و
 دەیهوی پشووبدات، بەلام رەحمە بیوه لام بوو، کورەکە ی
 نەیدەزانی دوو سەعات زیاترە دایکی هەر بە کۆلیهوه
 گیانی دەرچوووه...

وهك چۆن له ئۆردوگاكه دابووى به كۆليا به
هه مان شيوه مردبوو، به هيواشى له سه ر به رديك داينا
ته ماشاى روخسارى داىكى كرد، رهحمه چاوه چكوله كانى
نه ده ترووكان، ديسان چهند جاريك بانگيكرده وه، ده ستى
ده دا له كولمى شين هه لگه راوى، ئه و هه ر وه لامىكى نه بوو،
حه يدەر هاوارىكرد، داىكى گووشى به دللى خوئيه وه، پر به
كئوه كان قيژاندى:

- «دايه... دايه...»

هاواری حه يدەر بالنده كانى دوور خسته وه، هه تا توانى
به سه ر ته رمى داىكىدا گريا، له سه ر زه وى ته رمه كه ي دريژ
كرد و به نايلون داىپوشى، خه لك ده رويشتن بيئيه وه ي
هه لوه سته يه ك بكه ن، نه يده زانى چى له ته رمه كه بكات،
بگري به سه ريدا يان ئه ويش بمریت، هيجيش نه بوو هه تا
گوړپچه يه كى پيه هه لبه كه نيته بو داىكى...

ئيواره داها ت، باران تووره تر بوو، نه بواری به حه يدەر
ده دا بير بکاته وه، نه وازی له و خه لکه سه ر ليشيو او هوش
ده هينا، تراکته ريک له حه يدەر نزیکبووه، ئه وه نده خه لک
خویان پيوه هه لواسیبوو شوڤيره كه ي ديارنه ما بوو،
يه كيك له سه رنشيان كه حه يده رى بينى كتوپر تيگه يشت
كه ئه وه ي به رده مى ته رمه، بويه هه ر به دم ريوه له ژير
کورسى شوڤيره كه دا پاچيكي بچكوله ي ده رهينا و فریيدايه
خواره وه بو حه يدەر و گوتی:

- «خیرا چالئیکی بۆ هه لکه نه و بیشاره وه، حوو کمه ت
نزیك بۆته وه»

دنیا زیاتر تاریک بوو، زوو زوو نیوان برۆکانی دایکی
ماچ ده کرد و نایلۆنه که ی ده دایه وه به سه ریدا، ده ستیکرد به
هه لکه ندنی قه بر، له گه ل به رزکردنه وه ی هه ر پاچیک زۆراب
ده هاته وه یادی، له ژیر چۆراوگه ی ریشیدا چالئیکی پر به
به ری دایکی هه لکه ند...

ئیدی نه ئایه تیک له قورئانی ده زانی... نه دپۆیک
ئینجیل... نه وشه یه ک له ته ورات... نه وشه یه ک له
زه بوور... نه گاتایه ک له ئافیسستا... نه یه ک گوته ی مه سیح...
نه محمه د... نه موسا... نه بودا... نه مه لا به دره دین...
بۆئه وه ی به سه ر نه عشی دایکیدا بیخوینیت، جارچاره
سه ری به رزده کرده وه و له ئاسمانی ده روانی، به بیده نگه
گله یی له خودا ده کرد...

دنیا ته واو تاریکبوو، ده سه وه ئه ژنو دانیشته،
ته ماشای ته رم و قه بره که ی ده کرد، گۆره که پر بوو له
باراناو، به مشت ئاوه که ی ده رده دا، چه ن جاریک ویستی
دایکی بشاریته وه، به لام هه موو جاریک باران چاله که ی
پرده کرده وه له ئاو، تا نیوه شه و ئاوی ده ردا، باران بواری
نه دا دایکی بشاریته وه...

که زانی فریای ئاو ده ره ینان ناکه ویت، ته ماشایه کی
ئه ملاولای خوی کرده وه، ئوتومبیلیکی جۆری ته کسی له

قوردا چه قیوی پر شتوومه کی بینی، مهنجه لئیکی فافونی
دهر هینا و به په له گه رایه وه بو لای تهرمه که، نه وه ندی
نهما بوو پوژ بیته وه، دهستی کرد به هه لگو یزانی (۶۳) ئاو،
دلی نه ده هات دایکی به تاریکی بخاته چاله وه، به دیاریه وه
دانیشت تا دنیا روشن بووه، حهیدر وهک نه و خه لکه ی که
له سنوو په رینه وه بیری له راکردن نه کرده وه، نه مجاره یان
خه می نه و تهرمی دایکی بوو نهک ریش...

تا کوته را که سانیک به په له به لای حهیدر دا تیده په رین،
هیچ که سیش سلای لینه ده کرد، هه موو هه ر به په له
دهر ویشتن و هیزی زمانیان نه بوو سلای پینکه ن، له
ترسی حکومت نه و حالته ئاسایی بوو، چونکه خه لک
وا هاتبوونه دهر وه که نه گه رینه وه...

باران خو شیکرده وه... هینشتا هه ره شه و گوره شه ی
په له هه وره کان ده بیسترا، بو دوا هه مین جار دایکی ماچ کرد
و نایلونه که ی له تهرمه که پیچایه وه، له جیاتی سه رین
ته خته به ردیکی له ناو چاله که دا بو دانا و هیواش هیواش
دایکی شارده وه، دوو ته خته به ردی دریز کوله شی له بری
کیل بو چه قاند، دواتر وهک عاده تی نادر اواییه کان ته خته
به ردیکی تری هینا که بچو کتر بوو له وان، له لای قاچی
دایکیه وه نه ویشی چه قاند بوئه وهی بزانیته که مردوی
ناو گوره که ئا فرته...

۶۳- هه لگو یزان: هه لینجان یا خود دهر هینان.

ئەو شەوئەش دايكى جىننەھىشت، بەردەوام جەلەكانى
ئاويان لىدەچۆرا و سەرمای بوو، برسى برسى و ماندوو
ماندوو، ئەو چەند نانەى ھەلگرتببون لە گىرفانىدا بوبوون
بە ھەوير، چاوەرپى دەركەوتنى سەربازى حكومەت و
تۆپ و تانك و فرۆكە بوو، بەلام ھىچيان نەھاتن...

دواى چەند رۆژىك...

بە ھۆى فشارى دەولەتانى زلھىزەو، حكومەتى
عيراق لىخۆشبوونى گشتى بۆ ھەموان دەركرد،
جەماوەرى ئاوارەبووش دواى ئەو لىبووردنە گشتىيە، بە
لېشاو گەرانەو بەرەو مال و حالى خويان لە شار و
شارۆچكەكاندا...

دواى ئەو لىبووردنەش ھىندەى نەخاياند حكومەت
بە يەكجارى دەستبەردارى پارىزگاكانى ھەولير و سلېمانى
و ھۆك بوو، تەواوى ھىزەكانى خۆى كشاندەو، حىزبە
كوردىيەكان لەو سى پارىزگايەدا ھەلپژاردنيان ئەنجامدا و
لە ئاكامدا پەرلەمان و حكومەتى ھەرىمى كوردستان ھاتە
كايەو...

كەچى لە چاوترووكانىكدا حزبەكان لەناو خوياندا
بەشەرھاتن، چىنە گەمژەكەى كورد بەربوبونە گيان
و سەرومالى يەكترى، تەنيا لەبەر خاترى مانەو و
فراوانكردنى سنوورى قەلەمرەوى دەسلەلاتى ئاغاكانى

حزب، هه زاران گهنجی ولاتیان دا به کوشت، هه زاران
کورد بریندار و شه لوکویر بوون، ده یانیش له زیندانی
حزبه به شه رهاتوو هکاندا بیسه روشوین کران!

ئه و گوندانهی پیشتر راگویزرابوون، زور به زوویی
له لایهن گوندنشینانه وه ئاوه دان کرانه وه...
ئه و جیگه یه ش که حهیدهر دایکی به خاکسپارد تیایدا،
یه کیک بوو له و گوندانهی که ئاوه دان کرانه وه، کاتیک
خه لکه که بینیان وا حهیدهر ژووریکی بچووی له نزیک
قه بره که ی دایکی به قوروبه رد هه لچنیوه هیچیان نه گوت،
خاوه نی ئه و زهویه ی که گوپی ره حمه که وتبووه ناوی،
رێگه ی به حهیدهر دا که هه تا بیتاقت ده بیت ده توانیت
له زهویه که دا بمینیتته وه...

چار سال له و گونده به ته نیا له نزیک قه بره که ی
دایکی مایه وه، بیئه وه ی هیچ کاریک بکات، خه لکه که
خواردن و جلوبه رگیان بو دابین ده کرد، حهیدهر ئه وی
پێخۆشبوو، چونکه هه م هیچ خه ته ریک له سه ر ریشی
نه بوو، هه م نزیکبوو له سرووشت، هه میش خه لکه که
خۆشیانده ویست، هه موو به یانیه ک ده پویشت بو ده شتوهر
و کپوه کان، تا خورئاو بوون نه ده گه رایه وه، شه وانه ش
به ده م یاده وه ریه کانی قوته ی که ره هار و نادراواوه خه و
ده بیرده وه...

به لام... له پړيكا برياريدا پروبکاته سلیمانی، هرچه‌ند
دانیشتوانی گونده‌که داویان لیکرد بمینتته‌وه، هرچه‌ند
به‌لینیان پیدا که نه‌هیلن پیویستی به هیچ شتیک بییت،
به لام حه‌یده‌ر مال‌ئاوایی لیکردن و رویشت...

دۆلى ھەسەنە گورگ...

دۆلىكى توولانى و سامناك، ھەورازىكى بەردەوامى
ھەناسەبەر، بەبى ماندوو بوونىكى كەمەر پىچرەن نەدەبىرايەو،
ئاوى شىوھكان دوانزەمانگ خوورەيان دەھات ، لە
دامىنەو تىكەل بە پووبارىكى تەسك دەبوون، لاپالەكان
لەبەر دىرکەزى و پىكول و چقلە زەردە ديارنەبوون، قالور و
كەرتەشى و شىلان و تووتىك و دروو، ئاوى پووبارەكەيان
داپوشىبوو...

پشت دەوھنەكان بارىكە پىيەك بوو بەرەو (كىوى
سولتان مەجى)، لقوپۇپى بىيە چەمىلە^(٦٤) بۆ ناو شىوھكان
شور بووونەو، لوورەى گورگ و چەقلە لەمسەر بۆ
ئەوسەرى دۆلەكە دەنگى دەدايەو، زور كەس بە دۆلى

٦٤- بىيە چەمىلە: بەو درەختانە دەگوتى كە لە كەنار چۆم و شىوھكان
خۆرسكانە دەروين.

بیمه‌حکمه ناویان دههینا، ناوبه‌ناو گورگه‌کان داده‌گه‌ران
بو ئاوخواردنه‌وه...

گه‌یشته ده‌روازه‌ی دۆله‌که، له‌ناو ئه‌و هه‌موو قامیش و
زه‌ل و پونگه و گژووگیایه‌دا توانی رینگه‌که‌ی سه‌لته‌زه‌لام
بدۆزیته‌وه، به‌دهم رپوه ته‌ماشای ئاوی شیوه‌که‌ی ده‌کرد،
گوئی دابووه ته‌قه ته‌قی ئه‌و حاجی له‌قله‌قه‌ی له‌سه‌ر‌راوه
ته‌قه‌ی ده‌هات...

حه‌یدهر زه‌رده‌خه‌نه‌ی ده‌کرد، هه‌ر به‌دهم رپوه ئاورپکی
دایه‌وه له‌ دلی خویدا گوئی «دایه‌گیان بو‌خۆت له‌وئ بخه‌وه
با باوکیشم له‌و شاره‌زووره بخه‌وئ، ئاگاتان له‌ یه‌کتره‌ی،
خه‌می من مه‌خۆن خه‌متان زۆر بو‌ خواردووم، ئیتر کۆل
به‌ ریشمه‌وه هه‌لمه‌گرن، ئیستا حوکم حوکمی کورده، له
مه‌حفبوونه‌وه‌ی ریشم ناترسم، شکور غه‌یره کورد له‌م
ناوه‌یا نه‌ماوه، ئپوه بخه‌ون، من ئه‌چم بو‌ شار ئیشه‌که‌م،
خه‌متان نه‌بئ هه‌ر که‌ گه‌یشتمه‌ شار کلاوو جامانه‌ی تازه
و قاتیک جلی کوردی قه‌نه‌واچه ئه‌کریم و خویشم ئه‌شۆم»
روویکرده‌وه پیشه‌وه، گه‌یشتبوووه ته‌سکایی دۆله‌که،
ئاو خیراترو خوورپتر هاژه‌ی ده‌هات، ته‌نیا شینایی ئاسمانی
لیدیار بوو، تاوتاو رپی گومده‌کرد و ده‌هاته‌وه سه‌ری، به
هه‌ردوو ده‌ست قامیش و زه‌ل و قه‌لاس و گژووگی و
قامیشی له‌ خۆی دوور ده‌خسته‌وه...

دهمه و ئیواره گه‌یشته کیوی سولتان مه‌جی، دنیا
تاریکبوو، له‌ناو درووه سوتاوه‌کاندا ده‌نگی راکیشانی میلی
تفه‌نگیک هاته گویی:

- «هەر بچوویی کوزراوی، ده‌سخه سەر سهرت
زه‌لام»

له شوینی خۆی راوه‌ستا، کابرایه‌کی چه‌کداری چلکن
هاته به‌رده‌می، لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌ی خسته سەر سنگی، که
پیشی‌ه‌یده‌ری بینی هه‌نگاوێک چوووه دواتر و هاواریکرد:

- «پیشمکه‌وه قه‌حبه‌باب»

- «بۆ کوی؟»

- بۆ قه‌بری باوکت، به‌س گووبخۆ، به‌خوا به‌و پیشه
حیزه‌تا دیاره مه‌لاییت، درۆ نه‌که‌ی سه‌گباب به‌خوا
ئه‌زانم بۆ ئه‌و پیشه‌حیزه‌ت نه‌تاشیوه، وا دیاره به
که‌رمانه‌زانی هه‌تیوه جامانه قووته»

- «پیشی چی و مه‌لای چی و مه‌لایی چی براکه‌م!»

- «بیده‌نگبه قه‌حبه‌باب پیشم که‌وه»

ه‌یده‌ر مامه‌پیشه‌ی وه‌بیردا هاته‌وه، چونکه به‌هۆی
قسه‌ی چه‌کداره‌کانه‌وه تیگه‌یشت که سەر به‌یه‌کیتی
نیشتمانی کوردستانن، له‌دلی خۆیدا گوتی «ئاخ مامه‌پیشه
تۆ له‌کویی، وه‌ره له‌کونیکه‌وه ته‌ماشای گه‌جه‌روگوجه‌ری
دوای خۆتکه» پرووی ده‌می کرده‌یه‌کیک له‌چه‌کداره‌کان:

- «ئىۋە كىن رۆلە بۆچى وا ھاربوون... لە جەماعەتى مامەرىشەن؟!»
- «دەمت داخە خوڭپرى، ناۋى كەس مەھىنە، نەخىر لە جەماعەتى مام جەلالىن»

ھەرچەند ھەيدەر ئەو دەمانەشى ۋەبىر دەھاتەۋە، كە لەگەل سامسام راۋو پووتيان دەكرد، بەلام بىخەبەر بوو لەۋەدى كەوتوۋەتە ناۋ بۆسەى ھىزىكى چەكدارى كورد، بىخەبەر بوو كە (يەكىتى و پارتى) شەپيانە، نەيدەزانى دەور دەورى برا كوژىيە و تەنانەت بەسەر دىلى يەكترىشەۋە نارۆن، بىئاگابوو لەۋەدى كە ئەو ھكۆمەتى ھەرىمەى دلى پىخۆشبوو رىشى بۆ بپارىزىت لە موسى داگىركاران، كەوتوۋەتە ناۋ شەپىكى ناۋخۆيى خۆيناۋىيەۋە...

چەكدارەكە پىش خۆيدا بۆ لای سەردەستە، بىئەۋەدى گۆيى لىبگرن، رىشيان كرده بەلگە بۆ پارتىبوونى ھەيدەر، سەردەستە چەند جارىك لەقنى رىشى برد، ئىنجا بەدەست ئاماژەى بۆ پىرەدارىك كرد و روۋىكرده يەكىك لە چەكدارەكان:

- «بەو دارەۋە بىبەستەرەۋە، دەمى قەپاتكە با ھاوارنەكا، ھەرچىشى پىنە لە گىرفانیا دەر بىنە»
- پاش كەمىك سەردەستەى بۆسەكە بە توورپەيى لىپىرسى:

- «خه لکی کوئی؟»
- «نادراوا»
- «نادراوا کوئیہ؟»
- «نادراوا نادراواہ»
- «سہر بہ کی؟»
- «سہر بہ خۆم»
- «درۆ مہ کہ سہ گباب، کی ہہ یہ لہ کوردستانا سہر بہ خۆی بیت!»

ہہنگاو یک چوہہ دواوہ، غافلگیرانہ بہ ہہموو ہیزی خۆی یہ ک مستی کوتایہ شہ ویلگہ ی چہ پی حہیدہر، ہہر لہ جیدا دووبارہ ی کردہوہ، ئہوہندہ ی نہ ما حہیدہر بیہۆش بکات، دہمولووتی خہ لتانی خوین کرد و گوتی:

- «ئیسٹا پیمانبل ی پارتیت یان نا؟»
- «نہ خیر پارتی نیم، ئہ چم بو سلیمانی، نہ جاسوسم نہ ہیچ، ہہ چیم پیہہ بوخۆتان بہس وازم لیبتین»
- سہر دہستہ تہ ماشای ئہوانی تری کرد:
- «بہرہ لایکەن با ملی خۆی بشکینی»

ہیشٹا ئاسہواری مستہ کۆلہ ی یہ کیتی بہ شہ ویلگہ یہوہ مابوو، خوینی لوتی نہ گیرسابوہوہ، کہ چی چہند گوریستیک دوورتر لہ یہ کیتیہ کان، کہوتہ بو سہ ی کۆمہ لیک چہ کداری پارتی دیموکراتی کوردستانہوہ...

ئەو پارتىيانەى دوو مستەكۆلەى لەسەر خواردبوون،
لەبن گابەردىكدا پارتىيەكى چەكدار ھەلتۆقى، ديسان
تياخوڤىيەو:

- «بۆستە قەحبەدايك»
- ئەمجارەش راوہستا، دەستەكانى ھەلبىرى و گوتى:
- «ئەى نەتانوت بړۆ!»
- «ئەو ھەلىنى چى ھەتو»
- «ئەلىم ئەى نەتانوت بړۆ، ئەى ھەرچىم پىبوو لىتان
نەسەندىم، ئىتر بۆ ئەمگرنەو»
- «كى گرتىتى سەگباب»
- «ئەى ئىوہ نەبوون»
- «دەمت داخە ھىچو پوچ پىمبلى چىت پىيە»
- «لەولاتر رووتكرام»

چەكدارەكەى پارتى، ھەيدەر بە جاسووسى يەكىتتىيەكان
تىگەيشت، بۆيە پىش خۇيدا بۆلای بەرپرسەكەيان و پىيگوت:
- «با ھەر ئەمشەو بىبەين بۆ بارەگای سوپا بەگم»
- «ئەم دەعبايە چىيە گرتووتە»
- «دەعبا نىيە قوربان جەلالىيە!»

بىئەوھى پرسىيارى لىبەكن، يەكسەر دەم و دەست و
قاچ و چاويان بەستەو، سواری ئوتومبىلىكى سپىيان كرد

و بردیان بۆ باره‌گای سوپا له شاروچکه‌ی قه‌لاچوالان...
فه‌رمانده‌ی سوپا ده‌سه‌لاتی په‌های هه‌بوو، هه‌موو
شتیک خۆیبوو، که‌س بۆی نه‌بوو لێی نزیک ببیته‌وه، تازه
به تازه چه‌کداره‌کانی یه‌کیتیان راونا‌بوون و باره‌گا‌کانیان
داگیرکردبوون...

حه‌یده‌ر گه‌یه‌نرایه سوپا، به شه‌ق و زلله و سوکایه‌تی
کردن به پێشی، بردیانه لای فه‌رمانده‌ی سووپا، ئەو
چوار چه‌کداره‌ی که به درێژایی پێگه‌که چوار هه‌زار جار
له پێشیان برد، له ژووری فه‌رمانده‌ی سوپا حه‌یده‌ریان
ته‌ختی زه‌وی کرد، یه‌کێکیان گوتی:

- «ئهمه جاسووسی جه‌لالیه‌کانه قوربان»

- «چۆن زانیان جاسوسه»

- «به پێشیا دیاره به‌گم، جه‌لالیه‌کان هه‌موویان

پێشیان هه‌یه، پێشیان ئە‌لیی پێشی ئە‌م سه‌گابه‌یه»

گیرفانی فه‌رمانده به‌شی یه‌ک خانووی دووقات دۆلاری
ئهمریکی تیدا بوو، ته‌ماشایه‌کی حه‌یده‌ری کرد و به نوکه‌پێ
له قه‌برغه‌ی سه‌ره‌واند، دوا‌ی چه‌ند نووکه‌شه‌قیکی تیژ به
خزمه‌تکاره تایبه‌تییه‌کانی خۆی گوت:

- «ئاده‌ی ئە‌و حه‌بل و شته‌ی لێکه‌نه‌وه ئە‌لیی

بارگیرتان بۆ ته‌نگه‌کردووم»

دهست و قاچ و چاویان کردهوه، نهیدهتوانی به باشی
ببینی، برسی و تینوو، نهشیدهزانی چ پوژیکه تی کیوتوو،
نهیتوانی ههستتیه سه‌رپی، له‌سه‌ر قون له ژووره‌که‌ی
فه‌رمانده لی دانیشت...

فه‌رمانده چاوی خسته ناو چاوه‌کانی هه‌یدەر، به
سه‌رنجه‌وه ته‌ماشای ده‌کرد، هه‌یدەر ده‌ستیکرد به
چاونوقاندن و چاوکردنه‌وه و سه‌ربادان، ئه‌ویش باوه‌ری
به‌وه نه‌ده‌کرد که ده‌بیینیت، چروچاوی فه‌رمانده‌ی سوپا
غه‌ریب نه‌بوو له پیشچاوی، میشکی هه‌یدەر ته‌واو
تیکه‌لبوو...

ئو ته‌ماشای ئه‌می ده‌کرد، ئه‌میش به‌هه‌مان شیوه
له‌وی ده‌روانی، نه‌یاندەزانی له‌کوی یه‌کیان بینیه، دلنیا‌بوون
له‌وه‌ی یه‌کتری ده‌ناسن، به‌لام ناوی یه‌کتریان بیر نه‌ما‌بوو،
زیاتر سه‌ریان له یه‌کتر برده پیشه‌وه، به‌لام هه‌یدەر ئه‌وی
ناسیه‌وه، گو‌تی:

- «ئه‌ری تو شازه‌مان نیت؟!»

- «به‌ره‌وه‌للا ئه‌وم، تویش هه‌یده‌ری تووخوا وا نییه،
باشه‌ریشته هه‌ر نه‌تاشیه‌وه، ئه‌ی ئافه‌رین ساوه‌للا تو
زور سه‌گی، چون توانیوته له‌م هه‌موو بگه‌وه‌بینه‌یا
ریشته‌بپاریزی»

به‌دهم ته‌ماشا کردنی شازهمان و ده‌سه‌لاته‌کانیه‌وه له
 دلّی خۆیدا گوتی «بَلّی هیشتا به‌عس له‌سه‌ر حوکم مابن،
 ئەه‌ی نه‌یانوت کوردستان عه‌ره‌بی تیا‌نه‌ماوه، خۆ ئەم سه‌گ‌با‌به
 هه‌ر وه‌ک خۆی ماوه، هه‌موو ده‌ور و زه‌مانیک هه‌ر شایه،
 جله‌کانی هه‌ر جله‌کانی جارانه، وا بزانه‌م ئەو حه‌له‌یش هه‌ر
 ئەو جووته‌ کلاشه‌ی له‌ پێیابوو، هه‌ر په‌رسی ژووره‌که‌ی
 گۆپویه، له‌ سه‌دامه‌وه کردویتی به‌ کاک مه‌سه‌عود، ئەه‌ی
 باوکه‌پۆ له‌م زۆلی کورپی زۆله، خۆ ته‌ریقیش نابیته‌وه،
 وه‌کیرم به‌ نه‌رمایی کوزی دایکت شازهمان، له‌ تام و بۆی
 ئەو شیربه‌م نایانه‌ سه‌ر ئەو ده‌مه‌ حیزه‌ت، ئەه‌ی خوايه
 به‌ قوربانتم له‌ ده‌س دامایی و ساویلکه‌ی گه‌ژه‌یی ئەم
 کورده، ئاخ‌ر بلّی بۆ ئەمه‌تان نه‌کوشتووه، یه‌عنی که‌سه‌یکی
 تر نه‌بوو له‌جی ئەم گه‌وواده‌ بیکه‌ن به‌ مه‌سه‌ولی ئەم
 سه‌گ و گورگه‌؟!»

شازهمان خه‌یاله‌که‌ی حه‌یده‌ری پچ‌راند، به‌پێکه‌نینه‌وه
 گوتی:

- «ناشی ئیستا جه‌لالی بی عه‌بو ریش؟»
- «نه‌وه‌للا نه‌ جه‌لالیم و نه‌ سه‌ر به‌ جه‌ماعه‌تی مام
 جه‌لام، ویستم له‌ هه‌سه‌نه‌ گورگه‌وه بچ‌م بۆ سلیمانی و
 ئیتر گیرام، ئەم‌رۆ ئەوه‌ دوو که‌رت بگیریم، پێش ئیوه
 جه‌ماعه‌تیکی تر گرتیانم هه‌چیم پێ بوو لیان سه‌نم»

- «دهی قهینا ئیستا من پارەت ئەیهمی»
سەد دیناری عێراقی دەرھینا، حەیدەر لە ترسا لێی
وەرگرت، شازەمان بانگی چە کردارەکانی کرد، وایاندەزانی
ئەمەری کوشتنی حەیدەری دەرکردوو، بەلام گوتی:
- «با بڕوا، ناسیاوی خۆم دەرچوو»

رەزگاریبوو، وەختی گەیشتە دەباشان هێشتا هەر
تاسابوو، لەسەر کانییەک دەم و چاوی شۆرد و ئەو
خوینەیی بە ریشیەو مابوو لێکردووە، لە دلی خۆیدا هەر
دەیهینا و دەبیرد و لێکێدەدایەو، لە بەرخۆیەو دەیگوت
«باشە ئەمە یەعنی چی، خۆ شازەمان لە هەموو دەوریکا
هەر شای زەمانە، لە هەموو زەمانیکیشا هەر شایە!
وەرەقەیی ئەو ناکەس بەچەیه بۆ قیامەتیش ئەخوات،
باشە خۆ زەمانی زوو کەللە سەری کوردی ئەفروشت،
ئەیی ئەبێ ئیستا چ کەسابەتیک بکا، دە لێگەرێ با بیخوا
لە سایەیی بێمیشکی میللەتەو، بەخوا هەر ئەو لێیەزانی،
کە ئەمان ئەونە بێموبالات بن، ئیتەر من بۆچی خەم بخۆم...
وہللاسا وامەزانی ئەگەر رۆژیک ئەو شازەمان و مازەمانە
بکەوێتە دەس کورد ھەلاھەلای ئەکەن، کورە بەخوا منیش
کەرم، ئاخر بلی بۆ بێر لەم شتانە ئەکەمەو، موھیم ئەوہیە
ئەمجارەیش ریشم سەلامەت دەرچوو»

بە دەم رېۋە دەستىكرد بە گىرفانىدا، سەد دىنارەكەى
شازەمانى دەرھىنا، ھەر ھەمووى دپاند و پارچەكانى دايە
دەم ئەو بايەى كە خەرىكبوو لە ئەزىم ھەلئىدەكرد، لەگەل
خۆيدا ديسان كەوتەوہ قسەكردن « ئەوہش پارەكەت لە
دىنار بەدىنارى بەم، ھەر خوا بۇ خۆى ئەزانى قىمەتى
سەرى چ داماوئىكە »

گەيشتە ناو (سنەوبەرەكانى دەباشان)
لەوى... پىرەمىردىك كە خەرىكى كۆكردنەوہى قوتووى
بىرە بوو، لە دوورەوہ ھەيدەرى بىنى...
قالەتاژانى... پوژانە دەچووہ ناو سنەوبەرەكان
بوئەوہى قوتووى فرىدراوى بىرە كۆبكاتەوہ، ئەو
قوتووانەى كە گەنجانى شار دواى مەستبوون فرىيان
دەدايە بن سنەوبەرەكان، قالەش دەيچىنەوہ بۇ فروشتن،
ناوبەناو ژنەكەشى لەگەل خۆى دەبرد...
چوگەكەى قالەتاژانى رەنگىك و شەپوالەكەى رەنگىكى
تر، پشتىنەكەى بە پەلى سنەوبەرەكەوہ ھەلواسىبوو، وەختى
ھەيدەرى بىنى بە سەرخوشىكى زور ترسناكى تىگەيشت،
لە ترسا بە گەرمى بە دەمىەوہ چوو، قالەتاژانى لە ھەموو
تەمەنىدا تەنيا لە ئاگاكەى تاژان ترسابوو، بەلام ھەيدەر
زىاتر ترساندى و ئەژنوكانى ھىنايە لەرزىن...

وهختی خۆی له تاژان له دایک بوبوو، له تاژانیش
 ژیا تا ئه و وهختی له سه ر خواستی ژن و منداله کانی
 به ماله وه هاتبوو بۆ سلیمانی، له سابونکه ران دوکان
 داده نیت، گوزه رانیان خۆشترده بی، به لام له به رئه وه ی فی ری
 بیگارکیشان^(٦٥) و خزمه تکردنی ئاغاکانی تاژان بوبوو، دلی
 به و خۆشگوزه رانیه ی سلیمانی خۆشنه بوو، هه میشه بۆ له ی
 ده هات و ده یگوت «ده ی کاولبی سلیمانی، یاخوا کاولبی
 ولات بۆ خۆت و عاده تت، ده وه ره تووخوا قه ت بووه
 دوو سال له شوینی کابی و یه کئ نه لی ئا مامه قاله پۆژیک
 یارمه تیم به، ئاخ ر تووخوا ئه مه که ی شوینه یاخوا کاولبی»
 ژن و منداله کانی چه ندین جار داوایان لیکردبوو واز
 له و قسانه به نیت، به لام قاله هه ر گوئیان پینادات و دیسان
 به ماله وه گه رابوه وه تاژان...

هه ر یه که م شه وی دوا ی گه رانه وه، یه کئک له پیاوه کانی
 ئاغا له سه ربانی مالی ئاغاوه بانگی ده کات و ده لیت «هۆ
 مامه قاله هۆ، سبه ینی زوو خۆت حازرکه هه ره وه زی مالی
 ئاغا خۆیه تی»

ئه و شه وه قاله له خۆشیا خه و نه چوو بوبوه چاوی، به
 منداله کانی گوتبوو «ئا ئه مه یه مه له که ت توو خوا سلیمانی
 که ی مه له که ته»

قاله به ترسه وه له حه یده ری پرسی:

– «زۆرت خوار دۆته وه پۆله؟»

٦٥- بیگارکیشان: واته ئیش پیکردنی زۆره ملی .

- چيم خواردۆتەو؟»
- «عارەق»
- «جا عارەق ئەخورىتەو؟»
- قالە كە زانى بە ھەلەدا چوۋە ئىنجا گوتى:
- «بۇ كۆي ئەچى برا؟»
- «بۇ سلىمانى، ئەچم كاسبى ئەكەم»
- «جا بەم گرانيه كاسبى كوا؟»
- «گراني چى، بۆچى لە شار گرانيه؟»
- مامەقالە خواخواي شتىكى وايوو بۇ ئەوھى قسەبكات،
زانى ھەيدەر ئاگاي لە ھىچ شتىك نىيە:
- «ئەيچۆن برا، ئەرەوھللا گرانيه، ئەي نازانى
سەدام ھەسارى خستووھتە سەرمان و ھووكمەتى
خۆيشمانى برسى كردووھ، بەخوا بەخوا لە برسا
ئەمرى ھەتا زووھ وەگەرى.»
- «ئەي ھووكمەتى خومان؟»
- «ھووكمەتى چى برا، بلى يەكىتى و پارتى، ئەوانىش
دايمە خەرىكى راوانانى يەكترىن، ئىمەيان لە فكر نەماوھ»
- «يەئنى شت گرانه لە سلىمانى؟»
- «بەلى، بەخوا ئەوھنەي نەماوھ خەلك بەكەويتە
فرۆشتنى مال و منالى خوى، تو ئاگات لەچىيە برا،
ئەي نابىنى من قوتووى قوزەلقورت كۆئەكەمەوھ، بە
پارەيەكى كەم ئەيفرۆشم، بەكەلامى خوا ئىشى مانگىكم

یەك كیلۆ ئارد ناکا، خۆ ئەو یەك دوو سالە فەقیر
چایی ناخواتەو، شەکر لە کرپین نایە، مەگەر ئەو خوایە
فریامانکەوئ ئەگینا پیاو پیاو ئەخوات لەبرسا»

بە بیستی ئەم قسانە نارەحەت بوو، قسەکە ی بە قالە
بری:

- «من سەلتەم هەر چۆنئ ئەژیم»
- «سا بەخو بەخو حەمالئشت دەسناکەوئ هەتا
زوو وەگەرئ»

قالە تازانی بەجیھئشت، ئەوئەندە ی نەخایاند گەیشتە
گەرەکی مەجیدبەگ، لەوئیشەو بە پرسیارکردن بەرەو
مزگەوتی گەرە داگەر، هەتا ژیر پردەکە ی شەقامی
مەولەوی رانەوئەستا...

لەوئ کەمیک تەماشای ئەو پەلەوئەرانە ی کرد کە خەلک
دەیانفرۆشن، هەستی بە برستی دەکرد و پارەشی پینەبوو،
ژیر پردەکە ی بەجیھئشت، بەرەو بەلەدیە کۆنەکە ی شار
پۆیشت، لەو کاتەدا دەستە یەك چەکداری پارتی بەبی هیچ
هۆیەك کەوتنە تەقەکردن بەسەر خەلکید، حەیدەر خۆیکرد
بە یەکیك لە چایخانەکاندا، داوای چایی نەکرد، بۆنی چایەکە
زۆر خۆشبوو بە لایەو، چونکە زۆر ماندوو بوو، لەسەر
کورسیەك دانئشت...

شاگردی چایخانه که هات به دهمیه وه:

- «شیرین یا دیش»
- «هیچیان»
- «ئاخر نابیی ئه بی یه کیکیان هه ربخوی»
- «بابه گیان ناخۆم نا»
- «دهی که چایی ناخۆی فهرموو برۆ دهره وه»
- «باشه با توزی بحه سیمه وه»

خاوهن چایخانه که له دهره وه بوو، چاوی بو ئه وه که سانه دهگیرا که دهست ریزه که یان کرد، گوئی له دهمه قالیی حهیدهر و شاگرده که بوو، به ره و پرویان رۆیشت، وهختی خاوهن چایخانه سه روپیشی حهیدهری بینی، ته زویکی گهرم به که للهیدا هات، زیاتر ته ماشای سه روگوتیلاکی کرد، لئی دهچووه پیشه وه و چاوه کانی زیاتر دهکرانه وه، له دلی خۆیدا گوئی «وه لالا ئه وه... ته لالا ئه وه... بیللا خۆیه تی... به نامووسم خۆیه تی»

شاگرده که ی بیدهنگ کرد، به ریزه وه دهسته راستی خسته سه رشانی حهیدهر:

- «فهرموو کاک حهیدهر دانیشه رجات لینئه که م، ئه م شاگرده مناله هیشتا نایئاوزی^(٦٦) ئیحترام چیه، لئی مه گره!»
به لایه وه سهیر بوو که له دهم خاوهن چایخانه که گوئی له ناوی خۆیبوو، باوهری نه ده کرد هه تا دهستی گرت و گوئی:

٦٦- نایئاوزی: عه قلی پیناشکیت، وشهیه که له سلیمانی دهووبهری به کار دیت.

- «چی ئەخۆیتەوہ... چا، ماستا، ئا، ئەمرکہ کاک
 حەیدەر، ھەرچی داواکەى عایدی خۆمە»
- «سەلامەتبی، وەللا لەتیک نان بە چاییەوہ ئەخۆم
 برسیمە»
- «ئەى بەسەر سەر، ئادەى کورە نانیکى گەرم و
 چایەکی شیرین بینە بۆ مامەت!»
- «من ئەناسى؟»
- «تۆ جارى نانەکەت بخۆ جا پیتەلیم»
- لە برى یەک نان، سى نانى خوارد بە چاییەوہ، ئینجا
 پرسىاری کرد:
- «توو خوا تۆ کى براکەم؟»
- «دە تۆ جارى پیمبلێ چۆن بوو هاتى بۆ سلیمانى؟»
- «هاتووم بۆ کاسبى کردن»
- «ریشەکەشت ھەر وەک خۆیتەى، ھەر وەک ئەو
 پۆژەى»
- «چ پۆژى»
- «باوەر بفرموو کاکە حەیدەر، ھەتا ئىستا دانى
 خىرم بە پارتییەکانا نەناوہ، بەلام ئەمرو مەمنونىانم،
 لەوہتەى پارتى پارتییە بەقەدەر ئەم دەستپژەى
 ئەمرویان خزمەتیان بە کورد نەکردووہ، باشە جا
 ئەگەر پارتى نەبوایە چۆن بمتوانیایە جاریکى تر تۆ
 ببینمەوہ حەیدەرگيان!»
- «ئى ئاخر تۆ کى کاکە؟»
- «تۆ ھەستە با بچینە بەر چایخانەکە جا پیتەلیم»

چوونه دهره وه، خاوهن چايخانه که بانگی شاگرده که ی کرد، داوايلیکرد تابلوی سهر چايخانه که بۆ حهیدهر بخوینیتته وه، شاگرده که ش به دهم خویندنه وه ی تابلۆ که وه پروویکرده حهیدهر:

- کاکه گیان ئه وه نوسراوه ((چايخانه ی حهیدهر!))

پاشان خاوهن چايخانه گوتی:

- «ئیسْتا زانیت چه نم خوْشهوی، ئه وه ته

چايخانه که شم به ناوی تۆ ناوناوه!»

- «ئاخر تۆ کیی، ئه ی نابیی بزائم؟!»

- «من شه فیقم، شه فیق شه قاوه ی جاران و حاجی

شه فیقی ئه مرۆ، ئه وه شه فیقه ی به که لله یه ک له

شه قاوه ییت خست و کردت به پیای ناو پیوان، ئه ها

ئه وه ی ئه و رۆژه له به رده م مزگه وتی گه وره زنجیری

هه له سوران و گالته ی به ریشْت کرد، تۆش به یه ک

که لله دهم و لوتیت شکاند!»

کتوپر حهیدهر میرزا ته یفور و کاک ئه حمه دی شیخ

و کورپه که ی حه مه باوه و عه به دووسهره و قومری و

پهزا کهر تۆقینی وه بییر هاته وه، به رامبه ر شه فیق که میک

شه رمه زاری بی نواند و گوتی:

- «خه جاله تخۆم کاک شه فیق که نه مناسیته وه»

- «قەينا گۆي مەيەرىن تۆ عەزىزى لەلاى من، ئىتر تۆ
مىوانى منى ھەتا لەم شارەيابى، ئىستا وەرە بچىن بۆ
ھەمام، پاك پاك خۆت بشۆ، ھەتا تەواوھى جلوبەرگى
تازە و كلاو و جامانە و جلى ژىرەوھ و پشتىن و پىلاوت
بۆ ئەھىنم، خەمى ھىچت نەبى، دوايىش ئەرۆينەوھ بۆ
مالى خۆمان»

يەكەم جار بوو بۆ خوشۆردن بچىتە گەرماوى بازار،
وہختى چووھ شوينى خۆ پرووتكردنەوھ شەرمىكرد، بەھەر
حالىك بوو جلەكانى دانا، پەشتەمالىكى سىپى لە كەمەر
ئالاند و چووھ شوينى خوشۆردن، بەو ھالاًوھ گەرمەى كە
دەھات بە سەرىدا زۆر ناپرەھەت بوو...

چەند ژوورىكى بىدەرگای يەك نەفەرى لە ھەمامەكەدا
بە شىوازىكى بازەيى بەرامبەر يەكبوون، ھالاًوى گەرماوھكە
بە ئاسانى چلكى لە جەستە دادەمالى، ئەوانەى كۆلنجيان
كردبوو لەسەر پشت درىژ دەبوون و ناترى^(٦٧) گەرماوھكە
پشتى بۆ دەشىلان، ھەرچەند لەبەر زۆرى ھەلم و بوخار
خەلكەكە بە ئاسانى يەكتريان نەدەبينى، بەلام ھەيدەر ھەتا
گەيشتە ژوورىك لە ژوورەكان رووينەھات خاولىكە لە
كەمەر بكاتەوھ، ئاوى ساردوگەرمى تىكەلكرد و دانىشت...

٦٧- ناتر: بەو كەسانە دەگوتريت كە لە گەرماوھ گشتىيەكاندا پشتى بەسالاچوان
يان نەخۆش دەشۆرن، يان ئەگەر پىويستيان بە شىلانبيت دەيانشىلن.

سئ چوار گهنج لهو به ره وه وهك ئه وهى بؤ
ته ماشاكر دنى گه لووگونى ئه وهاتبن بيشه رمانه به ناو
حه مامه كه دا ده هاتن و ده چوون، رووى دهميان ده كرده
ژووره كهى حه يدهر و هر يه كه يان شتيكى ده گوت...
يه كه ميان گوتى:

- «په لهى لي مه كه ن با جوان بيخوسيني حه ياتم»
دو وه م:

- «جا خو موسى ئه م شاره به شيناكا لالو»
سيه م:

- «خير خوتان بشون، نه وهك خوانه كرده زي رابى
ئه م حه مامه تووك بيگرى»

هيشتا خوئى ته ر نه كردبوو، ده شيزانى ئه وه گه نجانه
گالتهى له گه ل ده كه ن، چلك به له شيدا ده هاته خواره وه،
جار چاره ته ماشاى ژووره كانى ترى ده كرد، يه كييك
خه ريكي پاكر دنه وهى مووى بنبال بوو، يه كييكى تر
مووه كانى سهر سنگى ده تاشى، يه كييك رانى و يه كييك
ملى شو ر كردبو وه خه ريكي بهر تاشين بوو...

حه يدهر له دلئى خويدا ده يگوت «باشه ئه م عالمه
بؤ ئه ونه دوژمنى تووكن، بؤ خويان لووسه كه ن، ئاخىر
ئه وه مووانه چ رپيه كى ليگرتوون، خو قه يدار ئه يوت ژن
زو ر حه زى له مووى پياوه، ئه ي ئه م شي ت و ويتانه بؤ
ئه يتاشن»

خوی شۆرد، یه کهم جار بوو به و شیوه یه پاکوخواوین
دهرکه ویت، شه فیک جله تازه کانی بو هینابوو، به دم
ته ماشاگردنی حهیدره وه دهستیکرد به پیکه نین:

- «وهی ماشه للات لیئی زور قوزی ریشه گیان»

حهیدره ییش به پیکه نینه وه وه لامی دایه وه:

- «چی ه گالته م پیئه کهی، وادیاره بیزوو به که لله یه کی

تره وه ئه کهی»

- «نه به قوربانتم باسی که لله هر مه که ناماقولم

کرد»

مالی حاجی شه فیک... له گه ره کی (پیرمه سوور) بوو،
وهختی له گه ل حهیدره چونه وه بو مال وه شه فیک به
ژنه کهی گوت:

- «ئا ئه مه یه ئه و حهیدره ی که دایمه باسیه که م»

خانمه کهی شه فیک زور به ماریفهت بوو، به بینینی
میوانه کهی که میک له ریشی ترسا، به لام له دلای خویدا
گوتی «وهی به ساقه ی ئه و ریشهت بم، به خوا ئه گه ر تو
نه بویتایه قهت قهت ئه م میردم عاقل نه ئه بوو، تو نه بویتایه
پوژیک له به ردم مه کته به که مانا به چه قو ورگیان ئه دری»
به ئه ده به وه دهستی خسته سه رسنگ، سه ری دانه واند
و به گه رمی به خیره اتنی له حهیدره کرد، خیرا دوشه کیکی
لوکه ی بو پراخست، دوو سه رینی له سه ر دانا، حهیدره

ئاغايانە ئانىشىكى راستى خىستە سەر پشتىيەكان، بەلام لەبەر
ئەوھى كە زۆر زۆر ماندوو بوو، ھەتا ژنەكەى شەفيق
چوو دەردەو، پەرداخىك ئاوى بۆيىنىت ھەيدەر خەوى
لەيكەوت...

دەرگايان داخست و بەجىيان ھىشت بۆ ئەوھى پشوو
بدات، شەفيق گوتى:

- «با بخەوى، مەگەر ھەر خوا بزانی چەن ھىلاكە، بە
خوا لەوانەيە دوو سى رۆژ بى خەو نەچوو بىتە چاوى»
تائىوارە خەبەرى نەبوو، كە زانيان ھەستاو شەفيق
چوو بۆلاى:

- «سلىمانىت رووناك كردهو ھەيدەر»
- «لەو ھە زياتر خەجالەتم مەكە، ئەم چاكەيەى تۆم
لەبىر ناچىتەو»
- «جا چىمكردو ھە براى خۆم، ياخوا بەخىربىتى»

شەفيق بانگى ھەر چوار مندالەكەى كرد، پىي گوتن
«كە ئەو ميوانە لە ماميان خۆشەويست ترە، دەبى رىزى
لەبىگرن، بە ھىواشى پىشى گوتن نابى تەماشاي پىشى بكن،
ھەر كامتان گالته بە پىشى بكات بە شەق دەمى ئەشكىنم»
ھەيدەر كە ھەرگىز ئەو ھەموو رىزەى نەبىنىبوو لىي
بگىرىت بە ژنەكەى شەفيقى گوت:

- «بەسە براژن، بەسە كاك شەفيق، ئەم ھەموو
ئىحتىرامە بەسە، من ھەزم لە مالان نىە و نەبوو،

نامەوئى ھىچ كەس بە ھۆى منەوہ تووشى عەزىتتىن،

ئەوہى ئىوہ ئەيكەين زۆر زۆرە»

- «مال مالى خۆتە، ھەدى ساھەب مالىمان نىيە، تۆ

پىمبلى ئەتەوئى چىيكەى لەم شارە؟»

- «بۆ كار و كاسى ھاتووم، دايكم و باوكم بە

رەھمەتى خوا چوون، ئىستا ھەر ساھەبى خۆم و

رېشم و ھىچى تر»

- «خوا عەفويمانكا ئىشەللا»

- «بەلام پىش ئەوہى بگەمە شار كابرايەكى پىرم دى

خەرىكى قوتو كۆكردنەوہ بوو ئەيوت گرانييە»

- «راستەكا، گرانييە، ھەموو كەس بەم گرانييە

ناوئىرى»

- «چى گرانە؟»

- «ھەموو شتىك گرانە، كرى سى رۆژ كرىكارى

يەك كىلۆ شەكر ناك»

- «وہللا من بۆ كرىكارى ھاتووم، ئەى باشە

ھووكمەتى كوردى ئەلى چى و نالى چى؟»

- «ھووكمەتى چى ھەيدەر شاللا ھەر نەبوايە،

جارى ھووكمەتەكەى سلېمانى رايكردوہ با بىنەوہ

بزانين چىەلى»

- «بۆ كوى رايكردوہ... ھووكمەت چۆن رانەكا؟»

- «چووزانم، کهراوکه ر کهوتن و یه لّلاویه حه ی، کوره
خۆزگه م به خۆت که ئاگات له هیچ نیه، له سلیمانی
یه کیتی حووکه مه ت بوو، ماوه یه ک له مه وپیش پارتی و
حووکه مه تی عیراق یه کیتیان هه لّبری و برۆ به خیراتی»
- «جا چۆنه بی حووکه مه ت کهراوکه ر کهوی... ئه ی
نایه نه وه؟»

- «دیعایه گه رمه ئه لّین ئه مرۆ یا سبه ی په یائنه وه،
تۆ خه می ئیشت نه بی ئه تخه مه سه ر ئیش، ئه مشه و
تیرتیر بخه وه خوا که ریمه تا به یانی»

بۆ به یانی دیسان به دهنگی ده سترپژی گولله هه موو
له خه و هه ستان، وهختی هاتنه ده ره وه، ده رکه وت که هه ر
ئو شه وه یه کیتیه کان به پالپشتی ئیران پارتیان له سلیمانی
ده رکردوه، چه ندین که سیش له هه ردوولا کوژراون...

حه یده ر و شه فیه ق دوای به رچایی کردن رۆیشتن
به ره و بازار، جارجاره گه نجیکی کلاو سه وز له خۆشی
گه رانه وه ی یه کیتیه کان لووله ی کلاشنکۆفه که ی له
په نجه ره ی ئوتومبیله وه ده رده هینا و به پیکه نینه وه
ده سترپژیک فیشه کی به ئاسماندا ده پرژاند، دوکان و بازار
کرانه وه، شه فیه ق به ده م رپۆه به حه یده ری گوت:

- «ئه مه وی میزیک بکرم»

- «میز چیه، بۆچیه؟»

- بۇ تۆ... ئىستا ئەچىن مېزىك و چەند كىسە يەك
خەنە و وسمە و تەزبىحى شووشە ئەكرىن، بۇ خۆت
لە بەردەم چايخانىە كەيا دانىشە، ئەو شتانە بفرۆشە،
ئەمشە و زۆر بىر مكرده وە لە ئىشيك دەسمايەى كەمبى»

وەك ئەوەى قسەكانى شەفىق ئازارى بدەن، كەمىك
پوخسارى تىكچوو، ھەستىكرد بەراستى پىويستى بە
يارمەتتية، لە لايەكى تروشەوە زۆرى پىخوشبوو، بۆيە
گوتى:

- «باشە بەلام بە شەرتى»

- «شەرتى چى؟»

- «ئەو پارەيەى خەرجيەكەى ئەبى ناوى قەرزى لى

بىنين»

شەفىق لە ھەموو كەس باشتەر دەيزانى كە ھەيدەر چ
قىر سچمەيەكە، بەبى بىر كردنەوە گوتى:

- «باشە بابە باشە، با قەرز بى بە لاتەوە، ئەگەر بە
مالى ئىمەش رازيەبى لە خزمەتتايىن، ئەگەر ھەزىشت
لە مالمان نىيە، ئەو پىخەفت بۇ ئەھىنم بۇ چايخانىەكە و
بۇخۆت لەوئى بخەوە، بەخوا كرى ئوتىل بە تۆ نايرى»

- «بابرۆين و ناوى خواى لىبىنين»

چايخانىەكەى شەفىق... بە ناوى ھەيدەرەوە ناوئرابوو،
دوكانىكى درىژكۆلە، نزيكەى بىست كەسى دەگرت، دوو ريز
كورسى بەرامبەر يەك دانرابوون، لەگەل چەند تەپلەكىكى

له پلټت دروستکراو، دیواره‌کانی هه‌مووی کرابوو به تابلۆ
خه‌یالیه‌کانی عومهری خه‌ییام، له‌وبه‌ری دیواره‌که، وینه‌ی
نالی شاعیر به‌ده‌ست و په‌نجه‌ی خالید زامداری هونه‌رمه‌ند
کیشرا‌بوو... له‌ژیر وینه‌که‌ش نویسی‌بوو:

«له‌باتی خوینی خۆم رازیم به‌ماچن

ده‌سا بیده‌هه‌تا زیندووم و ماوم»

له‌مبه‌روهه ئه‌م دوو دپه‌ی له‌شعیری مه‌لا حسه‌ینی
ره‌نگینه^(٦٨) نویسی‌بوو:

«ره‌حمه‌ت له‌گۆپی به‌مه‌ردیی ژیاو

کلکه‌سووته‌کی که‌س ناکا به‌پیاو»

وه‌جاخ^(٦٩) و سه‌ماوه‌ر و قۆری و پیا‌له و نان و کیته‌له
ماس‌ت و قه‌یماغ و گو‌یز و په‌نیر و هه‌نگوین له‌دوای دواوه
بوون، شاگردیکی بیدایک و باوکی هه‌بوو، شه‌فیع پارهی
وه‌رده‌گرت، له‌ناو چره‌دووکه‌لی جگه‌ره و ته‌قه‌ته‌قی پوولی
دۆمینه و خره‌خری زاری تاو‌له‌دا، هه‌ندیک له‌مشته‌ریه‌کان
ته‌ماشای تابلۆکانی خه‌ییام و په‌ریه‌کانی باوه‌شیان ده‌کرد...

٦٨- مه‌لا حسه‌ینی ره‌نگینه: شاعریکی میلیه، سالی ١٩٤٢ له‌گوندی (ره‌نگینه)
سه‌ر به‌قه‌زای شارباژێر له‌دایکبووه، سالی ٢٠١٨ له‌شاری سلیمانی کۆچی
دووابی کردووه.

٦٩- وه‌جاخ: شوینیکه له‌چایخانه‌کاندا قۆری له‌سه‌ر داده‌نریت بوئه‌وه‌ی
چاییه‌که سارد نه‌بیته‌وه.

خەلکی جوړاو جوړ پوویان دەکرده ئهوی، پیر و گەنج
و کاسبکار و خویندکار، مامۆستا و حاکمی بیکار، و پۆلیس
و ئەندازیاری خانەنشین، ئەو مندالانەش که تازه فیڤری
جگەرەکیشان دەبوون...

بە دەم تەماشاکردنی خەنە و تەزبیح و ملوانکە
میخەکەوێ حەیدەر گوێی لە دەنگوباسی چایخانەکەش
پادەگرت، جارجارە لەبەر خۆیەوێ دەیگوت «ئاخ حاجی
ناشەفیق چۆن تۆشتر دووم بە تروتفاقی ژنانەوێ، ئاخ
من لەکوێ تاقەتم هەیه هەموو پۆژی لەسەر خەنە بە
زەعیفەیه کە بته قیمەوێ»

زۆربەیی مشتەر یەکانی چایخانەکەیی دەناسیبەوێ،
هیچیشیان تەماشای ریشیان نەدەکرد چونکە شەفیق تی
گەیان دەبوون کە نابێ تەماشای ریشی بکریت...

دکتۆر عەلادین... فەری بەسەر کاری پزیشکیەوێ
نەبوو، کەچی خەلکی بە دکتۆر بانگیان دەکرد، هەمیشە
لەگەڵ حاکم سوبحان کە ئەویش کۆنەدزیکی کە موینە بوو،
بەلام لەلایەن خەلکەوێ نازناوی حاکمی پێبەخشرابوو،
پیکەوێ دەهاتتە چایخانەکە بۆ دۆمینه کردن، هەموو جارێک
سلوویان لە حەیدەر دەکرد و دەچوونە ژوورەوێ، زۆریان
قسە دەگیترایەوێ، پۆژیک بە دەم هەلدانی زاری تاوڵەوێ،
دکتۆر عەلادین گوئی:

- «جا قسه که ی دوی نیم بۆ ته و او نه کردی»
 - «ئى فەرموو ته و او یکه»
 - «کریکاره که، هەر ئەو کورەى هەبوو ئەویش مرد،
 بردمان بۆ سەر قەبران، مەلا نەریمان زۆر بە پە لە پەل
 تەلقینیکی کرد، بۆ پوژی دواى کورە شیتە که ی سالاراغا
 سەیارە لییا و کوشتی، ئەویشمان برد بۆ سەر قەبران،
 که چی سەیرە که م دیسانە وە مەلا نەریمان لە وێیە، ئەو
 بیئیمانە ئە وەنە تەلقینە که ی درێژ کردە وە هەموومانى
 سەر کرد، بیقیمە تە هەر کوشتینى، لە داخا خەریبوو لە
 که ولى خۆم بیمە دەرە وە، لە ناو خەلکه که یا پەلیمگرت
 و هینامە نزیک قەبریکی تر، وتم ئەرى ئە وە پیم نالیى
 بۆچی تەلقینی ئە مپوۆت وەک ئە وى دوینى نەبوو، وتى
 «تەلقین هەر تەلقینە پوۆلە فەرقى دوینى و ئە مپوۆ بۆ
 نییە» وتم ئاخر پیاوی درۆزن حیز و دزبى، دوینى
 که س نەیزانى چۆن تەلقینی کورى ئە و کریکارە داماوەت
 کرد، که چی ئە مپوۆ لە لای سەرى کورە که ی سالاراغا وە
 تەلقینیک، لای قاچی دانەیه کی تر، لای راست و لای
 چه پيشه وە هەر خەریکی تەلقینبووی، دوینىش تەنها
 وتت ئە ی فلانى کورى فلان تو مرد و ویت دنیات بەرە و
 دارولبەقا بە جیهیتشت، بە حال فریای فاتیحایە ک که وتین،
 که چی ئە مپوۆ سى جزمە ی قورئانت بە سەر کورە که ی
 سالاراغایا خویند»

حاکم سوبحان ئە وە وەندە پیکەنى ئاگای لە و فیله نەما
 که دکتور عەلادین لییکرد، دوو پولی گواستە وە، لە

دوای پیکه نین حاکم سوبحان گوتی «ده با منیش باسی
مه ولوونامه که ی پیروی شهوت بوبکه م»

- «دهی فہرموو»

- « بیتوناخوش نیوقاپ عہرقم خواردهوہ و چووم
بؤ مه ولوونامه که، تیروپر نان و گوشتم خوارد و له مه لا
نزیک بوومہ وہ، وتم ماموستا سونالیک، وتی «فہرموو
رؤلہ» وتم راسته ئهلین له بههشت بهحریک هہیہ
پیئهلین بهحری عہرق، وتی «بهلئ راسته» وتم ئہی
بوچی ئیوہ ئهلین حہرامہ، وتی «وہللا بلیم چی منیش
تیاموم، بهلئ له بههشت بهحری خہمر و خمووری
وای لیئہ، لیروہ تا هہولیر ئہبی، جا خوا ئہفہرموی
عارہقی ئہو بهحرہ زور خووش و بهلہزہتہ» وتم بوچی
ئہویش ئہخواتہوہ، وتی «نازانم» وتم ئہیچون ئہزانی
عارہقی ئہو بهحرہ خووش و بهلہزہتہ، وتی « کافر م
مہکه بیئشہرف، بونی دہمت کوشتمی لاچؤ»
ئہویش له فرسہتیک دہگہرا کہ دکتور عہلادین
سہرگہرمی پیکه نین بیت و شوینی چوار پول بگویزیتہوہ
بؤئہوہی یاریہ کہ بباتہوہ...

ہہرچہند ریشی حہیدہر ناوبہناو دہکہوتہ بہر تانہ و
تہشہری ئہو ریوارانہی بہ بہردہم چایخانہ کہ دا تیدہپہرین،
بہلام ئہو ہہر بہ کاری خوہوہ خہریکبوو، وہک ئہوہی
گوئی له ہیچ نہبیت...

شاعریکی شیتوکهی خیل... کلاویکی سووری لهسه ر دهکرد و ملیچینکی پرتقالی له مل دهئالاند، هاتووچوی چایخانهکهی شهفیی دهکرد، هه موو جاریک سلای له چهیدر دهکرد و به پهله خۆیدهکرد به ژوورا، فهقیره له ناوهنده رۆشنیرییهکان و کۆر و کۆبونوهی هۆلهکاندا، کهس گویی بۆ شیعرهکانی شلنهدهکرد، ناچار چایخانهکهی شهفیی کردبوو به هۆلیکی پر ژاوهژاو بۆ خویندنهوهی ههناسه شیرزهکانی...

لهناو تهقهتهقی پوولی دۆمینه و زاری تاوله و دووکهلی جگهره و چکهچکی کهوچکهکاندا، ئهوهی تازه نوسیپووی بۆ مامۆستا سهلاحی مینهخوری دهخویندوه، ئه و بیچارهیه دهبوو هه موو جاریک دوو سی چایی بۆ مامۆستا بکری بۆئهوهی گویی لیراگریت...

مامۆستا سهلاحی مینهخوری... یهکیک بوو له مشتهریهکانی شهفیی، سهرقالی فیلمسازی بوو، قژه دریزه سوورهکهی به کلاویکی فهرهنسی دهشاردهوه، به حسابی خوی له لینین دهچوو، ریشیکی تهنکی به چهناگهیهوه هیشتبوهوه، زۆر له میژ بوو بیری لهوه دهکردهوه، که چهیدر له گرتهیهکی سینهماییدا به کاربیتت، بهلام زاتی ئهوهی نهدهکرد پیبیلت، ئیوارهیهک به شهفیی گوت:

- «دهمیکه ئەمهوئ شتیک به و خه‌نه‌فرۆشه بلیم،
به‌لام جورئه‌تم نییه»

- «ئه‌ته‌وئ چی پێیئیی؟»

- ئەمه‌وئ له فیلمه تازده‌که‌ما ده‌وری به‌می، ده‌وری
پیاویکی ئەنفال‌کراوی پین ببینم، ته‌نیا دووده‌قه پێویستیم
پێیه‌تی، ئەمه‌وئ له گرتیه‌کی کورتا به‌عسییه‌کان به
شمشیر ریشی بتاشن، چه‌نیش پارهی بوئ ئەیه‌می»
شه‌فیق قسه‌که‌ی پێیبری:

- «نه‌بابه‌ شتی وانه‌که‌ی، به‌ زاتی خوا باسی تاشینی
ریشی بکه‌ی به‌له‌سه‌ ئەبی و له‌وانه‌یه‌ بیه‌قه‌ومیئیی، له‌به‌ر
فلیمیک خۆت به‌کوشت مه‌یه»

- «کورپه‌ وانیه‌ ئەزیزم ئا تو بانگیکه‌ بۆم»

- «بانگی ناکه‌م خۆت بانگیکه‌ من ئەپۆم بو نوێژ»

سه‌لاح، چه‌یده‌ری بانگرده‌ ژووره‌وه‌، سه‌ره‌تا که‌وته
پیاوه‌ل‌دان به‌ شانوبالی شانۆ و سینه‌ما و کاری هونه‌ریدا،
گوتی شانۆ ئەمه‌یه‌ و ئەوه‌یه‌، ئاوینه‌ی شارستانی و
ره‌نگدانه‌وه‌ی ئەمه‌یه‌ و پیشاندانی ئەوه‌یه‌، به‌لام وه‌ک
گوێژ بو چه‌یده‌ر بژمیڕیئ و ابوو بویه‌ قسه‌کانی به‌ کاکی
ده‌ره‌ینه‌ر بری و گوتی:

- «کورت و موخته‌سه‌ر چیه‌وه‌ی؟»

- «ئه‌مه‌وئ له‌ گرنگترین کاری هونه‌ری نه‌ته‌وه‌که‌مانا

ده‌ورت هه‌بی»

- «من!»
- «بەلئى تۆ»
- «چۆن چۆنى، ھەزەكەم خزمەتى كورد بگەم، بەس نازانم چىبگەم؟»
- «تۆ لە فىلمى ئەنفالدا دەرەكەوى، دەورى پياوئىكى كوردت ئەيەمى كە دواى چەندىن سال زىندانىكردن، بەعسىەكان بە شمشىر رىشى ئەتاشن، ئەمەوى موو بەمووى رىشت زووم بگرئ، تا ھەموو دنيا ببىنى كە بەعس چەن زالم و زۆردار بوو بەرامبەر مىللەتە ستەم دىدەكەمان»
- ھەيدەر ھەر چەند لە ھىچ تىنەگەيشت بەلام پرسى:
- «زووم چىيە و بەعسىەكان رىشى كئ ئەتاشن؟»
- «ياخوا سەلامەتتى، ئەى من لە بەيانىەوہ باسى چىەكەم، ئەبئ رىشى تۆ بتاشرى و پىنج سەد دۆلار رىش ھەقى ئەوہ وەرەگرئ»
- «يەئنى ئەتەوى بە پىنج سەد دۆلار رىشم پىبتاشى و رەسمم بگرئ!»
- «بەلئى بەلئى»
- شەفيق كە بە بەھانەى نوئژەوہ چاىخانەكەى بەجىھىشت، بەبئ ھۆ نەبوو، لە گوشەى چاىخانەكەوہ تەماشائى دەكردن، چونكە دەيزانى ھەيدەر ئەوہى پىقبوول ناكريت...

له پړ حهیدەر وهک هه وره بروسکه راپله کی، تاکیک له پیلاوه کانی خوئی گرت به دهسته وه، ئه وهندهی نه مابوو چروچاوی سه لاج به پاژنه پیلاو بشکینیت و پیلاوه کهش بخاته دهمیه وه، هه ستایه سه ری، به تاکه پیلاوه که دهرگای چایخانه کهی پیشاندا و به دهنگی به رز هاواریکرد به سه ر سه لاجدا گوتی:

- «پړو دهره وه هه ی بیقیمه تی خویری، پړو سه گی سه گباب، له کوزی دایکی ئه و که سه ش به م فیری فلیم و فلیمکاری کردی، پړو هه تا نه مکردوی به کاله کی گهنیو، هه ی زۆلی کوری زۆل، پړو دهره وه حیین، ساوه لالا جاریکی تر بینه وه به م چایخانه یا به شق قنت ئه درم، ئه ته وی له بهر خاتری پینج سه د دۆلار ریش بتاشم، یه عنی ریشم بفرۆشم به پاره ی ئه مریکی، بچو بۆ لای حووکه ته کوردیه که ت با فریای ئه نفالکراوه کان بکه وی، پړو هه ی خویری، فلیمیان بۆ دهرمه کهن، فلیم چۆن ئه توانی برینی ئه وان تیمارکا، پړو دهره وه سه گی سه گباب، تف له خۆت له فلیم و له و که سه یش کردیتی به مامۆستا»

شه فیق به په له سه لاجی برده دهره وه، له و وهخته دا شاعیره که په یدابوو، کاتیک بینی به چوار پینج کهس پال به گوئگره تاقانه که یه وه دهنین، دهستی برد بۆ ئه و پارچه شیعره ی که ئه و شه وه نوسی بووی، له دلی خۆیدا گوتی «هه ر ئه م سه لاجه گوئی بۆ هه ناسه کانم رانه گرت ئه ویشیان چاخانه به دهر کرد»

هیشتا هەر سووربوو لهسەر داواکهی به شهفیکی
دهگوت:

- «بهرییه خو نامخوا، بوی ئەکهەم به شهش سەد
دۆلار»

- «بیکه بهخاتری خوا سه لاج، بهخوا هەرچی دۆلار له
ئەمەریکا ههیه بوی بیته و بیخه یته باخه لی ئەو ریشهی
ناتاشی، جاریکی تریش مه یه ره وه بۆ ئەم چایخانه یه
بهخوا ئەتکوژی، برۆ له و بهر چا بخۆره وه هەرچیشته
خوارده وه با لهسەر من بینوسن، بهو شه رته ی نه یته وه
بۆ ئیره، برۆ با قه تلێک نه کا»

به نه ره نه پری شیرئاسای هه یده ر هه موو ئەوانه ی
ناو چایخانه که تف له ناو ده میاندا وشکبوو، به ترسه وه
ته ماشایان ده کرد، که خه لکه که ی بیته هه موو چاوی
لیده که ن تووندتر نه راندی به سه ر ئەوانیشدا:

- «چایه که تان بکه ن به زه هری مار، به س
ته ماشامکه ن»

کتوپر ئەوه ی پیاله ی له به رده م دانرابوو هه لیگرت...
ئەوه ی پوولی دۆمینه ی له ده ستدا بوو داینا... ئەوه ی زاری
تاو له ی گرتبوو هه لیدا... ئەوه ی جگه ره ی به ده سته وه
بوو بردی بۆ ده می... ئەوه ش که پارووی له ده مدا بوو
قوو تیدا...

به هۆی (شه فیق) هوه، ههیدەر پێویستی به یارمهتی ههیچ
کهسیک و تووشی نازار و مهینهتی نه ده بوو، چهند جاریک
ویستی ئه و پاره و پووله بداته وه به شه فیق که پێشتر بۆی
خه رج کرد بوو، به لام شه فیق لێی وهر نه گرت هوه...

بۆ خۆی جلوبه رگی تازهی ده کړی، پوخته تر دهاته
پیشچاوان، مووه سپیهکانی ریشی ژماره یان زۆرتر
بوون، ئه وانهی ههیدهریان نه ده ناسی وهک ئه و سوڤیا نه
لێی تیده گه یشتن، که سویندیان خوارد بوو بۆ هه تاهه تا
عه شق له گه ل خودا بکه ن، له کاتی ته پکردن و خه وتن و
دهسته یان به ریشیدا هه ر تاله موویهک له ریشی هه لوه ریا
هه لیده گرت هوه، ته نانه ت به یانیا ییش به باشی سه رینه که ی
خۆی ئه مدیواودیو ده کرد، بۆ ئه وهی مووی هه لوه ریوی
ریشی کۆبکاته وه...

مووی رهش و سپی بۆ ئه و جیاوازی نه بوو، خیرا

دهیخته ناو ئەو کیسه بۆرهی که سالها بوو مووهکانی
 ریشی تیدا دهپاراست، نهیده هیشت یهک تاله مووی له بهین
 بچیت، مه گهر ته نیا ره شه با تالیک مووی لی دزیبیت، زور
 هزی له برنج بوو، نیوه پویان له چیشته خانه تیروپری
 دهخوارد، ناوبه ناویش شه فیکیشی دهبرد له گهل خوی،
 شاره زاییه کی ته وای له جورهکانی خه نه و وسمه و
 ملوانکه ی میخهک و قه زوانی جورا و جور پهیدا کردبوو، هر
 له قه زوانی داره به نهکانی کوردستان و ته زبیحی شوشه و
 دار و دنکه خورماوه تا دهگاته قه زوانی ئەبله ق، ئاشنایه تی
 له گهل زور له کهسانی گوندنشین هه بوو، جوره ها ته زبیحیان
 به ئاماده کراوی بو دهینا، ئەمیش لی دهکرینه وه...

مشته ریهکانی زور بهیان ژن بوون، ئەوهنده ملوانکه ی
 میخهکی دانابوو هر ژنیک به و ریگه یه دا گوزهری کردبا
 بونی میخهک گیزی دهکرد، ئەگهر پارهشی پی نه بایه دهستی
 بو ملوانکه یهک دهبرد و به ده مامه له کردنی نرخه وه به
 بونی میخهک خویان سه رمه ست دهکرد...

هه موو به یانییهک پیخه فه که ی له ناو گوینییه کدا
 ده پیچایه وه، له ژیر یه کیک له کورسیه دریزهکانی چایخانه که
 دایده نا، شه وانه زوو دهخهوت، زوریش خهوی سوکبوو
 وهک دایکی، که وهختی خوی خه لکی نادراوا گوتبویان
 «پوره ره حمه ئەوه نه وریالکه یه ئەگهر میشووله یهک به
 دزییه وه به سه ر ئاوا ییدا بفری پی ده زانیت»

ئیواران دوا ی ئەوه ی شه فیک ده پویشته وه بو ماله وه،
 حه یدهر به ته نیا ده مایه وه، شه ویک به دهنگی برینه وه ی قفلی

دەرپاهى چايخانهكه له ديوى دەر هوه وهخه بهر هات، به دەم دۆزينه وهى ئەو كوتەكهى له ژيڕ كورسيه كدا ههشاريدابوو له دلى خويدا ده يگوت «باشه ئەم داماوانه ئيره به كوئ ئەزانن» بلىي وا بزائن دوكانى ئالتوون چييه، ئاخىر ئيره چيى لىيه، قابيله بو پيالە دزين هاتبن» ... به كوتەكه وه خوى ليدارگرتن، قسهى نه كرد تا دزه كان قفله كه يان برپيه وه و هاتنه ناو چايخانهكه، تارمايى دوو كهسى بينى له سهر سك هاتنه ژووره وه، چايخانهكه زور تاريكبوو، دزه كان چرا دهستيه كه يان پيكره و روويانكره ئاگردانهكه، له پر پووشنايى چراكه بهر ريشى ههيدەر و كوتەكه كهى دهستى كهوت، به بينى ههيدەر زمان و ئەژنوئيان شكا، ئەوهندهى نه ما به دهردى ئەو كه ره بچن كه رهزا كه رتوقين توقاندبووى، له جيى خويان به چوكداهاتن...

چه كه كانى شانيان كهوتنه خواره وه، به ئاسانى ههيدەر لايته دهستيه كهى ليوهرگرتن، وهختى دزه كانى بينى ههيدهريش خهريكبوو لال ببیت، ته ماشاى ده كردن و سهرى باده دا، به دەم دهستهينان به كلاوه خوريه كهى يه كيكيانه وه گوتى:

- «ئەمه ئيوه پولىسن كافرباوكانه، ههتيو چون ئەبى پولىس دزى بكات، ياخوا كرمه ريزبن بو خاترى ئيمامى زامن، خهلكيش دليان خوشه پولىس ههيه، ساوه لالا له بهر قه بره كهى داىكم نه بى ئا ئيستا بهم كوتەكه وهك خورى ئە تانكوتم، ئەوه بوچى هاتوون، تا ئەم كوتەكه م نه بريوه ته قونتان پيميلين»

پۆلیسەکان خۆیاندا بەسەر کەوشەکانی حەیدەردا،
دەستیانکرد بە پارانەو:

- «بیکە بە خاتری قورعان، بیکە بە خاتری ئەو ڕیشە
جوانەت، قسە مەکە و چەکەکانمان بەرەو مەنڵ وردین،
قفلیکی تازەت بۆ ئەکړینهو»

- «ئەگەر پێمنه‌لین بۆچی هاتوون حەیاتانەبەم، خۆ
ئێرە دوکانی ئالتوون فرۆش نییە بۆچی هاتوون ها؟»

- «مەشمان زۆر کەمە، بەشی قەرز و قۆلە و کرێ
خانوو ناکا، بە گۆرپی شەهیدان دە دانە ڕۆژەبی شەکر
لە مالمنا نییە، چایی بە خورماو ئەخۆین، سەگەسەگە
دنیامان پێئەکەن و منالیشمان برسین»

- «باشە هەتیو سووین مەخۆن، ئەوەی سووین بخوا
من باوەرپی پیناکەم، ئەو سووینە ئێوەش خواردتان بۆ
درۆکردن نەبی هیچ کەسی نایخوا»

- «هەموو سالی حووکمەت سی چوار معاش لووشەیا»
- «باسی سیاسەت و شت مەکەن لە قەبری باوکتان
بەم، یەکی بە دوو کیلۆ شەکر رازی ئەبن؟!»

- «کۆرە وەللا بە روعبە کیلویەکیش رازین»
- «ئاخر جارێکی تر مەچن بۆ دزی عەیبە ئێوە
پۆلیسن»

- «تۆبە، ئیتر تەواو قەت دزی ناکەین»
هەر یەکەو دوو کیلۆ شەکریان وەرگرت، حەیدەر هیلکە
و ڕۆنیشی دەرخوارد دان، ئەیزانی کە برسێانە، پیش ئەوەی
پۆلیسەکان برۆن دەستیانکرد بە ماچکردنی ریشی، لە پر

حهیدەر بانگی کردنه وه، پۆلیسهکان وایانزانی شهکری تریان
بهشدهدات، وهلی گوتی:

- «دهرابهکه دایه نه وه، قوفل و شتیش مههینن خۆم
ئهیکرمه وه»

وهختی شهفقیق بهمه ی زانی زۆر پیکه نی و گوتی:
- «پۆلیسهکان راسته کهن، چه کداری ئهم ولاته
دایمه شهریان پینه کړی، زۆر داماون، هه موو له تاو
بیئیشی بوون به چه کداری حیزبهکان، ئه گینا یه ک
توزیش باوهریان به کوردایه تی و موردایه تی نه ماوه،
دهستت خۆشبئی ئه و خیرهت کرد، پيشمه رگه و پۆلیس
سه رفتره یان پین ئه شی»

- «باشه بو معاشیان نایه نی؟»

- «قسه م پیمه که هه یده رگیان، سه روته و سامانی

ئهم ولاته بو خه لک نییه، بو ئه وانه برای من»

- «ئه وان کین؟»

- «کوره بابه بو حیزبه کانه حیزبه کان»

- «باشه ئه ی ئه وان که راوکه ر نه که و تبوون؟»

- «که راوکه ری چی به قوربان، میتش میوانیان نییه،

شه ره که به فه قیره وه ژار ئه که ن و خۆیشیان دایمه

به یه که وه ن»

- «باشه یه عنی مامه ریشه ئا ئه مانه ی له دوا

به جیماره ؟!»

- «ئه ره وه لالا... مامه ریشه کردی و ئا ئه مانه ئه یخۆن»

خه لک له دهست بیکاریی سهریان کردبووه سهر چایی
خواردنه وه، هه میسه چایخانه کان پرپوون له عاشقانی چایی
و دۆمینه، سلیمانی له نه زهر حهیده ردا له نادر اوا بچوو کتر
بوو، هه مان عه قل له که لله کاندای بوو، به لام دیوی دهره وهی
خه لکی شار جله کانیاں پینهی پیوه نه بوو، قسه هه ر قسهی
کۆن و بیرکردنه وهش هه ر هه مان بیرکردنه وه...

شه فیک و حهیده ر چوو بوونه ته مه نه وه، بوون به
دوو پیره هاوړی، شه فیک بو حهیده ر له جیتی هه موو که س
بوو، زور جاریش شه فیک داوای لیده کرد ژن بینیت، به لام
حهیده ر به باسی ژنه یان تووشی ژانه سه ر ده بوو..
مووه کانی ریشی حهیده ر تالی ره شیان تیدا نه ما بوو،
جگه له شه فیک هاوړی تری نه بوو...

بەرەو بیهیزی دەرویشت، دەستەکانی عادیان بە لەرزینەوه گرتبوو، هیچ یادەوهرییەکی خۆشی نەبوو هەتا بییری لیبکاتەوه، گویی بە سیاسەت نەدەدا، هەواداری خەنە و میخەک و وسەمە و تەزییحی قەزوان بوو، رەنگ و بۆنی خەنە و میخەکی گرتبوو ...

سلیمانی پرپوو لە حیزب و حیزبۆکە، لەوسەر بۆ ئەمسەری چەپ، لەمپەر بۆ ئەوپەری راست، لەوبەرەوه بۆ ئەمبەری ئیسلامی، حیزب گەلیکی بیثومار خزابوونە شارەوه، هەموو جاریکیش لە هەلبژاردندا دوو حیزب دەیانبردەوه!

حەیدەر بۆی نەبوو دەنگ بدات، چونکە هەم ناسنامە و هەمیش تاقەتی نەبوو، لە سەرۆبەندی بانگەشەیی هەلبژاردندا هیندەیی خەلکی دەنگەر، کادری حیزبەکان بلاو دەبوونەوه، دەستییان دەکرد بە درۆ و دەلهسە کردن بۆ خەلک، حیزبە ئیسلامیەکانیش لەو هەلمەتی درۆکردنە بەدەرنبوون، کادەرەکانیان روویان لە خەلکانی گیژ، یان گەمژە، یان روخسار ناشرین، یان قەیرەکچ، یان نەخویندەوار، یان بیئومیدەکان دەکرد...

کادریکی ئیسلامیەکان کە بە قەولی خۆیان نزیکەیی هەشت نۆ مانگیک بوو گەرابووەوه، شەپۆال کورتیکی ریش تەنک، قولاپەیی پێیەکانی دیاربوون، وەختی لە دوورەوه چاوی بە حەیدەر کەوت لەدلی خۆیدا گوتی «دۆزیمەوه،

به‌خوا دۆزیمه‌وه ئائمه‌مه خۆیه‌تی، ئەمه‌ش دەنگیک خوا
نەبیرئ، ئەمه‌ بابەتی ئیمه‌یه، شەرتبێ کەسبته‌م مامه‌ی
ریش درێژ، به‌و ریشه‌یا دیاره‌ له‌ حه‌وت سالییه‌وه‌ نوێژ
و پۆژوی نەچووه‌، پوبه‌ما سۆفیشه‌، به‌لام به‌و قورئانه‌
له‌ سۆفیش ناچئ، کورپه‌ خۆ ئەمه‌ ئەلی ئایه‌ته‌ل کورسی
سوتاندوه‌»

کاکێ کادر له‌به‌رده‌م حه‌یده‌ر راوه‌ستا، به‌ بیانووی
هه‌لگرتنی کیسه‌یه‌ک خه‌نه‌وه‌ دانیشته‌، زۆر به‌ ئەده‌ب و به‌
دەنگیکێ قه‌به‌ و جیاواز و قورسه‌وه‌ گوته‌:

- «سه‌لامووللاهی عه‌له‌یکه‌ برای دینیم»

حه‌یده‌ر ئاشنا نەبوو به‌و جۆره‌ سالاوکردنه‌، به‌لام له‌
ئاماژه‌ی ده‌ستی تیگه‌یشت، وه‌لامی دایه‌وه‌:

- «به‌خیر بئی کاکه‌، ئەوه‌ی ده‌ستت خه‌نه‌ی هیندیه‌،
ئوه‌ی تریش ئیرانی، ئیرانیه‌که‌ باشته‌ر ئەگه‌ر بۆ
ژنه‌که‌ت ئه‌وی»

کیسه‌که‌ی دانا‌یه‌وه‌، ده‌ستدایه‌ ته‌زیحیک، به‌ده‌م
ته‌ماشاکردنی ده‌نکه‌ قه‌زوانه‌کانه‌وه‌ گوته‌:

- «ناوی به‌رپزتان چیه‌؟»

- «حه‌یده‌ر»

- خودای گه‌وره‌ جه‌زای به‌خیرت باته‌وه‌، کاسب
خۆشه‌ویستی خواجه‌»

- «ئەزانم، ئەی تۆ ناوت چیه‌؟»

- «موصعب»
- «جا ئه وه ناوه برا؟»
- «ئه يچۆن ناو نيبه برا كه م ئيسمه ئيسم»
- «ئيسم چيه؟»
- «ئيسم ناوه»
- «حالي نه بووم»
- «بو حالي نه بووي برا كه م، ئاخو ئه گه ر ئه و خه لكه ترسيان له خوا هه بوايه مناله كانيان به ناوي شاخوداخ و دار و به رده وه ناو نه ئه نا، ناوي موسولمانان فهرقي هه يه حاجي گيان»

- حه يدەر به وشه ي حاجي قه لس بوو، كه ميك به توره يي وه لامى دايه وه:
- «حاجي نيم كاك مه سعوب»
- «مه سعوب نا برا كه م موصعب»
- «جا فهرقيان چيه سه عب و مه عب و كه عب، هه ر يه كيكه، خه نه ت ئه وي يا ته زيبح؟»
- «هيجيان، برا كه م راستيه كه ي پرسيارى كم هه يه»
- «ده بيكه و برۆ»
- «تو دهنگ به كام لايه ن ئه ده يت؟»
- «هيج لايه نيك»
- «بوچى»

- «تاقه تی ئەو شتانەم نییە»
- «ئاخر چۆن؟»
- «کاکە من تەسکەرەم نییە دەنگ نایەم»
- «تەسکەرە موھیم نییە ئەگەر دەنگمان پێبە ی بۆت
پەیا ئەکەم!»
- «لە کوێ؟»
- «تۆ هەقت نەبی»
- «نە بابە وتم دەنگ نایەم و تەواو»
- «دەنگ بە هەقیش نایە»
- «هەق چییە ئەویش حیزبە؟»
- «نە کاکە هەق دینی خواوە، دەنگ بە خوا نایە؟»
- «بۆچی خواش حیزبی هەیه؟»
- «نە کاکە ئەستەغفیروللا، دینی خوا ئەلیم»
- «ئاخر برا خو من تا ئیستا سەرم بەفەرزی خویا
نەیاوە و نایشی یەم، یەک دەقە بە رۆژویش نەبووم
و نایشبم، حالی بووی؟»
- موصعب بە بیستنی ئەم وەلامە هیندەدی نەمابوو
کفریک بکات، بەلام خوێ هیمن کردەوہ:
- «ئەوی بۆ تەوبە ناکەیت و ناگەرێتەوہ»
- «بۆ کوێ بگەرێمەوہ، بۆ نادراوا؟»
- «نادراوا و مادراوای چی ئەبھاوار، بۆ لای خوی
جەللە جەلالوہو»

- «نایبم برا نایبم ، من دهنگ نایبم»
- «یه عنی تو له خوا ناترسی؟»
- «نه وه لالا، جا بوچی لئی بترسم، چیمکردوه!»
- «ئهسته غفیرو لالا ئه وه کوفره براکه م کوفر»
- «برو برا برو وازم لیبینه، ئیوه خواتان له م عالهمه کردوه به جه لاد، ناخوشتان کردوه»

خوین بهری چاوی گرت، ئه گهر به ته نیا بوونایه
 ههر له ویدا وهک مریشک هیده ری سه ر ده بری، به و
 قسانه دین و ئیمانی راپله کی، هه ستایه وه سه ری،
 چه ند هه نگاو یک رویشت، هه یده ر به دهنگی به رز بانگی
 کرده وه، موسعه ب وایزانی هه یده ر رازی بووه که چی به
 زه رده خه نه وه پییگوت:

- «داینیره وه مه صعوب، مه یده، ئه و ته زیجیه ی
 ده ست داینیره وه!»

کزهبایه کی سارد سه‌مای به ریشی ده‌کرد، ئەو پوژە
هیچی نه‌فرۆشتبوو، سه‌رنجی ملوانکه‌کانی دەدا، گوئی له
ده‌نگی هه‌نگاوی پێیوارانی جاده‌که نه‌بوو، یه‌که‌م جار بوو به‌و
شیوه‌یه به‌دیار بازاره چکوله‌که‌ی به‌رده‌میوه رابمێنیت...
ده‌ستبدا ته‌ ملوانکه‌ی میخه‌ک و... به‌ده‌م ته‌ ماشا‌کردن
و بۆنکردنییه‌وه سه‌ری دا‌بخات... دواتریش بکه‌وێته ناو
قوولایی گێژنه‌ی خه‌یالیکی سپییه‌وه...

له‌ نا‌کاو تارماییه‌ک به‌ری خۆری له‌ چاوه‌ سپیسه‌کانی
گرت، ملوانکه‌که‌ی دانیه‌وه، سه‌ری هه‌لبێری، خانمیکی
بالابه‌رز، هاوته‌مه‌نی خۆی، چاوه‌ سه‌وزه‌کانی به‌سه‌ر
ملوانکه‌کاندا ده‌گێژا، به‌ په‌نجه‌ باریکه‌کانی عه‌باکه‌ی له‌سه‌ر
سنگی به‌ تووندی گرتبوو، له‌چکه‌ سپییه‌که‌ی له‌ پشت
برۆکانیییه‌وه وه‌ک به‌فری یه‌کشه‌وه‌ی قه‌دپال ده‌ینواند...

لاواز، به لام هیشتا به گور، نهرمه گوشتی ژیر چه ناگه‌ی
هیشتا سافولوس دهرده‌کوت، چند خه‌تیکی در یژکوله
له‌پشت برۆکانیه‌وه وهک زه‌وییه‌کی تینوو، له‌سه‌ر ته‌ختی
نیوچاوانی ده‌بینرا، نه‌یده‌هیشت مووه سپیه‌کانی نزیک گویچکه‌ی
دهرکه‌ویت، ده‌ستیدایه هه‌مان ئه‌و ملوانکه‌ی که حه‌یده‌ر بۆنی
پیوه‌ده‌کرد، به ده‌نگیگی پر له نه‌شه‌ی کچانه‌ گوتی:

– «ئه‌م ملوانکه‌یه بایی چه‌نده؟»

حه‌یده‌ر زیاتر سه‌ری هه‌لیری، ته‌ماشای چاوی خانمه
به‌ته‌مه‌نه‌که‌ی کرد، وهک ئه‌وه‌ی ده‌نگه‌که غه‌ریب نه‌بی
له‌لای، وه‌ختی چاوه‌کانیان پ‌ژانه چاوی یه‌کتره‌وه، شان و
باسک و مه‌چه‌ک و ده‌ست و په‌نجه‌ی خانم به عه‌باکه‌وه
شلبوون، کراسه په‌شه‌که‌ی دهرکه‌وت...

ئه‌ژنۆکانی بۆ له‌حزه‌یه‌ک نوشتانه‌وه و ده‌ستیانکرد به
له‌رزین، گیژ بوو، باوه‌ری نه‌ده‌کرد، تا ده‌هات چاوه‌کانی
زیاتر ده‌کرانه‌وه، ده‌نگی دل‌ی خۆی ده‌بیست، ملوانکه‌که
له‌ده‌ستی که‌وته خواره‌وه، زیاتر سه‌رنجی ده‌دایه حه‌یده‌ر...
کزه‌بای ئه‌و پ‌وژه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هیئا و تیکه‌ل
به هه‌ناسه بیه‌یژه‌کانی کرد، بزهی خسته سه‌رلیوه
درزبردووه‌کانی، شوینی ئه‌و دوو ددانه‌ی دهرکه‌وتن که
دوو سال پ‌یشتتر که‌وتبوون، ده‌یویست پر به سلیمانی
هاواربکات و وهک کچۆله‌یه‌کی تازه پیگه‌یشتوو بقیژینیت...

لهسه رخۆ... به دەم ته ماشاگردنی ریشی حهیدره وه به
دهنگیکی نه رم گوتی:

- «حهیدهر گیان ئەمه تۆی؟!»

وهک هه میسه دهستیکی هینا به رڊینه سپییه کهیدا،
هه ستایه سه رپی، لهو باوه رهدا نه مابوو جگه له شه فیک
که سیک له ژیاندا مابیت و بیناسیته وه، حه په سا، خانمه که
دهستیکرده وه به قسه کردن:

- «تۆ حهیدهری، به کاکه حمهیی شیخ تۆ حهیدهری،
به ریشتا ئەزانم»

- «به لئی به لئی من حهیدهرم دایکه کهم، ئەی تۆ کئی؟»

- «زانیم... که ئەو خالهم بینی له سه ر لووتت زانیم...
خۆم کوتاومه خۆم... من... نارنجم... نارنج، نارنجی
خاله عیسا!»

چه خماخه یهک دللی ههردووکیانی ته زاند، پرپوون
له بروسکه کولها توه کانی رۆح، هه ناسه ی سیسیان
لیه هلدوه وهری، خۆزگه ی به سالاجوویان لیچۆرپایه وه...
دهستی ههردووکیان له له رزین کهوت، وهک ئەوه ی
لال بووبیتن و له سه ر یه کیک له خه رمانه کانی نادراوا
دانیشتبیتن، پچرپچر حهیدهر وهلامی دایه وه:

- «نا... نارنج... نارنج گیان... ئەمه تۆی؟!»

وهك چۆن پيشتر له سهر بانيژه كه مهكرونازي دهكرد،
نارنج به هه مان شيوه، به هه مان نازي دهوراني جهواني،
وهلامى دايه وه:

- «ئهى بيوه فا... نه تناسيمه وه؟»
- «ئاخر چۆن بتناسمه وه به قوربانتم!»
- «ئهى من بو تۆم ناسيه وه؟»
- «ئاخر من هيشتا ريشم نه تاشيوه»
- «دهك دهردوبه لاي ئه و ريشهت له منكه وئ»
- «جا هيشتا مهيلت ماوه، دواى ئه و عهزيت و
عهزابهى تووشى ئيوه كرد، هيشتا دلته نه گۆرپيوه؟»
- «ئيه رهۆ جا ئه وه قسهيه، چۆن مهيله گۆرم، ئه م
دلهى من هه ر هى تويه، به خوا هيشتا شوووشم
نه كرده وه، هه ر دو عامه كرد بتينمه وه، شكور مراديشم
حاسلبوو، وهى خوايه شووكر، ئيتر بيشمرم قهينا»
- «يه عنى شووت نه كرده وه؟»
- جا چۆن شووه كه م، به خوا دوان سيانكيكيشم ئيزن
ياوه، وتم ئيلا و بيللا من شوو ناكه م و نايكه م له
دواى ههيدەر، بيستم ژنت هيناوه و ژنه كه ئه ووه ل
شه و مردووه ره بيبى خوا عافويكا»
- «كچى ژنى چى به قوربانى ئه و له چكهى سه رتيم،
به كه لامى خوا ده سم به رى نه كه وت، عه نجه لى هاتبوو،

هیشتا بوخچه‌ی نه‌کراوهم نه‌کراوه، هیشتا بهر ژن
نه‌که‌وتووم»

- «ده‌میکه له سلیمانیت؟»

- «زۆر ده‌میکه»

- «ئه‌ی دایکت و باوکت؟»

- «هه‌ردووکیان مردن»

- «دایک و باوکی منیش مردن، ئیستا له‌گه‌ل که‌مالی
برام»

- «ئه‌ی مالتان له کوئییه؟»

- «له مه‌لکه‌نی، ئه‌ی توو حه‌یده‌رگیان؟»

حه‌یده‌ر پووی وه‌رگی‌را و چایخانه‌که‌ی شه‌فیقی
پیشاندا:

- «له‌م چاخانه‌یه ئه‌ژیم و ئه‌خه‌وم»

- «وه‌ی کویربم بو، جا چۆن ئیداره ئه‌که‌ی»

- «ئه‌یکه‌م»

نارنج خه‌ریک بوو دل‌ی پری‌ی و له‌ پیش چاوی حه‌یده‌ر
ده‌ست بکات به‌ گریان، به‌لام بینین و زانینی شوینی حه‌یده‌ر
دل‌خۆشی کرد و نه‌گریا، عه‌باکه‌ی له‌ ملی تووند کرده‌وه،
ته‌ماشای ئه‌ملاولای خۆی کرد:

- «دەباشە... چاۋو دلم پۆشن بۆۋە، ئىستا ئەرۆم،
ئىتر ھەموو پۆژى يەم بۆلات»
- «دەى باشە... برۆ با كەمال لىت توورە نەبى».

شەو داھات، نارنج خەۋى لىنەكەوت، ئاۋىنەكەى گرت
بە دەستەۋە، لەچكەكەى لابر، ھەرچەند تەمەنى ھەفتا
و ھەوت سالىۋو، بەلام لە شەۋانى رابردوو نەدەچوو،
خۆى بە گەورەكچ دەزانى، زوو زوو شكوورانەى خوداى
دەكرد، بەدەم تەماشاكردنى خۆيەۋە، بەو شەۋە درەنگە
موۋەكانى سەرى شانەكرد، دەرگای ژوورەكەى داخست
و دىسان لەبەر ئاۋىنەدا لە خۆى دەروانى...

دەستى خستە سەر مەكە پوۋچەل و چرچەكانى،
ھىۋاش ھىۋاش كەۋتە تەماشاكردنى جەستەى خۆى،
موۋى سىپى بە پانە بارىك و زەرد ھەلگەراۋەكانىەۋە
دەبىنى، بىرى لەھەيدەر دەكردەۋە، لە ناو خەيالى عاشقانەدا
نغرۆبوو، بەلام دواچار موۋە سىپىەكانى فەرامۆشكرد و
دەستىكردە مى تارمايى ھەيدەرەكەى...

ئەو شەۋەش ھەيدەرىش خەۋى لىنەكەوت، پەلەيىوو
پۆژ بىتەۋە، گەرايەۋە بۆ ناو قولايى رابردوو... بىرى
لەو پۆژە دەكردەۋە كە ھەرەۋەزى مالى خۆيان بوو، بە
تورەگەيەك دۆ و كىتەلەيەك ماست و شەمامەيەكەۋە چوو

بۆلايان، بەچاۋ نارنجى تىگە ياند، كە شەمامەى بۆھىناۋە، بە شاپەلى دارىكەۋە تورەگە دۆى ھەلۋاسى، دۆپ دۆپ ئاۋ لە تورەگە كە دەچۆراپەۋە سەر ئەۋ شارە مېرۋولەيەى لەبن دارەكەدا بوۋ، ھەر لەبەرخاترى نارنج دەستىكرد بە كۆكردنەۋەى چىلكە و سېلۆكىن^(۷۰) و ئاگرى كردهۋە، بەخاترى ئەۋىش لەكانىەكەى (مام شەۋەلان) ئاۋى ھىنا و چاى دەمكرد...

نارنجىش... بېرى لەۋ شەۋە دەكردەۋە كە باۋكى لەمال نەبوۋ، ئەۋ شەۋەى بەفرە زۆرەكە بارىبوۋ، ھەيدەر سى جار بەفرى سەربانى خانوۋەكەيانى بە ۋەرۋەرە^(۷۱) مالىى... بېرى لەۋ شەۋە دەكردەۋە كە دايك و باۋكى ھەيدەر لە مالى ئەۋان مېۋان بوۋن، كاكەمىن زوۋ زوۋ دەيگوت ھەستە رەحمە با بېرۆين درەنگە، ھەيدەرئىش دەيگوت «نا باۋە گيان خۆ ھىشتا مريشك نەنىشتوۋە»

بېرى لەۋ شەۋە دەكردەۋە بۆ يەكەمجار دەستى ھەيدەر بەر مەكى راستى كەوت، ئەۋ شەۋەى بەدەم دەستبازىيەۋە چەند تالېك موۋى لە رېشى ھەيدەر ھەلكىشا بۆيادگارى، كەچى لە نزيك سەلۋىنكەكە^(۷۲) موۋەكانى لى ونبوو...

۷۰- سېلۆكىن: دار و چىلكەى زۆر بارىك بۆ خۆشكردنى ئاگر.

۷۱- ۋەرۋەرە: بەفرمال، لە دار و تەنەكە دروست كراۋە، بەفرىان پىماليۋە.
۷۲- سەلۋىنك: سەرەنۋىلك ياخود سەلۋىنك، شوئىنى فرىدانى پاشەرۋى ئاژەلە.

بازار جمعی دهات ، له ناو هاتوهاواری میوه فروش
 و شیرهی ماتوری سی پیچکه و فروشیاره دستگیرهکاندا
 نارنج دهرکه و تهوه، بهرامبر چایخانه کهی شه فیک دوکانیکی
 کوتالفروش هه بوو، به پارچه یه ک قوماشی کریمه وه خوی
 خه ریکرد بو ئه وهی حهیدر بیبیت، هه ر که حهیدر
 نارنجی بینی کیچ که وته که ولی، خه ریکی نانخوردن بوو،
 خیرا پاروه کهی ناو ده می قووتدا و هه ستایه سه رپی ،
 گه یشته ئه و دیو دهرگای چایخانه که و شه فیک بانگی کرد:

- «بو کوی وا به په له؟»

- «پیاسه ئه که م»

- «به ره و به رده رکی سه را مه رۆ، نزیک

خوپیشانده ره کان مه که وه، تو نه گبه تی با تووشی

به لایه ک نه بی»

- «نا نا بو ئه ویوه ناچم»

بهره و رووی نارنج پویشت، نارنج نهیده ویست کهس
ههستیان پیبکات، وهک ئه و کوپ و کچه گهنجانهی تازه
فیژی چاوپرکی و دلداریکردن دهبوون، نارنج کهوته پری،
حهیده ریش دووراودوور دوایکهوت، تا دههات عهباکهی
زیاتر له ملی توند دهکرد، پرویکرده جادهی مهولهوی، له
چاوی خه لک زور دهرسا وایده زانی هه موو خه لکی شاری
سلیمانی سه رنجی ئه وان دهن، داخو چی دهکن و چی
ناکن، ئاگایان له ریشی سپی و په لکی سوورباوی خوین
نه مابوو، چونکه عه شق داگیرسابوو، نارنج ده دگوت مه پالی
کیوانه و حهیده ری هفتا و ههشت سالانیش وهک که له
کیوی، له پریکا حهیده ر له دوایه وه گوتی:

- «کچی توزی هیواش برۆ به قوربانی ئه و قونه قون»^(۳)
- و له نجه ولارهت بم، هیواش برۆ با نه پچریی»
- «له نزیکه وه مه پۆ با فه رقمان پی نه کن»
- «بو کوی ئه چی بوسته؟»
- «ئه چین بو ئا ئه و باخه»
- «کام باخ»
- «ئه وهی به رامبه ر قه سره به رزه که»
- «ئه ی بو نالیی باخی گشتی له دهوری باخی
جوانیت گه ریم»

۷۲- قونه قون: به پویشتن و لاروله نجه ی سوئیسکه یاخود که و ده گوتریت.

گه‌یشتنه باخی گشتی، جییه‌کی نه‌دیویان به‌دیکرد و له‌سه‌ر چیمه‌ن دانیشتن، چه‌ند گه‌نجیک پیاسه‌یان ده‌کرد، هه‌ندیک کتیبیان ده‌خوینده‌وه، کارگوزاره‌کان توئیکلی گوله‌به‌رۆژه و ناوکه‌کوله‌که‌یان ده‌مالی، چه‌ند کور و کچیکی خوا پیداویش له‌بن دره‌خته‌کاندا پیده‌که‌نین...

هه‌ندیک کامیره‌وان به‌ کامیرا‌کانیان‌ه‌وه له‌ ده‌ور و به‌ری په‌یکه‌ری شاعیره‌کان ده‌سوورانه‌وه، هه‌یدەر و نارنج پشتیان کردبووه په‌یکه‌ره‌که‌ی مه‌وله‌وی شاعیر، ته‌ماشای په‌کتریان ده‌کرد، نه‌یانده‌زانی چی بلین و چون باسی که‌فوکولی دلی خو‌یان بکه‌ن، له‌ نا‌کاو هه‌یدەر بانگی ئه‌و مندا‌له‌ی کرد که به‌سته‌نی ده‌فرۆشت، دوو چلووره‌ی لیکری، نارنج گوتی:

- «ئه‌یه‌رۆ هه‌یدەر خو ئیمه‌ منال نین ئه‌مه‌ چیبوو کریت؟»

- «کچی بیخۆ، پیره‌کانیش هه‌زیان له‌ چلووره‌یه، بیخۆ به‌قوربانی زمانتیم»

نارنج به‌ده‌م تامکردنی چلووره‌وه که‌میک به‌رۆکی کراسه‌ زه‌یتوونیه‌که‌ی هینایه‌ خوارتر هه‌تا هه‌یدەر گه‌ردنه‌ چرچ و لۆچه‌که‌ی ببینی، به‌لام خیرا هه‌یدەر چروچاوی دا به‌یه‌کدا، خو‌ی مروومۆچ کرد، به‌چاو پییگوت سنگی بشاریته‌وه، ئینجا گوتی:

- «کچی نارنج به‌ تاق و ته‌نیایی ئه‌و خواجه‌ تو‌م زۆر زۆر خو‌شه‌وی»

- «منیش... ئا به و قهبره ی باوکمی تیچوو، به
هه زه تی غهوس وا ئاگرم تییه ره بی بۆت، ئیتر شهرمی
بۆچییه، ساوه لالا سا یه ک جار له و باوه شه تا بخه وم
ئیتر هیچم له داره ی دنیا ناوی، خۆزگه نه مردمایه و تیر
تیر بۆنی ئه و ریشه تم بگردایه!»

- «کچی عه بیه تو که ی ئه ونه بیعه یه ب بووی، خۆ
منیش وا زیره ئه که م، ئه م ما ئا لیزه یا چۆن شتی وا
ئه بی»

- «ئه ی چییکه ی خۆ به مه رقه یی غهوس تازه ئه بی
هه موو رۆژی بوبینم»

- «ئه مجاره یش یه مه خوازینیت خه مت نه بی»

- «جا بلئی که مال رازی بی، بلئی ئه ویش نه لی ریش
بتاشه ئینجا»

- «رازیه بی کچی بۆ نابی، نه داوا ی ریش تاشینه کا
و نه هیچ، خه مت نه بی، ئه مرۆ له دواته وه ئه رۆم... با
ماله که تان شاره زابم»

- «با که س پیمان نه زانی، به خوا حه یا و شه ره فمان
ئه چی»

که میک بیده نگ بوو، پاشان به په نجه چه ند چلیک
چیمه نی هه لکیشا، حه یده ر پییوابوو نه خۆشه، خیرا لی
پرسی:

- «ئەو ە چىيە نەخۆشى؟»

- «نەو ەللا، بىر لەم ھاتو ھاوارەى سەرا ئەكە مەو ە،

باشە بۇ نابرىتەو ە، ئەو ە شاماتە چىانەو ى!»

- «كچى چووزانم، داواى ھەقى خۆيانەكەن، وازانم

داواى ەدالەت و مەدالەت ئەكەن، ھەموو رۆژى لە

داواى نىو ەپۋو ە ئەو ناو ە قەرەبالغ ئەكەن، ھەلبەتە

شتىك ھەيە نارنج گيان، بەلام بەينى خۆمانىى من

لەيەك شت زۆر پەستم»

- «لەچى پەستى ەزىزەكەم؟»

- «كە ئەبىنم لەبەر دەركى سەرا نوپىژى جومعە و

جەماعەت ئەكرى، بە دەس خۆم نىە زۆرم پىناخۆشە،

نازانم بۇ ئەم كوردە واز لە لاساىى كرنەو ە ناھىنى،

ئەو رۆژە لە تەلەفزوتىنا خەلكى شوپىنىكم دىى لەسەر

جادە نوپىژى جومعەيان ئەكرد، ئىتر ئەمانىش لاساىى

ئەوانيان كردەو ە، دەى وەللاھى ئەگەر من لە جياتى

خوابم ئەو نوپىژە لە كورد قبوول ناكەم!»

گوپى دابو ە قسەى خۆشەويستەكەى، چونكە وەك

خۆپىشاندەرىك، يان وەك ئەوانەى بەردەركى سەرا قسەى

دەكرد، ھەيدەرىش بەردەوامبوو لە دەرپرېنى نارەزاىى و

دەيگوت:

- «ئەم ھووکمەتە نەمەك ھەرامە دەسى نەپاراست لەو خەلكە، شەلم كۆيۈم ناپاريزم تىيان كەوت، وازانم ھەشت نۆيەكى لى كوشتوون تا ئىستا، لە ھەموويشى عەجايەبتر ئەو ھەيە ھووکمەت جوايىكى ئەو خەلكە ناياتەو، نە بە باش و نە بە خراپ، ھەر بە خەيالئىشيا نايە»

نارنج ئاورپىكى دايەو، چاوى كەوتە سەر پەيكەرى مەولەوى، پەنجەى بۆ پەيكەرەكە دريژكرد:

- «ئا ئەمە كىتە ھەيدەر؟»

- «كچى تۆ چىت داوہ بە سەريەو، خوا ئەزانى چ مەلايەكە»

- «مەلا نىيە، ئەم بتانە بۆ مەلا و شت دروست ناكرى»

- «ئەى قابىلە كىتە خۆ باوكم نىيە»

- «لەوانەيە ئەوليا بى»

- «كچى ھەر كەس ھەيە، تۆ عەلاقەت چىيە بە سەريەو، ناشى ھەزت لىكردبى»

- «دلت لىم پيسە»

- «بەلى دلم پيسە و ئەولاترىش، نابى بە بەردىش بلىى جوان!»

- «ئەيھاي... ئەو چىيە، تازە كى ھەز لە من ئەكات، ئەى باشە پىم بلى ئەو كور و كچانە بۆ رەسم لە پەناى ئەو بتەيا ئەگرن، بەخوا ھەبى و نەبى كابرايەكى

موهیمه، خۆزگه ئەمزانی کێیه، دهدهی ههیدەر گیان با
ئێمه‌یش بچین ره‌سمیکی له‌ په‌نایا بگرین»

دلی نه‌شکاند، چوونه به‌رده‌م په‌یکه‌ره‌که، هه‌یدەر
بانگی کامیره‌وانیکی گه‌رۆکی کرد، پێش ئه‌وه‌ی وینه‌که
بگرن، نارنج له‌ کامیره‌وانه‌که‌ی پرسى:

- «ئه‌وه ئه‌م پیاوه کێیه رۆله، ئه‌م خه‌لکه بو ر‌ه‌سمى
له‌گه‌ل ئه‌گرن؟»

- «ئه‌مه په‌یکه‌رى هه‌زه‌تى مه‌وله‌ویه؟»

- «مه‌وله‌وى کێیه، ئه‌ویش پیاغه‌ممه‌ر و شتیوا
بووه؟»

- «نه دایه‌گیان ئه‌مه شاعیریکی گه‌وره‌ی کورده»

- «چوو‌زانم، ئه‌ی نالین سه‌د و بیست و چوار هه‌زار
پیاغه‌ممه‌ر هه‌یه؟»

هه‌یدەر هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکێشا و به‌ فیزه‌وه‌ گوتى:

- «ئاده‌ی کوره‌ ره‌سمیکی له‌وه‌نمان بو بگره»

ديسان شهو هاته وه...

حه يدەر بيري له وه كرده وه بچيت بؤ كوچه كهه ي مالى
نارنج و چەند ساتيک ته ماشاي ماله كه يان بکات، هه تا
سه بوورى ببه خشييت به دل و دەر وونى خير له خونە ديوى
خوى...

کيسه يه ک خه نه بؤ نارنج و ته زييحيكى لاسوورى
دهستنه خشى خوى بؤ كه مال خسته ناو کيسيكى نايلون،
پارچه يه ک خه لوزيشى هه لگرت!

له چايخانه كه هاته دەر وه، به ره و مه لکه ندى به ريکه وت،
چه ند ده قيقه يه ک دواى نيوه شه و حه يدەر گه يشته کولانه
باريکه له كهه ي مالى نارنج، به رامبه ر په نجه ره ي ژووره كهه ي
نارنج را وه ستا، هيشتا چراى ژووره كه روشنبوو، تا
قاچه كانى ماندوو بوون ته ماشاي په نجه ره كهه ي كرد، چووه
نزيك دەر گاي حه وشه، دياريه كانى ده ستى هه لدايه ئه وديو
بؤ ناو حه وشه كه يان...

بیخه بهر بوو له وهی که نارنج هیشتا نه خه وتووه، به
دهنگی که وتنه خواره وهی کیسه که نارنج هاته به رپه نجره،
ته ماشای کولانی کرد، تارمایی که سیک هاته به رچاوی،
یه که مجار به پیاو خرابی تیگه یشته، به لام وهختی رُوشنایی
چرای ئوتومبیلک کولانی رووناک کرده وه چاوی به ریشی
خوشه ویسته که ی کهوت و چوو به ده مییه وه...

دهرگای حه وشه ی کرده وه، بینی وا حه یدر به پارچه
خه لوزیک خه ریکی کیشانی تابلوی دلکی خوارو خیچه
له سهر دهرگای ماله که یان!

ئاگای له نارنج نه بوو، ئه وه دیویست کاره هونه ریه که ی
ته واوبکات و تیریکیش له ناوه راستی دل که بچه قینیت، بو
ئه وهی که رُوژ بووه مه عشووقه که ی ببینیت، به لام بهر
له وهی کاره که ته واوبکات، نارنج بانگیکرد:

- «حه یدر ئه وه چیه که ی، چیه نووسی، بوچی
هاتووی؟»

پارچه خه لوزه که ی دهستی فریدا و وه لامی نارنجی
دایه وه:

- «نارنج گیان ئه وه توئی، نه خه وتووی، هاتووم
ته ماشای ماله که تان بکه م!»

- «وهی به خیر هاتی... وهره حه وشه وهره، وهره
به ساقه ی ریشت بم»

بيئەۋەى قسەيەك بىكەن، لە ھەوشە يەكتريان لە
باۋەشگرت، تا ھىزيان تىدابوو بە دەستى لەرزۇكيان
يەكتريان گوشىى بە خۇيانەۋە، گوڭيان لە كلپە و نالەى
ھەناسەى يەكترى گرت، بۇنيان بە خۇشەۋىستىيەۋە
دەکرد، لە كۇنەعەشقىكى سادەۋساكار ئالان، چەند ساتىك
بە بىدەنگىى مانەۋە، دواتر دەستيان شلبوو، ھەردووكيان
بە دلى پرهۋە لە يەكيان دەروانى، نارنج گوتى:

- «بۇچى بەم شەۋە ھاتوۋى، نازانى ۋەزە خراپە،
بەيانى خۇم ئەھاتم بۇلات»

- «چى بىكەم فىكرم لاي تۇ بوو، خەۋم لىنەئەكەۋت،
ۋتم با ھىچ نەبى چاۋىكەم بە مالەكەتان كەۋى»

- «ئەى ئەۋە چىبوو فرىتدايە ھەۋشە؟»
- «كىسەيەك خەنە بوو بۇ تۇ، لەگەل تەزىيىكى
دەسنەخشى خۇم بۇ كەمال، لىرەيشا ۋىستم رەسمى
دل دروسكەم بۇ ئەۋەى بەيانى بىيىنى، نيۋەى مابوو
تەۋاۋىكەم ئىتر خۇت ھاتى»

- «بە قوربانىم ھەيدەر خۇ ئەلىى منالى، ئەى لە
پۇلىس نەترساي لەم كۇلانەيا بىگرن؟»

- «نەۋەللا»

- «دە باشە برۇ ھەيدەرگيان سبەينى يەمەۋە بۇلات»
- «نا... تۇ مەيە... خۇم يەمەۋە، تازە بەبى تۇ نازانم
بۇيم، سبەينى يەم بۇ لاي كەمال خوازىينىت ئەكەم!»

لە خۆشیا هیچی بۆ نەگوترا، کەمێک لە جیی خۆی
پام، لە پڕ وەک منالیکى لاسار چووە باوەشى هەیدەر،
چەند ماچیکى سەروریشى کرد و پاشان گوتى:
- «ئۆخەى، هەمدوسەنا بۆ تۆ خوايەگیان»

که له شیریک له ژیر پرده که ی جاده ی مهوله وی بانگی
به یانیدا، حه یدهر وه خه بهر هات، کاسبکارانی بهر به له دیه که
په یدابوونه وه، وهختی شاگرده که گه یشته حه یدهر قوریه که ی
نابووه سهر ئاگر، چایخانه که ی ریکخستبوو، پاش که میک
حاجی شه فیکیش گه یشته، سهر و دیشله مه یان هه لقوراندا،
شه فیک که میک گله یی لیکرد چونکه له میژبوو نه چوبوو بو
مالیان، به لام حه یدهر گوئی به گله ییه کان نه دا و گوتی:

- «وهختی گله یی نییه ئه مرؤ ئیشم پیته»

- «یا ئه لالا خیر، ههر ئیشیکی تو به من بکری سهرم

پیوه نییه»

- «سه لامه تبی»

- «ئیشه که چییه؟»

- «ئه چین بو خوازینی!»

شه فیک وایده زانی گالته ی پنده کات، قاقا دهستی

به پیکه نین کرد:

- «تخوا بهم به یانیه زووه که ی وهختی نوکته یه
حه یدر»
- «نوکته نیه شه فیق به راستمه»
- «ئی باشه، خوازینی کی بکه ین بو کی؟»
- «خوازینی نارنج ئەکه ین بو من»
- پیکه نین ته و او بوو، شه فیق چاوه کانی زه قبوونه وه،
هه رگیز به خه یالیدا نه ده هات هه یدر داوای ژن بکات، بویه
وه لایمی دایه وه:
- «ئه مزانی که شتیک هه یه، به لام عه قلم بو ئه مه یان
نه ئه چوو، زور باشه که وایه خوت هه موو شتیکت
براندوه ته وه»
- «نارنج یه ک برای هه یه، ته ئکیدم پیوتوو، ته ئکیدم
براکه یشی رازیبووه، ته ئکیدیشم ژنی براکه یشی هه ر
رازیبه»
- خوازینی زور به ئاسانی و به بی هیچ گرفتیک
کو تاییهات، که مال نقه ی لیوه نه هات، نه باسی ریشی
حه یدری کرد نه مارهی، پرویکرده شه فیق:
- «کچ کچی خوتانه، له هه یدری لای خوشمان
بترازی که سی تر موسته هه قی نارنج نییه، ئیشه لالا خوا
هه قی ئه وه موو ئازاره ی رابردوو یان بو ئەکاته وه،
یاخوا پیروژتان بی»

حاجی شه‌فیک پیره میزدیکی زۆر ناشرین بوو، به‌لام
زۆر جوان هه‌ستایه سه‌رپیی و له جیاتی هه‌یدەر ده‌ستی
که‌مالی ماچکرد، چونکه له ریگه‌دا هه‌یدەر پیی گوتبوو که
هیچ ده‌ستیکی ماچ نه‌کردوو و ماچیشی ناکات، دواتر
هه‌یدەر پرویکرده که‌مال:

- «وا بزانه پئویست به‌وه ناکا عه‌لام^(٧٤) و شت
ده‌ربینین»

که‌مال... که باش هه‌یدهری ده‌ناسی به گالته‌وه وه‌لامی
دایه‌وه:

- «عه‌لامی چی خو ته‌سکه‌ره‌ت نییه، هه‌ر عیراقیش
نیت، عه‌لامیش به‌بی ئه‌و شتانه ده‌رنایه، له مزگه‌وتی
گه‌وره لای مه‌لایه‌ک ماره‌یکه»
- «ئه‌ی تو نایه‌ی له‌گه‌لمان»

- «چۆن نایه‌م، جا من له نارنج زیاتر کیم ماوه، یه‌للا
فه‌رموون با برۆین»

به‌رده‌رکی سه‌را ورووژابوو، له‌ناو فرکه‌فرک و
پاکه‌پاکی پۆلیس و خۆپیشاندهراندا... له‌به‌رده‌م مزگه‌وتی
گه‌وره نارنج و شه‌فیک و هه‌یدەر و که‌مال ده‌رکه‌وتن، ته‌قه

٧٤- عه‌لام: ئه‌م وشه‌یه له باشووری کوردستان زۆر باوبوو، تا ئیستاش
خه‌لکانیک به‌کاری ده‌هینن، به‌لگه‌نامه‌ی یاسایی هاوسه‌رگیری.

دەستی پیکردبوو، خەلک رایاندهکرد و پۆلیس بەدوایانەوه، هەندیک لە پۆلیسەکان بۆ بلاوه پیکردنی خۆپیشاندهران دارلاستیکیان بە دەستهوه بوو، بەرد و هەلماتی شوشەیان تیدەگرتن...

ئەوهندهیان نەمابوو بگەنە مزگەوتی گەورە، گەنجیکی خۆپیشاندهر بەرەو روویان رایکرد، ئەو پۆلیسەى که بە دواى گەنجەکهوه بوو، بە دەم راگردنەوه هەلماتیکی خسته ناو دارلاستیک و رووه و گەنجە هەلاتووەکه تەقاندی، بەلام هەلماتەکه راست بەر پەنا گویى نارنج کهوت...

نارنج قیژاندی، خوین بە شان و ملیدا هاتەخوارەوه، بە ببینی ئەو خوینە حەیدەر چاوی سوور بوو، وەک ئەوهی پالەوان و ریبەری خۆپیشاندهران بیت پۆلیسەکهى گرت، خستیه ژیر خۆیهوه، هەردوو ئەژنۆی خسته سەرسنگی، دەستی نایە بینەقاقای، ئەگەر شەفیع و کهمال بیانھێشتبا پۆلیسەکهى دەخکاند...

حەیدەر هەر لەسەر جادهکه، خرە بەریکی هاویژراوی هەلگرت، چەند جاریک بەردەکهى کیشا بەو پەنجانەدا که هەلماتەکهیان پێهاویشت...

لەولاترەوه... چەند پۆلیسیک هیرشیان هینا بۆ حەیدەر، بە هانای هاوڕیکەیانەوه هاتن، کهوتنە ویزهى حەیدەر، جامانە قوتەکهیان خسته خوارەوه، بە شەق و زلله و مستەکۆله حەیدەریان گیژ کرد...

شەفیع و کەمالیان گرتبوو بۆ ئەوەی ناوێژی نەكەن، زۆر لە حەیدەریاندا، دەمیان پڕکرد لە خوین، وایاندەزانی خۆپیشاندرێکی توندڕەوی ئیسلامییە، ئەوان بێخەبەر بوون لەوەی کە حەیدەر لە تۆلەى مەعشوقەكەى وایکرد، ئیدی بێئەوهی حساب بۆ ڕەنگی ریشی بکەن، هەتا توانیان لێیاندا، لەتاو حەیدەر نارنج ئیش و ئازاری پەناگوێی لەبەر نەمابوو، هەر هاواری دەکرد:

- «توخوا لێی مەیهن، گوناحە، پیرە، لەبەر من وایکرد، خەتبار نییە»

پۆلیسەکان گوییان بە تکاوڕجای کەس نەدا، کەوتنە ڕاکێشان و گالته پیکردنی ریشی حەیدەر، نارنج و شەفیع و کەمال بەردەوامبوون لە تکاکردن، یەک لەدوای یەک دەپارانەوه:

- «توو خوا ریشی رامەکێشن، بیکەن بەخاتری خوا عەزیتی مەیهن، ئەو پیاوێ ئازاوه گێڕ نییە، بۆ مارەکردنی ژن هاتوو، خۆپیشاندر نییە، بەرییەن بیکەن بەخاتری خوا، بەرییەن یاخوا غەوری غەزەب بن، بۆ وای لێئەكەن؟»

وهختی پۆلیسەکان لە تەمەنی حەیدەر و نارنجیان ڕوانی گالتهیان بەو قسانە هات، ئەوانە لەکوێ و هاوسەرگیری و مارەبڕین لەکوێ...

لەناكاو چەند كەسینكى دەمامكدار پەیدا بوون، كەوتنە
سووكایە تیکردن بە حەیدەر و رڤینە سپییه كەى، یەكیكیان
گوتى:

- «بیگرن بۆم»

دیمنەكە بۆ ئەوان فیلمیكى زۆر كۆمیدی بوو،
حەیدەریان هەستاندە سەرپچ، هەردوو دەستیان توند
لەدواوە گرت و بەرامبەر ئەو پۆلیسە رایانگرت كە گوتى
بیگرن بۆم، پارانەوہى نارنج و شەفیق و كەمال سوودى
نەبوو...

پۆلیسەكە گوتى:

- «باش بیگرن با ریشى بسووتینم!»

حەیدەر كە گوئی لەم قسە یە بوو، سەرەپای ئەو
هەموو ئیشوئازارەى دەم و لووت و شان و مل و پشتى،
بۆ یەكەمجار پارایەوہ:

- «نا... توخوا رۆلە نەكەن... ئیشى وا مەكەن...»

هەرچى ئەكەن بیکەن، بەلام ریشم نا... بەخوا ئەم
ریشەم لە مووسى بەعسییەكانیش پاراست... هیچ
حوكمەتیک نەیتوانى ریش بەمن بتاشى... توخوا خۆ
ئێوہ كوردن... بۆ ریشم ئەسووتینن رۆلە!»

جوولەیان لە حەیدەر بریبوو، نەیانەشت كەس بێتە
پیشەوہ، یەكیک لە چەكدارە دەمامكدارەكان هەر بەو
چەرخەى كە جگەرەى پێدادهگیرساند، بە چەند چركە یەك
تەواوى ریشى حەیدەرى هەلپرووزاند!

وهك مردووی لیھات به دهستیانه وه...

جهستی ساردوسر بوه وه، ماسولكه كانی له شی شلبوون، بیدهنگیه کی بیوینه بالی به سهر جیهانی پرئه ندیشهی هیدهر و دهوروبه ری مزگه وتی گه وره دا کیشا، بونکروزی ریشی هیدهر... گه یشته مه رقه دی کاک ئەحمه دی شیخ و تیگه ل به که شوهه وای ئەو رۆژه شوومه بوو...

بۆ یه که مجار چه ناگه ی هیدهر دهرکه وت، شوینی ریشه ته من دریزه که ی سوور هه لگه را، پوموت و چه ناگه ی کزانه وه، هیزی نه ما، وهک ئەوه ی قسه له گه ل خودا بکات، چاوی برییه مناره به رزه که ی مزگه وتی گه وره، دلنیاوو که هیچ دهرمانیک نه ما بۆ تیمارکردنی ریشی، خوین و فرمیسک پژانه ناو چاوه کانی، له سهر جاده که دانیشته، قاچه کانی راکیشا و دهسته کانی خسته سهر ئەژنۆ، سه ریشی خسته سهر شانی نارنج...

شه فیق دهگریا، که مال دهستی چه پی خستبووه سهر چاوه کانی و سهری داخستبوو، چونکه باش دهیانزانی ئەو ریشه بۆ هیدهر چ مانایه کی هه بوو، ههر له سهر جاده و پیش ئەوه ی هه ستیته وه، کیسه پر له مووه که ی باخه لی دهرهینا، ته ماشای ئەو مووه وه ریوانه ی ریشی خۆیکرد که پیشتر هه لی گرتبوون...

نارنج نه یدهزانی چۆن هیدهر ژیر بکاته وه، نه شی دهویرا دهست بیا بۆ شوینی ریشی، به ده م هه نسک هه لکیشانه وه گوتی:

- «له دهوری سهرت گه پیم... ههسته با برۆین،
ههسته به قوربان، تازه خو من هی تۆم، تۆ ئیتر
منت ههیه کزه ی جهرگم، ماوهیه کی تر ریشته یه ته وه
ئیشه لالا، ده توخوا ههسته بهس بگریی»

هیشتا خوینی برینه که ی نارنج نه گیرسابوه وه، به لام
به هو ی ریشی خو شه ویسته که یه وه ههستی به نازار نه ده کرد،
به هیمنی ده گریا، له ناکاو حه یدهر سه ری هه لبری، ته ماشای
نارنجی کرد، به گه روویه کی پر بۆن کرۆوز و ده روونیکی
پر خو له میشه وه گو تی:

- «مه گری... مه گری نارنج»

به پیشچاوی که مالی برایه وه سه ری حه یدهری
ماچکرد، شه فیک دهستی خسته سه رشانی حه یدهر، به
جامانه که ی فرمیسکی چاوه کانی وشکرده وه، به وه هه موو
خه مه قورسه وه، له ناو ته قوتوقی ئه و رۆژده دا دیسان
حه یدهر هه ستایه وه سه ری و پرویکرده نارنج:

- «ئیتتر هیچ نه ما خه فه تی بۆ بخۆم، با برۆین نارنج

گیان، نه وه ک بمانکوژن، وه ره با بگه ریینه وه!»

- «بۆ کو ی بگه ریینه وه، ئه ی نه چین بۆ لای مه لا؟»

- «نه خیر، ناچین بۆ لای مه لا، مه لامان بۆ چیه»

- «ئه ی بۆ کو ی بچین گلاره ی دییه م؟»

- «له مرۆ به دواوه ناتوانم یه ک هه ناسه ی تر له

هه وای ئه م شاره هه لمژم، ئه گه ر هه موو شاره کانی

کوردستان بکهن به ناومه وه نامه وئ... چونکه جیی
ریشی منیان نه کرده وه، تازه سلیمانی به من چی، ئیتر
چ دلکم به م ولاته خوشبی... هه زار په حمهت له قه بری
(فه رهج که رانی) که دایمه ئه یوت « به ینایه تی که ر و
کورد زور کونه... ئه گه رپته وه بۆ زه مانى ئاده م و
حه و!!»

به کیسه ی مووه وه ریوه کان، خوینی سه ر ملی نارنجی
پاک کرده وه، شوینی هه لماته شووشه که ی ماچکرد، دواتر
ته ماشای شه فیقی کرد و گوتی:

- «ئه وه ل ئه چین بۆ مالى ئیوه، خواحافیزی له براژنم
و مناله کان ئه که م»

شه فیق ئه وه نده بیتاقهت بوو نه یوانی وه لامی بداته وه،
دواچار حه یده ر پوویشی کرده که مال:

- «تویش بروره وه بۆ مالى خوتان، خه می نارنجت
نه بی، ئیتر مالى نارنج له ناو دلی منایه، ئیمه ئه پوین،
له م شاره نامینین، سلیمانی شوینی من و نارنج نییه»

که مال سه ری به رز کرده وه، به چاو په زامه ندی ده ربری
له سه ر رویشتنیان، ده ستی راستی نارنج له سه رشانی
حه یده ر بوو، که مال و شه فیق هاتنه پیشه وه، حه یده ر
وایده زانی لپی ده پرسن داخو فه رهج که رانی کتیبه و چیه و
له کوئییه و خه لکی کوئیووه، به لام هیچیان نه گوت... ئه وه ی

که مال دهیویست بیلیت، له سهر زمانی حاجی شه فیک بوو،
پیش ئه وهی که مال پرسیاره که بکات شه فیک گوتی:

- «بۆ کوئی ئه چن هیده ر؟»

- «ئه گه ر نارنج بی له گه لم ئه چینه وه بۆ نادر او!»
هیده ر قسه که ی ته او نه کرد... نارنج وه لامی دایه وه:
- «ئه یچۆن نایه م له گه لتا... یه لالا با برۆین... هه ر له
شوینه کۆنه که ی مالی باو کم خانویکی تازه دروست
ئه که ینه وه له نادر او.»